

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Julie Caplin

The French Chateau Dream

'Irresistible'
KATIE FFORDE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

FRANSIZ ŞATOSU RÜYASI

Romantik Kaçamaklar

JULIE CAPLIN

Bir Bölüm Daha
HarperCollinsPublishers Ltd'nin bir
bölümü 1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF
www.harpercollins.co.uk

İlk olarak İngiltere'de *HarperCollinsPublishers* tarafından yayımlanmıştır

2023 Telif Hakkı © Julie Caplin 2023

Kapak tasarımı © *HarperCollinsPublishers* Ltd 2023
Kapak illüstrasyonu © Enya Todd/Illustration X

Julie Caplin bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu

ileri sürmektedir Bu kitabın katalog kaydı British Library'den temin edilebilir

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, bu e-kitap metnine erişmek ve ekranda okumak için size münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla.

Kaynak ISBN: 9780008579234
E-kitap Baskısı © Temmuz 2023 ISBN:
9780008579227 Sürüm: 2023-04-28

İçindekiler

<u>Bölüm 1</u>	<u>Bölüm</u>
<u>2</u>	<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>	<u>Bölüm</u>
<u>5</u>	<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>	<u>Bölüm</u>
<u>8</u>	<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>	<u>Bölüm</u>
<u>11</u>	<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>	<u>Bölüm</u>
<u>14</u>	<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>	<u>Bölüm</u>
<u>17</u>	<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>	<u>Bölüm</u>
<u>20</u>	<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>	<u>Bölüm</u>
<u>23</u>	<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>	<u>Bölüm</u>
<u>26</u>	<u>Bölüm 27</u>
<u>Bölüm 28</u>	<u>Bölüm</u>
<u>29</u>	<u>Bölüm 30</u>
<u>Bölüm 31</u>	<u>Bölüm</u>
<u>32</u>	<u>Bölüm 33</u>
<u>Bölüm 34</u>	<u>Bölüm</u>
<u>35</u>	<u>Bölüm 36</u>

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Teşekkür Okuduğunuz](#)

[için teşekkürler... Yazar](#)

[Hakkında](#)

[Julie Caplin tarafından da](#)

[OMC Haber Bültenine Abone Olun](#)

[Yayıncı Hakkında](#)

*Bu kitap, zorlu aile sorunlarıyla mücadele eden tüm insanlara adanmıştır
- tünelin sonunda sizin için ışık olsun.*

Birinci Bölüm

Arabanın motorunu kapatıp bir süre oturarak önündeki binaya bakarken Hattie'nin ağzından kahkahalar yükseldi. Her türlü beklentiye aşan bina, öğleden sonrasının parlak güneşinde gözlerini kamaştırıyor, parlak ışık soluk taş duvarlardan ve beyaz kaplamadan yansıyarak güneş gözlüklerinin arkasından bile gözlerini kışmasına neden oluyordu. Aslında ne beklediğinden emin değildi ama St Martin Şatosu'nun görkemli ön cephesinden çok, yıkık dökük bir harabeyi andırdığı kesindi. Muhteşem, görkemli, masalsı ve önümüzdeki iki ay boyunca onun evi olacaktı.

Bu sabah çok gri ve bulutlu bir Surrey'den yola çıkması ve sadece altı saat sonra burada parlak güneş ışığında, etrafındaki her şeyin hayat dolu bir şekilde çiçek açması bir mucize gibi görünüyordu. Sanki kendisi de kış uykusundan çıkıyormuş gibi hissediyordu ve kendiliğinden gelen kahkaha kesinlikle iyi bir alametti. Son aylarda kahkahaya pek rastlanmıyordu. Yaşamın ağır işleriyle uğraşmakla çok meşguldü.

Dışarı çıkmak ve anı yaşamak için sabırsızlanıyordu, arabanın kapısını açtı ve ılık, güzel kokulu havaya adım attı. Artık İngiltere'de olmadığını o an hissetti. Yol boyunca sıralanmış kiraz ağaçları pembe çiçek ponponlarıyla doluydu, tek tük taç yaprakları sanki "burası düğün yapmak için mükemmel bir yer" dercesine konfeti gibi havada uçuşuyordu. Rüya görmediğinden emin olmak için kendini çimdiklemek istiyordu. Bu geçen hafta

korkunçtu ve Chris'i ve işini bırakarak doğru şeyi yaptığından hâlâ emin değildi ama tren Folkestone'dan ayrılıp Manş Denizi'nin altından geçtiği anda eski hayatından fiziksel olarak ayrılmış gibi oldu. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca son derece sıkı çalışması gerekse bile şu ana odaklanmak zorundaydı. Kanıtlaması gereken çok şey vardı. Başarısızlık ihtimalini düşünmek bir seçenek değildi. Kuzeni Gabby'nin düğün organizatörü olarak ilk tercihi olmayabilirdi ama artık işi almıştı. Bu onu öldürse bile bir zafer olacaktı. Öyle olmak zorundaydı. Son birkaç yıldır sadece bir asistandı ve düğün planlama işinin püf noktalarını öğreniyordu - amcasına deneyimi hakkında biraz abartmış olabilirdi ama telefona cevap vermeyi, toplantıları ayarlamayı ve faturaları ödemeyi çok şey öğrenmişti.

Derin bir nefes aldı ve yanı başındaki çiçek tarhlarındaki biberiye ve mercanköşkün taze kokusunu aldı. Yeni bir başlangıç, Hattie. Yeni bir başlangıç. Çenesini kaldırdı ve tekrar şatoya baktı.

Eğer içerisi de dışarısı kadar muhteşemse, Gabby'nin muhteşem bir düğünü olacaktı. Reims'den St Martin'e kadar içinden geçtiği muhteşem kırsal alan gibi, ortam da oldukça güzeldi. Yemyeşil tepeler, arazinin kıvrımları boyunca dalgalanan parlak yeşil sarmaşıkların muntazam sıralarıyla kaplıydı. Tepeler ve tarlalar boyunca uzaklara doğru uzanan hiç bitmeyen çizgiler, yeni yeşermeye başlayan yaprak örtüsünü destekleyen budaklı kütüklerle noktalanıyordu.

Hattie onlardan büyülenmişti. Asmalar hayal ettiğinden çok daha kısaydı - ama o zaman şarap hakkında üzümünden yapıldığı ve hoşuna gittiği dışında ne biliyordu ki? Şarap her zaman gözünü korkutmuş olsa da, belki buradayken şarap hakkında biraz bilgi edinebilirdi. Amcası Alexander'ın Londra'daki bir şarap şirketinde yarı hissesi vardı ve her zaman çok cömert davranır, ailesinin evine lüks şaraplar getirirdi.

Gerçi adamın banka hesabına yatırdığı para miktarını gördüğünde neredeyse çayını tükürecekti. Sıfırların sayısı onu

aynı anda hem biraz hasta hem de coşkulu hissediyordu. Görünüşe göre kızının düğünü için para önemli değildi.

Alexander ona tören günü için şatoda serbestçe dolaşabileceğini söylemişti, ancak konuklar ve gelin partisi için bütün bir oteli rezerve etmişti. Ayrıca kendisine bir kahya olduğu ama uygun gördüğü herhangi bir ek personeli işe alabileceği ya da başka birini getirebileceği de söylenmişti. Hattie hayatında hiç personel tutmamıştı ve bu düşünce onu endişelendirmese de -bu konuda fazlasıyla yetkin olduğunu biliyordu- şu anda başka birinden sorumlu olmak istemiyordu. Bunu çok uzun zamandır yapıyordu.

Kadın ayakta durmuş eve hayretle bakarken ön kapı açıldı ve uzun boylu bir adam kapıda durdu.

"Kapıyı çalacak mısın yoksa bütün gün orada dikilip kapının kendiliğinden açılmasını mı umacaksın? İngilizcesi mükemmeldi ama Fransız aksanı çok açıktı ve yüzündeki eğlenmiş ifadeye bakılırsa, evin ihtişamına duyduğu kaba hayranlığı eğlenceli bulmuştu.

Hattie kızardı ve sonra başını asil bir edayla kaldırdı. Kimsenin gözünü korkutmasına izin vermeyecekti. O Hattie Carter-Jones'du ve bir iş yapmak için buradaydı.

Sonra kalbi tam anlamıyla ağzında dururken biraz daha kızardı. Aman Tanrım, bu suya ne koymuşlardı böyle? Adamın o güne kadar gördüğü en kalın, en koyu kirpiklere sahip muhteşem mavi gözleri ve geriye doğru taranmış kıvrıkcık saçları vardı. Uzun, kaslı bacaklarını ortaya çıkaran koyu pembe bir şort giymişti. Ağzı açıldı ama hiçbir şey çıkmadı.

"Yardımcı olabilir miyim? Kayıp mı oldunuz?"

Adam bir kaşını kaldırdı ve kadın onun üzerinde nasıl bir etki bıraktığını bildiğinden hiç kuşkusuz yoktu. Orada durmuş ona bakarken tam bir limon gibi görünüyordu olmalıydı.

"Merhaba," dedi Hattie. Ama sesini kontrol etmeye çalışırken, her zamanki sesinden bir oktav daha alçak çıktı. "*Bonjour*. Ben Hattie."

"Hattie? H harfini düşürüp kulağa son derece seksi gelmesini sağlarken yüzünde bir gülümseme belirdi ve kadının içini ürpertti. "Sevimli.

Adını mı yoksa kendisini mi kastediyordu? Bu onu daha da telaşlandırdı.

"Aslında adım Harriet, ama çoğu insan bana Hattie der, ben de bunu tercih ederim çünkü... Bilmiyorum, sizce de Harriet kulağa biraz teyze gibi gelmiyor mu? Ben öyle düşünüyorum. Şimdi gevezelik ediyordu ve adam onun sözel taşkınlığı karşısındaki eğlencesini gizlemeye bile çalışmıyordu. Sonra muhtemelen çok hızlı ve çok iyi tercüme edilemeyen bir şey hakkında konuştuğunu fark etti.

Öne doğru yürüdü ve elini uzattı.

Adam elini tuttu ve kadın da adamın elini sıktı; adamın eli kadınınkinden tamamen cüce olduğu için biraz umutsuzluğa kapılan kadın, adamdan saygınlığını geri almaya çalışıyordu. Adamın kanlı gülümsemesi, sanki onun ne yaptığını çok iyi biliyormuş gibi derinleşti. Kendini bir gazete tarafından ezilmiş küçük bir pire gibi hissetti.

"Luc Brémont.

Tanrım, sadece onun sesi, o ilahi aksanla adını söylemesi bile içinin yumuşamasına neden oluyordu.

Bir kez daha orada durmuş, aptal gibi görünüyordu. Gerçekten de kendini toparlaması gerekiyordu. Sanki uzun süredir gerçek dünyaya çıkmamış ve esaretten kurtulmaya çalışıyormuş gibiydi. Aslında bu oldukça iyi bir benzetmeydi.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye tekrar sordu.

"Ben burada çalışıyorum... Düğün planlayıcısıyım.

"Düğün organizatörü! Adam şaşkın bir ifadeyle ona baktı.

Fransa'da böyle şeyler yok muydu? "*L'organisateur de mariage?*

"Düğün planlayıcısının ne olduğunu biliyorum," dedi bir bakışla, aptal olmadığını açıkça ortaya koyarak. "Geleceğinizden haberdar edilmeyi beklerdim.

"Telefon ettim.

"Ne zaman?

Ne zaman olduğunun ne önemi vardı? Ona inanmıyor muydu? Kadın çenesini kaldırdı. "İki gün önce.

Bir kaşını kaldırdı.

"Biriyle konuştum. Bir kadınla. Geriye dönüp baktığında, Hattie'nin önceden hazırladığı *Je suis l'organisateur de mariage*'ın Google çevirisini bilinçli bir şekilde karıştırmasına rağmen kadın oldukça kibardı. *J'arriverai dans deux jours*. 'Geleceğimi söyledim. Hem de Fransızca,' diye ekledi kızgınlıkla, herkesin İngilizce konuşmasını bekleyen o eli yüksek insanlardan biri olduğunu düşünmesini istemiyordu.

"Hmm," dedi Luc, yakışıklı yüzü ikna olmamış gibi kısa süreli kaş çatmalarla gölgelenmişti.

'Dürüstçe söyledim. Öylece ortaya çıkmazdım,' dedi ve onu öyle biri olmadığı konusunda rahatlatmaya çalıştı.

"Düğüne daha iki ay var.

"Hayır, değil ama biraz planlama gerektiriyor," dedi net bir şekilde, aceleci davranmış olabileceğini kabul etmek istemiyordu. Chris ya o ya da Fransa ultimatomeni verdiğiğinde, iki ayağıyla birden kaçış kapısına atladı. Luc'e kazanan bir tavırla gülümsedi. "Umarım sorun olmaz ama şatonun önümüzdeki iki ay için rezerve edildiğini öğrendim. Elinden geldiğince çabuk Eurotunnel'e rezervasyon yaptırdığını kesinlikle itiraf etmeyecekti. Çalıştığı düğün planlama ajansı Bliss'te işler kesattı ve onu göndermekten mutlu olacaklarını doğru tahmin etmişti.

'Çok güzel bir eviniz var...' Buraya ev diyebilir miydi? İnsanlar gerçekten böyle yerlerde mi yaşıyordu? '... güzel bir yer.' Ve önümüzdeki birkaç ay boyunca burada yaşayacağı için ne kadar şanslıydı?

"Evet, *güzel* bir yer," diye kabul etti, o güzel gözleri karardı, "ama farkında mısınız bilmiyorum -" diye durakladı "- burası çalışan bir üzüm bağı. Ve burası bizim aile evimiz. Babam burayı sadece

Mösyö Carter-Jones eski ve güvenilir bir dost olduğu için şatoyu boşalttı.

Bu çok nazik hatırlatma Hattie'yi duraksattı. Çalışmaya çalıştığı bir sırada bir sürü davetlinin evine doluşması muhtemelen onun eğlence anlayışı değildi ama asıl düğün sadece bir gündü ve bir hafta boyunca kalacak davetlilerin hepsi bir otelde kalacaktı. Hatta amcası bazı konukların sadece bir günlüğüne gelebilmesi için birkaç Eurostar vagonu bile ayırtmıştı. 'Hiçbir masraftan kaçınmamak' onun bu düğüne yaklaşımını anlatmaya yetmiyordu. Ayaklarının dibindeki çantayı aldı.

"Sadece hafta sonu için mi buradasın?" diye sordu elindeki çantaya umut dolu bir bakış atarak.

"Hayır. Gülümsemesini bastırdı. "Hafif eşyalar topluyorsun.

Hattie güldü, başka bir şey düşündüğü için rahatlamıştı. "Keşke. Arabasına baktı, bagajında bir bavul daha vardı.

"Ah. Çabucak anladı. "Yardım ister misin?

"Hayır, hayır, sorun değil," dedi Hattie, ondan kapıcılık yapmasını beklediğini düşünmemesini umarak - bunun için fazla kendine yeterliydi. 'Beni beklemediğin için üzgünüm. Beklenmeye falan ihtiyacım yok.

Kuru bir sesle, 'İyi ki de öyle,' diye ekledi.

Kaşlarını çattı, aniden kırılğan erkek egolarının etrafında dolanmaktan bıkmıştı. Bunu hayatı boyunca yeterince yaşamıştı. "Bunun," dedi sesinde keskin bir ısırıkla, "bir zeytin dalı olması gerekiyordu. Geleceğimi daha önceden haber vermediğim için özür dilerim ama artık buradayım. Ve o da bunu sineye çekmek zorunda kalacaktı.

Adam durakladı ve kızın sinir uçlarını harekete geçiren büyüleyici ve biraz da kör edici bir gülümsemeyle karşılık verdi. Arabasına doğru yürüdü, bagajı açtı ve sanki kuş tüyü bir yastıktan farksızmış gibi çantasını çıkardı. Kaslı kollarında kaslar gerildi ve kadın karnında garip bir sıkışma hissetti.

"Sorun değil," dedi omzunun üzerinden ona bir kez daha gülümseyerek. 'Ben de özür dilemeliyim. Daha önce hiç böyle bir Şey yapmamıştık. Sanırım hepimiz yolumuzu bulmaya çalışacağız. Neden içeri gelmiyorsun?

Onu, yumuşak sarı duvarlara altın rengi bir parıltı veren güneş ışığı ve ışıkla dolu geniş, havadar salona kadar takip etti. Zarif bir konsol masasının üzerindeki kocaman bir vazoda duran çiçeklerin kokusu havaya yazın ve mutluluk olarak düşündüğü Şeyin kokusunu yayıyordu. Bir an durakladı, koku ani bir hafiflik hissi uyandırmıştı. Bir tarafı siyah ve yaldızlı girift demir işlemelerle çevrili, saf beyaz mermerden büyük bir merdiven salona iniyor, yuvarlak ve düzleştirilmiş alt basamaklar bir gelinliğin kuyruğu gibi aşağıya doğru dökülüp havuzlanıyordu. Seyrek döşenmiş olmasına rağmen, duvarların etrafına serpiştirilmiş ince bacaklı, yaldızlı ahşap masalar ve gözleri narin güzelliklerine çekmek için düzenlenmiş söğüt bacaklı kadınların zarif art deco bronz heykelcikleri de dahil olmak üzere her Şey mükemmel bir kaliteye sahipti.

'Bu...' Söyleyecek söz bulamayınca öylece bakakaldı. Muhtemelen gözleri yuvalarından fırlayacaktı. Burası tam bir görkemli evdi. Burada gerçek insanların yaşadığını hayal etmek zordu.

Luc göz kırparak, "Güzel, değil mi?" dedi ve hızla evin arka tarafına doğru yürüdü. Kız onu takip etmek için hızını artırdı, şortunun poposunu oldukça güzel şekillendiren kumaşına hayran kaldı, ki bu hiç uygun değildi, ama cidden çok ateşliydi. Elbette kendi liginin tamamen dışındaydı. Eski pşk heavy metal konser tişörtleri ve her zamanki koşu pantolonuyla eski erkek arkadaşı Chris'i düşündü. İçinden küçük bir pişmanlık geçirdi. Her zaman aynı kıyafetlere bu kadar bağlı olmamıştı. Üniversitedeyken düğmeli yakalı gömleklerini çok severdi. Onu şık giyinmeye teşvik etmek için daha fazlasını yapabilir miydi? Giyim standartlarındaki düşüş, yaşama sevincindeki düşüşü yansıtıyordu. Ama birinin başının etini ancak bu kadar yiyebilirdiniz. Kendini her zaman bir dırdırcı gibi hissetmişti.

Ayrılık hâlâ ham ve bitmemiş hissediyordu. İsteddiği bu olmasına rağmen, suçluluk duymaktan kendini alamıyordu.

Luc, ön cepheye paralel olarak evin uzunluğu boyunca uzanıyor gibi görünen uzun bir koridora döndü. Onu büyük bir mutfığa götürdü ve buranın evin kalbi olduğu hemen anlaşıldı. Üç büyük antika cam lambanın asılı olduğu tavanda, zevkle yıpranmış birkaç ahşap kiriş çaprazlama uzanıyordu. İki şifonyer, uzun kahvaltı barı ve on iki kişilik yemek masası da dahil olmak üzere diğer her şey, büyük paslanmaz çelik grafit gri ocağın üzerindeki bir raftan sarkan bakır tavaların parlak sıçramaları dışında, güzel bir şekilde koordine edilmiş beyaz ve gri tonlarındaydı. Zevkli tasarımına rağmen, odada sizi oturmaya ve bir süre kalmaya davet eden sade bir sıcaklık vardı. Hattie, güzel bir verandaya açılan çift kanatlı Fransız kapılardan içeri süzülen güneş ışığının altında dururken yüzüne yayılan gülümsemeye engel olamadı.

'Bu muhteşem,' dedi.

'Güzel, burada bu kadar uzun süre kalacakken hoşuna gitmemesini istemem.

Tanrım, bütün Fransızlar bu kadar açık sözlü müydü? Yine de sözleri yüzündeki alaycı gülümseme tarafından sulandırılmıştı.

"Kahve ister misiniz yoksa çay mı içersiniz?"

"Britanya'da herkes her zaman çay içmiyor, biliyorsun," dedi, her zamanki ruhunun biraz canlandığını hissederek. Kimsenin gözünü korkutmak ya da telaşlandırmak ona göre değildi. Belki de bunun nedeni sudan çıkmış balık gibi olması ve konfor alanının tamamen dışında kalmasıydı.

'Bir süre Londra'da yaşadım. Dairemdeki tüm öğrenciler o korkunç hazır kahve şeyinden içiyordu. Hala gülümseyerek ürperdi. "İşkence gibiydi.

'Bazılarımız gerçek kahveyi sever,' diye cevap verdi ışınlanarak. 'Ve ailemin iğrenmesine rağmen çaya asla dokunmam - hepsi bu şeyle çalışıyor gibi görünüyor. Bana her gün düzgün bir fincan kahve verin.

"Senden şimdiden hoşlanıyorum.

Sözlerinin küstahça ve önemsiz olduğunu bilmesine rağmen, kalbi komik bir şekilde çarptı.

'Burada muhafaza ediliyor. Lütfen istediğiniz zaman buyurun. Bir dolap açtı ve büyük bir cam kavanoz dolusu fasulyeyi gösterdi. 'Öğütücü şurada. Kafeler burada. Süt buzdolabında ve bardaklar da şuradaki şifonyerde.

"Harika," dedi Hattie neşeli bir gülümsemeyle. Adam onun bekletilmeyeceğini açıkça belirtiyordu. Kavanozu kapmak için ileri atıldı. Calais'den beri hiç durmamıştı ve bir kahveyi öldürebilirdi. Ne yazık ki onu yanlış değerlendirmişti çünkü aynı anda o da kahve kavanozuna uzanmak için öne doğru adım attı ve kendini burnunu doğrudan onun çenesine dikerken buldu.

"Ah," diye ciyakladı, acının ani şokuyla gözleri doldu. Neden burunları hep bu kadar çok acırdı?

"Çok özür dilerim," dedi, elleri telaşla havaya kalktı, Fransız aksanı birden çok daha güçlendi.

"Hayır, benim hatamdı," diye mırıldanmayı başardı, sanki acıyı geldiği yere geri itebilecekmiş gibi burnuna hafifçe bastırdı.

"Buyurun, oturun. Kolundan tutarak onu merdivenin arkasındaki sandalyelerden birine doğru yönlendirdi.

"Ben iyiyim," dedi burnuna bakarken, bir burun deliğinden sıcak bir damlanın aktığını hissediyordu. Panik içinde adamın elinden kurtuldu ve ayağına sertçe basarak lavaboya doğru yöneldi. İsteddiği son şey her yere kan damlatmaktı.

"Dorry," dedi, avuçladığı eline akan selin giderek arttığının dehşetle farkındaydı. Adamın yanından hızla geçti ve büyük beyaz uşak lavabosuna tam zamanında ulaşabildi.

Beyaz porselenin üzerine düşen parlak kırmızı damlalar, yüzeydeki suyun soluk parlaklığında distopik çiçekler gibi açıyordu.

Mide bulantısı karnında yuvarlandı ve paniğin beyaz sıcak hücumuna karşı savaşıarak mide kaslarını gerdi.

"Al. Adam bir parça mutfak kağıdını kızın burnunun dibine itti. Kadın aceleyle kağıdı kaptı, bu sırada adamın elini yüzüne sıkıştırdı ve kaburgalarına dirsek attı.

"Dorry," dedi tekrar. Tanrım, bu daha da kötüleşebilir miydi? Yere baktı ve bunun bir hata olduğunu hemen anladı. Kafasının içinde tiz bir inilti duydu. Kırmızı çiçekler çiçek açmış ve şakayık gibi patlamıştı. Lütfen, lütfen, bayılmasına izin vermeyin.

Uh oh. Başı dalgalanıyordu ve tam olarak orada değildi ve sonra hiçbir şey tam olarak orada değildi ve...

Yakışıklı bir Fransız'ın kollarında kendine gelmek, fanteziler arasında ilk onda yer alırdı, tabii kanlar içinde kalmadıysanız ve bu süreçte kendinizi tamamen rezil etmediyseniz.

Ona göz kırptı, biraz hülyalı bir şekilde ve gülümsedi çünkü nasıl gülümsemezdi ki? Adam muhteşemdi. Böyle bakışları olan biri muhtemelen süper modellerle ya da sabah makyajını bile yapmadan günün ilk kârını elde eden süper başarılı kadınlarla çıkıyordu.

"Bize geri mi döndün?" diye sordu, çok endişeli görünüyordu. Belki de daha sık bayılmalıydı. Değişiklik olsun diye kendisiyle ilgilenilen kişi olmak oldukça güzeldi.

"Sanırım öyle," dedi acınası bir sesle ve sonra onun kollarından kurtulmak için çabalamaya başladı çünkü cidden, kendisine bakılmasından hoşlanmıyordu. Bunu yapar yapmaz hatasını anladı çünkü kafası vücuduna düzgün bir şekilde bağlanmamış gibi görünüyordu ve tekrar sallanmaya başladı.

"Kıpırdama. Seni tuttum."

Kesinlikle öyle. Sesi, o ilahi Fransız aksanıyla çok ama çok rahatlatıcıydı ama bundan daha utanç verici bir şey olabilir miydi - yerde yatmak,

başını ve omuzlarını kucağına koymuş, burnuna bir tomar mendil tutarken? Neyse ki o ilk şiddetli selden sonra burnundaki kanama durmuş gibiydi. Tanrım, diye irkildi. Bu pozisyonda yatarken bakabileceği tek bir yer vardı, o da ona bakmaktı. Her şey biraz fazla yakın ve kişiseldi ve o canlı mavi gözlerle ona bakıp onu değerlendirdiği her seferinde midesinde uçuşan hafif başlı kelebekler kuluçkaya yatmış gibiydi.

"Ayağa kalkabileceğini düşünüyor musun?"

"Bana bir dakika izin verir misin? Kendisini yüksek devirde çalıştırılan bir çamaşır makinesine atılmış ve tükürülmüş gibi hissediyordu.

'İngilizcen çok iyi,' dedi. Bunu zaten söylemiş miydi? "Teşekkür ederim.

"Çok, çok iyi," diye gözlemledi, bunu bir şey söylemiş olmak için söylediğinin ve aptalca bir şeyi ağzından kaçırmadığının farkındaydı.

"Londra'da yaşadım. Üniversiteden sonra babamın Londra'daki işinde çalıştım. Daha iyi hissetmeye başladın mı?"

Evet. Evet. Üzgünüm.' Muhtemelen mutfak zemininde başı dertte bir genç kızla oturmaktan daha iyi yapacak işleri vardı.

"Hadi seni bu yerden kaldıralım," dedi ve onu ayağa kaldırmadan önce oturur pozisyona gelmesine yardım etti. Bir an sallanıp sersemledi, sonra Luc onu kollarına alıp mutfak sandalyelerinden birine taşıdı ve nazikçe yere bıraktı. Taşınmaktan hoşlanmak yanlış mıydı?

'Size bir kahve yapayım, sonra da hizmetçimiz Solange'a geldiğinizi haber vereyim. Sizin için bir oda hazırlama fırsatı bulamadığı için mahcup olacaktır.

"Ah. Özür dilerim. Hattie kendini bir kez daha özür dilemek zorunda hissetti.

"Bunu çok söylüyorsun," dedi ve kendini onun orantısız gülümsemesinden büyülenmiş buldu.

"Sor-" Gözleri parıldarken ona gülümsedi ve göğsünde garip bir telaş hissetti.

"Peki taşınmamı ister misin?"

"Şey... Ben..." Hiçbir fikri yoktu. Aklına gelmemiştir. "Sanmıyorum. Belki düğüne kadar olmaz. O kadar ilerisini düşünmemiştim bile. Seni kendi evinden kovmak istemiyorum. Neyin kararlaştırıldığı hakkında hiçbir fikrim yok. Ortada bir sözleşme falan da yok, değil mi?" diye sordu, belki de bu işe balıklama atlarken biraz aceleci davrandığını fark ederek.

Kuzeni Gabby'nin düğünü için düğün organizatörünün ayarlamaların ortasında kaldığını duyduğunda, Alexander Amcasına bu işe girip giremeyeceğini sormak çok zor olmuştu. Mariana Çukuru'ndan daha derin bir çıkmazdan kurtulmanın bir yolunu bulmak için o kadar çaresizdi ki.

Luc çarpık bir gülümsemeyle karşılık verdi. 'Bildiğim kadarıyla hayır. Bu Alexander ve babam arasındaki bir anlaşma. Babamın dediği gibi, son yirmi yıldır birlikte iş yapıyorlar, neden sorun olsun ki? Gittikçe öğrenmemiz gerekecek. Kendi evimden taşınmamayı tercih ederim.'

'Elbette,' dedi. Büyük bir evdi, bir sürü oda olacaktı. Gelin tarafının burada kalmamasına şaşırılmıştı ama amcası ona düğün organizatörünün şatoyu görmeden İngiltere'den organize etmenin çok zor olacağını söylediğini anlatmıştı. Hattie düğün planlayıcısının Surrey'deki bir malikânedan Fransız şatosuna yapılan mekân değişikliğinden pek etkilenmediği izlenimine kapılmıştı. "Peki ya kahya? O da burada mı yaşıyor?"

Solange. Kendine ait bir yaşam alanı var. Eski ahır binasında yenilenmiş bir ek bina. Babam ona bu düzenlemelerden ya da ondan ne beklendiğinden bahsetmeyi uygun görmedi. Ona henüz düğün hakkında bilgi vermedim. Dudaklarını büzdü, bu fikirden hoşlanmadığı belliydi. "Ve şunu öneririm ki

Ondan çok fazla şey beklemeyin. Evle ilgilenmek için zaten yeterince işi var ve bunu da kendi başına yapıyor.

"Tamam," dedi Hattie, hemen aklına fazladan bir iş yapması istendiğinde tekmeyi basacak bir Bayan Danvers tipi geldi.

'Korkarım... Protokolün ne olduğundan emin değilim. Size bir anahtar verebilirim. Döndü ve beyaz boyalı büyük şifonyerin bir çekmecesini karıştırdıktan sonra uzun, siyah, demir bir anahtar uzattı. Tam olarak çanta büyüklüğünde değildi. Bir dakika boyunca ona baktı. Bu kesinlikle kot pantolonunun arka cebine sığmazdı.

Luc onun yüz ifadesini doğru yorumladı, "Sorun değil, uzun bir süre için ayrılmadığımız sürece ön kapıyı nadiren kilitleriz. Bu daha çok sembolik bir şey. Sana evin idaresini ve kendi alanını veriyoruz.

'Yeterince yer yok gibi bir şey değil. Birbirimize takılıp düşeceğimizi sanmıyorum.

"Emin misin?" diye sordu tek kaşını aniden kaldırarak ve ayağını kaldırıp yüzünü buruşturarak ovuşturarak.

'Özür dilerim, normalde bu kadar sakar değilimdir. Sadece sen... sen... d-d... dikkatimi dağıttın. Gözlerimi kamaştırdın demeye ne kadar yaklaştığını fark ederek dehşete düşmüş görünüyordu.

"Genelde kadınlar ayaklarıma kapanmaz, Hattie. Onun adını söylememesini diledi, o süper seksi şekilde değil. H harfini her düşürdüğünde, doğru dürüst düşünemiyordu.

"Öyle değil mi?" diye sordu ve bunu yüksek sesle söylememesi gerektiğini fark etti.

'Genelde değil, hayır. Şimdi daha iyi hissediyor musun? Sadece üzüm bağına doğru gidiyordum. Kolundaki saate baktı. "Yarım saat önce orada olmam gerekiyordu.

Başını salladı. Tekrar özür dilemeyecekti. Sürekli özür dilemek onu rahatsız etmeye başlamıştı - normalde çok daha istekli olduğu halde sesi tamamen ıslak geliyordu.

'Size etrafı gezdirecek vaktim yok. Belki kendiniz için bir oda seçebilirsiniz ve...' Omuz silkti. 'Benim odam en üst katta, saçağın altında. Eğer beni bir şey için istersen.

Hattie gözlerini kıstı ama onun kurnaz olmayan, dostça gülümsemesi hiçbir şey ele vermedi. Ne söylediğinin farkında mıydı, yoksa İngilizce ile Fransızca arasında bir uyumsuzluk mu vardı? Emin olamıyordu. Çekici Fransız onu tamamen telaşlandırmıştı.

İkinci Bölüm

L uc bağı doğru ilerledi, ayakları altındaki sert zemini öfke ve kızgınlık karışımıyla dövüyordu. Babasını öldürecek, yavaş ve acılı bir ölümle. Bunca yıldan sonra, yaşlı piçi nihayet burayı devralmasına izin vermeye ikna etmişti ve sonra da üzerine bir sirk yıkmıştı.

Müstakbel düğün planlayıcısı Hattie'ye söylemediği şey, ondan sadece birkaç saat önce gelmiş ve kendi çantasını bile açmaya fırsat bulamamış olduğuydu. Hattie onu şaşırtmıştı. Parlak kahverengi gözleri ve hazır gülümsemesindeki mizah onu şaşırtmıştı. Sanki onu zaten tanıyormuş gibiydi.

Kız ne kadar sevimli olsa da, ki çok sevimliydi, bir düğünün yaratacağı ek strese hiç ihtiyacı yoktu. Bu yaşlı piç bunu ona nasıl yapabiliyordu? Kesin olan bir şey vardı ki, yardım etmek için içine çekilmeyecekti. Sevimli Hattie kendi başınaydı. Solange'ı düşündü. Evet, Hattie kesinlikle tek başınaydı. Son ziyaretinde Solange hâlâ kocasının ölümünün yasını tutuyordu -zor bir karakterdi- ama sanki kocası onun ruhunu da yanında götürmüş, bugünlerde onu daha çok bir hayalet gibi bırakmış, şatonun içinde ve çevresinde sürüklenip duruyordu. Luc başını salladı, düşüncelerinin gittiği yönden hoşlanmamıştı.

Tanrı korusun, babası düğünlerin iyi bir gelir kaynağı olduğunu düşünmüş ve şatoyu bu tür etkinlikler için daha fazla açmıştı. Ya babasının düğünleri

Yatak odalarını da mı? Luc tuğladan inşa edilmiş mahzenin önünde durakladı. Buraya ilk kez geldiği zamanı hâlâ hatırlıyordu; küçük bir çocukken, St Martin şampanyasının arkasındaki itici güç olan heybetli Büyük Teyzesi Marthe tarafından getirilmişti. Efsanevi Madam Clicquot da dahil olmak üzere pek çok öncü kadın şampanya üreticisi gibi teyzesi de kocasının savaş sırasında bir çalışma kampında ölmesinin ardından onun mirasını devam ettirmişti. Seksen yaşında geçirdiği felçten sonra ancak on beş yıl önce bırakmıştı.

Küçük yaşta bile, binanın önemi ve yüzyıllar önce Romalı köleler tarafından tebeşir çıkarmak için kazılan aşağıdaki mağaraların tarihi hakkında ona bir huşu duygusu aşılamıştı. Mağaralar, mayalanmakta olan şampanyayı saklamak için mükemmel bir yerdi ve tam olarak doğru nemle birlikte sabit bir soğuk sıcaklık sağlıyordu.

"Luc!

Sevinç çığlıklarına doğru döndü ve arkadaşı Alphonse'un kendisine doğru koştuğunu gördü.

Bağın şu anki *vigneronu* olarak Alphonse üzümlerin yetiştirilmesinden sorumluydu. Heyecanlı bir Fransızca konuşmaya başladı. "Luc, seni görmek çok güzel. İki eliyle Luc'un omuzlarına vurdu. "Sonunda buradasın.

"Sonunda mı?" diye yanıtladı Luc. 'Sana sadece bu sabah geleceğimi söylemek için mesaj attım!

'Evet, Marthe'yi görmek için yaptığınız uçan ziyaretlerden biri daha. Onu ziyarete gittin mi?'

"Henüz değil. Konyağını istiyor.'

'Bu hepimizden daha uzun yaşayacak, organları iyi korunmuş olacak. Peki sen ne kadarlığına buradasın? Alphonse başını iki yana eğdi.

Luc ona geniş bir sırıtış attı, haberi vermekten heyecan duyuyordu. "Bir süre. "Bu iyi. Bu sefer ne kadar sürecek?

Luc duyurusunu yapmadan önce durakladı. 'Şarap yapmak için yeterli zaman. St Martin'in şimdiye kadar tattığı en iyi şampanyayı yapacağız.

Marthe emekli olduğundan beri üzümler her yıl yerel bir kooperatife satılıyordu, ancak tüm bunlar değişmek üzereydi.

Alphonse ona baktı, sanki her kelimeyi tek tek kaydediyormuş gibi gözlerini kırıştırdı. 'Şaka yapıyorsun! Ciddiyim! Hayatta olmaz! Alphonse'un yüzü aydınlandı ve Luc'ü bir ayı gibi sarıp sarmalayıp neredeyse canını çıkaracaktı. Geniş fiçı göğsü ve Herkül gibi kaslı kollarıyla Alphonse neredeyse Luc'un iki katı büyüklüğünde. "Sonunda yaşlı adamı ikna ettin!

"Bir anlaşmaya vardık. Luc, Alphonse'a şampanya üretiminin geleceğinin tek bir bağ bozumuna bağlı olduğunu söylememeye karar verdi, bunun yerine koşulları bulanıklaştırdı. "Birkaç husus var ama bizi rahatsız edecek bir şey değil. Alphonse'a düğünün kesintiye uğramasını daha sonra anlatacaktı. Şimdilik, yirmili yaşlarının başından beri konuştukları planların meyvelerini vermesini kutlayabilirlerdi, kelimenin tam anlamıyla.

"Kutlama yapmalıyız. Bende sadece şişe var. Gel bakalım. *Annem* burada olduğunu biliyor mu?"

Henüz değil. Onu evde görmedim. O nasıl?"

Alphonse'un ağzı gerildi ve omuzlarını kayıtsız bir omuz silkmeye kaldırdı. "Hemen hemen aynı.

Luc başka bir şey söylemedi. İkisi de Solange için endişeleniyordu ve kocası, Alphonse'un babası öldüğünden beri nasıl olduğunu merak ediyorlardı. Luc burnunu sokmak istemiyordu. Alphonse, St Martin bağlarında yan yana çalışmış olmalarına rağmen babasıyla hiç geçinememişti. Belki de bu yüzden, geçmişleri bu kadar farklı olan Luc'le birbirlerine bağlanmışlardı. İkisinin de pek baba figürü yoktu. Erkekler böyle şeyleri dile getirmezdi ama ikisinde de bu ortak bağ vardı.

Alphonse onu sırtından alkışladı. "O zaman etrafa bir göz atmak isteyeceksin. Luc'ü binaya doğru yönlendirdi. "Haydi, değişen bir şey yok," diyerek yolu gösterdi. Büyük salon, üzüm toplama, budama ve bakım ekipmanlarını barındırmasına rağmen boş ve terk edilmiş bir havaya sahipti. Lego kuleleri gibi üst üste dizilmiş büyük yeşil kasalar, sıra sıra

Budama makasları, makaslar, deri eldivenler ve alet kemerleri duvarlara özenle dizilmişti. Burada bir süredir şarap yapılmıyor olabilirdi ama Alphonse üzüm bağını ve mahzenleri en iyi durumda tutmuştu.

"Mağaraları görmek ister misin?"

diye sordu. "Nasıl tahmin ettin?"

diye sordu Luc.

'Hevesinizi görebiliyorum, kokuyu alan bir tazı gibisiniz. İlk şişelerimizi içene kadar bekle, aşağıda emziren bir anne gibi uyuyor olacaksın.

'Beni çok iyi tanıyorsun, ama ilk bağbozumumuzu şişelememiz biraz zaman alacak.

"Evet, ama o gün ne kadar harika olacak. Alphonse sırttı ve mağaralara inen geniş merdivenlere doğru ilerledi. 'Tur yapacak mıyız? Burası çok romantik görünüyor. Tuğla kenarlı basamakların ve büyük tebeşir levhaların zarif sarmalını gösterdi ve iç çekti. "Asansör için bütçemiz olduğunu sanmıyorum.

Luc güldü. 'Taittinger kadar büyük olduğumuzda belki. Ayrıca, bu muhteşem merdivenin marka kimliğimizin bir parçası olduğunu düşünüyordum. Bunu etiketlere koyabilirim.

"Etiketinin üzerinde! Alphonse dehşete kapılmıştı. 'Etikette bir resim. Hayır! Hayır! Ama bu yapılmaz. Taittinger, Moët, Bollinger, Veuve Clicquot'yu düşünün.

Aynen öyle. Hepsi birbirine çok benziyor. St Martin'in başarılı olması için bir tür farklılaşmaya ihtiyacı var. Yeni Dünya şaraplarını ve etiketlerini düşünün.

Alphonse homurdandı.

Luc elini kaldırdı, sonuçsuz bir tartışma olacağını bildiği bir şeye başlamak istemiyordu. Yeni yöntemler ve süreçler uygulamaya çalışırken önünde zorlu bir yol vardı. Savaşlarını seçmesi gerekiyordu ve Alphonse ile daha ilk günden bu konuda ters düşmek istemiyordu.

'Bu sadece bir fikir. Bu aşamada etiket ve şişelerden çok uzaktayız.

İyi bir büyüme sezonuna ihtiyacımız var ve bunun sizin elinizde olduğunu biliyorum.

'Ha! Evet. O piç kurusu Gilles Robard'a bu yıl mahsulümüze el süremeyeceğini söylemek için sabırsızlanıyorum. Ellerini neşeyle birbirine sürttü. "Marthe biliyor mu?

Henüz değil. Bu öğleden sonra onu görmeye gideceğim ve iyi haberi vereceğim. Buranın tarihi hakkında biraz bilgi almak istiyorum. Bir sürü hikayesi var. Onun burası hakkındaki bilgisiyle iyi bir tur rehberi yazabiliriz. Luc durakladı ve merdivenlere baktı. 'Eğer yeterli para varsa erişimi iyileştirmek iyi olur ve tarihi bilmek pazarlama için iyi olacaktır.

St Martin'deki mağaraların yıllar boyunca çalkantılı bir tarihi olmuş, hem Birinci hem de İkinci Dünya Savaşlarında rol oynamış, yerel halk ve *Maquis* üyeleri için barınak ve saklanma yeri sağlamıştır.

"Söylentilere göre direnişçiymiş ve bir keresinde çıplak elleriyle bir adamı öldürmüştü," dedi Alphonse. "Bu beni şaşırtmazdı ama bunu ne inkâr etti ne de kabul etti ve kesinlikle bu konuda konuşmak istemiyor.

Luc sert, sıırım gibi büyük teyzesinin yapılması gerekeni hiç telaşlanmadan yaptığını hayal edebiliyordu. Pratik bir kadındı ama yine de şan şöhret peşinde koşan biri değildi.

Loş ışıklı mağaralara indiklerinde Luc'ün tüyleri diken diken oldu ve keşke yanıma bir polar alsaydım diye düşündü. Mevsim normallerinin dışında ılık bahar güneşi bu sabah onu cezbetmişti ve üzerinde sadece uzun kollu bir tişört vardı.

Önlerinde, şişelerin ikinci fermantasyon için depolandığı sıra sıra raflar vardı. Koyu renkli ahşap raflar nöbet tutan askerler gibi sıralanmış, kasvetli ışıktaki sessiz ve hareketsiz duruyordu. Sade ortama, beyaz tebeşir duvarlara karşı koyu renkli ahşaba ve serin, kuru neme rağmen Luc burayı seviyordu. Burası sihrin gerçekleştiği, üzüm suyunun tamamen başka bir şeye dönüştüğü yerd. Doğa bilimlerinin yardımıyla sihirli bir dönüşüm, ama sonucu asla tam olarak tahmin edemezdi. Sonucu etkileyen o kadar çok faktör vardı ki

ürün: hava durumu, hasat, budama - ve bu sadece üzümlerdi. Şarabın bağda doğduğu söylenirdi, terroir - yerel çevre, toprak, hava, yamaçların yönü, yamaçtaki konum, iyi drene edilmiş, iyi beslenmiş... Bunlar Luc'un büyüdüğü şarapçılık ilkeleri idi, ancak Yeni Zelanda ve Avustralya'ya yaptığı son geziler farklı düşünmeye başlamasına neden oldu. Dünyanın öbür ucundaki büyük şarap üreticilerinden bazılarını ziyaret etmek gözünü açmış ve ona şarap üreticisinin de önemli bir etki yaratabileceğini öğretmişti. Champagne bölgesinde doğup büyümüş olan Alphonse'u ikna etmek biraz zaman alabilirdi ve Marthe'nin bazılarının radikal fikirler olduğunu söyleyebileceği bu konuda ne düşüneceğini şimdiden tahmin edebiliyordu.

Mağaraları inceledikten ve iliklerine kadar üşüdükten sonra adamlar yüzeye geri döndüler. Luc yüzünü güneşe doğru çevirip sıcaklığını yüzünde hissettiği için minnettar oldu ve hemen yeni misafirini ve onun şatonun fuayesindeki parlak güneş ışığında sanki aylardır güneş görmemiş gibi nasıl keyiflendiğini hatırladı. Işığın saçlarındaki alaca tonları yansıtması ve yüzündeki çillerin belli belirsiz tozunu aydınlatması. Öpülmek için yalvaran çiller.

"Bu yıl için içimde iyi bir his var," dedi Alphonse. "Güzel," dedi Luc. "Bazı değişiklikler yapmak istediğimi biliyorsun.

"Mükemmel. Diğer adam ellerini birbirine sürttü. 'Birlikte harika şaraplar yapacağız. İyi bir hava ve mükemmel bir hasat için dua etmeliyiz. Şimdi bir şeyler yemek için *annenin* evine gel, ben de şampanyayı getireyim.

Luc saatine baktı. Saat beş buçuktu. Sabah gidip büyük teyzesini görmesi daha iyi olacaktı.

"Yvette'in de bazı haberleri var.

"Yvette mi? Alphonse'un kız kardeşi gençken hayatının felaketi olmuştu ve onun dikkatini çekmeye kararlıydı. Luc onun kendisine olan ilgisini uzun zaman önce kaybetmiş olmasını umuyordu.

"Evet. Alphonse muzipçe sırttı. "Yine eve döndü.

Üçüncü Bölüm

Kendini *Güzel ve Çirkin*'deki Belle gibi hisseden Hattie çift kapıyı iterek açtı ve önünde kilometrelerce uzunlukta mermer yer karolarının uzandığını hissettiği devasa bir balo salonuna adım attı. Opak panjurlarla örtülü bir dizi uzun pencere, dışarıdaki parlak güneş ışığını karartarak odaya gölgeli bir yarı ışık yayıyordu. Sessizlik onu neredeyse bunaltıyor ve davetsiz misafir olmanın verdiği rahatsız edici hissi daha da artırıyor. Bundan kurtulması ve bu kadar çekingen olmayı bırakması gerekiyordu ama başkasının evinde tek başına dolaşmak pek doğru görünmüyordu.

Kendini sorumluluk almaya ve bunu bir iş gibi görmeye teşvik ederek pencerelere doğru ilerledi ve perdenin ipini çekti. Odaya ışık dolduğunda, parlak ışınlar kumaştan salınan toz zerreciklerinin ince buğusunu aydınlattı. Burnu gıdıklandı, bir hapşırık her an patlamakla tehdit ediyordu. Güneş ışığı bir meşale huzmesi gibi kasveti yararak kirli halıları, iyi bir cilaya ihtiyaç duyan mobilyaların mat yüzeylerini ve genel bir yorgun çürüme havasını ortaya çıkardı. Hattie her an, önündeki güneşten zarar görmüş şezlongdan bir Miss Havisham figürünün yükselmesini bekliyordu; koyu yeşil kadifenin rengi, koltuk ve sırt boyunca geniş bir şerit halinde akıp gitmişti. Hattie kaşlarını çatı. Kıvrımlı ahşap ayakları ve girift oymalı kenarlarıyla zarif şezlong bir zamanlar çok güzel bir parçaydı. Elini kumaşın üzerinde gezdirdiğinde bir toz bulutu daha havalandı.

ve bu sefer hапşırdı. Çok hızlı bir envanter çıkararak yoluna devam etmeye ve daha sonra geri gelmeye karar verdi. Belli ki bu büyüklükteki bir oda bugünlerde nadiren kullanılıyordu, dolayısıyla bakımsızdı. Biraz -tamam, çok fazla- bakımla burası güzel bir yer haline gelebilirdi. Burası düğün resepsiyonu için mükemmel olurdu ve daha sonra dans etmek için temizlenebilecek düzinelerce yuvarlak masayla dolu olduğunu hayal edebiliyordu. Perdeyi olduğu gibi bırakarak odadan çıkarken, kapının yanındaki duvarda bulunan ışık düğmesine bastı ve dört muhteşem avizeye baktı. Birkaç cılız ampul yandı ama sönük ampullerin sayısı yananlardan çok daha fazlaydı - ve daha fazla tozla kalınlaşmış olanlar bile yarım yamalak bir ışık yayıyordu.

Sonra, bir zamanlar muhteşem bir yemek odası olan yere geldi. Burayı görünce yüreği biraz burkuldu. Elbette bütün ev böyle olmayacaktı. Hizmetçi ne iş yapıyordu? Belki de bu büyüklükteki bir evde çoğu zaman sadece birkaç oda kullanılıyordu. Luc ve ailesinin burada çok sık yemek yediklerini düşünemiyordu, hele o muhteşem mutfak varken. Hattie kısık gözlerle, parlaklığı bir kat daha tozla azalmış, uzunluğunun yarısı gelişigüzel yığılmış sararmış masa örtüleriyle gizlenmiş devasa maun masayı inceledi. Aynı derecede perişan görünümlü bir dizi büfenin üzerinde düzinelerce porselen takımı vardı: yemek ve çay tabakları, tabaklar, çorba kaseleri, Pisa Kulesi gibi eğilmiş fincan sütunları, özenle hazırlanmış servis tabakları ve tencereler, hepsi de çeşitli renklerde ve karmaşık desenlerdeydi. Derin petrol mavileri, yemyeşil yeşiller, karmaşık bir şekilde boyanmış çiçekler ve özenle işlenmiş yaldızlı kenarlar. Hattie en yakınındaki yığından narin bir yemek tabağı aldı ve üzerine hafifçe üfledi, parmağı kirli yüzeyde gezinerek kenarındaki dantelli altın deseni ve ortasındaki iç içe geçmiş soluk pembe çiçekleri ortaya çıkardı. Tabağı ters çevirdi. Limoges. Bir tane daha alıp arkasındaki damgaya baktı - bu sefer Meissen. Işık çaldı. *Antiques Roadshow*'u yeterince izlemiş olan herkes bunun büyük bir koleksiyon olduğunu bilirdi. Burada birbiriyle eşleşen en az bir düzine set vardı.

Yirmi ya da daha fazla kişilik yer takımı. Ve sanki kenara atılmış gibi görünüyordu.

Hattie başını salladı, beklentisi ve mutluluğu azalmıştı. Eğer bütün ev böyleyse, işi gerçekten çok zor olacaktı. Hazır hale getirmek için bir temizlikçi ordusuna ihtiyacı olacaktı. Sonra kendi kendine bir konuşma yaptı. Her şey böyle olamazdı. Bunlar kullanılmayan odalardı. Aile küçük odaları kullanmalıydı.

Evin diğer tarafına doğru yürürken, açık bir şöminenin önünde soluk mavi, ipek döşemeli bir kanepenin bulunduğu ve duvarları mavi çiçekli duvar kağıdının kapladığı zarif, küçük bir salona geldi. Çok kadınsı ve şıktı ve burada ikinci çayını yudumladığını hayal edebiliyordu. Şöminenin üzerinde bir ayna asılıydı ve beyaz, oymalı şöminenin üzerinde tozdan arındırılmış bir dizi süs eşyası duruyordu. Odanın bir köşesindeki duvarda, küçük, boyalı bir masanın üzerinde, küçük bir çocuğun kalem ve mürekkeple çizilmiş çok küçük bir resmi asılıydı. Hattie rahat bir nefes aldı. Bu daha iyiydi. Belki Gabby burayı düğün töreninden önce nedimleri ve annesiyle bir araya gelip bir kadeh şampanya içmek için bir antre olarak kullanabilirdi.

Bu mutlu tablo kısa sürede paramparça oldu. Her biri derinlemesine bir temizliğe ihtiyaç duyan birkaç güzel resepsiyon odasının yanı sıra, yüzyılların kitaplarını barındıran koyu renkli ahşap tabandan tavana raflara sahip çarpıcı bir kütüphaneyi, bir ton balmumu cilasına ihtiyaç duyan en harika süslü spiral merdivenleri ve yatak olarak ikiye katlanabilecek birkaç devasa derin kanepeyi inceledi. Geldiği son oda, sulandırılmış ipekle döşenmiş minicik, kadınsı kanepeler ve sandalyeler ile görkemli bir evde ya da Jane Austen film setinde olması gerekiyormuş gibi görünen ince bacaklı kakma masaların bulunduğu hoş bir salondur.

Hattie merdivenin ilk adımını atarken, sonraki üç katta kendisini nelerin beklediğini görmekten neredeyse çok korktuğundan, hareket etmeye devam etmek için kendini zorlamak zorunda kaldı. En üst kattaki tavan arası odalarına ulaştığında

ağlamaya hazırды. Burası güzel mobilyalar, görkemli ama solmuş kumaşlar ve hayatında gördüğü en özenli örümcek ağlarıyla doluydu. Yine de bu odaları misafirler için hazırlamak zorunda olmadığı için fazlasıyla minnettardı. Bu çok zor bir görev olurdu.

Luc odasının burada olduğunu söylemişti ve bir an için onun seçimini merak etti. Burası hizmetkârların odasıydı ve çok daha az para harcanmış olmalıydı. Eminim daha da harap olmuşlardır. Saçağın uzak ucunda görülecek iki oda daha vardı. Birinin kapısını açtığında hoş bir sürprizle karşılaştı: düz beyaz duvarları, üzerinde birkaç poster ve küçük bir balkona açılan çatı pencereleri vardı. Geniş, ahşap döşeme tahtaları zımparalanmış ve cilalanmıştı ve oda rahat bir şekilde döşenmişti; eğimli çatının altına sıkıştırılmış bir kral yatak ve duvarı kaplayan kitaplarla dolu birkaç raf, birkaç model araba ve bir *Star Wars* uzay aracının Lego modeli - hafızasından bunun *Millennium Falcon* olabileceğini düşündü - birkaç tanıdık figürle birlikte. Burası belli ki Luc'ün odasıydı ve rafların içindekilere bakılırsa her zaman onun olmuştu. Çocukluk kitaplarına bakıp gülümsedi; St-Exupéry'nin *Küçük Prens*'ini, birkaç *Fil Babar* kitabını ve Netflix dizisi *Lupin* sayesinde tanıdığı *Arsène Lupin*, *Gentleman Cambrioleur*'ü hatırladı. Daha yeni kitaplar da vardı - bazı başlıklarda *mort* ve *noir* kelimelerini seçtiği için gerilim romanları olduğunu tahmin etti.

Luc derli toplu biriydi. Soluk mavi bir elbise dışında görünürde hiçbir giysi yoktu.

Çatı katındaki bölmede sandalyenin üzerine örtülmüş eşofman. Anglepoise lambalı sade masanın üzerinde birkaç büyük ciltli kitap vardı, birkaçı açıktı ve üzüm ve asma resimleri gösteriyordu. Referans kitaplarına benziyorlardı. Hattie parlak sayfalara bakarken Luc'ün mahremiyetini ihlal ettiğini fark etti ve aceleyle geri çekilerek yandaki odaya gitti.

İçeri girer girmez kalacağı yerin burası olduğunu anlamıştı. Luc'ün odasının aynadaki görüntüsüydü ve hemen balkona ve vadinin manzarasına çekildi. Verandadaki küçük masa ve sandalyelerin yanından geçerek dışarı çıktı, beyaz taş korkuluklara yaslandı ve resmi bahçelere baktı. Masmavi bir parıltı gözüne çarptı ve döndü. Tepenin içine inşa edilmiş bahçelerin altındaki teraslardan birinde bir yüzme havuzunun ucunu ve birkaç şezlongu görebiliyordu. Bir ara orayı da kontrol edecekti. Sabah erkenden yüzmek güne güzel bir başlangıç olabilirdi. Bu da ona bavullarını buraya getirmesi gerektiğini hatırlattı.

Balkon en önemli özelliği olsa da, sade beyaz ferforje yatak, cılız ayaklı beyaz boyalı ahşap komodinler ve rahat koltuk da onu aynı derecede etkilemişti. Eğimli tavanlara güneş ışığı vuruyordu ve yataktan ufuktaki yemyeşil kırları görebiliyordu. Tavanın keskin açısına sıkışmış duşakabinli en-suite duş odası da işin bonusuydu. Odanın sadeliği, balkona ve temiz havaya kolay erişim hoşuna gitmişti. Uzun bir nefes aldı ve içinde bir şeylerin gevşediğini hissetti. Çok uzun zamandır kendini hapsedilmiş, kanatlarını açamayan bir tavuk gibi hissediyordu. Burada açılacak ve büyüyecekti. Uzun zamandır ilk kez ileriye, içe değil dışa doğru bakıyordu. Başka hiçbir şey olmasa bile, temizlik becerilerini mükemmelleştirecekti.

Bavullarını üst kata çıkardıktan sonra hızla eşyalarını yerleştirdi ve dizüstü bilgisayarıyla not defterini kütüphaneye kurmaya karar verdi. Çalışmak için uygun bir yer gibi görünüyordu ve Luc için sorun olmazsa burayı kendi ofisi yapacaktı. Burası onun eviydi ve haddini aşp Luc'e burayı ele geçiriyormuş gibi hissettirmek istemiyordu.

Luc ahır bloğunun ek binasındaki mutfağın kapısını iterek açtığında, masada oturmuş pencereden dışarı bakan Solange'ı hemen fark etti. Kilo vermişti ve her zamankinden daha solgun görünüyordu ama onu görür görmez yüzü aydınlandı. 'Luc! Ne harika bir sürpriz. Alphonse burada olduğunu biliyor mu?'

Luc güldü. 'Az önce bana da aynı soruyu sordu. Haberlerim var.' "Ne? Solange oğlunun yarısı kadardı ama onu tanıdığından beri Luc onun hiç yaşlanmadığına yemin edebilirdi. Şimdi ellili yaşlarının başında olmalıydı ama zeytin rengi teni çizgisizdi, koyu renk saçlarına ak düşmemişti ama parlak kahverengi gözleri bir zamanlar neşeyle dans ettikleri yerde gölgelenmişti.

"Alphonse kutlama için özel bir şişe almaya gitti.

"Gerçekten de çok iyi bir haber olmalı," dedi şimdi daha ağırbaşlı bir sesle. "O şarapla bir cimri gibi. Yorgun bir iç geçirdi ve büyük bir çabayla kendini ayağa kaldırdı. "Yemek yedin mi? Bu sabah pazardaydım.

"Hayır, zamanım yoktu," dedi ve hemen kendini suçlu hissetti. Daha kaçamak cevaplar vermeliydi. Solange sanki şu anda ihtiyacı olan son şey yiyecek bulmakmış gibi bakıyordu. 'Buraya geldiğinde sana her şeyi anlatacağım.

... her şey.'

Başını salladı. "Marthe'yi gördün mü?"

"Hayır, yarın sabah gideceğim. "Kilerde konyak var.

Onunla zayıf bir gülümseme alışverişinde bulundu.

Luc, "Sanırım ziyaretçilere tahammül etmesinin tek nedeni ona yasadışı mallar getirmemiz," diye şaka yaptı.

"Ama tabii ki," diye yanıtladı Solange. "Yiyecek bir şeyler ister misin?" Buzdolabına doğru belli belirsiz bir el salladı.

'Hayır, s o r u n değil,' dedi ve hemen ardından midesinin protesto homurtuları duyuldu.

Yorgun iç çekişlerinden biriyle daha başını salladı. "Avluda bir yere oturun.

'Sizi sıkıntıya sokmak istemem...'

Ağzı büzüldü ve doğruldu, gözlerinde beklenmedik bir çelik kıvılcımı vardı. 'Bir tabak yemeği bir araya getiremediğim gün, Luc Brémont...' Luc Brémont geldiğinden beri göstermediği bir canlılıkla onu dışarıya doğru el salladı.

Birkaç dakika sonra, bir tabak peynir, bir sepet rustik beyaz ekmek, bir tabak zeytin ve birkaç dilim zengin renkli sosis ile dört şampanya kadehi içeren bir tepsiyle çıktı ve çiçek açmak üzere olan bir salkımın gölgesindeki bistro masasına koydu.

'Ve sen bir şey söylemeden önce, bu gözlükleri seviyorum. Şüphesiz Alphonse gibi siz de onları küçümsüyorsunuz. Bu geleneksel bardakların modası çoktan geçmişti. 'Şampanya içlerinde yeterince uzun süre kalmayacak. Bazen,' dedi hüznle, gözleri hülyalı bir şekilde, 'pratik şeyler yerine güzel şeyler kullanmanın keyfi vardır.

Luc gülümsedi. Sunum ve görünüş konusunda her zaman çok titiz olmuştu.

"Yvette yolda," dedi Solange. 'Alphonse burada olduğunu söylemek için ona mesaj attı.

Luc saygılı bir şekilde gülümsedi, ama içinde bir endişe de yoktu.

"Luc! Birkaç dakika sonra onu karşılamak için ayağa kalkan Luc, kızın kendisini kollarına atmasıyla, ağabeyinden ziyade annesinin yapısına sahip olduğuna şükretti.

"Yvette.

Bronzlaşmış eliyle onun yüzünü kavradı. "Hâlâ çok yakışıklısın.

"Teşekkür ederim," dedi, gözlerindeki pırıltıyı görünce rahatladı ve bir Parmağındaki elmastan. Bu belli ki onun haberiydi. "Şanslı adam kim?

Parıldayan nişan yüzüğüne hayranlıkla bakmak için elini kaldırdı. Bernard. Onu hatırlayacağından emin değilim. Yazları hep uzakta olurdu ve okulda benden bir üst sınıftaydı.

Luc başını salladı. Yazlarını burada geçirmiş olmasına rağmen Alphonse ve Yvette dışında buradaki çocukların çoğunu tanımıyordu.

Yakında onunla tanışacaksın. Bu hafta Brittany'de. Ben ve annem yarın bir haftalığına ona katılmaya gidiyoruz. Sen kendi başının çaresine bakmak zorundasın.

"Çok üzgünüm Luc," dedi Solange özür dileyerek. 'Geleceğinizi bilseydim...'

Suçluluk duygusu onu sıkıştırdı. Solange'a geleceğini haber vermeliydi. 'İyi olacağım. Bana yemek yapmayı öğretenin sen ve Marthe olduğunu hatırlıyorsun, değil mi?

"Gördün mü anne? Artık kocaman bir çocuk oldu. Senden ne haber Luc? Bu sefer ne kadar kalacaksın? Sesinde hafif alaycı bir ton vardı, bir zamanlar ona karşı bir şeyler hissettiğini ve yaz sonunda hep ortadan kaybolduğunu hatırlatıyordu.

Alphonse'un yaklaştığını anlamak için başını kaldırdı. Diğer adam koyu yeşil bir şişeyi ilk çocuğuna sarılan bir annenin şefkatiyle tutuyordu.

"Bir süre daha kalacağım. Duyuruyu yapmadan önce durakladı, "Babam sonunda şampanya üretebileceğimizi kabul etti.

Yvette ciyakladı ve ellerini çıırttı. 'Oh Luc, bu harika bir haber. Marthe çok sevinecek. Üzümlerin Gilles Roban'a satıldığını bilmek onu çok üzecek. Keşke ona bu yılki hasadı alamayacağını söylerken yanında olabilseydim. Geçen yıl ton başına bu kadar düşük bir fiyat ödeyerek Marthe'yi kandırdı.

'Ben de orada olmayı dört gözle bekliyorum,' dedi Alphonse. 'Şartları görüşmek üzere onunla buluşmam için beni sıkıştırıp duruyor. Eğer erkenden iyi bir fiyatta anlaşırsak daha fazla üzüm alacağınızı söyledi.

Yvette, 'Evet ve bunun ne kadar yüksek bir oran olduğunu biliyoruz,' diye çıkıştı. "O bir dolandırıcı.

Alphonse başını salladı. "O bir iş adamı.

'Kim avantaj sağlar ki? Ben olsam tükürüğümü ona harcamazdım.

Luc güldü. "Hâlâ gittiğin her yerde arkadaş ediniyorsun demek?" diye takıldı. Yvette, ateşli kişiliğine uyan kırmızı buklelerini savurdu.

'O bir vahşi. Burada yeniden şampanya üreten bir Brémont'un olması harika olacak'.

"Ve şu şampanyayı açalım, 2014 yılındayız. Alphonse kaşlarını salladı. "Bunu özel bir gün için saklıyordum. Ve bence bir St Martin şampanyası bunun için en iyi sebep.

Luc beklentiyle doğruldu. 2014 yılı, uzun bir yetiştirme sezonu ile çok iyi bir bağbozumu olmuştu. Denemek için sabırsızlanıyordu.

Alphonse mantarı açarken annesine hızlı bir bakış attı ama kadehler hakkında bir şey söylememesi gerektiğini biliyordu.

Luc'ün yüz yılı aşkın bir süredir ailede olduğunu bildiği narin kupa bardaklara dökülen berrak altın rengi şarapla birlikte uzanıp bir kadeh aldı ve tadına bakmadan önce iyice kokladı. Sıvının dilinin üzerinde gezinmesine izin verdi, baloncukların keskin tadını ve altta yatan limon ve ballı kavun notalarıyla bisküvi tadının tadını çıkardı.

'Çok güzel,' dedi.

"Çok zarif," dedi Yvette. 'Gerçi bunu benim nişanım için açmadığınızı fark ettim.

"Luc'ün eve dönmesi daha önemli," diye alay etti Alphonse. Yvette sinirlenirken, Luc yön değiştirmesi gerektiğine karar verdi.

"Marthe nasıl?

'Onu dün gördüm. Çok iyi,' dedi Solange. 'Tabii ki tüneği yönetiyor. Bütün bakıcılar onun emrinde koşturup duruyor.

"Orada mutlu olduğuna inanamıyorum," dedi Yvette. Geniş ellerini açtı. 'Burası onun evi. Burada olmalı.

Aslında öyle değildi - şato Luc'un babasına miras kalmıştı ama o, evlilik yoluyla teyzesi olan Marthe'nin orada yaşamaya devam etmesine izin vermişti, ancak Marthe felç geçirdiğinde şampanya üretimini durdurmuştu çünkü kendisini çok fazla farklı alana yaymak istemiyordu.

Solange sanki defalarca yaptıkları bir tartışmaymış gibi kendi içine gömüldü ve Luc bir başkasına neden olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu fark etti. İyi kalpli Bernard, Yvette'in dengesiz doğasına katlandığına göre bir aziz olmalıydı.

Solange, "Marthe hiçbir zaman bir yük olmak istemedi," diye söze başladı.

"Olmazdı. Alt kattaki odalardan birini yatak odasına çevirebilirdik ve hepimiz yardımcı olurduk.

Solange omuz silkti, neyse ki Yvette bunu görmemişti. Luc bu yükün Solange'ın sırtına bineceğini hiç kuşku duymadan biliyordu, Solange asla şikâyet etmezdi ama bu adil olmayan bir sorumluluk olurdu. Şatonun kâhyası olarak işe alınmıştı, bakıcı olarak değil.

Peki şampanya için ne gibi fikirleriniz var?" diye sordu Alphonse, tartışmaları yatıştırmakta ustaydı. "Bir brut, bir demi-sec, bir blanc de blancs, bir blanc de noirs, bir cuvée?

'Çok fazla soru var,' dedi Solange. 'Daha yeni geldi. Bırakın yesin ve içsin.

"Merak etme Alphonse," dedi Luc, arkadaşının omzunu sıvazlayarak. 'Planlarımızı yapmak için bolca vaktimiz var. Doğru hava koşullarını ve iyi bir hasat elde etmeyi ummalıyız. Rekabet çok sert olacak. Diğer ülkeler, hatta İngilizler bile iyi köpüklü şaraplar üretiyor. Alphonse küçümseyerek burnunu çekerken güldü.

Burnunu havaya dikerek, "Bu şampanya değil," dedi.

"Hayır, değil ama ürettiğimiz her şeyin daha iyi olduğundan emin olmamız gerekiyor. "Yapacağız. Alphonse kadehini kaldırdı. "Büyülü bir yaza.

"Ah," diye yanıtladı Luc. 'Küçük bir sorun var.

Üç kafa da ona doğru döndü. "Babam bu yıl hiçbir şey üretmemenin ve üzümleri satmamanın maliyetini telafi etmek için şatoyu bir düğün partisi için özel olarak kiralamaya karar verdi.

"Ne zaman?" diye sordu Yvette, çenesini kaldırıp Luc'e doğrudan bakarken sesinde kararlı bir sertlik vardı.

"Düğün Temmuz'un son haftası. Solange ve Alphonse'un birbirlerine attıkları endişeli bakışları kaçırmadı.

"Temmuz! Temmuz'un hangi günü?" Yvette soluk soluğa kaldı. Gözleri ani bir öfkeyle parlıyordu ama adam onun değişken ruh haline alışkındı. "Ve hasada çok yakın.

"Tam tarihten emin değilim.

'İmkânsız,' diye bağırdı Yvette. 'İşletmen gereken bir üzüm bağı var. Bu nasıl olacak? Sihirle mi? *Annem* bir düğün organize edemeyecek kadar meşgul olacak. Ne de olsa Marthe'ye bakamayacak kadar meşgul. Yvette annesine asık suratlı bir gülümseme fırlattı.

'Endişelenmenize gerek yok. Düğün organizatörü bugün geldi.'

"Geldi mi? Alphonse canlandı. "Kaç yaşında?

Luc, Alphonse'un ani ilgisine güldü, ama aynı zamanda garip bir şekilde sahiplenme duygusu hissetti, aniden onu kapının önünde ilk gördüğündeki beklenmedik çekim dürtüsünü hatırladı.

Solange ve Yvette dehşet içinde birbirlerine baktılar. Yvette burnunu kırıstırarak, "Ben bir düğün organizatörü istemezdim," dedi.

Alphonse, "Düğün organizatörüne paranız yetmez," dedi.

'İhtiyacım yok. Sadece arkadaşlarımın ve ailemin etrafımda toplanmasını istiyorum. Bu aşkla ilgili. Gösterişli bir ilişki ne anlama geliyor? Hiçbir şey. Tabii ki,' diye ekledi parlak bir gülümsemeyle, 'bütün gün ilgi odağı olmak istiyorum.

Onun bu samimi itirafına hepsi güldü.

"Buna hiç şüphe yok," dedi Solange nazik bir gülümsemeyle. "Çok güzel bir gelin olacaksın.

"Ve ağlayacaksın."

"Tabii ki
ağlayacağım.

Alphonse, 'İçerideyken, sonunda seni elinden kurtardığı için seviniyor olacak,' diye ekledi.

Yvette burnunu çekti. 'En azından birimiz onun elinden kurtulmuş olacağız. Senin bir kız arkadaşın bile yok.

"Şimdi, şimdi," diye uyardı Solange.

Alphonse, kız kardeşinin iğnelemesine rağmen iyi huylu bir sırıtişla, "Yeterince iyi kimse yok," diye cevap verdi.

Hattie'nin bir erkek arkadaşı var mıydı? Luc merak etti ve birden umutsuzca bilmek istedi. Bir yanı da kesinlikle olmamasını umuyordu.

Dördüncü Bölüm

Hattie uyandığında midесinin bir dizi jimnastik yaptığını gördü. Açlıktan ölüyordu. Gözlerini tekrar kapadı, tekrar uyumayı ve kendisini vuran kıyamet hissini görmezden gelmeyi diledi. Neyi üstlenmişti? Dün gece o kadar bitkin düşmüştü ki yapacak başka bir şey olmadığı için yatağa gitmişti. Tek yediğı, yol üzerindeki bir benzin istasyonundan aldığı bir baget ve yarım paket *palmierdi* - mutfaktaki dolaplarda bulabildiğı tek şey buydu.

Sert siyah kahvenin ilk yudumu ve kafeinin güven verici etkisi, Fransızların kahveyi fincandan ziyade kâsede içtiğini hatırlamadan önce sadece yüksek büyüklüğünde espresso fincanları bulmanın yarattığı ilk hayal kırıklığını bastırdı. Kaseyi iki elinin arasına alıp minik yudumlar alırken zihninde bir alışveriş listesi oluşturmaya başladı. Süt, *kruvasan*, *konfitür* ve *beurre* ile birlikte kesinlikle listenin başındaydı. Fransızca kelimeleri yüksek sesle söyledi - sınırlı kelime dağarcığının ana parçasıydı bunlar - heceleri dilinde yuvarladı: '*Paté, fromage, saucisson*.

En yakın dükkanın nerede olduğunu bile bilmiyordu. Hadi ama Hattie. Pozitif kal, dedi kendi kendine. Buraya neden geldiğini düşün. Örneğin, önümüzdeki birkaç ay boyunca istediğı *zaman* ve istediğı *şeyi* yiyebilecekti. Bir kez olsun kendi hayatının ana karakteri olacaktı.

Fransızcası basitti ama burada olmak onu geliştirmeye çalışmak için mükemmel bir fırsattı, gerçi diller hiçbir zaman onun güçlü noktası olmamıştı; tüm o gramer şeylerini aşırı derecede sıkıcı buluyordu.

'*Je m'appelle Hattie*. Biraz eğlenmek için buradayım,' dedi yüksek sesle ve kararlı bir şekilde.

"Mükemmel. Bunu duyduğuma sevindim. Eğlence her zaman iyidir. Luc'ü bulmak için döndü.

"Merhaba," dedi utançtan yanakları kızarmış bir halde. Adam onu incelerken gözlerinde eğlence parlıyordu.

'Sadece Fransızca pratiği yapıyorum,' dedi.

"Anlıyorum. Dudakları kıpırdadı ve kahretsin, sırtmasını engellemeye çalıştığını anlayabildi.

"Evet. Çenesini kaldırdı. Umurunda değildi.

"Peki sen eğleniyor musun?" diye sordu. İşte yine o, ağzının bir tarafındaki küçük orantısız kalkış. Onunla alay mı ediyordu?

"Planlıyorum. Çenesini kaldırdı. 'Sıkışıp kaldım -' Chris hakkında açıklama yapmayacaktı - çok mutlu olmadığım bir durumda... ve burada olduğum için mutluyum. Bir macera için sabırsızlanıyorum. Farklı bir şey.

"Anlıyorum," dedi ciddiyetle. Yine gevezelik ediyordu ama onda içini kıpır kıpır yapan bir şey vardı.

Ona odaklandıklarında gözlerinde eğlence dans ediyordu ve gülümsemesi kesinlikle şeytaniydi. Mutfak tezgâhlarından birine yaslanmış, tembelce kollarını kavuşturmuştu. Kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ve içini bir sıcaklık kapladı.

Onu görmeye alışabilecek miydi? Umarım düzenli olarak maruz kalması, onun saçmalayan bir aptala dönüşmesini engeller.

'*Eğlenceli* değil. Sadece, bilirsin, sadece anın tadını çıkarıyorum.' *Hattie, kapa çeneni, sadece kapa çeneni. Ağzını kapat ve kelimelerin çıkmasını engelle.* Birdenbire bakışlarının adamın dudaklarına kaymasına engel olamadığını fark etti.

Film yıldızı kare çenesi. Onun tarafından öpölmek nasıl bir şey olurdu? O geniş göğsüne, gömleğinin yumuşak şambrayına sarılmak? Tanrım, düğün ateşi vardı. O mutlu gelin ve damatları düşünerek çok fazla zaman geçirmişti... ama Chris'ten başka birini öpmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve son birkaç yıldır bu öpücükler platonik olmaktan öteye gitmemişti. Hormonları kendileri için iyi olandan daha uzun süredir derin bir kış uykusundaydı ve aniden bahar coşkusuyla dışarı çıkmak için savaşıyorlardı.

Luc'ün bir kadını öperken ne yaptığını bildiğine bahse girmişti. Birdenbire, annesinin her an içeri girebileceğinden ya da ışıkların yeterince loş olmadığından endişe etmeyen biri tarafından tekrar öpölmeyi arzuladı. Işıklar açıkken seks yapan biri. Gün boyunca. Kıyafetlerini çıkarmak için sabırsızlanan biri. Ona tekrar yaşadığını hissettirecek biri.

"Hattie?

Kahretsin, ona bir soru sormuştu ve az önce ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Hâlâ onun dudaklarına bakıyordu. "*Gel beni öp*" diye bağıırıyor da olabilirdi.

Kız bakışlarını kaçıramadan, adamın ağzı bir gülümsemeye dönüştü. Göz kamaştırıcıydı ve bu, kalbine büyük bir yumruk yemek gibiydi. Doksan dokuz milyonuncu kez onun muhteşem olduğunu kabul etti.

"Pardon, ne dediniz?" dedi, bu saçma aşk yüzünden dengesi bozulmuştu.

"Düğün tarihini ve bir şeye ihtiyacınız olup olmadığını sordum.

"Ateşli, terli, akılsız, anlamsız seks" derse ne diyeceğini merak ediyordu.

Bunun yerine, bu düşünceyi zihninin gerisine atmayı başardı.

Boğazını temizledi. "Temmuz'un yirmi beşindeyiz ve şu anda ihtiyacım olan tek şey yemek.

Gözleri endişeyle dolmuştu ve bu nedense oldukça sevindiriciydi. "Özür dilerim. Ben... düşünemedim. Bu sabah Alphonse ile kahvaltı ettim.

Korkarım ki hizmetçimiz Solange bir haftalığına gidecek ve henüz alışverişe çıkma fırsatım olmadı.

"Yemek yiyebileceğiniz en iyi yer neresi?"

"Bir hipermarket. Genellikle başlamak için iyi bir yerdir. Gözleri parladı.

Belirsizliğini mazur göstermek için bir el salladı, sesi biraz ilkeldi. "Yani, bana en yakın süpermarketin nerede olduğunu söyleyebilir misiniz?"

"Ama tabii ki. Hautvillers'de bir E. Leclerc var. Arabayla on beş dakika uzaklıkta. Bu sabah teyzemi ziyarete gideceğim, isterseniz sizi bırakabilirim?"

Burnunu kırıştırdı ve dünkü maraton sürüşünden dolayı hala ağrıyan omuzlarını sıvazladı. "Çok naziksiniz ama tekrar bir arabaya binme ya da büyük bir alışveriş yapma düşüncesiyle yüzleşebileceğimden emin değilim. Başlangıç olarak sadece birkaç şey istedim. Ayrıca yakın mesafede oturma onu jöleli bir karmaşaya dönüştürebileceğinden endişe ediyordu.

"Köyde bir dükkan var, çoğu şey var. "Oraya yürüyebilir miyim?"

"Hmm, biraz yürüyüş mesafesinde. Kullanabileceğiniz bir bisiklet var. Teyzeme aitti ama Solange bazen kullanıyor, o yüzden çalışır durumda olmalı.

'Bu olur olmak Harika.' "Harika fikir .

bisiklet aracılığıyla ve Fransız kırsalı ona hemen çekici geldi.

"Sizin için gidip getirmemi ister misiniz? Lastiklerin iyi olup olmadığını kontrol edeceğim.

'Çok naziksiniz,' dedi.

'Hayır sorun,' o mırıldandı içinde Fransızca, hangi Hatta o anlayabiliyordu. Ne yazık ki

Fransızca konuştuğunda daha da seksi oluyordu.

"Bu arada. Kapı aralığında durakladı. "Sanırım sana nasıl eğlenileceğini gösterebilirim.

Luc üstü açık, eski model Alpine spor arabasıyla şatodan aşağı inerken, esen rüzgâr saçlarını okşadı ve Hattie'nin yanından yavaşça pedal çevirerek geçti. Suçluluk duygusu dikkatini çekmek için istenmeyen bir teklifte bulundu. Dün gece diğerleriyle birlikte ekmek ve peynir yerken, zavallı Hattie'yi bir an bile düşünmemiş, yemek için ne yapabileceğini merak bile etmemişti. Dolaplarda pek bir şey olmadığını hatırlaması gerekirdi, çünkü Solange hâlâ hazır değildi ve ikisini de beklemiyordu. Açlıktan ölmek üzere olduğu düşünülürse, Hattie bunu şaşırtıcı bir nezaketle karşılamıştı. Eski sevgilisi Celeste'in böyle bir muameleye katlanabileceğini hayal bile edemiyordu. Kıyameti koparırdı ve kendi alıçveriğini yapmak için bisikletle gitmekten kesinlikle memnun olmazdı.

Hattie çok eğleniyormuş gibi görünüyordu, başını sallayarak manzarayı seyrediyordu. Kendisine rağmen Hattie'nin çizdiği tabloya ve berbat Fransızcasının anısına gülümsedi. Yanından geçerken elini kaldırıp el salladı ve dikiz aynasından onu izledi.

Hautvillers'in eteklerindeki konutun önünde durduğunda hâlâ kendi kendine gülümsüyordu. İngiliz kadınla ilgili düşüncelerini bir kenara iterek konyak şişesini iç cebine soktu ve kapıdan geçerek resepsiyona doğru yürüdü. Resepsiyondaki hemşire birkaç yıldır orada çalışıyordu ve onu hemen tanıyıp el sallayarak içeri aldı.

"Terasta," dedi, restoran alanından vadiye bakan geniş balkonu işaret ederek. İyi bir budama gerektiren sarmaşıklarla büyümüş olan bu balkon, öğleden sonraları hoş bir gölgelik sağlıyordu. Kendi kendine yarı güldü; büyük teyzesinin onları kendisi budamadığına şaşırmıştı.

Marthe'nin uzun boylu, zayıf bedeni, hâlâ kuş gibi parlak olan gözlerinin mavisini ortaya çıkaran büyük mavi bir battaniyeyle tekerlekli sandalyesine sıkıştırılmıştı.

"Tam zamanında. Konyağımı getirdin mi?" diye sordu.

"Yaptım. Nasılsın?"

'Buraya son gelişinizde neysem şimdi de oyum. Yaşlı, sinirli ve sıkılmış.

"Bir keresinde bana sadece sıkıcı insanların sıkıldığını söylemiştin.

Ağzı hoşnutsuzlukla buruştu. 'Fikrimi değiştirdim ve bu yaşta buna hakkım var. Etrafım sıkıcı insanlarla dolu ve şimdi de sen buradasın. Öfkeli bir iç çekti.

"Daha ilginç olmaya çalışacağım," dedi Luc, kadının sözlerinden yaralanmış gibi bir elini göğsüne vurarak.

"Deneyebilirsin," dedi Marthe ve sonra yüzü muzip bir sırıtişla gevşedi. 'Seni gördüğüme sevindim. Sen nasılsın? O umutsuz annen nasıl? Ve baban. Tanıdık bir onaylamazlıkla başını salladı.

"Aynen," dedi Luc, Marthe ile göz göze geldiğinde, ağzı açık kalmıştı. Sadece Marthe'ye karşı duyguları hakkında dürüst olabilirdi. Marthe onu yedi yaşından beri tanıyordu, onu şımarık, şımartılmış ama ihmal edilmiş bir çocuk olarak ilk kez onun yanına bıraktıklarından beri.

Marthe sağlam koluyla öne doğru eğildi ve onun dizine vurdu. "İyi ki beni yakaladın, değil mi?"

"Öyle," diye ciddiyetle kabul etti ama ikisi de onun doğruyu söylediğini biliyordu. Yıllar önce onunla birlikte kalmaya başladığından beri, hayatındaki değişmez kişi o olmuştu. Yanında olacağına güvenebileceği kişi. Çabuk sıkılan anne ve babası hiçbir yerde uzun süre kalmayı sevmezlerdi. Yedi yaşına gelmeden önce onu bakıcılara bırakmak çok daha kolay olmuştu ama kaç kez uyandığında haber vermeden gittiklerini gördüğünün sayısını unutmuştu. Annesi tarafından kovulduklarını ancak daha sonra fark etmişti çünkü babası onlara çok fazla ilgi göstermişti.

"Haberlerim var demiştin. Lütfen bana şu Parisli kızlardan biriyle evlenmeyeceğini söyle.

"Evlenmek gibi bir planım yok. Ailesinin evlilik örneği herkesi vazgeçirmek için yeterliydi. Güvenebileceği birini istiyordu.

kısa sürede uçup gitmek ya da bir gecede ortadan kaybolmak istemez.

'Evlenmeni istemediğimi söylemedim, sadece iyi bir kız bulmanı istediğimi söyledim, belki de buralardan. Yvette'in evleneceğini biliyorsun. Tanrıya şükür.'

"Evet ve onun adına sevindim. Ve oldukça rahatladım.

'O ne düşünürse düşünsün, sen asla uygun olmazdın. Bernard iyi bir adam, sakın. Onun yanardağ mizacına katlanacaktır.'

"Tanrı yardımcısı olsun.

"İlahi müdahaleden daha fazlasına ihtiyacı olacak. Peki nedir bu haberleriniz? Bu da uçarak yaptığın ziyaretlerden biri mi?" diye sordu alaycı bir tavırla.

Luc ona bakarken gülümsedi, keskin sözlerinin duygularını gizlediğini biliyordu. Onun için bir taşıyıcı anne olmuştu - ona karşı şefkat duyduğunu asla kabul etmeyecekti.

"Aslında hayır. Bir süre daha kalacağım. Bunu ona bizzat söylemek istemişti. "Sonunda babamı şatoyu devralmama ve şarap üretmeme izin vermesi için ikna ettim.

Kızın ağzının açık kaldığını ve ardından gözlerinin parladığını, gözlerinde hafif bir yaş parıltısı olduğunu görmekten memnun oldu. "Aman Tanrım. Şatoda St Martin şampanyası yapan bir Brémont. Bu ender rastlanan bir duygu gösterisiydi ve "Şampanya yapacaksın, değil mi?" diye sorunca hemen yatıştı. Gerçi Luc bunun bir sorudan çok bir emir olduğunu biliyordu.

"Ama tabii ki," dedi ona gülümseyerek.

'Hımm,' diye burnunu çekti. "Bu çok iyi bir haber. Eklemeden önce durakladı. "Umarım modern ve yenilikçi olup tüm eski yöntemleri yeniden icat etmezsiniz.

"Hepsi değil," dedi eşit bir şekilde. "Ama yeni şeyler denemek isterim. Marthe'nin kaliteden ödün vermeyen biri olmasına rağmen, geleneğin hatırı için geleneği takip eden biri olmadığını biliyordu. "Ama fikirlerimi sizinle ve Alphonse ile tartışmak istiyorum.

Ağız gerildi. 'Ne tür fikirler? Yüzlerce yıldır mükemmel bir şekilde işleyen sistemler ve süreçler çok fazla çöpe atılıyor. Bu bölge onlarca yıldır dünyanın en iyi şaraplarını üretiyor. Bir şeyleri değiştirmeye gerek yok.

"Bir şeyler yapmanın her zaman farklı yolları vardır," dedi nazikçe. "Ama en önemlisi şaraptır.

"Ne tür değişiklikler öngörüyorsunuz? Luc bir an için onun yüzünde bir endişe belirtisi gördü ama ona yalan söyleyemezdi.

'Marthe, ilerlemeliyiz. Pek çok modern teknik var. Şarap yapımı konusundaki fikirlerinin Marthe'nin son derece geleneksel görüşlerine ters düştüğünü biliyordu. Onun kuşağı şarabın üzüm ve *teruarla* ilgili olduğuna inanırken, Marthe şarabın şarap üreticisi tarafından yapıldığına inanıyordu.

Çok dikkatli adımlar atması gerekecekti.

"Şaraphane ne olacak?" diye tersledi.

"Merak etmeyin, binada acil bir değişiklik yapmayı planlamıyorum. Parası yoktu ama parası olur olmaz...

Yapmayacağından emin ol. En azından benim hayatım boyunca. Ben öldükten sonra ne yaptığın umurunda değil.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," dedi Luc, kasıtlı olarak konuyu değiştirmeye çalışarak.

Bu lanet sandalyede değilim. Her yerde çok fazla basamak var. Ama madem buradasın, beni düğüne götürebilirsin.

"Yvette ve Bernard'ın mı?" diye sordu.

"Evet," dedi sinirli bir şekilde. "Başka kimin hakkında konuşuyor olabilirim ki?

"Yani bilmiyor musun? Luc onun şatoyla ilgili haberleri duymamış olmasına gerçekten şaşırmıştı. "Babamın Londra'daki iş ortağı Temmuz sonunda yapılacak bir düğün için yaz boyunca şatoyu kiraladı.

Marthe gri, oldukça vahşı kaşlarını kaldırdı ve kaşlarını çattı. 'Ah, şimdi anlıyorum. Tilkinin aklına kazları getiren de buydu. Yvette bu sabah ilk iş olarak uğradı ve o vahşi ruh hallerinden birini yaşıyordu. Ağzı buruştu. "Bu her şeyi açıklıyor.

"Öyle mi?" diye sordu Luc.

'Yvette'in gönlünde düğününü üzüm bağında kutlamak yatıyor.

Umalım da tarihler çakışmasın.

"Yvette'in düğünü ne zaman?" "Yirmi beş Temmuz'da.

Luc'un görüşü bir anlığına karardı ve ardından bir küfür savurdu.

Marthe azarlayan bir kaşını kaldırdı.

"Şatodaki düğünle aynı gün.

"Aman Tanrım," dedi Marthe, gözlerinde aniden beliren kötü niyetli bir parıltıyla. 'Bu çok kötü bir zamanlama. Birileri hiç sevilmeyecek.

Luc gözlerini kapatıp başını salladı, gerginlik kindar parmaklarıyla omuzlarını sıkıştırıyordu.

Marthe alaycı bir gülümsemeyle, "Senin yerinde olmadığım için mutluyum," dedi. 'Ben daha çok Yvette ve öğrendiğinde ne yapacağı konusunda endişelenirdim. İleride sorun çıkacağını tahmin ediyorum.

Luc acımasızca gülümsedi. Kadının tam isabet ettiğini söylemek için kristal küreye gerek yoktu.

Beşinci Bölüm

"Hayır!" diye bağırdı Yvette. "Hayır! Hayır! Hayır! Kahve kâsesini süzgeçten aldı ve mutfığa doğru fırlattı.

Yere düşen porselen parçaları zeminde sekerken Solange'ın elleri sıkıntıyla çırpındı.

Sonra Yvette gürültülü hıçkırıklara boğuldu ve annesi kollarını ona dolayarak Luc'e çaresiz bir bakış attı. İçini çekti ve Alphonse'la hızlı bir bakış alışverişinde bulundu, Alphonse ilk kez alışılmadık bir şekilde diplomatik davranıyor ve kız kardeşini kızdırmıyordu. O zaman iyi gitmişti. Tanrıya şükür Hattie'den iz yoktu. Son bir hafta içinde iyice yerleşmişti ya da en azından öyle olduğunu varsayıyordu; her akşam Alphonse'la dışarıda olduğu için onu neredeyse hiç görmemişti. Onu birkaç kez bisikletle köye girerken görmüştü. Luc onun dışarıda olduğunu ve Yvette ile Solange'ın Brittany'den dramatik dönüşlerine tanıklık etmek için şatoda bir yerlerde olmadığını umuyordu.

"Üzgünüm, Yvette.

"Özür dilerim!" diye bağırdı. "Özür dilerim! Düğün günümü mahvedeceksin."

Kişisel olarak sorumlu olmadığı için bunun biraz sert olduğunu düşündü ama şimdi bu noktayı tartışmanın zamanı değildi.

"Belki tarihi değiştirebilirsin," diye önerdi ve kelimeler ağzından çıkar çıkmaz köpekbalıklarının istila ettiği suya adım attığını ve bir ayağını kaybetmek üzere olduğunu anladı. Alphonse bile kaskatı kesilmişti.

"Tarihi değiştir! Sesi daha önce bir insandan duymadığından emin olduğu bir notaya yükseldi ve endişeyle cam kolyelere baktı, güvenlikleri için endişelendi. "Tarihi değiştir! Gözleri öfkeyle parlıyordu. 'Ben! Burası benim evim! Tarihi ben değiştireceğim! Hayatım boyunca burada evlenmeyi hayal ettim. Kadın ona doğru bir adım attı ve Luc kendini  Fury'den biriyle karşı karşıyaymış gibi hissetti. Kadın onun göğsünü sertçe dürttü, bir değil iki kez. "Sen," kelimeyi öyle bir tehditle söyledi ki, Luc'un ensesindeki tüyler diken diken oldu, "İstiyorsun. Beni. İstiyorsun. Değiştirmek. Değiştirmemi. Değiştirmemi. Günümü."

Luc müdürün odasının önündeki bir okul çocuğu gibi yerinde kıpırdandı ama bakışlarını ondan ayırmadı. "Bunu yapmanı *istemiyorum* ama bu olası bir zm.

"Peki ya düğünlerini yapacak başka bir yer bulmalarına ne demeli? Kız ona vahşi gözlerle baktı.

Luc ona karşı dürüst olmak zorundaydı. 'Bu yıl zmleri satamamaktan kaynaklanan gelir kaybını telafi etmek için düğünden gelecek paraya ihtiyacımız var. Görünüşe göre babam Mösyö Carter-Jones ile anlaşmayı Ocak ayında yapmış. Onlar hem iyi arkadaş hem de iş ortağı. Onu hayal kırıklığına uğratmayacaktır. Ayrıca davetiyeler çoktan gönderildi. Bu gerçeği Marthe'den dönerken arabada, babası onu aradığında yeni öğrenmişti.

'Davetiyelerim dağıtıldı. Bütün köy *vin d'honneur* için geliyor.'

"Bütün köy m?

'Evet. Bu bir gelenek. *Annem* ve babam gibi. Bu onların yıldönümü. Bu tarih çok özel. şimdi Yvette'in gözlerinde yaşlar parlıyordu ve bunların hiçbiri onun suçu olmamasına rağmen Yvette'in içi hem sempati hem de suçluluk duygusuyla burkuldu. "Bunu değiştiremeyiz. Kadının yüzü sertleşti. "Bir şeyler yapmalısın Luc.

Solange bile şimdi ona yalvaran bir ifadeyle bakıyordu.

Bu konuda dürüst olmak zorundaydı. "Ne yapabileceğimden emin değilim. İki düğün de aynı gün olamaz mı?"

"Aptal! Yvette başını savurdu. "Nasıl?"

"Zor olurdu," dedi Solange, eliyle mutfağı etkisiz bir şekilde tarayarak. "Yemek, yemek pişirmek.

"Bu mümkün değil. Yvette annesine ve Luc'e ters ters baktı. "Düğünlerini yapacak başka bir yer bulmak zorunda olanlar onlar. Saçlarını savurarak mutfaktan çıktı ve kapıdan girmekte olan Hattie'nin üzerine yürüdü.

Yvette duraklayıp, kapı pervazına çarptığı kolunu ovuşturan Hattie'ye ters ters bakarken, bunun olabilecek en kötü zamanlama olduğunu düşündü Luc. Sonra özür dilemeden, kendini beğenmiş yabancılar, şımarık orospu gelinler ve davetsiz misafirler hakkında bir dizi hakaret savurarak oradan uzaklaştı ve Luc, Hattie'nin Fransızca kelime dağarcığının son derece sınırlı olmasına sevindi.

"İyi misin?" diye sordu Luc, sesinde bir özür notası vardı, yere geçip onun için kolunu ovmak istiyordu.

Hattie biraz şaşkın görünüyordu ve Yvette'in ardından koridora baktı. "Birileri pek mutlu değil. Her şey yolunda mı? Yardım edebileceğim bir şey var mı?

Yvette, Hattie'nin ani ve nazik sempatisini hak etmiyordu. Luc ona karşı garip bir koruma duygusu hissetti. Belli ki kin tutmuyordu.

Yüzünü buruşturdu. "Bunun için özür dilerim. Yvette bir konuda biraz sinirli ve aramızda küçük bir fikir ayrılığı vardı. Solange'a baktı.

"Hattie, bu Solange Ferrier, bu da oğlu Alphonse ve bu da kızı Yvette.

"Merhaba, tanıştığımıza memnun oldum," dedi Hattie, koluna doladığı hasır bir sepetle içeri girerken. Luc onun neşeli tavrından ve biraz garip bir ortam olmasına rağmen cana yakınlığından etkilendi. Sanki herkesi rahatlatmaya kararlıydı.

"*Bonjour*," dedi Alphonse, biraz beceriksizce. "Kız kardeşim adına özür dilerim. Sonra Luc'ü kızdıracak şekilde Hattie'ye sevimli bir sırıtış fırlattı. "Hepimiz vahşi değiliz. St Martin'e hoş geldiniz. Birinin size göstermesine ihtiyacınız olursa

bunu yapmaktan mutluluk duyarım. Luc, Alphonse'un yumuşak kahverengi gözlerinin Hattie'ye yönelttiği sıcaklıkla dolmasını izledi. "Köye gittin mi hiç? Orada harika bir bar var.

Luc gözlerini kısarak, "Köye gitmiş," diye tersledi.

'Ah, ama ben bunu senden daha iyi biliyorum. Sen de yeni imparatorluğunu kurmakla meşgul olacaksın. Alphonse'un teatral göz kırpması karşısında Luc'ün çenesi gerildi. "Belki sana biraz Fransız misafirperverliği gösterebilirim.

Hattie gülümsedi. 'Kulağa hoş geliyor. Belki ayaklarımı yere sağlam bastığımda ve biraz yerleştiğimde.

Alphonse başını salladı. 'Ama tabii ki. İhtiyacın olan bir şey olursa her zaman sorabilirsin. Hayatım boyunca burada yaşadım. Eğer izin verirseniz, işe gitmem gerekiyor. Ve bu sözlerle ayrıldı.

Solange, mavi ve pembe fidan demetlerini göstererek İngilizce, 'Güzel çiçekler,' dedi.

Hattie çiçek demetini coşkuyla kokladı.

"Kokusuna dayanamadım ve hayat size zevk veren şeyleri satın almamak için çok kısa.

Luc onun çizdiği resim karşısında göğsünde garip bir sızı hissetti; kızın at kuyruğu zıplıyor ve çiçeklerine masum bir mutlulukla gülümsüyordu.

"Her ne kadar koridordakiler kadar büyük olmasalar da," diye ekledi ve Solange'ın ciddi yüzünü nadiren de olsa bir gülümseme aydınlattığı için hizmetçiyi hemen kazandı. 'Bunları siz mi düzenlediniz? Çok güzeller.

Ben yaptım. Çok şanslıyız. Bahçıvan Pierre bizi kesme çiçeklerle dolu tutuyor. Çiçeklerle çalışmayı huzur verici buluyorum.

"Ben de," dedi Hattie konuşkan bir samimiyetle. 'Büyükanнем büyük bir çiçek aranjörüdür. Bir odayı aydınlatıyorlar, değil mi?

Luc'ün şaşkınlığı karşısında Solange'ın yüzü daha da aydınlandı. "Öyle. Hattie'nin sepetine baktı. "Alışverişe gitmişsin," dedi ve Luc'e sanki onu götürmesi gerekiyormuş gibi suçlayıcı bir bakış fırlattı.

Tanrım, Ferrier kadınları bugün ona çok kızmıştı. Teslim olmak için ellerini havaya kaldırmak istedi, Yvette'e karşı bunu yapabilirdi -kendini savunmaktan fazlasını yapabilirdi- ama Solange, kocasının ölümünden beri kolayca yaralanıyordu.

"Evet, tüm o harika peynirlere kendimi biraz kaptırdım.

'Markete gitmelisin. Orada çok daha iyi seçenekler var. "Çok isterim.

'Eğer istersen bir gün seni götürebilirim. Oradaki çiçekler çok güzel, ama Pierre'e bunu söylediğimi söylemeyin.

'Yapmayacağım,' dedi Hattie.

"İsterseniz oğlumdan sabahları size boulangerie'den taze kruvasan getirmesini isteyebilirim.

'Başının belaya girmesini istemem. Her gün bir kahve içmek ve Fransa'da olmanın tadını çıkarmak için bisikletle köye gidiyordum ama artık biraz daha yoğun olmaya başladım.

'Hayır, artık döndüğüme göre onları benim için getirecek ve bu da onun işe giderkenki yolu üzerinde.

Luc kollarını kavuşturdu. Kimse ona taze pişmiş kruvasan ikram etmemişti. Solange aklından geçenleri okumuş gibi ona nazik bir gülümseme verdi. 'Sen burada yaşıyorsun. Hattie misafirimiz.

"Çalışan bir konuk," diye araya girdi Hattie. 'Ve yapacak çok işim var, o yüzden izninizle. Bunları kaldırıp işe koyulacağım. Tanıştığımıza memnun oldum, Solange.'

Solange başını salladı ve Luc'e dönerek tekrar Fransızca konuşmaya başladı. "Çok hoş birine benziyor. Ellerini sıkarak iç çekti. "Ne yapacağınız şimdi?

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Luc, çünkü gerçek buydu. Hattie'nin alışverişini boşaltmaya başlamasını izledi ve bir şeyler yapmak için çaydanlığı açtı. Ne yapacağına dair en ufak bir fikri bile yoktu.

Arkasını döndüğünde Solange avlu kapısından dışarı çıkmıştı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Hattie.

"Mm. Kahve ister misiniz? Luc kahve çekirdeklerini almak için uzandı ve kısa süreliğine de olsa konuşmayı engelleyen elektrikli öğütücüdeki gürültülü tıkırtılarına minnettar oldu.

'Evet lütfen, bu çok hoş olur. Kulağa çok dramatik geliyor.'

"Yvette... değişken biri.

"Ben de gördüm," dedi Hattie kolunu tekrar ovuşturarak. "Burnumu sokmak istemem ama bu küçük bir fikir ayrılığıysa, büyük bir fikir ayrılığının nasıl olacağını görmekten nefret ederim.

"Bunun için üzgünüm. Aldığı bazı haberler yüzünden... biraz üzgün. Hattie'ye randevu çakışmasından bahsetmeli miydi?

Hattie başıyla onayladı ve alışverişini yerleştirmeye devam etti.

İkilinin kahvaltı barına yönelmesi ve yan yana oturup kahvelerini içmeleri doğal görünüyordu.

"Bir şey sorabilir miyim?" Hattie kahvesini bıraktı ve ona doğrudan baktı.

"Evet," dedi, aslında duymak isteyen herkese gerçekten "Hayır" demek istediği anlamına gelen kırpılmış bir sesle.

"Solange'ın temizlikçi olduğunu söylemişsiniz. O ne iş yapıyor? Mesela alışverişi o yapmıyor - buzdolabını senin doldurduğunu söyledin. Bunun onun yapabileceği bir şey olduğunu düşünmüştüm.

Luc, Solange'a vefasızlık etmek istemediği için biraz umutsuzca, "Pek çok şey yapıyor," dedi. Tüm çalışma hayatı boyunca aileyle birlikte olmuştu. Aslında o aileden *biriydi*.

Hattie bariz bir inançsızlıkla kaşlarını kaldırdı.

"Bir sorun mu var?" diye sordu, sesinin savunmacı çıktığını biliyor ve bundan pişmanlık duyuyordu.

'Bakın, kabalık etmek istemem ama... burası çok pis. Her şeyin iyi bir temizliğe ihtiyacı var. Derin bir temizlik. Döşemeler, perdeler, halılar. Şunu söyleyebilirim ki

Amcamın ya da kuzenimin beklediği şey bu değildi. Hayal kırıklığına uğrayacaklar.'

Luc olası bir umut ışığını görünce kalbini sertleştirdi. 'O zaman onlara şatonun uygun olmadığını bildirmelisin. Düğünü iptal etmek için hâlâ vakit var. Daha uygun bir yer bulun. Kaba sözlerine rağmen, bu kadar kısa sürede herhangi bir yerin müsait olacağına inanacak kadar aptal değildi.

Kızın gözlerindeki incinmiş şaşkınlık ifadesi karşısında kendini bir kedi yavrusunu tekmelemiş gibi hissetti ama mecburdu. "Şato iyi durumda olmadığı için üzgünüm ama bunu geç öğrenmelerindense erken öğrenmeleri daha iyi olur.

Tam Luc Brémont'tan hoşlanmaya başlamıştı ki, Luc Brémont çıkıp böyle bir şey söyledi. Daha da kötüsü, kadın bir şey söyleyemeden, kibirli bir şato sahibi gibi, ayağa kalktı, yarı sarhoş kahvesini bıraktı ve sanki bütün mesele bitmiş gibi çıkıp gitti.

Hattie omuzlarını kamburlaştırarak oturdu ve kahvesinin geri kalanını huysuz höpürtülerle içti. Amcasına ya da kuzenine düğünün iptal edilmesi gerektiğini söylemesinin hiçbir yolu yoktu. Bunu başarması gerekiyordu - kariyeri buna bağlıydı. İşini kurmasına yardımcı olmasını planladığı web sitesi için göz alıcı bir portföy oluşturmak üzere gerçekten harika fotoğraflar çekmesi gerekiyordu. Bu onun için büyük bir şanstı. Ve tam da bir düğün planlayıcısının becerikli olması gereken türden bir şeydi. Planlanmamış engeller her zaman ortaya çıkıyordu. Kaç kez bir şeyler ters gittiğinde kabul edilebilir bir uzlaşma bulmak için harekete geçmek zorunda kalmıştı? İş her zaman stresliydi ama bu da eğlencenin bir parçasıydı. Karşınıza ne çıkacağını asla bilemezsiniz ve o 'istek varsa yol da vardır' sözüne çok inanırdı.

Bir temizlikçi ekibi tutacaktı, yapacağı şey buydu, çünkü Gabby şimdiden iç mekanların fotoğraflarını çekmesi için ona baskı yapıyordu.

Her şeyin üstesinden gelebileceğini kanıtlayacaktı. Luc Bremont'un yardımıyla ya da değil.

Altıncı Bölüm

Ertesi sabah Hattie kahvesini içerken ve Solange'ın söz verdiği gibi mutfakta beliren büyük tereyağlı kruvasanlardan birini yerken planlarını gözden geçirdi. Sabahları düğün planlamasıyla ilgilenecek, yemek şirketleriyle, çiçekçiyle, matbaacılarla ve kutlamayı yapacak kişiyle irtibat kuracak ve Gabby'ye resimleri gönderebilmek için kullanılması gerektiğini düşündüğü ana resepsiyon odalarının temizliğini denetleyecekti. Bir temizlik ekibi bulana kadar öğleden sonraları kendisi işe koyulacaktı. Sanki çok fazla pratik yapmamış gibi değildi. Bir şekilde Chris ve annesi için evi idare etme rolüne girmişti.

Odadaki duş sesini duymasına rağmen Luc'tan hiçbir iz yoktu. daha önce yan komşusuydu. İç çekti ve kendi kendine yalnız hissetmediğini söyledi. Sadece tek başına olmaya alışık değildi. Telefonu çaldı ve arayanın kimliğine baktı. Chris. Dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Son birkaç gündür onun aramalarını görmezden geliyordu ve o da sesli mesaj kutusuna birkaç umutsuz mesaj bırakmıştı. Tiz zil sesi tekrar duyulduğunda suçluluk duygusu içini kemirdi. Kararsızlıktan felç olmuş bir halde telefonun çalmasına izin verdi.

"Telefonun çalışıyor," dedi Luc yardımcı olmaksızın, tabii ki tam o anda mutfığa girmişti, saçları hâlâ nemliydi, havluyla ovuşturuyordu ve kumaştaki V'den göğsünün altın sarısı rengini ortaya çıkaran beyaz bir waffle bornoz giymişti.

Ağzını sulandıracak kadar muhteşem görünüyordu ama ona Paddington'a yakışır sertlikte bakmayı başardı, bir yandan da kafasının içinde kendine "Göğsüne bakma, göğsüne bakma, göğsüne bakma" diyordu. Telefonun çalması onu rahatlattı.

"Şimdi değil," dedi çocukça.

Ona sıırttı. "Ah, kruvasanlar. Kendisine bir tane ve daha önce yaptığı kafeteryadan bir kahve aldı ve oturdu.

"Buyurun," dedi sakince.

"Teşekkürler," dedi sıırtarak ve sonra cömert bir kaşık reçel alıp kruvasanının ucunu içine batırdı.

Belirgin bir keyifle gözlerini kapadı ve ilk lokmasını tereyağlı hamur işinden aldı. Onu seyrederken duyduğu hızlı haz karşısında şaşırdı.

Şaşkınlık içinde işleri tekrar pratik hale getirdi. "Beni beklemediği için Solange'ı fazladan iş yapmaktan kurtarmayı düşündüm -" ve açıkça evle uğraşıyordu "- bir yiyecek alışverişi yapardım... belki ikimiz için de.

"Bunun pek bir anlamı yok, değil mi?" dedi Luc sonunda lokmasını yutarak.

Kaşlarını çattı. "Neden olmasın?

'Yakında gideceksin, değil mi? Amcanla konuştun mu?'

Neşesiz bir kahkaha attı. 'O kadar kolay pes etmem. Merak etmeyin, her şeyi halledeceğim. Biz düğün planlamacıları böyle yaparız,' dedi hissettiğinden daha büyük bir güvenle. Bir temizlikçi ekibi bulmak ne kadar zor olabilirdi ki? Solange'a, temizlik işlerini pek de iyi idare edemediğini ima etmeden temizlik işlerinin nasıl gittiğini sormanın bir yolunu bulabilirdi elbette.

Telefonu tekrar çaldı. Luc kaşını kaldırdı. O an tam bir Meksika açmazıydı.

Luc dinlerken Chris'le günlerdir ilk kez konuşmayacağı kesindi. Ayrıldıklarından beri onunla konuşmamıştı ama birinden ayrılmanın amacı da bu değil miydi zaten - artık onunla konuşmak zorunda değil miydin? Sonuçta bu onun kararıydı, belki de bu haksızlıktı. Kızın onun bu ani ultimatoma inanmasını hiç beklememişti. Belki de onunla konuşmayı ona borçluydu.

"Birisi seninle gerçekten konuşmak istiyor.

Çenesi gerildi ve omuzlarındaki kaslar gerildi. Bir an için Chris'in evindeki mutfığa geri döndü. Şakaklarının etrafında aynı eski gergin bantları ve o donuk teslimiyet ve sorumluluk duygusunu hissedebiliyordu. Sanki tekrar yerin altına sürükleniyor gibiydi.

Sonra Luc'ün yüzünün yumuşaması onu şaşırttı. "İyi misin?

Gözyaşları bir an için görüşünü bulanıklaştırdı ve birkaç kez sertçe yutkunmak zorunda kaldı ama yine de konuşamadı.

Luc'ün eli, sıcak ve rahatlatıcı bir şekilde onunkine sarıldı. Luc'ün yüzüne baktığında empati ve anlayış gördü.

'Babam da aynısını yapıyor. Ben cevap verene kadar çalmaya devam ediyor. Luc ona gülümsedi, ağzı öylesine nazik bir sempatiyle kıvrılmıştı ki ağlamak istedi. "Bu bir kontrol şekli, bana istediğini yaptırmaya çalışıyor. Cevap vermeyi seçtiğimde bunu her zaman hatırlıyorum. Konuşma tonunda devam etti. "Buraya gelmemi istemedi. Son birkaç yıldır aile şirketinin sorunlarını gideriyorum. Ülke çapında pek çok üzüm bağımız var, bu yüzden her zaman oraya buraya gönderiliyorum. Bu yıl kararımı verdim. Burada şampanya yapmak istediğimi söyledim. Burası benim evim. Bunu, önceki sakin tonuyla devam etmeden önce daha da sert bir şekilde söyledi. "Yönetim kuruluna resmi bir mektup yazarak müdürlük görevimden istifa edene kadar beni ciddiye almadı. Luc'un gülümsemesi artık hüznüydü. "O hafta pek fazla telefona cevap vermedim.

Nefesi düzleşti - nefesini bu kadar sıkı tuttuğunu fark etmemişti. Birdenbire ona içini dökmek istedi. "Kaçıyorum. Bu

Kulağa korkakça geliyordu, bu yüzden kendisini biraz daha iyi hissetmek için "Bir macera için" diye ekledi.

Luc başını salladı. "Bu her zaman iyi bir sebeptir.

Hattie telefonuna ve cevapsız çağrı bildirimine baktı. "Bu iş fırsatı elime geçti ve ben-" Şimdi pişmanlıkla gülümseme sırası ondaydı. "Erkek arkadaşımı - yani eski sevgilimi - üzeceğini bildiğim halde iki elimle sarıldım çünkü gelmemi istemiyordu.

'Ama sadece iki aylığına. Bu çok uzun bir süre değil. Gelip ziyaret edebilirdi.

Hattie Luc'ün gözlerinin içine baktı. "Kaçmak istediğimi biliyordu.

Luc'ün tedirgin bir şekilde kaşlarını çatması üzerine başını salladı. 'O kötü bir insan değil

... Sadece...' Bunu kendini beğenmiş gibi görünmeden nasıl söyleyebilirdi? "Bana çok güveniyor. Biz yaşıyoruz... Ben onunla ve annesiyle yaşıyorum. Annesinin sağlık sorunları var ve Chris'in de var, bir süredir çalışmıyor, bu yüzden evde kalıyor ve annesine bakıyor.

"Fransa'dan iş teklifi aldığımı söylediğimde, ya o ya Fransa dedi. Cevap verdiğinde Chris'in yüzündeki ifadeyi hatırlayarak gözlerini kapattı.

'Ah,' dedi Luc.

"Fransa dedim. Öyle demek istemediğini biliyordum...' Yine Luc'ün gözlerinin içine baktı, onu çok sert bir şekilde yargılamayacağını umuyordu. "Ama bu bana kolay bir çıkış yolu sağladı. O hâlâ surat asarken ben eşyalarımı topladım ve sonra onunla konuştum, ona bir süredir işlerin yolunda gitmediğini hatırlattım. Kabul etti ve biraz ayrı zaman geçirmemizi önerdi. Düşünme zamanı. Buna evet dersem ona karşı dürüst olmayacağımı biliyordum. Bu yüzden ondan ayrıldım ve eve, ailemin yanına gittim.

"Ve şimdi pişmanlık mı duyuyorsun? Elini geri çekti.

Mecazi geri çekilmeyi hissetti ve onun dokunuşunun sıcak rahatlığını özledi. İnkâr etmek için hızlıca başını kaldırdı. 'Tanrım, hayır! Hiç de değil. Doğru olan bu. Hayır, kendimi korkunç derecede suçlu hissediyorum çünkü onun üzüleceğini biliyorum ve

onu incittim. Başı çıkamayacağından ve tekrar depresyona gireceğinden endişeleniyorum ve... ben bir inek oldum. Bana ihtiyacı olduğunda onu terk ettim. Yüzünü ellerinin arasına alıp şakaklarını yoğurdu. Her şey karmakarışıktı.

'Hattie, seni çok iyi tanımıyorum ama bana bir inek gibi görünmüyorsun. Boynuzların ya da memelerin yok. Elini güven verici bir şekilde bir kez daha sıktı. "Belki de onunla konuşman gerekiyordu, bittiğini anlaması için, ama kimse mutluluğu için bir başkasına bağımlı olmamalı. Kendin için mutlu olmalısın. Ve eğer bir başkası sizi mutsuz ediyorsa, o zaman kendinize bakmalısınız. Başkaları için mutlu olamazsınız.

Nefes nefese kaldı. "Teşekkür ederim. Bu beni suçlu hissetmekten alıkoymuyor.

'Hani uçakta "Başkalarına yardım etmeden önce oksijen maskenizi takın" derler ya? Bunu böyle düşünün.

Ona zayıf bir gülümseme verdi. 'Üstüne yıktığım için özür dilerim. Sabahın bu saati için biraz ağır oldu.

Luc saatine baktı ve küfretti. "Beş dakika içinde mahzende biriyle buluşmam gerekiyordu. Bornozunun açık kalan ensesini çekti ve bir elini taranmamış saçlarının arasından geçirdi. "Gitmek zorundayım. Sen iyi olacak mısın? Neden bu akşam yemeğe çıkmıyoruz? Dışarıda ya da tek başıma yemeye alışkınım. Bir arkadaşımın olması iyi olur.

Luc'ün kendi kendine çok yettiğini fark etti; kimseye ihtiyacı yok gibiydi. Bir insanı böyle yapan şeyin ne olduğunu merak etti ve onun Chris'ten ne kadar farklı olduğunu düşündü. Kendisi ortada bir yerdeydi ve bazen birileri tarafından ihtiyaç duyulmaya ihtiyacı olabileceğinden endişeleniyordu. Gizli bir yanı, Chris'i kurtarmaktan ilk başta zevk aldığını kabul ediyordu. Acaba o da Chris kadar hatalı mıydı?

Tanrım, Luc sanki bir cevap bekliyormuş gibi ona bakıyordu. O da duymamıştı.

Sanki onu şimdi ve buraya geri bağlamak istercesine elini tekrar tuttu. "Öğle yemeğinde markete gidip birlikte yiyecek bir şeyler alabilir miyiz?

İçini sıcak bir minnettarlık dalgası kapladı. En son ne zaman biri onu teselli etmişti? Hatta ona göz kulak olmak için zaman ayırmıştı? "Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor. Sözcükleri içten içe sertleşse de adamın düşünceliliği karşısında duygulanmıştı. "Teşekkür ederim Luc. Gitsen iyi olur, geç kalacaksın.

Omuz silkti ve ellerini bıraktı. "Sonra görüşürüz. Ve,' durakladı, yüzünde şefkat parlıyordu, 'kendine bu kadar yüklenme.

Onun şefkatiyle tetiklenen kalbi göğsünde çırpındı. Yakışıklı ve sevimliydi. Onu ilk başta sadece görünüşüne bakarak yargıladığı ve kibirli biri olduğunu düşündüğü için biraz utandı. Şimdiden onun gerçekten iyi bir insan olduğunu söyleyebiliyordu.

Hattie bir süre daha masada oturup kahve fincanına baktı. Her şeyi yüksek sesle söylemek iyi gelmişti. Burada, bu harika evin aydınlık ve ferah ortamında bulunmak ona nefes alma ve küçük şeylere odaklanma fırsatı vermişti. Bir kruvasanın tereyağlı tadı, kahvenin zengin lezzeti, güzel sabah güneşi. Burada olmak ona hayatı yeniden bir perspektife oturtma imkânı veriyordu. Şimdiden kendini daha iyi hissediyordu.

Kütüphanedeki masasına oturup tozlu yüzeyi temizleyen Hattie, kuzeni tarafından kendisine gönderilen çok sayıdaki e-postadan birini kontrol etti. Her şey sırayla. Düğün pastasından hiç söz edilmiyordu. Gabby kuru meyvelerden nefret ederdi ve bir keresinde asla geleneksel bir düğün pastası istemediğini söylemişti. Hattie son zamanlarda gördüğü bazı düğün pastalarını düşündü: Portakal ve limon, gül yaprağı, kıızılcık ve prosecco ya da belki limon ve mürver çiçeği katmanları olan St Clements. İşinin sevdiği yanı buydu, düğünün mükemmel unsurlarını çiftle eşleştirmek. Kuzenini şaşırtmak için bazı önerilerde bulunacaktı. Ancak Gabby yemek konusunda ne istediği konusunda oldukça netti. Üç çeşit yemek.

BÜFE YOK. Büyük harfler notlardan ona bağıyordu. Bu da ona yemek şirketleriyle temasa geçmesi ve kendini tanıtmayı gerektğini hatırlattı.

"*Bonjour, puis-je parler avec -*" notlarına atıfta bulundu "- *Madam Garnier?*"

"Evet, kim arıyor?" diye sordu telefonun diğer ucundaki İngilizce ses. Hattie burnunu kırıstırdı. En iyi Fransızcası ve Google'dan kopyaladığı deyimler listesi buraya kadarmış.

"Hattie Carter-Jones, Gabriella Carter-Jones adına yirmi beş Temmuz'da Château St Martin'de yapılacak düğünle ilgili düzenlemeleri görüşmek için arıyorum.

"Sizi bağlayayım. Hattie, resepsiyon görevlisinin ses tonunda bir şey hayal edip etmediğini merak ederek kaşlarını çatı.

"Merhaba, Matmazel Carter-Jones. Bu Juliet Garnier."

"Merhaba, arayıp kendimi tanıtayım dedim. Kuzenimin düğünü için Fransa'da son düzenlemeleri yapıyorum.

"Düğün için artık hizmet veremeyeceğimizi bildirmekten üzüntü duyuyorum.

"Pardon? Hattie konuştu otomatik olarak, düşünmek o belki yanlış duyduğunu ya da çeviride bir şeylerin yanlış gittiğini söyledi.

"Ayın yirmi beşinde artık müsait değiliz. Korkarım o gün başka bir düğünümüz var.

"Yani yemek servisi yapamazsın.

"Ben de öyle dedim.

"Ama..." Hattie, kadının gerçekçi ses tonu karşısında ne diyeceğini şaşırdı. "Ne demek istiyorsunuz? Yıllardır rezerve edilmişti.

"Üzgünüm ama böyle şeyler olur. Bize herhangi bir talimat verilmedi. Düğünün gerçekleşmeyebileceğini düşündük. Düğünün Château St Martin'de olduğunu bilmiyorduk.

"Bu çok saçma," dedi Hattie. "Amcam... Depozito ödendi. "Tabii ki geri vereceğiz.

"Ama düğüne sadece iki ay kaldı.

Yankılanan bir "benim sorunum değil" sessizliği

vardı. "Bir şey yapamaz mısın?

"Korkarım ki hayır. Güle güle."

Hattie elindeki telefona baktı. Bu bir felaketti. Zamanında bu işi yapabilecek başka bir yemek şirketi bulabilecek miydi? Neyse ki büyük tanrı Google yakınlardaki bir dizi yemek şirketinin ayrıntılarını sağladı. Hattie çeşitli web sitelerini ziyaret ederek bu listeyi altıya indirdi ve en iyisinin bu listeler üzerinde çalışmak olduğuna karar verdi.

Altıncı aramada, aramanın nasıl gideceğine dair iyi bir fikri vardı ama yine de telefonu aldı ve aradı.

"*Bonjour. Parlez-vous anglaise?*"

'*Anglais?*'

Hattie hatasının yüzüne vurulması karşısında irkildi ve "Evet, ben de onu kastetmiştim," diye geveledi.

"*Oui.*"

"Bon. St Martin Şatosu'ndan arıyorum ve yirmi beş Temmuz'daki bir düğün için yemek servisi yapmak için uygun olup olmadığınızı merak ediyorum.

İşte yine - ya da paranoyaklaşıyor muydu - o kısa duraklama. Hafifçe çekilen bir nefes.

"*Hayır*, tamamen doluyuz. Bununla birlikte, önceki beş tedarikçi gibi, daha fazla tartışmadan telefonu kapattılar. Paranoyaklaşıyor muydu, yoksa takvimlerini oldukça iyi bildikleri mi anlaşılıyordu? Yoksa Château St Martin ismi yüzünden mi yardımcı olamayacaklarından bu kadar emindiler?

Fazla umutlanmadan birkaç telefon görüşmesi daha yaptı ve sabah için resmi olarak pes edip kahve içerek teselli bulmak için mutfağa geri döndü.

Hizmetçi oradaydı, pencereden dışarı bakıyordu.

"*Bonjour*, Solange.

Döndü. '*Bonjour*, Hattie. Nasılsın? İyi uyudun mu?' Kaşlarını çatı. "Umarım yatak iyiydi. Çok uzun zamandır Luc dışında kimse kalmaya gelmedi. Luc'un ailesi buraya hiç gelmedi ve Marthe iki yıl önce eve geldiğinden beri de kimse ziyarete gelmedi. Marthe buradayken bir sürü büyük parti düzenledik. Kadının ağzı buruştu.

Hattie sakın bir gülümseme takındı, bu sabah ne kadar sarsılmış olduğunu belli etmemeye kararlıydı. "İyi uyudum. Pastalar için teşekkür ederim. Hâlâ sıcak ve lezzetliydi.

"Bien.

"Yine de küçük bir sorunum var. Yerel yemek şirketlerini önerebileceğinizi ya da onlarla bağlantı kurabileceğinizi sanmıyorum.

"Yemek şirketi rezervasyon yapmadı mı? Çok geç oldu.'

"Biliyorum ama rezervasyon yaptırılanlar iptal etti.

"Tanıdığım tek kişi Juliet Garnier. Bölgenin en iyisi o. Yvette ile okuldaydı.' "İptal eden

o.

"Juliet mi? O çok...' Solange'ın ağzı düz bir çizgi halinde kıvrıldı. "Bu çok talihsiz bir durum. Ama korkarım size yardımcı olamayacağım. Bununla birlikte odadan dışarı çıktı.

Hattie oflayıp pufladı. "Yapamaz mıyım, yapmaz mıyım?" diye mırıldandı kendi kendine.

Yedinci Bölüm

L uc tişörtünün boynunu ovuşturarak bir yaprak daha kopardı. Sabahtan beri Alphonse'la birlikte asmalarda çalıştığından, daha iyi bir ürün elde etmek için meyvelerin bir kısmını budayıp kestiğinden derisi deli gibi kaşınıyordu. Sonuç olarak, küçük yeşillik parçalarını ve muhtemelen kumaşın altına girmiş olan tek tük böcekleri hissedebiliyordu.

Alışkanlıktan dolayı merdivenlere doğru yürüdü, duşa girmeye hazırlanırken korkunç kaşınma hissini hafifletmek için tişörtünü kafasına geçirmişti bile. Tam silkinip merdivenden yukarı ilk adımı atıyordu ki bir gümbürtü ve İngiliz kadının küfürlü sesini duydu.

Tişörtü tırabzanın üzerine fırlattı ve yemek odasından gelen gürültüye doğru koştu. Hattie bir yığın tabakla boğuşuyor, bıçak, çatal ve kaşıkların döküldüğü yere devrilmiş bir kutuya takılmadan onları büfeden almaya çalışıyordu.

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Tanrım, evet, lütfen," dedi arkasını dönerek. "Bu benim..." Ağzı açık bir şekilde adamın çıplak göğsüne bakarken sesi kesildi. "Beklediğimden daha ağır. O gümüş kutuyu düşürdüm. İyi ki içi çatal bıçak dolu, porselen değil. Sözleri hızlı ve çabuk geldi. 'Bu eşyalar çok değerli. Eğer kırsaydım çok kötü olurdu-' Saçmaladığını açıkça fark etti ve hala bakıyordu

bakışlarını kasıtlı olarak onun yüzüne doğru kaydırđı ve yutkunduğunu gördü. '... kırık bir şey.

Ona sırtıttı. Kasları spor salonunda zor kazanılmıştı, boks yapmayı seviyordu ve kızın şok olmuş takdiri ani bir ilgiyi ateşledi.

Ağzını hızla kapattı, gözleri büyüdü ve tabak yığınınını ona doğru itti, yanaklarını hafif pembe bir kızarıklık kapladı. Adam ağırlığı kolayca aldı, onun rahatsızlığıyla eğlendi. Hattie Carter-Jones'u öpmenin nasıl bir şey olacağını merak ediyordu. Onun her zamanki tipi değildi, çok daha kibar ve çok daha az sofistike ama aynı zamanda çok daha nazikti.

"Onları nerede istiyorsun?" diye sordu ona sırtarak.

"Mutfağa. Ne? Kadın gözlerini kıstı.

"Kıyafetini beğendim. Kendinden emin bir şekilde elini başındaki eşarba götürdü ve mor Converse'leriyle güzel bir uyum yakalayan parlak sarı çorapları ortaya çıkarmak için paçaları kıvrılmış kot tulumuna baktı. Bir tür peri pop yıldızı gibi çok sevimli görünüyordu.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?

'Hayır, hiç de değil. Hoşuma gitti, oldukça çekici.'

Kadın homurdandı. 'Pratik bir şey,' dedi. 'Burası çok pis. Burada bir başlangıç yapabileceğimi düşündüm. Yüzeylerin tozunu alıyorum, bu güzel tabakları yıkıyorum. Onları gördünüz mü? Elbette gördün, burada yaşıyorsun. Bu şekilde dışarıda bırakılamayacak kadar güzeller. Bu kadar çok eşya olduğuna inanamıyorum. Artı olarak bütün düğüne yetecek kadar yer var.'

Tabakları mutfağa doğru taşırken omzunun üzerinden arkasına bakarak, "Yemek şirketleri bu tür şeyleri tedarik edemez mi?" diye sordu.

"Ah," diye derin bir iç çekti. "Bu tamamen başka bir hikaye.

Tabakları kenara koydu ve boynunu kaşıdı ve kendi kokusunu aldı.

'Gerçekten duşa ihtiyacım var. Neden markete giderken arabada söylemiyorsun? Temizlenmem için bana yarım saat verir misin?'

'Muhtemelen ben de bir duş alabilirim...'

"Rica ederim," dedi bir kaşını alaycı bir şekilde kaldırarak ve kızın tekrar kızarmasını izledi.

"Birlikte demek istemedim, demek istediğim... Benim de bir taneye ihtiyacım var. Aynı anda. Seninle değil. Seninle duşta.' Gözlerini kapattı ve elini alnına götürdü.

Kadın kapıyı açtığında adam ona tekrar sıırttı.

"Git," dedi kapıyı işaret ederek.

"Peki patron," dedi ve onunla duş almanın nasıl bir şey olacağını ve yumuşak soluk teninin serin bir su akışı altında vücuduna karşı nasıl hissedeceğini merak ederek dışarı çıktı.

"Yüce Tanrım," dedi Hattie on beş dakika sonra başını hafifçe cam duş perdesine vurarak. Hayat hiç adil değildi. Luc Brémont'un binlerce tıraş sonrası reklamını başlatabilecek bir yüze sahip olması yetmiyormuş gibi, bir de olimpik bir yüzücünün gergin kaslı vücuduna sahipti. Hattie her zaman birini dış görünüşü için fark etmemekle övünürdü ama cidden, Luc biraz akıllara durgunluk veriyordu. Büyük bir H ile ateşliydi ve Hattie'nin vücudu üzerinde garip bir etkisi vardı, sanki her erojen bölge Luc'ün manyetik gücüne dikkat kesilen demir talaşlarıyla kaplıydı.

Ona aşık olmuştu, hepsi bu. O, cinsel dürtüleri olan ve uzun süredir ihmal edilmiş normal, sağlıklı bir genç kadındı... Chris'le en son ne zaman seks yaptıklarını bile hatırlamıyordu. Danışman, seks hayatlarındaki eksiklikten bahsetmenin Chris'in özgüvenini etkilediğini söylemişti, bu yüzden Hattie giderek sevgisizleşen ilişkileri konusunda bir şey yapmaya çalışmaktan vazgeçmişti.

'Yeniden doğmuş bir bakire gibi davranıyorsun. Tanrı aşkına, daha önce bir erkeğin vücudunu gördün. Durakladı ve aynada kendine baktı 'Senin neyin var?

Evet, dedi kafasının içindeki ses, biraz da neşeyle işaret etmeden önce, ama böyle bir şey değil.

"Kendine gel," dedi kendi kendine.

Hızlı ve serin bir duştan sonra, bir şey ona elbise giymeyi seçtirdi ve saçlarını taradı ve hızlıca bir kat renkli nemlendirici ve bir tutam ruj sürmeden önce gevşek bıraktı.

"Sadece markete gidiyorsun," dedi yansımasına ve rujunu silme dürtüsüne direndi. Güzel görünmek istiyorsa, bu ona bağlıydı. Telefonunu ve çantasını kaptığı gibi odasından çıktı ve Luc'le buluşmak üzere merdivenlerden aşağı koşmaya başladı.

Ondan önce davranmış ve arabasını getirmişti. Arabayı görünce ağzı keyifle bir gülümsemeye dönüştü. "Daha önce hiç üstü açık bir arabaya binmemiştim.

'Birkaç yıl gördü. Ailem bunu hiç onaylamıyor ama kullanması eğlenceli. Sürücü koltuğundan eğilerek yolcu kapısını açtı ve Hattie içeri girdi, eteklerini toplarken şimdi biraz daha zarif görüldüğünü umuyordu.

Yolda ilerlerken, rüzgâr saçlarını savuruyor ve güneş üzerlerine vuruyordu, büyük bir güneş gözlüğü taktı ve koltuğunda rahatladı. Bu oldukça göz alıcıydı. Bir Avrupa filminde şık bir karakter olabilirdi.

"Yemek şirketiyle ilgili sorun nedir?"

Luc'un sorusu sorunlarını geri getirdi ve mutlu film yıldızı illüzyonunu paramparça etti.

"Rezervasyonu yapılan yemek şirketi şimdi düğünü yapamayacaklarını söylüyor. Bu işi bir an önce halletmesi gerektiğini hatırlayınca omuzları çöktü.

"Yapamazlar mı? Bu hiç iyi değil. Neden yapamıyorlar?"

"Garnier'deki kadın çifte rezervasyon yaptıklarını ve yerlerinden kıpırdamayacaklarını söyledi. Ve bütün sabahı telefonda birini bulmaya çalışarak geçirdim.

başka, boşuna.'

Garnier'in mi? Juliet Garnier.'

"Evet. Onu tanıyor musun? Lanet olsun, benim için iyi şeyler söyleyebilirdin.'

'Onu tanımıyorum ama ismi tanıdık geliyor. Yvette'in bir arkadaşı olduğuna eminim.

Ses tonundaki bir şeyle irkilerek ona baktı ve kaşlarının birbirine yaklaştığını gördü.

"Evet, Solange okulda birlikte olduklarını söyledi.

'Bu kadar olur,' diye mırıldandı, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi. 'Ne yapacaksın? Kendi yemeğini kendin yapabilir misin?

Hattie hafif bir histeriyle güldü. 'Şaka yapıyorsun. Yüz küsur kişiye yemek pişirmeye kalkışacak kadar kendime güvenmem mümkün değil ve bunu tek başıma yapamam. Ayrıca Gabby süslü bir şeyler bekleyecektir. Düzgün aşçılar benim hiç bilmediğim süslü sunumları yaparlar. Noel'de kaldığım şato gibi yerde harika bir çorba içmiştim ama onu daha da özel kılan şey rezene turşusuyla süslenmiş olmasıydı. Ben asla böyle bir şey yapmayı düşünmezdim.

"Juliet yardımcı olamayabilir ama başka bir çözüm yolu olacaktır," dedi ve güven verici bir pragmatizmle ekledi, "Bir sorunu çözmenin en iyi yolunun rahatlamak olduğunu düşünüyorum. Tercihen uzun bir öğle yemeği ile. Bırakın işi bilinçaltınız yapsın ve bir şeyler aklınıza gelsin.

Bunu söylemek onun için kolaydı ama şimdi endişelenmenin bir faydası olmayacaktı, bu yüzden onun tavsiyesine uydu ve rüzgârın saçlarında yarattığı kırbacın ve etraflarındaki tepelerin üzerinde yayılan sarmaşıkların sık yeşil çizgilerinin tadını çıkardı.

Kasabaya girdiklerinde, ahşap panjurlu taş evlerin arasından geçerken, kafasının arkasında kıpırdanan bir şey tam anlamıyla bir fikre dönüştü. Denemeye değerdi. Çantasından telefonunu çıkardı ve bir metin yazmaya başladı, sürekli düzenlemek için durdu ve sonra daha fazla parça ekledi.

"*Savaş ve Barış*'ı mı yazıyorsun?

"Hayır, birini ikna etmeye çalışıyorum. Gönder tuşuna bastı. "Ama bu çok uzak bir ihtimal.

"İsterseniz Juliet Garnier ile konuşabilirim? Belki ona St Martin ailesini de hayal kırıklığına uğrattığını söylerim.

"Çok nazıksınız ama sesi oldukça kararlı geliyordu. Aslında öyle değil. Kayıtsızdı. Sanki daha az umursayamazmış gibi.

Luc nefesinin altından homurdandı. "Tahmin edebiliyorum.

"Dürüst olmak gerekirse, böyle biriyle uğraşmak istediğimden emin değilim. Yine de dilenciler seçici olamaz.

"Ne yapabileceğime bir bakayım," dedi Luc, çenesi sertleşmişti. "Bu sadece bir iletişim sorunu olabilir.

"Mm," dedi Hattie kuşkuyla. Juliet Garnier'nin İngilizcesi ona oldukça iyi gelmişti.

'Numarasını telefonuma yaz. Onu şimdi arayacağım.'

Arama yapıldı ve Hattie Juliet'in sesini tekrar duydu. Fransızca tercüme etmeye çalışamayacağı kadar hızlıydı ama konuşma kibar bir sohbetten kısa ve özlü cümlelere dönüştüğünde Luc'ün başarılı olamadığı hemen anlaşılıyordu.

Telefon görüşmesini bitirdiğinde çenesi dışarı fırlamıştı. "Keyif yok mu?

"Üzgünüm. Yardım edemeyeceği konusunda kararlıydı. Yanağında kızgın bir tik vardı.

"Hey, Luc, bu senin sorunun değil. Hattie onun koluna dokundu. "Denediğin için gerçekten minnettarım.

Bir süre sonra pazarda gezinmeye başladıklarında, Hattie sorunlarını çabucak unuttu. Baktığı her yerde tezgâhlar renk ve doku fişkırıyordu; tahta kutularda birbiri üzerine yuvarlanan domateslerin zengin kırmızısı, büyük sepetlerde cılız parmaklar gibi yeşil fasulye yığınları ve hâlâ koyu çamurla kaplı altın rengi patates çuvalı. Kreplerin kokusu

alışveriş yapan kadınların oluşturduğu on kuyrukla dolu yoğun bir standın havasını dolduruyordu. Taze otların sergilendiği ya da kabuklu ve kabuksuz kuruyemişlerin bulunduğu masa gibi herhangi bir şeye konsantre olmakta zorlanıyordu. Gözleri sürekli yeni bir tezgahın keskin, parlak keşfine takılıyordu. Tam bir şişe biberiye sirkesini eline aldığı sırada telefonu çalmaya başladı. Gözlerini kapattı. Ciddi ciddi. Yine mi? Telefonuna baktı ve arayanın başka biri olduğunu görünce çok şaşırdı.

"Bana bir dakika izin verir misiniz?" "Elbette, neden bana yetişmiyorsunuz?"

Onun gidişini izledikten sonra döndü ve çoktan tükenmiş olan pastane tezgâhına doğru birkaç adım atarak heyecanla telefona cevap verdi.

Tecrübelerine göre İngilizler iyi yemek yemeye pek *meyilli* değillerdi, diye düşündü Luc, birkaç parlak kırmızı soğan, yemyeşil koyu kırmızı biber ve bir demet aldığında küçük yeşil yaprakları titreyen biraz marul seçti. Onları tezgah sahibine, tanıdığı yaşlı bir kadına uzattı. Çocukluğundan beri buranın müdavimi idi. Ya Hattie kuru fasulye ve domuz pastırmasıyla yaşayıp sadece İngiliz süpermarketlerinde her yerde bulunan o korkunç dilimlenmiş beyaz ekmekten yerse? Yemek pişirmek için zaman harcamaktan hiç gocunmazdı çünkü yemekleri severdi. Marthe ve Solange ona gençliğinde çok şey öğretmişti. Şatodaki mutfak her zaman güzel kokardı. Pazar günleri *tenceredeki* etin zengin kokusu ocakta fokurdar; hafta boyunca mevsiminde hangi sebze varsa ondan bir tencere kaynar; ve her zaman, her zaman masada büyük bir rustik somun, havaya yayılan buğday ve maya kokusu ve gevrek kabuğu kesmek için hazırda bekleyen keskin bir bıçak olurdu.

Şato mutfağı bu sıcaklık ve misafirperverlik duygusuyla canlanmalı uzun zaman olmuştu. Herkes gelebilirdi ve her zaman karınları doyardı.

Bu akşam pastırma ve taze frenk soğanı ile basit bir *matafan* yapacaktı. Mutfağın dışındaki verandada hâlâ bol miktarda saksı otu olduğunu ve mutfakta bir sepet yumurta bulunduğunu fark etmişti.

Peynir tezgâhında hangisini seçeceğine karar vermeye çalışırken Hattie ona yetiştğinde, yüzü ela gözlerini parlatan kendini beğenmiş bir sevinçle parladı.

Selam Luc. Garip bir soru-'

'Hattie, gel şu peyniri dene.'

Tezgâhın arkasındaki kadın çoktan bir parça dilimlemiş ve Hattie'ye uzatmıştı. Peyniri aldığı anda yüzünde beliren temkinli ifadeye gülmek istedi.

"Bu yerel bir koyun peyniri," dedi Luc. En sevdiklerimden biridir. Çok yumuşaktır. Siz ne düşünüyorsunuz? Yoksa daha sert bir peynir mi tercih edersiniz?

"Luc, ben-

"Önce peynir," dedi. Başka bir şey bekleyebilirdi. Sonraki birkaç dakika boyunca, birkaç farklı çeşidi tatması için ısrar etti. Fransa'da yemek önce gelirdi. Bu İngilizler çok sabırsızdı, bir şeylerin tadını çıkarmayı ve hayattaki iyi şeylerin tadını çıkarmak için zaman ayırmayı bilmiyorlardı.

Her birini denerken yüz ifadesini izlemek eğlenceliydi, tatları incelerken başını bir o yana bir bu yana eğiyordu. Kendini onun ağzına bakarken buldu, bakışları dudaklarına çekilmişti.

"Mmm, bunu sevdim, ama Luc, buna ihtiyacım var-" Tekrar başını salladı ve ağzına bir dilim daha attı. Parmakları kızın dudaklarını sıyırıp geçerken ve kızın gözleri bir anda açılırken, adamın içinden bir sıcaklık aktı ve kısa bir an için bakışları kızın kılere kilitlendi.

Elindekini hızla tezgâhın arkasındaki kadına doğru kaydırıldı. "Bunu ve bunu da alacak mıyız, Hattie?

Başını salladı, biraz şaşkın görünüyordu.

Birkaç saniye sonra, içinde buruşuk, kremi ve oldukça kokulu bir Langres, oval kremi bir Caprice des Dieux ve tozlu gri kül kabuklu bir Cendre de Champagne bulunan bir çantayı eline aldı.

"Şimdi mutlu musun?" diye sordu Hattie biraz sabırsızca. "Evet, elbette. Peynirimiz var.

"Mükemmel," dedi. "Bu çok önemli.

Güldü. 'Bu da öyle. Şatoda helikopterin inebileceği bir yer var mı?'

"Helikopter mi? Bu muhtemelen onun sormasını beklediği en son şeydi.

"Evet. Onun şaşkın sorusu karşısında sııttı. "Bıçakları olan büyük uçan şey. Göstermek için işaret parmağıyla daire çizdi.

"Helikopterin ne olduğunu biliyorum," dedi ona gülerek. "Gerçekten de St Martin'e bir helikopter indirmek istiyor musun?

"Şahsen ben değil ama evet.

"Resmi bir helikopter pistimiz yok ama eski bir padok var ve bence bu mükemmel bir şekilde iş görür.

"Harika. Pilotun havadan görebilmesi için işaretlememiz gerekecek.

'Floresan turuncu boyaya ne dersiniz? Ağaçları işaretlemek için kullanırız.

ya da potansiyel takılma tehlikesi olan başıboş kökler. Helikopter pisti için büyük bir H harfi koyarsak pilot bunu görebilir. Bunu babasına söylemeyecekti; bu onun aklına fikirler getirecek ve her beş dakikada bir buraya uğrayacaktı.

"Mükemmel. Hattie ellerini birbirine sürterek gülümsedi. "Yemek sorunumuzu çözdüm.

Bizim mi? Luc onu düzeltmeye zahmet etmedi. Onun mutluluk balonunu patlatmak istemiyordu ama şimdi kendisinin de ekibin bir parçası olduğunu düşünmesi onu eğlendiriyordu. Çok zor bir durumdaydı. Eğer düğün başarılı olursa,

Babası daha fazlasını yapmak isteyebilirdi - ve dürüst olmak gerekirse, bunun getireceği sermaye ile bunu yapabilirdi.

"Harika bir aşçı olan birini tanıyorum. O da gelecek ve bir grup insanı Chantilly'deki yarışlara götürecek olan erkek kardeşini arabasına aldı.

Luc kaşlarını kaldırarak, "İlginç arkadaşların var," dedi.

"Biliyorum," dedi Hattie bir başka sırtısla, "bunun dahiyane bir fikir olduğunu düşünmüştüm.

"Bu arkadaş helikopteriyle ne zaman gelecek?

"İki hafta içinde. Tarihi teyit edecek.' "Şef falan mı?

"Hayır, ama çok iyi bir aşçıdır ve bir gün kendi yemek işini kurmak istediğini söylediğini hatırlıyorum. Onun yemeklerini yedim ve onu iş başında gördüm. Gerçek bir mükemmeliyetçi ve süper verimli. Yeniden heyecanlanmaya başladım. Hattie neredeyse yerinde dans ediyordu, coşkusu bulaşıcıydı. Ona sırtıtmaktan kendini alamıyordu. Onu kucağına alıp birlikte dans etmek ve ondan yayılan o güneş ışığı gibi sevinci paylaşmak istiyordu. Onunla vakit geçirmek hızla bağımlılık haline geliyordu.

Sekizinci Bölüm

"

Buradayken sırayla yemek yapmamızı öneririm," dedi Luc, alışveriş torbalarını açarken. "Bu akşam ben pişireceğim.

"Bu harika olur," dedi Hattie ve bunda ciddiye. Kendisinden başka birinin öncülük etmesi hoş bir değişiklikti. Buzdolabını, Luc'le birlikte pastane tezgâhından seçtikleri, balmumuyla kâğıda sarılmış küçük peynir paketleriyle doldurdu. Onları seçmek ve Luc'ün satın almadan önce denemesi için ısrar ettiği peynir dilimlerini tatmak çok eğlenceliydi.

İhtiyaçları olduğunu düşündüğünden çok daha fazlasını almışlardı ama Luc kararlıydı. Hiçbiri boşa gitmeyecekti, özellikle de meşhur üç peynirli tartını yaparken.

Yemek pişirmesi büyük bir sürpriz değildi, Chris hafta boyunca işte olduğu için evde yemek pişirme işini hep kendisi yapardı. Luc'ün kulağa daha az hafta içi yemeği gibi gelen bir şeyler yapmaya hazır olması ilgisini çekmişti. Evde, alışveriş ve karar verme kaygısını azaltmak için Chris, Pazartesi günleri süzme turta, Salı günleri balık kroket, patates kızartması ve fasulye, Çarşamba günleri sosis ve püre, Perşembe günleri paket pizza ve Cuma günleri balık ve patates kızartmasından oluşan haftalık bir program başlatmıştı. Bu, üniversitede okudukları ve Manchester'daki büyük sokak yemeği pazarı Grub'a gitmeyi sevdikleri zamanlardan çok farklıydı. Keskin, beklenmedik bir üzüntü bıçağı

Düşünceleri. Chris'i özlemişti. O Chris'i. O zamanlar çok mutluydular. Herkes onların mükemmel bir çift olduğunu söylemişti.

"Hattie?

Luc soruyu tekrarlayınca başını kaldırıp baktı. "Bir kadeh şarap ister misiniz?

"Evet. Bu çok hoş olur.

"Bu akşam *matafan* yapacağım, o yüzden beyaz bordo düşünüyorum. Buzdolabından bir şişe çıkarmıştı bile.

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?

"Evet, salatayı yapabilir ve masayı hazırlayabilirsin. "Kahvaltı barında yemek istemiyor musun?

'Hayır! Fransa'da yemeğimizin tadını çıkarmak için oturur ve yeriz. Döndü. "Bir kuş gibi tüneyerek nasıl rahatlayabilirsiniz?

Onun alaycı ifadesine kıkırdadı.

'Şifonyerde masa örtüleri ve peçeteler var. Gümüşler çekmecelerde. Tirbuşonla işaret etti. Masa örtüsünden vazgeçmeyi ve peçete yerine mutfak rulosu kullanmayı önermenin, sadece ikisi olsa bile, iyi gitmeyeceğini hissediyordu.

Ağır keten masa örtüsü ve ona uygun kenarları dikişli peçeteler en iyi kalitedeydi ve çekmecelerde gerçekten de gümüş vardı, çatal ve bıçaklar kadife kaplı ahşap bir mataraya yerleştirilmişti. Hattie örtüyü masanın üzerine yaydı, gıcır gıcır, ütülenmiş kumaştan zevk aldı. Yalnızca ikisi olsalar bile, her şeyi doğru dürüst yapmaya karar vererek, bir çift rafya servis altlığı ve birkaç güzel renkli ahşap peçete halkası ile çay lambalı birkaç adak bardağı buldu.

Bu arada Luc şaraplarını iki güzel kristal bardağa doldurmuştu. "Vay canına, bunlar muhteşem. Parmağıyla bardağa vurarak çalan sesi dinledi.

"Marthe'nin büyükannesine düğün hediyesiydi.

Hattie'nin gözleri büyüdü ve bardağı yavaşça yere bıraktı. "Tanrım, bir tanesini kırmaktan nefret ederim. Kendini biraz gergin hissediyordu.

Luc omuz silkti ve şarabından sağlıklı bir yudum aldı. 'İyi şarabı kalitesiz kadehlerde içmenin ne anlamı var? Bu da zevkin bir parçası, iyi şeylerin değerini bilmek. 'Mmm, şunun tadına bak. Tam gövdeli, tereyağlı ve ballı.

Bu kadar güzel bir Çeyden içmek Hattie'ye oldukça dekadandan gelmişti, ama kadehi eline alıp parmaklarıyla uzun sapını okÇarken, kadehin o güne kadar gördüğü en güzel kadehlerden biri olduğunu kabul etmek zorundaydı. Şarap da fena değildi. Bir yudum daha aldı, dudakları bardağın narin cam kenarına değdi, elindeki kristalin ağırlığını hissetti. İçine bir şey yerleşti, güzel bir şeyi kullanmanın ve oldukça harika şarabı tatmanın verdiği hafif bir mutluluk dürtüsü. Belki de onun görüşünde bir şeyler vardı.

"Ne düşünüyorsun?"

"Gerçekten çok güzel," dedi Hattie. "Şarap hakkında hiçbir şey bilmesem de.

Luc tek kişilik bir kasırga gibi dökme demir tavada domuz yağı kızartmaya, yumurta kırmaya ve un tartmaya başladı. Hızına rağmen son derece düzenli görünüyordu, beyaz desenli bir kaseyi işaret ederken hızlı ve düzenli hareket ediyordu: "Salata yapraklarını buraya koyabilirsiniz.

Adamın ne kadar kendine yeten biri olduğu bir kez daha gözüne çarptı.

Aldığı üç farklı salata yaprağını, marul, biraz kuzu marul ve kıvırcık hindiba, seçti, doğrama tahtasına koydu ve bloktan bir bıçak almak için uzandı.

"Ne yapıyorsun?" "Marul

doğruyorum.

Bıçağı onun elinden aldı. "Marul üzerinde asla bıçak kullanma.

"Kurallar mı var?"

Sırıttı. 'Fransa'da yemek söz konusu olduğunda her zaman kurallar vardır. Her şeyi düzgün yapmalısınız. Marulu her zaman ısırik büyüklüğünde parçalara ayırırsın. Salata sosu yapabilir misin?" diye sordu alaycı bir gülümsemeyle.

"Ben de hep öyle düĞünmüĞümdür," dedi Hattie, marul yapraklarına gösterilen bu ilgiden biraz rahatsız olarak. "Hardal, sirke ve yağ.

"İki çay kaşığı Dijon, altı büyük kaşık yağ ve iki kırmızı şarap sirkesi.

"Evet patron," dedi çok hassas oranlara karşılık olarak. Normalde hepsini bir fincana koyup iyice karıştırırdı, ama ona küçük bir çırpma teli ve küçük bir porselen kâse uzattığında bunun da doğru olmadığını fark etti.

Salatayı ve sosu hazırlarken gözünün yarısı, Yorkshire pudingi ile krep arası bir şey yapıyor gibi görünen Luc'ün üzerindeydi. Kalın hamuru başka bir tavaya döktü ve birkaç dakika kızartmaya bıraktı, yapışmadığından emin olmak için periyodik olarak kenarını kaldırdı. Bir ara bahçeden biraz ot toplamak için dışarı fırladı ve parlak yeşil frenk soğanlarını küçük parçalar halinde doğradı, bunları önceden pişirilmiş domuz yağı, birkaç öğütölmüş karabiber ve bir tutam tuzla birlikte hamurun üzerine serpti ve tavayı bitirmek için fırına koydu.

Masaya oturduklarında, mumlar parlarken, bilekleri gevrek keteni sıyrırken ve burnu pastırma, yumurta ve otların lezzetli kokusuyla dolduğunda, iyi hissettiğini itiraf etmek zorundaydı. Gerçekten de çok iyi. Her ne kadar bunu baskı olarak tanımlayamasa da -bu rahat atmosfere kötölük olurdu- yemeğın etrafında bariz bir beklenti vardı. Basit *matafandan* bir ısırik aldığında gözlerini kapadı ve inledi. Domuz yağının tuzlu ısıriğı, hafif kabarık hamurun sadeliğıyle mükemmel bir tezat oluştuyordu.

'Bu çok iyi. Daha önce hiç duymamıştım.'

'İyi, doyurucu bir köylü yemeği. Bağlarda geçen zor bir günün ardından mükemmel. Bazı yerlerde elma ve tarçınla servis edilir ama ben bunun gibi tuzlu bir versiyonunu tercih ederim.

"Ve çok basit. Yapmanız hiç zaman almadı. Fransız yemeklerinin her zaman çok süslü olduğunu sanırdım.'

Başını iki yana salladı. "Yemeği severim ve eğer yemek yiyecekseniz en iyi kalitede olmalı ama yemek pişirmeyi ya da masada olmadığı sürece mutfakta uzun zaman geçirmeyi sevmem. Sanırım Fransızların çoğunda bu böyledir, tabii şef değilseniz, o zaman çok süslü olursunuz.

"Yemek yapmayı nerede ğrendin?

Bir lokma daha almadan önce duraklayarak başını kaldırdı. 'Tam burada, Marthe ve Solange ile birlikte. Ve *annelerinden* ğrendiler. Kadının şaşkın bakışları karşısında sözlerini tamamladı. "Bykannelerinden. Ani bir gülümseme verdi. "Başlarda mutfak asistanlığı konusunda çok isteksizdim. Neden mutfakta yardım etmem gerektiğini anlamıyordum. Ama Marthe sebzeleri doğramam ve yardım etmem konusunda ısrar etti. Yüzünü buruşturdu. 'şımarık bir velettim. Mutfaktaki dostluktan ve ekibin bir parçası olmaktan ne kadar keyif aldığımı kendime itiraf etmem uzun zamanımı aldı, özellikle de Alphonse ve Yvette bize katıldığında. Kış aylarında burası sıcacık bir parti gibi olurdu. Eski ocak orada dururdu -' şimdi saksı bitkileri, yemek tarifi kitapları ve antika mutfak gereçleriyle dolu raflarla dolu olan oyuğu işaret etti '- ve odayı ısıtırdı. Alphonse ve ben sırayla odun koyardık, kendimizi evin erkeği gibi hissederdik.

"Kulağa cennet gibi geliyor," dedi Hattie.

"Sanırım yleydi, ancak o zaman aynı fikirde olduğumdan emin değilim. Buraya gelmek ilk başta çok garipti. Sadece yedi yaşındaydım. Buraya bırakıldım çünkü annemle babam birer tatil rezervasyonu yaptırmış ve birbirlerine söylemeyi unutmuşlardı.

Hattie gözlerini kırpıştırdı. "Birlikte tatile gitmemişler miydi?" diye sordu, çok saf ve bilgisiz olup olmadığını merak ederek. Onun dünyasında

aileler birlikte tatil yaptı.

Luc bir kahkaha attı. 'Nadiren birlikte. Ama aynı zamanda, sık sık.

"Ve seni götürmediler mi?

'Sanırım ben engel olmuş olabilirim. Genelde başkalarıyla giderlerdi.

"Ah," dedi Hattie. Anne babasının evliliği hakkında çok şey anlatıyordu.

'Başlangıçta buraya gelmekten nefret ediyordum. Özellikle de ilk seferinde. Kimse bana neler olduğunu anlatmadı. Yabancı bir evde, taşrada, tanımadığım yaşlı bir kadınla bırakılmışım ve eve ne zaman dönüp dönmeyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Çok korkmuştum. Aniden sırtıttı. "Ama bunu göstermeyecektim, bu yüzden biraz bok gibiydim.

'Çarşaf' diye telaffuz etti ve bu da onu gülümsetti.

"Kaba, saygısız ve kasıtlı olarak yaramazdım ama Marthe... asla öfkesini kaybetmedi. Kötü davrandığım zaman bunu belirtmekten asla çekinmedi ama beni cezalandırmadı. Sadece beni oturttu ve davranışlarımın kabul edilemez olduğunu söyledi. Hattie'ye bir gülümseme verdi. "Onun yanında her zaman nerede olduğumu bilirdim. Bana hiç yalan söylemedi ve bir süre sonra burası evim oldu. Burada her zaman ne bekleyeceğimi biliyordum.

"Kulağa zor geliyor.

Luc güldü. 'Evet, gerçekten zor. Etrafta koşturmak için bütün bunlar. Kendi yaşıtım arkadaşlarla. Beslenmek ve bakılmak. Bu beni kurtardı - aksi takdirde ailem gibi olabilirdim.

"Onlarla iyi geçinmiyor musun?

"Ben onlarla iyi geçiniyorum ama onlar beni deli ediyor. Babamın metreslerinin sayısını unuttum, annemin en azından uzun süreli bir erkek arkadaşı var. Huzursuzlar. Sürekli hareket halindeler ve onları eğlendirecek, mutlu edecek bir sonraki şeyi arıyorlar. Bu çok yorucu ve uzun bir süre bu melodiye göre oynadım. Ama artık yerimde kalmak, burada bir şeyler inşa etmek istiyorum. Bu

benim evim ve kalıyorum. Ailemin aksine, dünyadaki yerimi buldum.

Sesindeki inanç onu biraz üzdü. "Seni kıskanıyorum. Benim sahip olduğumdan emin değilim. Artık bir evi olduğundan bile emin değildi. Her zaman ailesinin yanına dönebilirdi ama üniversiteye gittiğinden beri orada yaşamamıştı. Bu korkunç bir başarısızlık itirafı gibi görünüyordu. Başlangıçta Manchester'da kalmış ve şehirdeki bir etkinlik şirketinde işe girmiş, bazı üniversite arkadaşlarıyla bir evi paylaşmıştı ama sonra Chris bir kriz geçirmiş ve onunla yaşamak için işini değiştirmişti. Geriye dönüp baktığında bunun pek de iyi bir şey olmadığını görüyordu ama o sırada başka ne yapabilirdi ki? Yardıma ihtiyacı vardı. İşini bırakmak zorunda kalmıştı ve yataktan zar zor kalkabiliyordu. Bu yüzden sevdiği işi bırakmış, rütbesini düşürmüştü ve Chris ile annesinin yanına taşınmıştı.

Luc ona nazik bir gülümseme sundu. 'Aceleye gerek yok. Macera yaşamakta yanlış bir şey yok. Şarap kadehini doldurdu. "Sen ne düşünüyorsun? Kendi kadehini kaldırdı ve ışığa tuttu.

"Güzel," dedi Hattie, yine belirsiz bir sesle, çünkü konu değıştiği için minnettar olsa da cehaletini göstermek istemiyordu. Şarap hakkında en ufak bir fikri yoktu.

"Yüzde yüz semillon," dedi şarabı kadehinde evirip çevirerek.

"Gerçekten mi?" dedi Hattie, daha fazlasını söylememek için hızlıca bir yudum alarak. Bildiği kadarıyla yüzde yüz şalgam kabuğu da olabilirdi. "Demek burada şampanya yapıyorsunuz.

'Henüz değil ama yapacağız. Son birkaç yıldır üzümleri satıyoruz. Bu yıl, hasattan sonra, St Martin'de on beş yıldır ilk şarabı yapacağız.

'Peki şampanya ve prosecco, aralarındaki fark nedir? Biri Fransız diğeri İtalyan mı?'

Luc yüzünde dehşete düşmüş bir ifadeyle ona bakarken bir an için şok edici bir sessizlik oldu ve sonra gülümsedi. 'Dalga geçiyorsun

Ben. Burada olduğun sürece seni elime almam gerekeceğini görebiliyorum. Şampanya hakkında hiÇbir Şey bilmiyorsun, değil mi?

"Hayır," dedi Hattie, onunla birlikte gitmeye karar vererek. Ona kalırsa, biri diğerinden Đok daha pahalıydı ama özünde aynıydılar. "Ama Ğrenmeye hazırım.

"Sizi Reims'de bir Şampanya turuna ĐıkaracaĐım. Bu sadece yüzeyi Đizer ama bir baŐlangıĐ olur. Tekrar başını salladı. 'Ama bir daha asla prosecco ve Şampanya kelimelerini aynı cümlede kullanma. Bunun iÇin bulaşıkları yıkayabilirsin.

Ona sırtıttı. "Ben de öyle yapmayı planlıyordum zaten.

Dokuzuncu Bölüm

Kuzeni sabırsızlanmaya başlamıştı. Hattie geçen hafta boyunca servis düzenini ayarlamış, yerel matbaacıları bulmuş, yeni yemek şirketiyle bağlantı kurmuş, kuzeninin kararlaştırdığı soluk yeşil ve beyaz masa örtülerini tedarik etmiş, konukların düğün sırasında fotoğraf çekmeleri için bir düzine polaroid fotoğraf makinesi sipariş etmiş ve resepsiyon sırasında polaroid fotoğrafların sergilenmesi için büyük bir mantar pano yaptırmış olmasına rağmen, Gabby şatonun içinin fotoğraflarını istiyordu.

Hattie bir sürü dış çekimle yetinmeyi başarmıştı ama bunu daha fazla erteleyemezdi. Görünüşe göre Solange *hâlâ* her *zamanki* temizlik ekibiyle bağlantı kurmaya çalışıyordu, bu yüzden Hattie diğer kadını parmağını çekmeye teşvik edebileceğini umarak bir başlangıç yapmaya karar vermişti. Şatoyu eski haline getirebilmek için canını dişine takarak çalışıyordu ve neredeyse hiç kimseyi görmemişti. Luc tarla kuşlarıyla birlikte dışarı çıkıyor gibiydi ve o ilk geceden beri bir kez bile akşam yemeği için eve gelmemişti ve Solange ara sıra uzaktan görüş alanına giriyor ama Hattie'nin konuşabileceği kadar nadiren yaklaşıyordu, muhtemelen Hattie'nin temizlikçilerden haber alıp almadığını sormasından bıktığı için.

İç çekerek kendi kendine bunu seçtiğini söyledi ve balo salonunun tavandan tabana on iki penceresinden ilkindeki kirli camlardan birini yıkamak için süngerini ılık sabunlu su dolu kovaya daldırdı. Sadece camları temizlemek bile bütün gününü alacaktı.

D n tüm halıları, ihtiyaç fazlası olduğu anlaşılan büyük bir rulo hal yla birlikte dışarı taş m ş ve onları bir s p rɡenin antika versiyonuyla üstlerinden geçmeye çalışmadan önce dövmeye çalışmıştı, ancak bunun bir fark yaratt ğına ikna olmamıştı.

Pencerelerden başlamanın odayı ayd nlatacağını ummuştu ama şimdi ikna olmamıştı. Bunun yerine solmuş döşemelere ve pencerelerin etrafındaki perdelerin parçalanmış ipeğine odaklandı. Ama artık başlamıştı ve devam etmeye kararlıydı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu keskin bir ses, bir süre sonra. Hattie sıçradı ve neredeyse tünediği sandalyeden düşüyordu. Yvette yüzünde asık bir ifadeyle kapı aralığında duruyordu, bu utanç vericiydi çünkü klasik g zelliikteki yüz hatlarını g lgeliyordu. Dizinin hemen üzerinde biten, fuşya pembesi s et topuklu ayakkab larıyla daha da güzelleşen muhteşem bacaklarını sergileyen şık lacivert bir elbise giymiş olan Yvette, muhtemelen Paris'in kalbinde gösterişli bir yönetici olarak çalışıyormuş gibi görünüyordu. Her zamanki bol siyah elbisesiyle hemen arkasında arka planda gizlenen annesiyle çarpıcı bir tezat oluşturuyordu.

Hattie, Yvette'in hayatında hiç pencere temizleyip temizlemediğini ve diğer kadının İngilizcesinin ne kadar iyi olduğunu ve alaycılığın ne kadar iyi tercüme edileceğini merak etti.

" ster inanın ister inanmayın, camları

temizliyorum. Yvette'in gözleri

keskinleşti. "Neden?"

Hattie ona baktı.

"Yemek şirketinin  ifte rezervasyon yaptığını

duydum. Hattie soğukkanlılıkla, 'Haberler hızlı

yayılıyor,' diye gözlemledi.

"Burası k  k bir yer. Yvette gözlerini kısarak Hattie'ye baktı ve sonra yavaşça uzun pencere sıralarını inceledi. 'Yapacak çok işin var. Uzun zaman alacak. Düşünceli bir tavırla başını eğdi. 'Biliyor musun, bir otele gitsen çok daha iyi olur. Belki Reims'de bir tane. Bulmana yardım edebilirim, biliyorsun. Senin için çok daha kolay olur.

"Öyle olurdu," diye kabul etti Hattie. "Ama bu bir fırsat.

"*Pardon.* Yvette kaşlarını çatı. 'Reims'de çok güzel oteller var - ya da belki şampanya evlerinden biri. Sizin için bazılarıyla temasa geçebilirim. Yardım etmekten mutluluk duyarım.

"Çok nazıksınız. Hattie gülümsedi. Geçen akşamdan sonra bu biraz tersine dönmüştü. Bu genç kadın neden 'yardım etmekten mutlu' olsun ki?

Mükemmel. Düğüne kaç kişi geliyor? Hemen bazı aramalar yapmaya başlayabilirim. Çok az zamanımız var.'

"Teşekkür ederim ama alternatif bir yemek şirketi buldum. "Bulmuşsun! Kim?" Yvette'in sesi pek memnun olmuşa benzemiyordu.

"İngiltere'den yiyecek içecek işlerini yapacak biri gelecek. "İngiltere ama... bir kişi için yapacak çok şey var.

Hattie havalı bir özgüvenle, "O birinci sınıf," dedi ve dayanamayıp ekledi, "Helikopterle geliyor.

"Helikopter mi? Yvette'in kaşları inançsızlıkla çatıldı. "Nerede? Hiçbir yer yok.'

'Luc padokta işaretleme yapacak. Oraya inecek.'

Yvette ağzını büzdü, belli ki pek mutlu değildi, ama Hattie bunun onu nasıl etkilediğini göremiyordu. Önüne çıkan her şeyi bıçaklayacak keskin adımlarla, öldürücü topuklarının üzerinde ilerledi ve Hattie'nin ne yapacağına karar veremediği halı rulosuna neredeyse takılıp düşüyordu.

Hattie omuzlarındaki ağrıyı hissederek pencereye döndü. Sabahtan beri bu işle uğraşıyordu ve hâlâ yolun ancak dörtte birini bitirebilmişti. Tam süngeri ıslatırken, tiz bir çığlık havayı yardı. Dönüp baktı.

"Bunu gördünüz mü?" diye bağırdı Yvette, ellerini dehşet içinde havaya kaldırmış, gözlerini yere dikerek etrafı inceliyordu.

"Neyi gördün?

'*Une souris*. Bir fare. Ayağımın üzerinden geçti. Ayakkabısını salladı ve Hattie'ye sert bir bakış attı. "*Annem* başka bir fare istilasını olmasından endişelendi. Geçen yaz olduğu gibi.

"Fare istilasını.

"Evet. Her yerdediler. Hatta onları duvarların üzerinde koşarken bile görebilirdiniz.

"Ne, burada, şatoda mı?" Hattie inanamayarak binaya baktı. Buraya geldiğinden beri hiçbir şey görmemişti.

"Ah, evet. *Annemin* onlardan kurtulmasına yardımcı olan bir kedisi vardı ama kedi birkaç hafta önce öldü, değil mi *anne*?

Solange isteksizce başını salladı. Elbette biliyordu, bu onun ev yönetimi hakkında pek bir şey söylemiyordu.

"Hiç gördün mü?" diye sordu Yvette, gözleri hararetle bir ısrarla Hattie'ninkilere dikilmişti.

"Fareler.

"Evet, *les souris*. Korkunçtu. Neyse ki burada kimse kalmıyordu, yatakların üzerinden geçtiler, perdeleri kaldırdılar. Her odada.

"Ben hiç görmedim," dedi Hattie. Tanrım, kulağa iğrenç geliyordu.

"Geceleri onları duyma olasılığınız daha yüksek. Duvarlarda tırmalamalar, sürtünmeler.

"Teşekkürler. Artık sürekli dinliyor olacaktı.

"Eğer yaparsanız, yok ediciyi çağırmanız gerekir. Her yirmi günde bir ürerler. Eğer bir fare görürseniz, yakınlarda en az beş ya da altı fare daha var demektir, çünkü yuvalarında birlikte yaşarlar.

Yvette tam olarak onu rahatlatmaya çalışmıyordu. "Gözlerimi açık tutacağım.

"Yap. Annesine döndü. 'Geçen hafta bir tanesini mutfakta, bir tanesini de ana salonda gördüğünü söylememiş miydin? Sağlık açısından riskli olduklarını biliyorsun. *Salmonelle* yayıyorlar. Bu İngiltere'de var mı?'

Hattie tercümeyle gerek duymadan başını salladı. Solange'ın sessiz kalmasına şaşmamalıydı. Bu endişe verici olmalıydı, ama neden bu konuda hiçbir şey yapmamıştı? Yoksa Yvette kendi sebepleri için mi abartıyordu?

'Luc'a sana söylediğimi söyleme. Ev tamamen uygunsuz olsa da düğünün getireceği para için yanıp tutuşuyor ama -' kurnaz olmayan yeşil gözlerini Hattie'ye çevirdi '- düğün mahvolursa kendimi çok kötü hissederim.

Hattie yüzünü buruşturdu. Gabby evin yakınlarında kemirgenler olduğunu düşünse kafayı yedi.

"Haber verdiğin için teşekkürler.

'Sorun değil,' dedi Yvette kocaman bir gülümsemeyle. 'Ne derler? Biz kızlar birbirimize destek olmalıyız. *Vogue* sayfalarından fırlamış gibi temiz ve derli toplu görünen Yvette, Hattie'yi sıcaktan bunalmış ve bıkkın bir halde bırakarak çıkıp gitti. Hattie iç çekerek terli alnını sildi ve hâlâ yapılması gereken pencere sıralarına baktı. Herkül'ün görevlerini hak etmek için ne yapmıştı? Ve şimdi bir de farelerle uğraşmak zorunda kalmıştı.

Hattie burnunu kıvırdı ve pencerelere baktı. Oldukça temizdiler ama ne yazık ki aynı zamanda oldukça kirliydiler. Tanrım, berbat görünüyorlardı.

"İşte," dedi Solange, dirseğinin dibinde belirerek, iki spreylilik şişesi ve diğer kolunun altına sıkıştırılmış bir yığın gazete ile birlikte büyük bir kova buharlı su taşıdı. 'Çizgisiz bir yüzey istiyorsanız sirke, ispirto ve sıcak su en iyisidir. Sonra da buruşturulmuş gazete kağıtlarıyla kurulayın. Ben senin yaptıklarını yeniden yapacağım, sen de devam edebilirsin.

"Yapmak zorunda değilsin," diye itiraz etti Hattie, Solange'ı yardım etmeye zorlamış gibi hissediyordu.

'Saçmalık, bu çok gecikti. Daha önceden haberim olsaydı bir başlangıç yapabilirdim.

"Temizlik ekibinden haber yok mu?"

Solange'ın ağızı gerildi ve biraz da acımasızca konuştu. "Henüz değil."

Hattie bir gülümsemeyi gizledi. Sanki Solange pes etmemiş gibiydi; sözlerinde saf bir tungsten dokunuşu vardı.

"Ne zamandır burada çalışıyorsun?" diye sordu Hattie, sohbet etmeye karar vererek. Solange'dan hoşlanmıştı ve onu gerçekten biraz daha yakından tanımak istiyordu.

"Annem Marthe için çalışıyordu - ikisi de duldu - ve sonra annem yeniden evlendi ve taşındı. İki yıldır Londra'da çocuk bakıcısı olarak yaşıyordum. Ben de eve geldim ve işi devraldım. Henüz yirmi bir yaşındaydım ama Marthe yetenekli olduğumu biliyordu, annemden yemek yapmayı öğrenmiştim. O günlerde büyük partiler veriyorduk. Gümüş takımları gördünüz mü?"

Hattie başını salladı.

"Masa eskiden muhteşem görünüyordu. Marthe ev için hiçbir masraftan kaçınmazdı. Bazı partilerimiz vardı. Bak, şöminenin üstündeki tablo. Hayır, şömineye bak. Alçı işi inanılmaz. Zanaatkar 1848'de tamamlamak için Lille'den gelmişti. Marthe ve ben bir kış restore etmek için üzerinde çalıştık.

Hattie, özenli, stilize meşe yaprakları oymaları, görkemli kıvrımları ve zarif ayrıntılarıyla devasa süslü beyaz şömineye baktı ve Solange'ın şömineye doğru yürümesini izledi. İnce parmakları uzandı ve parmak uçlarını bir aşığın özeniyle şöminenin yüzeyinde gezdirdi. Merakla ona katılan Hattie, odanın geri kalanının aksine şöminenin yaşlılık belirtileri göstermesine rağmen tertemiz olduğunu fark etti.

"Bu bir sevgi emeğiydi."

"Çok güzel," dedi Hattie, şimdi ona doğru dürüst bakıyordu.

Solange bir ucundaki hafif lekeyi dürttü. 'Marthe bir Noel'de Châteauneuf du Pape'ini oraya dökmüştü. Başta çok kızmıştı, işi daha bir hafta önce bitirmişti. Ve bu da -' bir yongayı işaret etti '- Luc burada futbol oynadığı için oldu. Ama sonra bunların en iyisi olduğuna karar verdik.

Hayatın izleri ve buranın bir ev olduğu, bir saray olmadığı. Bu kusurlar kutlanmalı ve bu anılar için çok sevimlidir.

"Peki ya resim?" diye sordu Hattie, büyük suluboyanın yaldızlı çerçevesinin tozdan arınmış olduğunu fark ederek.

"Tüm evde en sevdiğim odadır, gerçi girintideki küçük salondaki de çok özeldir. Seni onu görmeye götüreceğim. Bunu Marthe, Luc ilk kez kalmaya geldikten kısa bir süre sonra almıştı. Solange gülümsedi. "Genç bir çocuk evin altını üstüne getirse bile hayatın hâlâ medeni olabileceğini hatırlattığını söylemişti. Daha sonra bu, aşkın en beklenmedik yerlerde kök salabileceğini hatırlatan farklı bir şey oldu. O ilk birkaç ziyaret her ikisi için de zor olmuştu. Ama,' diye bitirdi Solange yumuşak bir sesle, 'sonunda birbirlerini buldular. Bu resim umudu simgeliyor.

Hattie, Luc'ün ona yabancı bir evde, tanımadığı yaşlı bir kadınla bırakıldığını ve ne kadar korktuğunu anlattığını hatırlıyordu. Şimdi resmi daha ayrıntılı incelediğinde, onu nehir kıyısının ve arka plandaki üzüm bağlarının güzel bir sahnesi olarak görmek yerine, resmin en önemli odağının su kenarında birlikte mutlu bir şekilde piknik yapan bir çocuk ve bir kadın olduğunu görebiliyordu.

"Gel. Solange kolundan çekştirerek onu salondaki küçük resmin yanına götürdü. Bu daha önce gördüğü, elinde bir avuç sarkık çiçek olan bir çocuğun kalem ve mürekkeple çizilmiş resmiydi. "Luc, on yaşındayken. Marthe'nin doğum günü için kır çiçekleri toplamıştı çünkü ona bir şey vermek istiyordu. Asla yardım istemezdi. Her şeyi kendi başına hallederdi.

Hattie genç Luc'e bakarak, "Çok sevimli," dedi.

Solange güldü. 'Hmm, bazen. Gerçi küçük bir şeytan da olabilir. Kapılardan birinin vitrayında Luc'un mançınıkla alıştırma yaparken kırdığı düz bir cam var. Solange başını salladı, 'Alphonse ona vermişti. İkisi de birbirlerini sürekli belaya sürüklüyorlardı. Ama Marthe onu değiştirmeyi reddetti. O kadar memnundu ki

Luc ilk geldiğinde olduğu gibi içine kapanık bir çocuk gibi değil, küçük bir çocuğun davranması gerektiği gibi davranıyordu.

Solange ona evin hazinelerini gezdirirken temizlik işi bir kenara bırakılmıştı: Taşınması için dört adamın uğraştığı ve asla yerinden oynatılamayacak antika bir kitaplık, Marthe'nin altmışıncı yaş gününde kendisi için aldığı art deco bronz lamba, evin sakinleri hakkında zengin bir tarih barındıran resimler. Hattie'ye kadife kaplı gümüş takım kutularını, çatlaklar ve kırıklar olmasa paha biçilmez olabilecek cam epergne koleksiyonunu, el boyaması tencere ve tabak takımlarını gösterdi.

Bu şeylere özen ve dikkat gösterildiği çok açıktı ve Hattie, Solange'ın yeteneklerini hafife aldığıı fark etti. Kadın önemli şeylerle ilgileniyordu. Hattie kendini ona çok daha anlayışla bakarken buldu.

"Her şey o kadar..." Hattie duygularını özetleyemedi elini salladı. "Çok teşekkür ederim..." "Bana gösterdiğiniz için" diyecekti ama onun yerine "hazinelerinizi benimle paylaştığınız için" dedi.

'Onları takdir eden biriyle yeniden ziyaret etmek çok güzel. Ama şimdi o pencereler çağırıyor. En azından biraz dinlenmiş görünüyorsun. Çok fazla çalışmamalısın. Temizlik şirketiyle tekrar konuşmayı deneyeceğim.

Saat dörtte Hattie şatoyu arkadaki geniş kapıdan terk edip ilk terastan geçerek çiçek açmış parlak sarı laburnum ağaçlarının arasından, papatyalar ve şebboylarla dolu yatakların yanından aceleyle geçerken aklında tek bir hedef vardı. Görevine o kadar odaklanmıştı ki, onlara üstünkörü bir bakış atmaktan fazlasını yapmadı. Aşırı ısınmış ve iş yorgunu vücudunu havuza sokmak için sabırsızlanıyordu.

Ahşap güverteye vardığında, soyunma odası gibi görünen kabini görmezden geldi, havlusunu şezlonglardan birine bıraktı ve

havuz kenarı. Serin mavi çok davetkâr görünüyordu ve derinlik açıkça iki metre olarak işaretlenmişti, bu yüzden burnunu tutarak, korkup kaçamadan kendini içine attı. Başı su yüzeyine çıktığında soğğun şokuyla nefesi kesildi ve hızla yüzmeye başladı. İlk yumuşak kulaçlarla kaslarını esnetir esnetmez, suda kayarken günün gerginliklerinden anında kurtulduğunu hissetti. Tembel bir sırtıyla, güneşin yüzeyde dalgalanarak parıldamasını ve dans etmesini izledi. Suyun şırıltısı dışındaki tek ses bir karatavuğun tatlı ötüşüydü.

Sırt üstü döndü ve düşünceleriyle baş başa kalmak için gözlerini kapattı. Bu ağırlıksız hissin ne kadar rahatlatıcı olabileceğini unutmuştu. Hattie şimdiden huzur duygusunun bir battaniyenin yerine sokulması gibi üzerine çöktüğünü hissedebiliyordu. Bir süre sonra gözlerini açmaya zorladı, parlak güneş ışığında gözlerini kısarak yana doğru yüzdü.

Rahatlamış ve biraz da hayalperest bir halde, verandanın köşesindeki şezlongda havlusunun üzerine uzandı ve gözlerini beyaz taş terastan yansıyan kamaşmadan korumak için güneş gözlüklerini taktı. Güneşin sıcaklığını teninde hissetmek gibisi yok, diye düşündü, ayak parmaklarına baktı ve sırf yapabildiği için onları oynattı. Kendi düşüncelerine o kadar dalmıştı ki, Luc havuzun uzak kenarına gelene kadar onu görmedi. Onu görmediği çok açıktı. Onu ürkütmek istemediği için sessiz kaldı... Luc'e görünmeden onu süzebileceği gerçeğiyle hiçbir ilgisi yoktu.

Onun tişörtünü çıkarışını izlerken yutkundu. Şu karın kasları. Altı kiloluk bir patates çuvalı yerine altılı bir paket. Güneş gözlüklerinin arkasından bu kez doğru dürüst bakabildi, yemek odasındaki gibi her yere baktığı zamanki gibi değil. Adam 1.80 boyundaki muhteşem ihtişamıyla tam bir erkek modele benziyordu.

Güneş gözlüğü için şükürler olsun. Gözlerinin bir salyangozunki gibi dışarıda olduğundan şüpheleniyordu.

Hızlı ve akıcı bir hareketle serin mavi suya daldı, başını sallayarak yüzeye çıkmadan önce yarım boy boyunca şık bir fok balığı gibi yüzeyin altında ok gibi ilerledi. Acaba onu kabul etmeli miydi? Burada Marks & Spencer'ın bol mayosuyla otururken onunla sohbet etmek isteyeceği son şeydi. Yere baktı ve hafif bir utanç duygusuyla solmuş turuncu ve pembe deseni çekiştirdi. Umursamayı ne zaman bırakmıştı?

Onun rahatça önden sürünmesini, her kulaçta pazılarının şişmesini izlerken küçük bir iç geçirdi. O gerçekten de tam bir Adonis'ti ve muhtemelen bunu biliyordu. Dahası, kız arkadaşlarının neredeyse tüm vücutlarını altın sarısı bronzlaştıracaklarına ve bunun gibi likraların stratejik bölgelerde hayaleti terk ettiği eski püskü mayolar değil, muhteşem minik bikiniler giyeceklerine bahse girebilirdi.

Gözlerini kapadı ve Luc'ün görüntüsünü engellemeye çalıştı, her şey sessizleşene kadar bu işe yaradı. Gözlerini açtığı anda, Luc kendini havuzdan dışarı atmış, o müthiş vücudunu kesin bir erkeksi güç gösterisiyle kenardan yukarı kaldırıyordu.

Üzerinden su akarken, damlacıklar güneş ışığında kristaller gibi parlıyordu, kovboyları düşündüren o kendinden emin, rahat salınışı ve kalçalarının yuvarlanmasıyla doğruca ona doğru yürüdü.

"Bonjour, Hattie. Her zamanki gibi adındaki "H" harfini atmıştı, bu da onu hiç zorlamadan çekici kılıyordu.

"Merhaba," dedi, soğukkanlı olmaya çalışarak, ama sesinde hediye bir gıcırta vardı. Tanrım, bir gecede kobaya dönüşmüştü.

"Güzel kostüm," dedi kesinlikle rakish bir kaşını kaldırarak. Eğer hâlâ yeni bir James Bond arıyorlarsa, o görünüşü çok iyi yakalamıştı.

"Öyle mi dersin?" diye sordu parlak bir sesle, adam kendisinininkinin hemen yanındaki şezlonga otururken üzerini örtmek istiyordu.

"Hayır, çok iğrenç. Ona hınzırca bir gülümseme verdi. "Neden zahmet ediyorsun? Burada kimse yok ki.

"Senin dışında.

"Siz aldırmazsanız, ben de aldırمام.

Kızardı ve kitabını eline aldı. Kendisini bu kadar acemi ve deneyimsiz hissettirmeyi nasıl başarmıştı? Bu çok sinir bozucuydu çünkü o yetişkin bir kadındı ve birçok kez seks yapmıştı, çok teşekkür ederim. Gerçi ona bakınca, onun seks tarzının kendisinin alışık olduğu türden çok farklı olduğundan -daha doğrusu artık alışık olmadığından- şüpheleniyordu. Chris son on sekiz aydır onunla pek ilgilenmiyordu.

"Bu akşam ne yapmayı planlıyorsun? Yemek yapmamı ister misin?" diye sordu normal bir konuşma yapmak için umutsuz bir girişimde bulunarak.

Omuz silkti, tam Galyalılara özgü, tembel bir omuz silkme. Çok hoş geniş omuzları vardı ... ve işte yine başladı. Ama ondan etkilenmediğini söylerse yalan söylemiş olurdu.

'Bu akşam için bir planım yok. Erken bitirdim. Düşündüm ki belki -' durakladı ve gözleri kızın yüzüne kaydı '- seni baştan çıkarabilirim.

Pardon! Hattie boğuk bir nefes almayı başardı, öfkeli bakışlarını koruyan güneş gözlükleri için daha da minnettardı. Buna ne cevap vermişti ki?

'Evet lütfen, Tanrı aşkına devam et' dışında? Eğer kadın 'Devam et' derse ne yapardı?

Sonra öne doğru eğildi ve güneş gözlüklerini çıkardı. Bu hareketin kasıtlı olması kadının donup kalmasına neden oldu ve ağzı hafifçe açıldı. Ortamda ince bir değişiklik oldu ve meme uçları tepki olarak sertleşti. Adamın dikkatli bakışları kızın yüzünde gezindi ve gözlerindeki pırıltı biraz daha tehlikeli bir hal aldı.

"İstiyor musun?" diye fısıltıyla sordu, bu soruyu gerçekten sorduğuna inanmaya cesaret edemiyordu.

Yüzüne yayılan yavaş bir gülümsemeden önce ona baktı, onu düşündü ve inceledi, bu da kızın içinden sıcaklık spiralleri gönderdi.

Öne doğru eğildi, nazik bir parmakla köprücük kemiğini yokladı. "Sanırım seviyorum," diye fısıldadı, "hem de çok.

Yutkundu.

"Luc!

İkisi de kısık sesle bağırılınca sıçradı ve ardından topuk sesleri üstlerindeki taş basamaklara vurdu.

"Seninle konuşmam gerek," diye seslendi Yvette havuzun diğer tarafından.

Luc inledi ama ayağa kalktı. "Akşam yemeğinde görüşürüz. Luc'ün ağzı muzip bir ifadeyle kıvrıldı ve Luc yanaklarının pembeleştiğini hissetti ama garip bir şekilde cüretkâr hissederek, Hattie'ye hiç benzemeyen boğucu bir ses tonuyla, "Görüşürüz," diye cevap verdi.

Adamın gözlerindeki şaşkınlık ifadesi hoşuna gitmişti ve tek kelime etmeden tişörtünü giyip ayaklarına terlik geçirerek güverteden Yvette'e doğru yürürken kendisiyle gurur duyduğunu hissetti.

Onuncu Bölüm

"Ne istiyorsun, Yvette?" diye sordu Luc.

"Sana da merhaba," dedi kemerli bir bakışla. "Orada düşmanla çok samimi görünüyordun.

"O düşman değil. Yvette'e bundan daha fazlasını söylemeyecekti.

"İngiliz istilacımıza biraz vurulduğunuzu mu seziyorum? Bir kaşını kaldırdı.

"Onunla vakit geçirmek kolay," dedi Luc, soğukkanlı görünmeye çalışarak. Aslında Hattie'yle sadece biraz flört etmek ve onu kızdırmak istemişti ama Hattie'nin o utangaç gülümsemesi içini dışına çıkarmıştı ve Hattie ona ters davrandığında, onu öpmekten daha çok yapmak istediği bir şey düşünemiyordu.

"Başka bir Brémont fethi mi planlıyorsun?

"Ne istiyorsun, Yvette? Sesi niyetlendiğinden daha sert çıkmıştı, kızın onu tamamen yanlış bir playboy etetiyle etiketlemekteki ısrarından rahatsız olmuştu. Acaba genç kızlık aşkına hiç karşılık vermediği için içinde hafif bir burukluk mu vardı? Her zaman onun sev ve terk et tipi olduğunu ima etmeyi severdi ama aslında öyle değildi. Anne babasının ilişkilere karşı kayıtsız tutumu onda daha anlamlı bir şeyler bulma arzusu yaratmıştı. Hattie'yle flört etse de, en fazla bu kadar ileri gidebilirdi.

Şarap yapmak için buradaydı. Ve eğer şimdi biriyle tanışırsa, bu sadece yerleşebileceği ve birlikte bir gelecek kurabileceği biri olacaktı, birkaç hafta içinde gidecek biri değil.

'Başka bir yemek şirketi tuttuğunu biliyor *muydun*? Yerel birini bile kullanmıyor. İşi bölgeden uzaklaştırıyor.'

Luc onun cüretine neredeyse gülecekti. "Ben de senin bununla bir ilgin olduğunu düşünüyordum.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Yvette kendini yukarı çekti.

Juliet senin eski bir arkadaşın, değil mi? Nasıl oldu da iptal etti? Onunla konuştum. İyi bir cevap vermedi.'

Yvette ona soğuk bir bakış attı ve omuz silkti. 'Bu düğün hakkında endişelenmesi gereken tek kişi ben değilim. Eğer başarılı olursa, babanın şatoyu bir düğün işine dönüştüreceğinin farkındasın değil mi? Bu kolay para, burada para kazanmak için şampanya yapmasına gerek yok ve sonra seni tekrar emrine amade edebilir. Şarap yapma masrafı olmadan üzümleri tekrar satabilir ve St Martin Şatosu'ndan para kazanmaya devam edebilir. O şampanyayla ilgilenmiyor - o sensin.'

Luc irkildi; kadın onun zayıf noktasından vurmuştu. Sürekli seyahat etmek zorunda kalmak istemiyordu, burada, evi olarak gördüğü yerde köklerini salmak istiyordu.

'Bütün yaz düğünlerin yol açacağı kargaşayı bir düşünün. Her yerde dolaşan insanlar. Daha fazla park yeri ya da açık hava çadırı için sarmaşıkların bir kısmından vazgeçmeniz gerekebilir. Bazı insanlar sarmaşıklar arasında evlenmenin romantizmini yaşamak istiyor. Birinin tüm bunları idare etmesi gerekecek. Eğer buradaysanız, babanız bunu yapmanızı bekleyecektir. Onun nasıl biri olduğunu bilirsin.

Kadının argümanının mantığı çok sertti. Abarttığını bilse de, haklı olması ve babasının üzüm bağları yerine şatodan para kazanmanın kolay yolunu tercih etmesi tehlikesi vardı. Şampanya yapmanın kârlı hale gelmesi biraz zaman alacaktı.

Bir yıldan daha fazlasına ihtiyacı olduğunu biliyordu ama babasıyla ancak bu kadarını pazarlık edebilmişti.

'Düğünü durduramam,' dedi.

'Hayır, ama bunu onlar için çok kolaylaştırmak zorunda değilsiniz, değil mi? Farelerle ilgili bir sorun olduğunu duydum. İngiliz kıza söylemiştim. Tekrar bahsetmek isteyebilirsin.'

Yvette tam bir baş belasıydı, bu kesindi. "Yalan söylemeyeceğim.

Ağzını sıkı, onaylamayan bir çizgiyle büzdü. "Peki. Bu senin kaybın olacak.

Kadının merdivenlerden geri çıkışını izledi. Dönüp Hattie'ye doğru baktı. Düşmanı o değildi ama Yvette haklıydı - onu ne kadar severse sevsin, işlerin çok düzgün gitmesini istemiyordu. Hoşlandığını da fark etti. Hattie'yi oldukça çok seviyordu. Belki de biraz geri çekilmeliydi.

Luc dönmeyince hayal kırıklığı rahatlamayla savaştı. En azından soğukkanlılığını yeniden kazanabilir, diye düşündü Hattie güneş ışığında kurulanırken. Şimdi sorun, bu akşam yemekte ne pişireceğiydi. Luc bu işi çok zahmetsizce yapmıştı ve Hattie kendini onu etkilemek isterken buldu.

Yalnız olmadığını fark ettiğinde kafasını buzdolabına sokmuş, çeşitli malzemeleri incelerken hüzünlü huffing sesleri çıkarıyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Solange, o nazik gülümsemelerinden biriyle, bir hayalet gibi sessiz bir şekilde ortaya çıkarak. Lavabonun yanında durmuş, dalgın dalgın pencere kenarındaki küçük Afrika menekşesi saksısının başını koparıyordu.

"Evet. Akşam yemeği için ne pişirebileceğimi düşünüyordum," dedi Hattie, sanki duruma tamamen hâkimmiş gibi belli belirsiz bir gülümsemeyle. "Basit bir şey. Raftaki yemek kitaplarına bir göz attı. "Ben sadece

biraz ilhama ihtiyacım var. Rafa doğru yürüdü, kitaplardan birini aldı, açtı ve sayfalarını karıştırdı. Her şey lanet olası Fransızcaydı. Tabii ki öyleydi. Fransa'daydı.

İçinden umutsuz bir iniltiyle kitabı bıraktı ve bu akşam Luc'ü etkilemek istediğini kendine itiraf etti.

"Soğanınız var mı?" "Evet.

"Tereyağınız ve ununuz da var.

Hattie başıyla onayladı.

"Dolapta hamsi ve zeytin de olacak. "Olacak mı?" diye sordu Hattie kuşkuyla.

Solange yanına geldi ve elini okşadı. "Her zaman. Uzun kiler dolaplarından birine geçti ve kısa, bodur bir kavanoz ançuez ile uzun, ince bir kavanoz siyah zeytin çıkardı. "Bir *pissaladière* yapabilirsin.

Havalı ses tonu Hattie'yi güldürdü. "Eğer ne olduğunu ya da nasıl pişirileceğini bilseydim yapabilirdim.

Solange bir an tereddüt etti. "İstersen sana gösterebilirim ama tabii ki müdahale etmek istemem.

Hattie diğer kadını rahatsız etmek istemediği için reddetmek üzereydi - yumurta vardı, her zaman salatalı omlet yapabilirdi -elde yırtılmış tabii ki- ama Solange'ın çekingenliği onu durdurdu. Solange'ın duruşunda, neredeyse kaçmak üzere olan bir geyiği andıran bir şey vardı ve bu utangaç teklifi kabul etmek istemesine neden oldu. Bu ve çaresizlik.

"Çok isterim. Eğer sakıncası yoksa.'

"Benim için fark etmez. Eskiden yemek yapmayı severdim ama -' umutsuzca omuz silkti '- artık değil.

"Çok yazık.

Solange hiçbir şey söylemedi, sadece uzun kollu siyah elbisesinin manşetini karıştırdı, aniden tekrar utandı.

"Yani, pissalade.

'Pissaladière,' diye düzeltti

Solange. 'Evet. O. Nedir o?'

Solange'ın gözleri kırıştı. "Karamelize soğanla yapılan en lezzetli tart. Yumuşak tatlı lezzetleri, hamsi ve siyah zeytinlerin tuzluluğuyla tezat oluşturuyor. Ve harika olan şey, yapımının çok kolay olması. Solange kollarını sıvamaya başlamıştı bile ve Hattie ilk kez diğer kadının yüzünde gerçek bir canlılık gördü.

"Tamam, kulağa harika geliyor.

"Öyle. Solange'ın gözleri nadir görülen bir pırıltıyla parladı. 'Öncelikle hamur işini yapmamız gerekiyor. Puf böreği.

"Yap şunu! Hattie bir adım geri çekildi. "Kulağa zor geliyor. Milföy hamurları süpermarketten paketler halinde hazır olarak gelmiyor muydu? Bir milyon yıl önce, ev ekonomisi dersinde bir kez yapmıştı; hayal meyal hatırladığı kadarıyla, karmaşık katlama ve çevirme işlemleriyle epeyce uğraşmıştı.

'*Mais oui. Çok basit.* Solange yüzünde muzip bir ifadeyle Hattie'ye bir önlük verdi, onu uzun, soğuk mermer tezgâha götürdü ve malzemeleri bir araya getirmeye başladı. Hattie'yi buzdolabından tereyağı almaya yönlendirirken duruşu belli belirsiz değişti. Şimdi daha çok askerlerine komuta eden bir general gibiydi. Bir zamanlar bu büyük ve güzel evden sorumlu olan daha heybetli bir karaktere dair bir anlık bir belirti vardı.

"Temel olarak mayalı hamur yapabilirsin ama ben poğaçayı tercih ederim ve bu daha fazla zaman alır," dedi Solange ve her ikisinin de bir miktar poğaçaya yapmasına karar verdi. "O zaman başka bir zaman için dondurucuda biraz bulundurabilirsiniz.

Hattie'ye unu parmaklarının uçları arasında ovalamayı, tereyağını mümkün olduğunca soğuk tutmayı ve ortaya çıkan kırıntıları birbirine bağlamak için buzlu su kullanmayı öğretti. Hareketleri hızlı ve becerikliydi ve Hattie'nin yanında kendini hantal bir at gibi hissetmesine neden oluyordu. Ancak aynı zamanda çok sabırlı ve mükemmel bir öğretmendi.

"Hiç zaman almadı," dedi Hattie, sarılmış soluk pasta bloklarını soğuması için buzdolabına koyduklarında.

'Bu sadece organize olma ve her seferinde tek bir şeye odaklanma meselesi. Şimdi soğanları yapacağız.

Bu kadar usta birinin yanında biraz gergin olan Hattie, Solange'ın soğanları nasıl doğradığını görmek için bekledi. Diğer kadın onun tereddüt ettiğini görünce durakladı ve ona en iyi yöntemi gösterdi.

Solange kahverengi soğanlardan birini kaldırdı ve bıçağı kabuğunun üzerinde gezdirdi. "Her zaman soğanda bir sihir olduğunu düşünmüşümdür. Kurumuş kabuğun içi çok pürüzsüzdür, o eşsiz kağıt dokusu, neredeyse lüks ambalaj kağıdı gibi. Sonra eti o kadar nemlidir ki keserken suyunu duyabilirsiniz. Ve sonra böyle doğradığınızda kendini mükemmel parçalara ayırır. Tadında daha fazla büyücülük var, çiğken çok farklı, piştiğinde ise zengin bir derinliğe sahip. Solange neredeyse dua eder gibi gözlerini kapattı.

Soğanları dökme demir bir tavada tereyağında çok hafifçe sotelediler ve verandadaki bitki bahçesinden minik kokulu kekik yaprakları eklediler. "Her zaman böyle ağır bir tava kullanın," diye açıkladı Solange. "Soğanları çok ama çok yavaş pişirmek istiyoruz ki her bir zerresi dışarı sızsın.

Bir saat sonra Hattie, hamsi kafesli ve siyah zeytinli *pissaladière*'iyle son derece gurur duyuyordu - teşekkürler Solange. Hattie bunu bu kadar profesyonelce yapabileceğinden emin değildi. Ayrıca bugün kurdukları sessiz bağdan, hem balo salonunda hem de mutfakta yan yana çalışmaktan ve Solange'ın şatoyla ilgili anılarını paylaşmasından gurur duyuyordu. Hattie, Solange'ın annelik rehberliği için minnettardı. Akşam yemeği fırında pişerken, şimşek hızıyla bir duş aldı, saçlarını yıkadı ve artık oldukça yıpranmış ve biraz da biçimsiz olan soluk pembe pamuklu elbisesini giydi. Aynada kendine bakıp yüzünü buruşturdu. Kendini gerçekten bırakmıştı. Nasıl görüldüğünü umursamayı ne zaman bırakmıştı? Belki de kot pantolonunu tekrar giymeliydi. En azından şeklini gösteriyordu, ki bu elbisenin gösterdiğinden çok daha fazlasıydı. Diğer tek elbisesi

kırmızıydı ve açıkça giyinmiş gibi görüneceğinden endişeleniyordu. Eteğın yumuşak kumaşı dizlerinin etrafında sallanırken, midesindeki beklentinin çarpıntısının farkında olarak mutfağa döndü.

Luc'le flört etmek, kadınsı ve çekici olma anılarına bir dokunuş olmuştu. Kendini arzulanır hissetmeyeli ya da herhangi bir varlığını gösterecek şekilde giyinme zahmetine katlanmayalı uzun zaman olmuştu. Bugünlerde herhangi bir varlığının olduğundan bile emin değildi. O sinir bozucu küçük sadakatsizlik vızıltısını bir kenara itti. Resmi olarak bekârdı ve isterse başka biriyle yatmasını engelleyecek hiçbir şey yoktu. Yatmak... Biraz ileri atlıyordu. Ama neden olmasın? Eğer isterse. Yapabilirdi. Bu fikir kafasında giderek büyüyen bir kartopu gibi zıplıyordu. Gerçekten de istiyordu. Luc Brémont'u istiyordu. Onun tenine dokunmak ve o muhteşem vücudun kaslarını kendi vücuduna değdirmek istiyordu. Yeniden hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyordu.

Onu baştan çıkarma konusunda onunla dalga geçmiş olabilirdi ama onu baştan çıkarmaktan alıkoyacak hiçbir şey yoktu. Mutfığı gözden geçirdi ve ortamı hazırlaması gerektiğine karar verdi. Kararını verdikten sonra yemek odasına gidip yeni yıkanmış porselenleri aldı ve saksılardan birkaç dal kekik koparıp peçetelerin ve peçete halkalarının arasına sıkıştırdı. Şifonyeri karıştırarak her masa için güzel şarap ve su bardakları seçti. Son olarak, öncekiler yandığı için biraz daha tealight buldu, onları birkaç küçük parlak kırmızı toprak kaseye koydu ve masanın üzerine koydu.

"*Très confortable*," diye Fransız kapılarından boğuk bir ses yükseldi.

Hattie sıçradı. Bu yerdeki insanların ona sinsice yaklaşmasının sebebi neydi?

"Merhaba," dedi. Ve karşısındaki, eğer mümkünse Yvette'ten bile daha göz alıcı olan kadının tüm ihtişamını içine çekti.

"Sen İngiliz kızısın," dedi ve içeri girdi, büyük boy gözlüklerini başının üstüne itti, parlak esmer bir bulutu geri tuttu

kolunun altına bir Chanel clutch çanta sıkıştırırken saçlarını okşadı. 'Ben Marine, Luc'un bir arkadaşıyım. Buralarda mı?'

Evet. Sanırım hala yukarıda üstünü değiştiriyor. Benim yapmamı ister misiniz-'

O sözünü bitiremeden, Marine kendinden emin bir gülümsemeyle, ucuz elbisesini utandıran parlak tasarım ipekten bir girdap içinde Hattie'nin yanından geçip gitti. 'Sorun değil, Luc'ün yatak odasına giden yolu biliyorum. Beni gördüğüne memnun olacaktır.

On Birinci Bölüm

Luc, dudaklarında parlak pembe bir ruj lekesi ve Marine'in elini kolunun arasına sıkıştırmış bir halde mutfağa geldiğinde Hattie daha fazla utanamazdı.

"Marine akşam yemeğine kalıyor, sorun olur mu?"

"Tabii," dedi Hattie, "ben ne diyeceğim ki?" anlamına gelen o aşırı parlak ses tonuyla. "Fazladan bir tabak koymama izin ver."

Hattie fazladan tabakları ve çatal bıçak takımını toplarken ve Luc bir şişe şarap açarken Marine dudaklarına hafif bir eğlence dokunarak orada durdu.

Marine, Hattie'ye doğru sinsi bir gülümsemeyle, "Her şey çok romantik görünüyor," dedi ve masanın başına, diğer ikisinin tam ortasına oturup sandalyesini geriye iterek Luc'ün doldurması için şarap kadehini uzattı.

Bu ince güç oyunu Hattie'nin gözünden kaçmamıştı. Marine kolaylıkla Luc'ün konuğu olarak en üst sıraya yerleşmiş, Hattie ise, canını çok sıkacak şekilde, bir şekilde kevaşe konumuna düşmüştü. Sanki tekrar Chris ve annesinin mutfağına dönmüş, onlara bakıyormuş gibi korkunç derecede tanıdık geliyordu.

Marine mutfakta dolaşırken Luc'le hızlı akan bir Fransızca ile konuşuyordu. Hattie soğanlı tartı fırından çıkarmaya giderken yumruklarını fırın eldivenlerinin içinde sıktı. Luc'ü etkilemek buraya kadarmış. Marine'le o kadar derin bir sohbete dalmışlardı ki, Hattie bir sinek gibi

Duvara. Ne düşünüyordu ki? Luc'un onun gibi biriyle ilgilenebileceğini mi?

Tabakları Luc ve Marine'in önüne bıraktı, onlar da konuşmayı bırakıp yemeklere baktılar. Kendi tabağını da getirerek oturdu. "*Afiyet olsun*," dedi ve Luc o zaman ona doğru baktı.

"*Merci*, Hattie. Fransızca bir şeyler daha söyledi ve Marine çatalıyla tartı dörterken karşılık verdi.

"İngilizce konuşabilir misiniz? Luc onunla ilgilenmiyor olabilirdi ama akşam yemeğini pişirmişken kabalığa katlanacak değildi. "Çok özür dilerim," dedi Luc. 'Beni affedin, birbirimizi görmeyeli uzun zaman oldu.

Bu kesinlikle lezzetli görünüyor. En sevdiklerimden biridir. Solange ne zaman gelsem benim için yapardı. Benim özel ikramımdı. Ona söyleme -' parmağını dudaklarına götürdü, bu da ne yazık ki Hattie'nin dikkatini ruj lekesine çekti -' ama bence bu da

onunki gibi.'

Solange'ın yemek tarifi seçiminin ardında herhangi bir amaç olup olmadığını merak ederken son derece nazik davranan Hattie, "Yapmayacağım," dedi.

Marine gözlerini kıstı ama bir şey söylemedi, belki de hâlâ hamur işini kurcalamakla meşgul olduğu için, sanki içinde hoş olmayan bir şey varmış gibi. Sanki bir çocuğun, altında başıboş bir örümceğin gizlendiğine ikna olmasını izlemek gibiydi.

Daha önceki durumlarda Hattie Luc'le konuşmayı kolay bulmuştu ama şimdi dili iyice bağlanmıştı ve zahmetsizce göz kamaştıran Marine'in önünde kendini korkunç derecede mahcup hissediyordu. Söyleyecek tek bir şey bile bulamıyordu, bu yüzden Marine Fransızca konuşmaya başladığında biraz rahatladı, çünkü sessizlik kendisini aptal ve hantal hissetmesine neden olmaya başlamıştı.

"İngiliz, Marine," dedi Luc gülerek. "Bana yeni belediye başkanı hakkında ne düşündüğümü soruyor.

Hattie kibarca başını **salladı** ve dışlanmamak ya da Marine'in aptal olduğunu düşünmesine neden olmamak için, "Bir belediye başkanı nasıl

Fransa'da atandı mı? İngiltere'dekiyle aynı olup olmadığını merak ediyorum. Ben gençken komşumuz yerel belediye başkanıydı. Daha çok törensel bir görevdi. Fransa'da belediye başkanının daha önemli olduğunu düşünüyorum.

Tanrım, sesi inanılmaz sıkıcı geliyordu.

Deniz burnunun ucuyla baktı ve omuzlarını kaldırdı. "O kadar da ilgilenmiyorum ama merak ediyorum, metresi belediye başkanı mı olacak yoksa karısı mı?

"Belediye başkanı meclis üyeleri tarafından gizli oyla seçilir ve altı yıl boyunca görev yapar," dedi Luc, belli ki Hattie'ye acıyarak.

'Çok iyi, Mösyö Brémont. Yerel siyasetle bu kadar ilgilendiğinizi bilmiyordum,' dedi Marine kusursuz İngilizcesiyle. 'Peki sevgili Marthe nasıl? Luc'un teyzesi Hattie'yle tanıştınız mı?

Marine onun adını söylediğinde Luc'un H harfini düşürmesinin cazibesi yoktu ve bu biraz sarsıcı oldu.

Luc bir kahkaha attı. "Marine, kimse Marthe'ye "sevgilim" diyemez. O bir martinet ve bunu sen de biliyorsun. Ve hayır, onu henüz Hattie'ye bulaştırmadım.'

"Demek sadece benden hoşlanmıyor," dedi Marine, dudakları gerilmiş ve ağzının etrafında cevize benzer çirkin kırışıklıklar oluşmuştu, Hattie'nin şirret tarafı bunu görmekten oldukça memnun olmuştu.

"Marthe kimseden hoşlanmıyor ya da öyle olduğunu iddia ediyor," dedi Luc.

"Hmmp. Peki döndüğünden beri Etienne veya Elaine'i gördün mü?"

"Hayır, henüz değil.

"Etienne'in Pommery'de yeni bir işi var, artık çok önemli biri. Bu yıl Epernay'in diğer tarafında güzel bir yere taşındılar. Oraya gitmelisiniz. Çok güzel bir yüzme havuzları var...'

Luc'ün gözleri Hattie'ninkilerle buluştu ve Marine konuşmaya devam ederken bir an için birbirlerinin bakışlarını tuttular. 'Ve tabii ki muhteşem bir manzara var. Ve Etienne'in kardeşini hatırlıyor musun...'

Hattie, Luc'ün yüzündeki yumuşak ifade karşısında göğsünde hızlı bir heyecan hissetti. Belki de her şeye rağmen hayal görmüyordu. Ne yazık ki Marine sonraki yirmi dakika boyunca Luc'ü çeşitli yerel insanlar, arkadaşlar ve onların akrabalarıyla ilgili tüm haberlerle doldurmaya devam etti. Luc ne zaman konuşmayı daha genel konulara çekmeye çalışsa, Marine konuşacak yeni bir şey buluyordu.

Hattie aslında bunu eğlenceli bulmaya başlamıştı ki Marine dikkatini kendi tarafına çevirdi.

"Yvette bana düğün planlayıcısı olduğunuzu söyledi. Dudaklarındaki hafif küçümseme bunun oldukça tatsız olduğunu gösteriyordu.

"Evet.

'Bir gelinin başkasının evinde evlenmek istemesini garip buluyorum. Gerçekten bir düğün için tasarlanmamış. Ve Solange'ın zaten yapacak çok işi var,' dedi Marine başını üzgün bir şekilde sallayarak.

"Öyle mi?" diye sordu Hattie, Solange'ın Luc'ün en sevdiği yemeği pişirmesine yardım etmesinden sonra biraz vefasızlık hissetmişti ama Marine onu duymazdan gelerek devam etti, "Baban Luc'ün onun üzerinde daha fazla baskı yaratmasına gerçekten şaşırdım. Hâlâ yas tutuyor. Zavallı kadının ihtiyacı olan son şey burada bir düğün.

Luc, Marine'e hiç de ince olmayan bir kaş kaldırdı. Belli ki Solange'ın evde ne kadar az şey yaptığının farkındaydı.

Marine şeker gibi bir gülümsemeyle Hattie'ye döndü. 'Bence çok bencilce davranıyorsun. Hotel du Ville'e gitmeyi hiç düşündün mü? Çok daha adil olur. Senin için de daha kolay olurdu. Yvette bugün camları yıkayacağını söyledi. Fransa'da düğün planlayıcılarının çok daha önemli görevleri var.'

'Bu hafta düğünü görüşmek üzere bir yemek şirketi gelecek. Eğer etkinliğin alternatif bir mekanda yapılmasının daha iyi olacağını düşünüyorsa, bunu kesinlikle değerlendireceğim,' dedi Hattie sert bir şekilde.

Marine gülümsedi. 'Bu çok mantıklı. Düğün organizatörü olmak için çok gençsiniz. Ne zamandır bu görevde çalışıyorsun?'

"Altı yıl," dedi Hattie gözünü bile kırpmadan. Marine'in bunun kendi başına organize edeceği ilk düğün olduğunu bilmesine gerek yoktu. Gerçi bu gidişle son düğünü de olabilirdi. Belki de havlu atmalı ve kolay bir seçenek olan yerel bir oteli tercih etmeliydi. Kendi bünyesinde bir yemek şirketi olsa bile, yüz kırk kişiye yemek pişirebilecekler miydi?

"Aklıma gelmişken, Luc, helikopterin ineceği yeri ilaçlamayı unutmamalıyım. İşte bu! Bu konuda ne düşünüyorsun, Marine?"

"Helikopter mi?" diye sordu tam zamanında.

"Ah evet," dedi Hattie umursamaz bir tavırla. "Yemek firmam ilk görüşmeyi yapmak için geliyor. Bununla birlikte tabakları aldı ve bulaşık makinesini doldurmak için lavaboya götürdü."

"Bunu yapmalıyım," dedi Luc.

"Hayır, sorun değil. Sen arkadaşına yetiş..."

Hattie son sözü söylediğine karar verdi ve onları yalnız bırakarak üst kata çekildi. Elbette Luc kadınlar arasında popülerdi, Luc'ün kendisinden çok üstün olduğunu her zaman biliyordu.

Karanlıkta balkonda otururken ona eşlik eden tek şey bir baykuşun ötüşü ve uzaktan havlayan birkaç köpekti. Tanıdığı herkesten ne kadar uzakta olduğunu ve ne kadar yalnız olduğunu fark etti. Telefonu çalmaya başladığında, onu tam da doğru anda yakaladı. Yine Chris. Kendini teslim olmuş hissederek aramayı cevapladı.

"Selam, Chris. Kasıtlı olarak her zamanki neşeli ve Chris'e eşlik eden tonunu takındı."

"Hattie. Nasılsın?" 'İyiyim.

Sen nasılsın?" 'Seni

özledim.'

Sessiz kelimeler kaburgalarının arasına bir bıçak gibi saplandı. Sessizce iç çekti. Eski adamı özlemişti. "Biz" oldukları zamanları. Ama son iki yılda yaşadıklarını özlemiyordu.

"Öyle demek istemedim, biliyorsun.

Özür dilerim. "Biliyorum," dedi alçak bir sesle.

"Düşünüyordum.

Yutkundu, başına gelecekleri bilmek durumu kolaylaştırmıyordu. 'Belki Fransa'dan döndüğünde tekrar deneyebiliriz. Bir iş görüşmem var. Her şey farklı olacak.

Midesi burkuldu. Farklıydı. Öyle mi? Omuzlarında bir gerginlik düğümü sıkılaştı. "Bir iş görüşmesi. Kulağa hoş geliyor. Alt metni görmezden gelmeyi seçti.

Öyle. İşe dönme vaktim geldi, gerçi ... şey, söylemek istemedim. Annem iyi değil. Bu sefer gerçekten iyi değil.'

Ah ve işte oradaydı. "Aman Tanrım," dedi Hattie, asıl söylemek istediği şey olan "*Bu sefer nesi var?*" yerine. Bunun kalpsizce ve muhtemelen bencilce olduğunu biliyordu ama Chris'in annesi ilişkilerinin son yıllarında hayatlarının ana karakteriydi.

'Evet, birkaç kez doktor çağırmak zorunda kaldım. Göğsünde ağrılar var.'

Audrey Whittaker'ın göğüs ağrıları, kötü sırtı, anksiyetesi ve agorafobisiyle birlikte, Hattie ve Chris üniversiteden mezun olduklarından beri, son beş yıldır onu rahatsız ediyordu. Kendi istediği olmadığında onu daha çok rahatsız ediyorlardı.

"Bu hiç iyi değil," dedi

Hattie. "Hayır, onun için

endişeleniyorum. "Biliyorum.

"Sesin pek sempatik gelmiyor.

"Özür dilerim," dedi Hattie otomatik olarak, aynı eski suçlama, suçlama ve özür döngüsüne geri dönerek. "Doktor ne diyor?"

Her zamanki gibi. Onun hiçbir sorunu yok. Onu acı içinde iki büklüm görmemiş. Bu onun kafasında olamaz. Ona daha g   l  ağrı kesiciler verdi. Bunun ne faydası olacak? Özel bir görüşme yapmamız gerekecek. Bu yüzden bir iş bulmam gerekiyor. Esnek  alışma imkanı sunuyorlar ve yerel bir iş olduğu için her gün   le arasında gelip onu kontrol edebileceğim.

"Bu harika," dedi Hattie, artık yorulmuştu çünkü bu iş annesiyle ilgiliydi, kendi  zsaygısıyla ya da hayatta bir amaç bulmakla değil.

Öyle. Yani... Düşünüyordum da. Geri döndüğünde. Belki taşınabiliriz. Kendimize ait bir yer buluruz.'

"Chris...

'Hayır, söyleme, Hats. Bunu bir düşün. Lütfen. Nihai bir karar vermene gerek yok. Belki de ihtiyacın olan şey bir moladır. Senin için de zor oldu. Ama bir işim olduğunda, işler değişecek, biliyorsun. En azından düşüneceğini söyle. Lütfen, Hats.'

Nasıl hayır diyebilirdi ki? Birlikte neredeyse yedi yıl geçirmişlerdi. Her zaman böyle olmamıştı. 'Bilmiyorum, Chris... bana biraz zaman tanınmalısın. Beni sürekli aramayı bırak. Bunu gerçekten söyleyeceğine inanamıyordu. "Bana biraz zaman ver.

"Sana istediğin kadar zaman vereceğim. Tekrar konuşmak istediğinde bana haber ver yeter. Bu iyi oldu. Kendine iyi bak.

"Sen de. Ona karşı tanıdık bir sevgi hissetti ve telefonu kapatırken burada tamamen yalnız olduğu hissi geri geldi.

Ancak daha sonra dişlerini temizlerken Chris'in kendisi ve nasıl olduğu hakkında tek bir soru bile sormadığını fark etti.

On İkinci Bölüm

"M^arine! Hattie onu bu sabah kahvaltı barında elinde kahve ve kocaman bir gülümsemeyle otururken görmeyi beklemiyordu. Dün gecedan kalma, en ufak bir buruşukluğu olmayan giysiler içinde bile, Hattie kendini yorgun ve bitkin hissederken ve başı zonklarken, o parlak ve taze görünüyordu. Gece birkaç kez uyanmış ve umutsuzca parasetamol aramak için tuvalet çantasını karıştırmıştı ama bulamamıştı.

"*Bonjour*. İyi uyuyamadınız mı? Yorgun görünüyorsun,' dedi Marine. Uzun ince kollarını başının üzerine doğru iterek gerindi. "Çok iyi uyudum. Gülümsemesi, geceyi bir kuş kafesinde geçirmiş ve son sakini de yemiş bir kedi kadar tatmin ediciydi.

Sinsi ve beklenmedik bir kıskançlığın ani darbesi Hattie'yi hazırlıksız yakaladı. Acı o kadar keskindi ki nefesini kesti ama yine de iyi sakladı. Yutkunarak hızla yarısı dolu kafeteryaya doğru ilerledi ve titreyen elleriyle kendine bir fincan doldurdu. Kıskanmaya hiç hakkı yoktu. Belli ki Luc bir gün önce onunla flört etmişti ve seks açlığı çeken zavallı bir ahmak olduğu için daha fazlasını yapmıştı. Şimdi kendini aptal, saçma ve gülünç derecede saf hissediyordu.

"İlginç bir kıyafet. Kazanı tamir edecek misin? Marine sanki bu sözler hakarettan arındırılmış gibi kıkırdadı.

Hattie başındaki eşarbı sıktı ve tulumunun askılarını ciddiymiş gibi yukarı çekti. 'Asla bilemezsin. Ben sonsuz yetenekleri olan bir kadınıam. Bu sabah kendini berbat hissediyor olabilirdi ama bu, bu elbise atının saçmalıklarına katlanacağı anlamına gelmiyordu. Bulanık beyni daha iyi bir hakaret bulmak için çabaladı ama razı olmak zorunda kaldı.

"Öyle," dedi Luc, kahveyi almak için onun yanından geçerken, yeni yıkanmış teninin kokusunu aldı. Limon ve çamın taze tadı o kadar güzel kokuyordu ki, burnunu adamın boynuna, lacivert tişörtünün üstündeki pürüzsüz bronz tene bastırmak istedi. "Dün geceki güzel yemek için teşekkür ederim.

"Benim için zevkti," dedi uzaktan, dikkatini kışkırtıcı kokudan uzaklaştırmak için kendini zorlayarak.

Ona bir bakış attı. "İyi misin?

"Evet, gerçekten çok kötü başım ağrıyor. Ve yapılacak çok şey vardı. Balo salonundaki pencereleri bugün bitirmeye kararlıydı ve ondan sonra köşelerde gizlenen tüm toz tavşanlarını toplaması ve cenaze flamaları gibi her yere saçılmış gri örümcek ağlarını temizlemek için uzun bir sopa ve toz bezi bulması gerekiyordu.

"Çok mu içtin?" diye sordu Marine.

"Hattie'nin bizden daha az parası vardı," dedi Luc ve parmağını alaycı bir şekilde sallayarak ekledi, "Eve arabayla gidemeyen sendin, hatırladın mı?

"Çok fazla içmedim, sadece mantıklı davranıyordum," dedi Marine. "Ama tecrübelerime göre, İngilizler şarap içmekte hiç iyi değiller.

"Muhtemelen haklısın," dedi Hattie, meşgul olmak istemiyordu ama Marine'in sinsi kötülüğü karşısında bu kadar omurgasız kaldığı için hayal kırıklığına uğramıştı.

"Eh, bazılarımızın yapacak çok işi var," dedi Marine, ayağa fırlayıp kollarını Luc'ün boynuna dolayarak. "Bu güzel akşam için teşekkür ederim. Dudaklarını onunkilere bastırdı.

'Seni görmek ve hasret gidermek güzeldi,' dedi Luc.

"Elbette öyleydi," diye cevap verdi Marine hafif, neşeli bir kahkahayla. '*Comité Şampanya* yemeğini unutma. Senin için iyi şeyler söyledim.

Baba,' dedi ve odadan çıkmadan önce yüzüne hafifçe vurdu, topukları antredeki mermer zeminde tık tık tıklıyordu. Adam başını eğlenerek sallayarak onun gidişini izledi.

Hattie'nin yapacak bir şeye ihtiyacı vardı, bu yüzden Marine'in terk edilmiş kahve fincanını aldı ve bulaşık makinesine koydu.

"Bunu yapmana gerek yok," dedi Luc, elini onunkinin üzerine koyarak.

"Sorun değil," dedi Hattie, onun dokunuşuyla sertleşerek. Adam ona tuhaf bir bakış attı ve elini çekti. "Denizci eski bir dosttur.

Hattie ondan uzaklaşarak, "Çok göz alıcı," dedi.

"Hayattaki iyi şeyleri seviyor, bu kesin," dedi Luc. "Ve çok eğlenceli biri.

"Eminim öyledir. Hattie saatine baktı. Sesi korkunç derecede ilkel çıkıyordu ama kendini tutamıyordu.

"Umarım burada kalmasına aldırmazsınız. O-'

"Tabii ki hayır. Hattie hemen araya girdi. 'Saçmalama. Burası senin evin. Neden umursayayım ki? Bir elini çırpıtı, muhtemelen çok tuhaf görünüyordu ama bu konuda konuşmak istemiyordu ve konuşmayı iletlemeye çalışıyordu. "Hepimiz yetişkiniz. Hattie'nin canlılığı sesinin Mary Poppins gibi çıkmasına neden oldu.

"Evet. Luc biraz kararsız görünüyordu. "Tamam. Sonra görüşürüz. İşte... kahvaltı. Tezgâhın üzerindeki kâğıt torbalara doğru başıyla işaret etti. "Ben gideyim.

Hattie döndü ve kendini meşgul göstermek için yüzeyleri silmek üzere bir bezi ıslatmaya başladı. Kafasını kaldırıp baktığında, neyse ki adam gitmişti. Lavaboya sırtını yasladı. Aferin Hattie. Sırf kalması için bir kadın çağırdı diye böyle garip davranarak kendini rezil etmek. Keşke bu konuda daha rahat olabilseydi.

Otururken telefonunu kontrol etti. Chris'ten bir mesaj.

Konuşmak güzel. Xxx

Ama Hattie'nin dün balo salonunun çok yumuşak odaklı fotoğraflarını göndermesinden beri Gabby'den ses çıkmamıştı. Tipik bir durumdu - fotoğraf için başının etini yedikten sonra kuzeni şimdi çok sessizleşmişti ve Hattie'ye hâlâ rakamları bildirmemişti. Salon onu hayal kırıklığına mı uğratmıştı? Ya da belki şu anda başka düğün planlarıyla meşguldü.

Sonraki hafta boyunca Hattie kendini düğün hediyeleri, servis kartları, geçici oturma planları, balo salonundaki en üst masanın olası düzeni, şampanya siparişi ve en büyük başarısı olan yerel bir mobilya kiralama şirketi bulma gibi ufak tefek işlere gömdü. Bunlar tamamlandığında, Solange'ın geleceğine söz verdiği temizlik ekibinden hâlâ bir iz olmasa da rahatlamaya başlayabilirdi. Hesap çizelgesini güncellemek ve bitmek bilmeyen telefon görüşmeleri yapmak arasında balo salonunu biraz daha temizlemeyi başardı ama hâlâ yapılacak çok şey vardı. Buna ve tozun da yardımcı olmadığı yaz nezlesinin verdiği sıkıntıya rağmen - burnu sürekli akıyordu - işler yoluna girmeye başlamıştı ve bunlarla birlikte her şeyin kontrol altında olduğuna dair o sessiz güveni de kazanıyordu. Daha da iyisi, henüz bir fare görmemişti ve Yvette'in sorunu abarttığını, hatta belki de uydurduğunu düşünmeye başlamıştı.

Çarşamba sabahı burnu tıkalı bir şekilde ve bir mesajla uyandı.

Yola çıkıyoruz. Bir buçuk saat içinde yanınızda oluruz.

"Hayır! Telefonu bıraktı, kendini yataktan dışarı attı, bir bornoz aldı ve yan odaya koştu.

"Luc," diye seslendi, aceleyle kapısını çaldı.

"Hattie. Bakışları Hattie'nin yüzüne düştüğünde yüzü yumuşadı. "İyi misin?

Biraz solgun görünüyorsun.'

Ben iyiyim. Helikopter. Bugün geliyor ve ben tamamen unutmuşum...' Kendini vasatın altında hissetse bile, adamın kalçalarına kadar inen bol ipli pamuklu pantolonu ya da karnının gölgeli çukurlarının ve göbek deliğinin etrafında kumaşın altına kadar inen koyu renk saçların büyüleyici görüntüsünü fark etmemek için ölü olması gerekirdi. İçinde bir şeyler gevşedi ve bakışlarını onun yüzüne doğru zorlamak zorunda kaldı. Adamın gözlerinde eğlence dans ediyordu. Lanet olsun ona.

Odaklan, dedi kendi kendine sertçe. 'İniş yerini işaretlemeyi unuttum. Bir buçuk saat içinde geliyorlar. Ve hazır değil. Ve-'

Gevezeliğini durdurmak için ellerini kızın üst kollarına koydu. "Sorun değil. Dün akşam yaptım.

"Sen yaptın. Ellerinin desteğine minnettar olarak biraz sarktı.

"Yaptım.

"Teşekkür ederim. Bunu nasıl unutabilirim ki? Mendili olmadığını fark ederek beceriksizce burnunu çekti.

'Çok çalışıyorsun. Neden hâlâ temizlik yapıyorsun? Solange'ın gelip derinlemesine temizlik yapması için ekibini ayarladığını sanıyordum.

Hattie yine burnunu çekti. "Görünüşe göre meşgullermiş.

Başını iki yana salladı. 'Bence abartıyorsun. Pek iyi görünmüyorsun. O da başını salladı. "Ben iyiyim. Sadece üşüttüm.

Luc onun yüzünü inceledi ve sonra gülümsedi, muhteşem yüzü aydınlandı ve kalbinin yeni karaya çıkmış bir balık gibi o gerçekten sinir bozucu küçük taklalarından birini attığını hissetti.

"Muhteşem bir gün olacak ve iniş yerinden harika bir manzara var. Gözlerinde coşku parlıyordu. 'Neden bir süreliğine okulu asıp kahvaltımızı orada yapmıyoruz? Helikopterin gelmesini beklerken keyifli bir piknik yapabiliriz?

"Ne harika bir fikir. Kelimeler Hattie kendini durduramadan ağzından dökölüverdi. Kulağa son derece pastoral geliyordu ve sadece düşüncesi bile

ona bakmasını sağladı. Temiz hava, uyandığından beri kendini hissettiren sinüs baş ağrısını geçirecekti.

Giyinip mutfağa indiğinde, Luc eski moda hasır piknik sepetinin içinde, yarım şişe şampanya ve iki lale kadehiyle birlikte, küçük kayışlarla tutturulmuş muhteşem bir piknik hazırlamıştı.

"Hazır mısın?" diye sordu. Kapağı kapatıp yerine oturttuğunda hasır teller gıcırdadı.

"Kahvaltıda şampanya?" diye sordu.

"Neden olmasın? Helikopteri uçurmayı planlamıyorsun, değil mi?" "Hayır. Güldü. "Sadece biraz kendini düşünen biri gibi görünüyor.

"Eğer piknik yapacaksak, bunu düzgün bir şekilde yapmalıyız," dedi ciddi bir şekilde, ancak dudaklarının kenarlarında bir gülümseme gizleniyordu. 'Fransa'da yemek bir zevktir; asla suçlu hissetmemelisiniz. Yemeğin tadını çıkarmak için her zaman zaman vardır.

"Tamam," dedi, ona gülümseyerek, bu felsefeden ve sözleri söylerkenki ciddiyetten etkilenmişti.

Luc sepeti, Luc de piknik örtüsünü aldı ve yola koyuldular, bahçelerin arasından geçip sağa, tepeye doğru yöneldiler. Luc onu sarmaşıkların arasından geçirerek tepenin zirvesine, ahşap bir çitle çevrili geniş, düz bir platoya çıkardı.

Kapıyı açtığı anda olduğu yerde durdu. "Buna inanamıyorum.

Piknik sepetini yere bıraktı ve elleri kalçalarında, otlağın ortasını incelemek için tam bir daire çizerek, çalkalanmış çimenlere baktı. Hattie onun alnını gölgeleyen belirsiz, bu gerçek mi karmaşasının derin çizgilerini yatıştırmak için bir dürtü hissetti.

"Dün akşam H'yi ilaçladım ve hava durumunu kontrol ettim.

Sanki her şeyin mucizevi bir şekilde bıraktığı gibi olmasını umuyormuş gibi 360 derece daha döndü. Hattie zemini inceledi. Tek tük, parlak turuncu boya lekeleri vardı.

Çimenler düzensiz bir şekilde tırmıklanmış ve yüzey çıplak kalmıştı. O bile bunun havadan belli olmasının mümkün olmadığını görebiliyordu.

'Tamam, bir saatten az vaktimiz var. Ne yapabiliriz?' diye sordu. 'Başka boyanız var mı? Yere püskürtebilir miyiz?'

"Deneyebiliriz ama... Bilmiyorum. Engebeli yüzeyde bir ayağını sürttü. "O kadar iyi tutmayabilir. Püskürtmeyi kolaylaştırmak için çimleri keserdim.

Hattie dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. İradenin olduğu yerde bir yol vardı. Telefonuna bir göz attı. Daha önceki mesajına yanıt gelmemişti, yani muhtemelen uçuşta telefon yoktu. Sonra aklına geldi.

Biliyorum. Balo salonundaki halı rulosu. Onu buraya getirip alt tarafına sprey sıkırsak nasıl olur?'

Luc ona baktı ve sonra omuzlarından tutup yanağından öptü. 'Dahi! Hattie, sen inanılmazsın. Hadi gel. Luc onun elini tuttu ve koşarak az önce geldikleri yoldan geri döndü, üzüm bağlarının arasından son hızla geçti.

'Kim -' Hattie nefes nefese kaldı, aynı anda hem konuşmaya hem de nefes almaya çalışıyordu '- sence... bunu... kim yaptı?

Luc buna karşılık olarak daha hızlı koştu ve ona ayak uydurmak için kendini zorlamak zorunda kaldı.

"Neden... onlar..." Nefes nefese kalınca soru sormaktan vazgeçti ve nefes almaya odaklandı.

"Al bakalım. Luc Hattie'ye bir kadeh şampanya uzattı. "Takım çalışmasına.

"Şerefe," dedi Hattie, kadehi kaldırıp baloncukların köpürerek parlak sabah güneşinde yüzeye çıktı. "Takım çalışması. Şu anda sahanın ortasına serilmiş olan kauçuk destekli büyük halı parçasına baktı

alan, karanlık yüzeyde parlayan büyük turuncu H. "Oldukça profesyonel görünüyor.

"Öyle olmalı," dedi Luc. 'Biz bunu hak ediyoruz.

Halıyı taşımak iki kişilik bir işti ama yarım saat içinde halletmişlerdi.

Kadehini kaldırdı. "Senin parlak düşüncene.

Bardakları tokuşturdular ve her biri bir yudum aldı.

"Bu çok güzel," dedi Hattie takdir dolu bir iç çekişle, baloncukların diline yerleşmesine izin vererek.

Piknik halısının üzerinde oturuyorlardı ve kadın şarabın ve muhteşem manzaranın tadını çıkarmak için bir an durdu. "Ve bu çok güzel. Arazinin kıvrımları boyunca kararlı askerler gibi yürüyen yeşil sarmaşıklarla çizgili vadiye baktı. Ormanlık alanlar uzaktaki tepeleri brokoli moru bir renkle taçlandırıyor, akla empresyonist bir tabloyu getiriyordu. Bulutların arasından süzülen güneş ışınları, yeşilliklerden oluşan yamalı bohça üzerinde benekli ışık ve gölge cepleri oluşturunuyordu.

Luc sepetten kırmızı beyaz kareli bir peçete aldı, salladı ve kızın kucağına koyduktan sonra minik bir çilek motifiyle süslenmiş narin beyaz bir tabak uzattı. Ardından içinde birkaç tombul çörek, küçük bir tabak neredeyse beyaz tereyağı ve bez kapaklı bir kavanoz ev yapımı reçel bulunan bir ekmek sepeti çıkardı ve hepsini piknik örtüsünün ortasına koydu.

"Kahvaltı hazır, *Matmazel*.

Saçlarının arasından esen hafif bir meltem ve yüzünü ısıtan sabah güneşiyle Hattie daha iyi bir yerde olmayı hayal bile edemezdi. Birden kalbi çok daha hafiflemiş, sanki içinde bahar çiçekleri açmış gibi hissetti. Luc'e sırtıttı. "Teşekkür ederim, bu muhteşem.

"Benim için zevkti," dedi ve gözleri buluştuğunda yine o küçük kıvılcım çaktı. Yoksa sadece nabızı mı daha hızlı atıyordu? Öyleydi.

Başka bir erkeğe ilgi duymayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, onun da karşılık verip vermeyeceğinden emin değildi.

Bir çörek aldı ve Luc'u taklit ederek, reçelden bolca eklemeyen önce çoktan alışmış olduğu kremsi tuzsuz tereyağını dikkatlice üzerine sürdü. İlk ısırıkta tereyağı, tatlı, yumuşak çörek ve çilek reçelinin keskin tatlılığının birleşimi onu katıksız bir sybaritik zevkle inletti. Luc onu izledi ve sonra kendi çöreğini yerken başıyla onayladı. Arkadaşça bir sessizlik içinde yemeklerini yediler ve Hattie temiz havayı içine çekerken memnuniyet yumuşak kaşmir bir battaniye gibi üzerine çöktü. Sanki son birkaç yıldır sıkı bir korseyle bağlanmıştı ve şimdi doğru dürüst nefes alabiliyor, göğüs kafesinin özgürce kalkıp genişlediğini hissediyordu.

"İşte orada," dedi Luc ayağa fırlayarak ve onun heyecanını hissetti çünkü bir helikopterde her zaman oldukça göz alıcı bir şey vardı. Donuk ve ısrarlı vızıltı giderek yükseldi ve rotor kanatlarının daha belirgin *vap, vap, vap* seslerine dönüştü. Elleriyle gözlerini güneşten koruyarak yukarı baktıklarında, helikopterin tam üstlerinde görünmesini izlediler. Büyük bir daire çizerek uçuyor, tüm vadiyi dolaşıyor, sonra tekrar geri dönüp yavaş yavaş alçalıyor, kuyruğu ve gövdesi üzerlerinde salınıyordu. Rotorların vızıltısı havayı yararak kuşları susturdu ve helikopterin etrafına toz bulutları gönderdi.

Kızaklar hafif bir gümbürtüyle yere değdiğinde, Hattie ve Luc yüzlerine toz ve sıcak hava yayıldığı için eğilmek zorunda kaldılar. Yavaş yavaş motor sesi kesildi ve rotorların dönüşü azaldı, uzun kanatlar sanki eğlenceleri ellerinden alındığı için kederliymiş gibi hafifçe sarktı. Ancak tamamen durulduklarında, bodur gövdenin iki yanındaki kapılar açıldı ve üç figür dışarı fırladı; biri kaskını çıkardı, diğeri elinde uzun bir telefoto lensli kamera vardı ve üçüncüsü bir sırt çantasını ve çok büyük bir el çantasını boşalttı, uzun sarı saçlarını omzunun üzerinden savurdu.

"Fliss!" diye seslendi Hattie, heyecanı yorgunluğunun önüne geçmişti. Diğer kadın, ona özgü soğuk bir el sallayışla elini kaldırdı. Fliss'i tanımak biraz zaman aldı. Dışarıdan bakıldığında çekingen ve biraz üstün biriydi ama içinde meşhur altın gibi bir kalbi vardı ve sevdiği insanlar için her şeyi yapardı.

Fliss diğer iki adamı bekledi ve üçü birlikte Hattie ve Luc'e doğru yürüdüler.

Hattie gülümsedi ve Fliss'in patrisyen yüzü geniş bir gülümsemeye dönüştü. "Seni gördüğüme sevindim," dedi.

"Seni görmek çok güzel," dedi Hattie, onu her iki yanağından öperek ve dört erkek kardeşli bir ailenin tek kızı olan Fliss'in gösterişli alışverişlere alışık olmadığını bildiği için ona coşkuyla sarılmaktan kaçınarak.

"Kardeşim ve özel helikopter şoförüm Eddie'yi hatırlarsın. "Evet, Noel'de beni İskoçya'ya bırakmıştın. İşte o zaman Fliss'le ilk kez tanışmıştı. Hattie, Eddie'nin ailenin kaşifi olduğunu, iki kutba da gittiğini ve Everest'e tırmandığını hatırlıyordu; bu da onun sert görünüşünü ve hava koşullarından yıpranmış yüzünü açıklıyordu. Fliss'le aynı ince burna ve geniş ağza sahipti.

'Ah evet, başı dertte olan genç kız,' diye yanıtladı Eddie neşeyle.

"Mm," dedi Hattie, onun hatırladıklarından biraz utanarak. O sırada oldukça çaresizdi, ailesine katılmaya son anda karar vermişti ve bu karar Chris'in pek hoşuna gitmemişti.

Bu da Colin. Eddie'nin bir arkadaşı. Fotoğraf çeker.' Fliss ona ekşi bir bakış attı. "O sadece gezinti için burada.

Colin neşeli bir el sallayışla elini kaldırdı.

"Ondan hiçbir şey almayın," diye uyardı Fliss. Adam sadece sırtıttı ve güneşli yüzündeki çiller dans etti.

"Tamam," dedi Hattie, hiçbir şeyden haberi yoktu.

"Seni tekrar görmek güzel," dedi Eddie, öne çıkıp elini uzatarak. "Bu sefer biraz daha sıcak.

"Birazcık. Bu Luc, Château St Martin'in sahibi.'

"Merhaba, Luc. Eddie elini uzattı ve Luc'ün elini sıktı. "Yola çıkmadan önce kısa bir mola verip bir şeyler içmemizin sakıncası var mı?

"Hayır, hepsi değil.

Fliss dudak büktü. "Çok belli ediyorsun, Eddie. Hattie'ye döndü. 'Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için burayı kontrol ediyor çünkü ben kendi kararlarını veremeyen zavallı, çaresiz bir kadıyım.

"Hey, Luc," dedi Colin, kardeşlerin arasına dalıp elini uzatarak. 'Güzel bir yeriniz var. Biraz havadan çekim yapmak istemez misin?

Fliss onu kaburgalarından sertçe dürttü. "Colin!

'Ne? Benim işim bu! Ve fiyatı da ucuz.' Luc'a döndü. 'Aşağı inerken birkaç tane çektim. Onları bilgisayarına yükleyeyim de bir göz at. Kaybedecek neyin var ki?'

Luc güldü. 'Elbette bir göz atacağım. Pazarlama materyalleri için faydalı olabilirler.

Colin Fliss'e, "Gördün mü?" dedi.

Gözlerini devirdi ve sırt çantasını sırtına aldı. "Yardım ister misin?" diye sordu Hattie.

"Hayır, ben iyiyim -" sırt çantasını koruyucu bir şekilde sıvazladı "- ve kardeşim bir kez olsun işe yarayabilir ve diğer çantamı alabilir.

"Elbette, kardeşim. Eddie iyi huylu bir sırtışla diğer büyük çantayı aldı. 'Değerli bıçakların konusunda bana güvenmediğini fark ettim.

Fliss ürperdi. 'Bıçaklarımı kimseye emanet etmem, hele sana hiç. Muhtemelen onları bir ayının derisini yüzmek, ağaç dallarını kesip bir ordugâh yapmak ya da aynı derecede iğrenç bir şey yapmak için kullanırsın.

'Muhtemelen,' diye yanıtladı Eddie neşeyle.

Luc, Hattie'ye sessizce, "Böyle zamanlarda iyi ki kardeşim yok," dedi.

'Ben de,' diye fısıldadı, onlar vadinin karşı tarafındaki tepenin zirvesine yerleşmiş olan şatoya doğru tepeden aşağı inerken.

"Neden sen Fliss'e odasını gösterirken ben de Eddie ve Colin'i kahve içmeleri için verandaya götürmüyorum?" Luc, şatonun önündeki bahçeden yukarı doğru yürürlerken öneride bulundu. Luc, Fliss'i ön kapıdan geçirirken Eddie'yi binanın dışından sağa doğru yönlendirdi.

"Çok güzel," diye iç geçirdi Fliss, sırtındaki sırt çantasını yere bırakıp büyük giriş holüne bakarak. 'Burası çok güzel. Eddie'yi biraz kalması için davet ettiğin için de teşekkürler. Kendisini ve ailenin geri kalanını garip bir tarikata üye olmadığım ya da insan tacirlerine satılmadığım konusunda rahatlatılabilir. Başını iki yana salladı. "Ondan beni bırakmasını istediğim için neredeyse pişman olacağım ama Chantilly o kadar yakın ki, yüzüme inat burnumu kesmiş olurdum, gerçi o lanet şeyi kesmekten mutlu olmayacağımdan değil. Parmaklarını uzun burnuna sapladı.

Hattie güldü. "Nesi varmış bunun?"

"Çok uzun ve beni olduğumdan daha da züppe gösteriyor - zaten yeterince kötüyüm.

Hattie alaycı bir ifadeyle gülümsedi ama onunla ters düşmekten hoşlanmıyordu. İyi konuşan Fliss, bulduğu gibi konuşma eğilimiyle, mesafeli ve uzak biri gibi görünebilirdi. Ama bu düşünce aklından geçerken bile, Fliss dönüp Hattie'nin iki kolunu birden kavradı.

'Bana bu şansı verdiğiniz için çok teşekkür ederim. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsiniz. Aylardır bir yemek işi kurup kurmamaya ve tek başıma devam edip etmemeye karar vermeye çalışıyordum.

Aramanız tam da ihtiyacım olan dürtüydü. Başlamak için sabırsızlanıyorum. Ve ne yer ama.'

"Oldukça güzel, değil mi?"

"Kinlochleven Kalesi'nden bile daha güzel, ama Izzy'ye söylemeyin, o da bu arada sevgilerini yolladı ve çok daha sıcak. Paskalya'da İskoçya'ya gitmiştim ve donacağımı düşünmüştüm."

"Burada böyle bir tehlike yok," dedi Hattie. "Odanı görmek ister misin?" "Evet, lütfen."

'Aslında, düğün haftası boyunca daha küçük bir yere taşınmak sizin için sorun olmayacaksa, bir seçeneğiniz var. Düğün günü hazırlanmak için düğün ekibinden bazılarının en iyi odaları kullanmasına izin vermek zorunda kalabilirim.

'Huh! Şaka yapıyorsunuz. Evde çatı katındaki hizmetli odasında kalmaya alışkınım. En küçükleri olduğum için, ben geldiğimde en iyi dört oda kardeşlerim tarafından tutulmuştu.

Hattie, dört erkek kardeşe ve anne babasına yetecek kadar odanın bulunduğu bir evde tavan arasının bile muhtemelen o kadar eski püskü olmadığını düşündü.

"Aklımda pek çok fikir var ve yerel gıda ve tedarikçilerle ilgili bazı araştırmalar yapıyorum. İşe koyulmak ve menüyü planlamaya başlamak için sabırsızlanıyorum. Ve tabii ki bu kadar kişi için yemek pişirmek için önceden çok fazla hazırlık yapmamız gerekecek, ama aramızda bunu yapabileceğimizi düşünüyorum. Eğer ek yardım alma şansımız varsa bu büyük bir fark yaratacaktır. Eminim yerel birilerini işe alabilirsiniz.'

"Mmm," dedi Hattie. "Bu bir sorun olabilir. Fliss'e düğüne karşı çıkıldığını hemen söylemek istemiyordu. Elinde hiçbir kanıt yoktu, sadece kimsenin bu düğünün gerçekleşmesini gerçekten istemediğine dair bir şüphesi vardı.

"Hiçbir şey aşılamaz değildir," dedi Fliss saçlarını omzunun üzerinden neşeyle savurarak. 'İradenin olduğu yerde bir yol da vardır,' dedi.

Fliss kolayca memnun oldu ve 'Burada fazla zaman geçirmeyi planlamıyorum' yorumuyla kendisine gösterilen ilk yatak odasını aldı. Onu bıraktı

sırt çantasını yatağın üzerine koydu, üst cebini açtı ve kolunun altına sıkıştırdığı sığ siyah bir çanta çıkardı. "Şimdi bana mutfağı göster.

"Bavulunu boşaltmak istemiyor musun?

Fliss ona 'lütfen' der gibi bir bakış attı. "Mutfak.

"Bu taraftan," dedi Hattie ve onu tekrar merdivenlere ve mutfağı götürdü.

Fliss avını bekleyen bir panter gibi içeri süzüldü ve büyük ocağın önünde durmadan önce elini beyaz mermer tezgahın üzerinde gezdirdi. Uzanıp parlak krom musluk benzeri düğmelere dokundu ve saygıyla, 'Lacanache. Mükemmel. Başını yukarı doğru eğerek yukarıdaki rafta asılı duran tava sırasını inceledi. "Bakır. Döndü ve Hattie'ye gülümsedi. 'Şef cennetindeyim. Bak, Sabatier bıçakları da var. Siyah kutuyu mevcut bıçak bloğunun yanına koydu. 'Aman Tanrım, bu cennetten çıkma. Tek kelimeyle mükemmel. Hiç ayrılmayabilirim. İç geçirdi ve kollarını iki yana açarak arkasına yaslandı ve bir dakika boyunca öylece durup kendi kendine gülümsedi.

"Vay be, rahatladım," dedi Hattie, bunların hiçbirini düşünmeden bir sandalyeye çökerek. Ona göre bir mutfak sadece bir mutfaktı.

"Bu harika. Izzy'nin evinde doğru dürüst bir bıçak bile yoktu ve annesi tek düzgün tavayı risottoyu yakarak öldürdü. Fliss Amerikan tarzı büyük buzdolabının iki kapısını da açarak onaylarcasına başını salladı.

Solange o anda ortaya çıktı.

'Ah, Solange, bu arkadaşım Fliss, yemek servisi için geldi.

Fliss, bu Solange, şatoya bakan kahya. "Merhaba. Fliss'in genellikle sakın olan yüzü coşkuyla canlanmıştı. "Bu

mutfak harika. Çalışmak çok zevkli olacak. Ve ne menzil. Çok güzel. Ve düzen, çok iyi tasarlanmış.'

"Teşekkür ederim," dedi Solange, yüzünü aydınlatan nadir gülümsemelerinden biriyle. 'Marthe ve ben bu düzenleme için uzun zaman harcadık. Çalışmaktan zevk alacağımız bir yer olsun istedik.

"Bunu sen mi tasarladın? Fliss ona gülümsedi. 'Sanırım sana aşık olabilirim. İçinde çalışmak bir rüya olacak. Ne tür ekipmanlarınız olduğunu sormamın bir sakıncası var mı? Hangi menüye karar verdiğimizize bağlı olarak, alışverişe çıkmam gerekebilir.

"Bunun gerekli olacağını sanmıyorum," diye yanıtladı Solange. "Gelin. Fliss'i uzun ünitelerden birine götürdü ve çeşitli kapları ortaya çıkarmak için kapıları açtı.

"Terrine kalıpları. Ve bir rıcer. Bir de kaynak makinesi! Fliss Hattie'ye döndü. "Burası mutfak cenneti.

Solange ona mutfak aletleriyle dolu bir çekmece daha gösterdi ve Hattie Fliss'in takdir ve hayranlık dolu iç çekişlerini dinledi.

"Aman Tanrım. Cidden. Fliss yüzünü yelpazeledi.

Solange durdu, Fliss'e baktı ve sonra sanki sersemlemiş gibi yavaşça, "Bu şeylerin çoğuna bakmayalı uzun zaman oldu," dedi.

Dolaptaki birkaç eşyaya dokundu, uzun, ince parmakları paslanmaz çelik ve toprak yüzeyleri okşadı.

"Bir keresinde Fransa Cumhurbaşkanı için yemek yapmıştım," dedi hüznle. 'Ve Catherine Deneuve, Serge Gainsborough ve Jane Birkin için. Daha bir sürü kişiye. Politikacılar, askerler, sporcular. Marthe parti vermeyi severdi.

Fliss kadına saygısını tazeleyerek baktı.

"Başkan için ne pişirdiniz?

Solange bir an düşünceli bir şekilde baktı ve sonra yüzü aydınlandı. "Kalkan balığı. Kalkan balığıydı. İstiridye, rezene ve patatesle birlikte. Ve başlangıç, işte o çok iyiydi, çok iyi giden iki mantarlı bir *velouté*. Tatlı olarak da fırında Alaska vardı, çünkü Başkan'ın eşinin en sevdiği tatlı olduğunu hatırlıyorum.

"*Velouté*, kulağa hoş geliyor. Krema ile koyulaştırılmış mı?" "Evet.

"Peki ne tür mantarlar?"

Ve ikisi de gittiler. Sanki başka bir dil konuşuyor gibiydiler. Birbirleriyle ipuçlarını ve önerilerini değış tokuş ediyorlardı. Hattie, ruh ikizlerinin anlık tıkırtılarına tanık olduğuna yemin edebilirdi ve onlar da bunu fark etmemişlerdi, ki bu çok iyiydi çünkü o kadar yorgundu ki masanın altına sürünüp uyuyabilirdi.

"Gel de kileri gör," diye ısrar etti Solange.

"Ooh evet, lütfen," dedi Fliss, şimdiden hevesli bir köpek yavrusu gibi onu takip ediyordu.

Solange onunla konuşurken Hattie onun bir şeyler haykırdığını duyabiliyordu.

Hattie gözlerini masanın ahşap yüzeyine dikmiş, elinin tersiyle alnını ovuşturarak başının ağrısını hafifletmeye çalışıyordu. Mutfağa geri döndüklerinde hızlı, akıcı bir Fransızca konuşuyorlardı, her biri hararetle konuşuyor, birbirlerinin sözünü kesiyor ve diğeri konuşurken ara veriyorlardı. Hattie ne Fliss'i ne de Solange'ı hiç bu kadar hareketli görmemişti. İkisi de canlanmıştı ve ikisi de elleriyle konuşuyor, Solange daha fazla mutfak eşyasını işaret edip mutfaktaki her çekmeceyi ve dolabı incelemeleri için açarken parmakları enerjik bir şekilde uçuşuyor, Fliss de daha büyük bir zevkle karşılık veriyordu.

Fliss'in Fransızcası etkileyiciydi ve o kadar hızlı konuşuyordu ki Hattie'nin ona yetişmesine imkân yoktu.

Hattie aniden içecekleri düzenlemesi gerektiğini hatırladı ve kendini ayağa sürükledi. Birdenbire kahveyi kaşıkla kafeteryaya koymak bir çaba gibi göründü. Soğuk algınlığı onu gerçekten etkilemeye başlamıştı.

"Bize katılacak mısınız? Hattie, Luc, Eddie ve Colin'e götürmek üzere bir tepsi hazırlarken Solange'a sordu.

"Teşekkür ederim ama hayır. Sadece süpermarketten bir şeye ihtiyacınız olup olmadığını sormak için aramıştım. Alphonse beni götürüyor."

"Birkaç Fransız dükkânını ziyaret etmek için sabırsızlanıyorum," diye haykırdı Fliss, hâlâ coşkuyla köpürüyordu. 'En yakın pazar ne zaman? Oraya gitmeliyim. Bir Fransız pazarına bayılırım.

'Perşembe günü Hautvillers'in merkez meydanında bir tane var. İsterseniz sizi götürebilirim.

Fliss ellerini birbirine sürterek, "Bunu çok isterim," dedi. "Bu bir randevu. Bu arada gidip kardeşimi görsem ve Colin'in Luc'ü dolandırmadığından emin olsam iyi olacak.

Adamlara, Luc'ün Colin'in dizüstü bilgisayarının ekranını incelediği çakıllı terastaki şemsiyelerden birinin altında katıldılar.

'Hey, Hattie, bu gerçekten ilginç. Şato ve üzüm bağının havadan çekimleri.'

Fliss kuru bir sesle, "Sakın söyleme," dedi. 'Colin sana inanılmaz bir anlaşma yapacak.

"Dürüst olmak gerekirse," dedi Luc. 'Bu fotoğrafları çekmesi için birini tutmak bir servete mal olurdu, bu yüzden biraz bonus oldu.

'Ve parasını da tam olarak böyle kazanıyor. Bir fırsatçı olarak.'

Luc dikkatini vermiyordu; onun yerine ekrana bakıyor, işaret parmağıyla resmin ana hatlarını çiziyordu.

"Şurası üzüm bağının sınırı, şurası da..." Gözlerini kısarak araziye inceledi. "Şu garip kareleri görüyor musun, onlar aslında tebeşir madeni olan mağaralara inen kuyular. Kaşlarını çattı ve arkasına yaslandı. "Bunu alıp çıktısını almamın bir sakıncası var mı?

"Elbette," dedi Colin. 'İstediğin kadar satın alabilirsin.

"Sadece bunu basmak istiyorum. Bir şeyler doğru değil. Garip görünüyor. "Ne?" diye sordu Hattie, onun arkasında durarak ve sandalyesinin arkasına.

"İyi misin?" diye sordu ona bakmak için dönerek.

"Mm," dedi onun gözlerine bakmadan. 'Sadece biraz burnum akıyor, muhtemelen yaptığım toz alma işi yüzünden. Neye b a k ı y o r u z ? Kadın

resmi tam olarak çıkaramadım. Sadece bir sürü yeşil, daha fazla yeşil ve yine daha fazla yeşil gibi görünüyordu.

"Bu açıdan farklı bir bakış açısı elde ediyorsunuz. Şaftlar, onları yerin altından hayal ettiğim yere göre farklı yerlerde. Bugünlerde mağaralarda elektrik olduğu için üzerleri örtülü ama aslında aşağıya ışık vermek için kullanılıyorlardı. Yüzü değişti ve Hattie onun bir anıya kapıldığını görebiliyordu. "Bir keresinde Marthe beni ve Alphonse'u kuyu kapaklarının üstünde dururken buldu. Onlara yaklaşmamız yasaklanmıştı, ama çocuk çocuktur... çok kızmıştı. Onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Bu onun yapacağı bir şey değildi. Genelde bana sessiz ve hayal kırıklığına uğramış muamelesi yapardı, bu da kendimi çok suçlu hissetmeme neden olurdu, ben de ağzımdan bir itiraf kaçırdım.

"Komik. Havadayken her şeyi farklı görüyorsun. Bir sonraki kareye geçti ve pişmiş toprak kiremitli çatıları ve Marne Nehri kıyısı boyunca uzanan dar, kıvrımlı yolların etrafına dizilmiş taş binalarıyla şirin oyuncak kasabasının tepeden görünümünü izledi. Ardından şatonun güneyden çekilmiş dramatik bir görüntüsü geldi ki bu çok çarpıcıydı.

"Bunu satın almalıyım," dedi Luc. "Bunu kesinlikle pazarlama broşürlerinde kullanabilirim. Şatoyu gerçekten çok güzel gösteriyor.

Kesinlikle öyle, diye düşündü Hattie. Resim binanın tüm romantizmini özetlerken, etrafındaki güzel manzarayı da gözler önüne seriyordu. Eğer bu resim bir internet sitesinde yayınlanırsa, Luc'ün burada düğün yapmak isteyen insanlardan gelen taleplerle dolup taşmasına şaşırmayacaktı. Gülümseyerek, buraya geleli henüz çok kısa bir süre olmasına rağmen şatonun büyüüne kapıldığını fark etti. Ayrılması zor bir yer olacaktı.

On Üçüncü Bölüm

Hattie balo salonuna geri döndüğünde helikopterin kalkış vızıltısını duydu. Kafasının içindeki donuk vızıltıyla eşleşiyordu. Tekrar burnunu sümkürdü. Süpürge her süpürülüşü, tozlar etrafında dönerken yeni bir hapşırık patlamasına yol açıyor gibiydi. Hapşırmanın bu kadar yorucu olabileceğini kim bilebilirdi?

"Hayır! Süpürge küçük kahverengi topaklara çarptı. "Kahretsin! Gerçekten. Onları incelemek için durdu ve sonra zeminin geri kalanını taradı. Lanet olsun! Gerçekten fare vardı. Ve bu dışkıların büyüklüğüne bakılırsa ya canavar fareler ya da sıçanlardı.

Neyse ki fareler odanın çevresine yapışmış görünüyordu. Çok düşünceliler, diye düşündü ve şükürler olsun ki sadece bir taraftalar. Yine de şimdi şatonun geri kalanını kemirgen izleri için incelemesi gerekecekti. Gözlerini gökyüzüne kaldırdı ve avizeleri gördü.

"Kahretsin," dedi yüksek sesle. Bunlara gerçekten de zeminden önce başlamalıydı. Her bir cam parçasının temizlenmesi gerekecekti.

Hattie uzun merdiveni manevra yaparak yerine yerleştirdi ve biraz uğraştıktan sonra açmayı başardı. Gözlerini merdivenin tavandan çok da uzak olmayan tepesine dikti. Masallardaki fasulye sırtığı gibiydi ve çok uzun görünüyordu.

yukarı doğru. Neredeyse otomatik pilotta, bir ayağını diğerinin ardından basamaklara koydu. Basamak. Adım. Adım. Adım. Sıkı tutunarak tırmandı, başı dönüyordu.

Gözlerini kırptırdı ve biraz sallandığını hissetti. Bu onun en akıllıca fikri değildi. Merdivenin dibi çok uzun bir yol gibi görünüyordu ve şimdi buradaydı, ne yapması gerektiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Gözlerini kapadı ve merdivene yapıştı, onu terk eden enerjinin geri gelmesi için dua etti.

"Hattie?

'Mmm,' diye mırıldandı, gözlerini açmak istemiyordu.

"Hattie? İyi misin?

Evet. Çok iyiyim. Ben...' Gözlerini açtığı anda sesi kesildi ve oda etrafında dönmeye başladı, zemin yılanlar gibi dalgalanıyor ve pencereler odaklanıp odaklanmıyordu. Parmakları merdivene sıkıca yapıştı ve kendini bırakıp gitme dürtüsüyle savaştı. Başı dönüyor ve hafifçe midesi bulanıyordu, gözlerini tekrar kapattı ama bu sefer her şey daha da kötüleşti.

"Hattie! Luc'ün acil sesi yaklaşıyordu. "Hattie, aşağı gelmen gerek.

Başını salladı, hâlâ merdiveni tutuyordu, olduğu yerde donup kalmıştı. 'Her seferinde bir ayak.

Haydi.

Bir ayağını kaydırarak bir sonraki basamağa indirdi, ayağının altındaki sert metali hissetmekten memnundu.

"Ve bir tane daha," diye ısrar etti Luc. 'Şimdi elin. Aşağı kaydır.

Merdiveni o kadar sıkı tuttuğunu fark etti ki parmak eklemleri bembeyaz olmuş, neredeyse deriden dışarı fırlayacaktı. Dikkatli bir şekilde tutuşunu gevşetti ve ellerini birkaç santim aşağı kaydırды.

Luc'ün sakin ve sabırlı sesine tamamen kapılmış bir şekilde merdiveni yavaş yavaş inmeye başladı ama yolun üçte birini tamamladıktan sonra koordinasyonu bozuldu ve bir basamağı kaçırdı. Bunun etkisiyle açıklanamaz bir şekilde merdiveni bıraktı.

Midesi bir tarafa, vücudu diğer tarafa gitti ve yere düşme beklentisiyle gerildi. Luc onun yerine kendinden emin bir şekilde "Seni yakaladım," diyerek onu havaya kaldırdı.

Rahatlamıştı ve dizleri jöle gibi olmuş, vücudu Luc'ün kollarının güvenliğine güvenerek gevşemişti.

Burnundan fışkıran ve bir yanağından aşağı akan sümükle birlikte, durduramayacağı kadar şiddetli bir hapsirme krizi geçirmemiş olsaydı, bu harika bir an olabilirdi. Gönülsüzce koluyla yüzünü silmeye çalıştı, bu da yüzüne daha fazla utanç verici yapışkan madde bulaştırdı.

"Hattie, yanıyorsun," dedi, serin bir elini alnına koydu, sonra bir kolunu ona doladı. "Sanırım ateşin var.

"Sadece üşüttüm," dedi, artık o kadar bitkin düşmüştü ki gözlerini zor açık tutabiliyordu. Luc'e bakamayacak kadar utanç içindeydi. "Ama kendimi çok kötü hissediyorum.

"Yatağa gitmen gerek.

"Yatamam. Yapacak çok işim var.

Hattie, devam edemezsin. Hadi ama. İyi değilsin. Seni yatağa götürüyorum.'

'Bu iyi olur,' dedi ve sonra dehşet içinde bunu yüksek sesle söylediğini fark etti.

Onu merdivenlerden yukarı taşıırken yumuşak bedenini göğsüne yaklaştırdı ve düşüncelerini düzeltmeye çalıştı; düşüncelerinin bir kısmı sağ kolunun hemen altında yer alan dolgun poposunu düşünmekle meşguldü, kan ise anatomisinin şu anda gitmemesi gereken belirli bir kısmına yönlendiriliyordu.

Yatak odasının kapısına varmak ve kendi odasının aynadaki görüntüsüne doğru omuz atarak ilerlemek rahatlatıcıydı. Onu yatağa yatırdı ve hemen perdeleri çekmek için arkasını döndü, ne kadar eksik hissettiğine şaşırdı

gitmesine izin verdi. Banyoya gitti, bir yüz bezini ılık suyla ıslattı ve yüzünü nazikçe yıkamak için geri geldi.

Kadının eli adamın bileğini kavradı ve kolunda bir elektrik çarpması meydana geldi. "Bunu yapmana gerek yok Luc.

'Şşş, arkana yaslan. Bırak da değişiklik olsun diye bir başkası seninle ilgilensin. Bunun çok sık olmadığından şüpheleniyordu. Kadının kendi kendine çok yeterli olduğu dikkatini çekmişti. Kimseden fazla bir şey talep etmiyor ama her zaman başkaları için bir şeyler yapıyor gibi görünüyordu.

'Bu çok güzel bir his, teşekkür ederim. Kimsenin benimle ilgilenmesine alışık değilim. Alaycı bir yarım gülüş attı. 'Her zaman ben bakıyorum. Bazen kendimi bir kız arkadaştan çok bir bakıcı gibi hissediyorum. Sanki henüz bırakmamış gibi şimdiki zaman kullandığını fark etti. Bu onu rahatsız ediyordu, kendisi için değil ama onun için. Kendini hâlâ sorumlu hissediyordu.

İçinden onun yanına uzanmak, onu kollarına almak ve ona göz kulak olacağını söylemek geliyordu.

Onu uyumaya bırakıp bırakmama konusunda tereddüt etti ve sonra gözlerinin tamamen açık olduğunu fark etti.

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?

"Hayır. Bunu yapabileceğimi neden düşündüm bilmiyorum.

"Neyi?" diye sordu otururken, sesindeki yenilgiden endişelenmişti.

Düğün. Ben gerçek bir düğün planlayıcısı değilim. Düğün planlayıcısının asistanıydım. Bunun benim büyük çıkışım olması gerekiyordu. Kendi işimi kuracaktım. Portföyüm için bir şey. Ama şimdi ne yaptığımı bildiğimden emin değilim.

'Eminim asistan olarak çok ilgiliydiniz. Ayrıca, pek çok insan düğün planlamacıları olmadan düğün yapıyor. Bu sadece sağduyu değil mi?'

Hattie kayıtsızca omuz silkti. 'Ben de öyle düşünmüştüm ama hiçbir şey yolunda gitmiyor gibi görünüyor. Ev asla zamanında hazır olmayacak ve Fliiss burada olmasına rağmen. Yüz elli kişiyi ağırlayabileceğimizden emin değilim.

'Neden bu konuda endişelenmeyi ona bırakmıyorsun? Yemek servisi yapan o.' İşte bu kadar. O da benim gibi. Bu onun da kendini kanıtlaması için bir şans.

İkimiz de amatörüz. Ondan çok şey mi bekliyorum?" Hattie dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. "Çarşafaları ve diğer şeyleri düşünmedim bile. Bir de çiçekler, ikramlar ve masa süsleri var. Ve kuzenim ne istediğini bana bildirmedi. Bıkkın bir şekilde iç çekti. "Ve üzgünüm, bu senin sorunun değil. Sesi birdenbire o kadar soğukkanlı çıkmıştı ki, adamın yüreği ağzına geldi. "Ve fareler var. Görünüşe göre bir sürü var. Fransızcada yok edici ne demek?"

"Fare olduğunu sanmıyorum," dedi. Onu rahatlatılabileceği tek şey buydu.

"Var. Aşağıda *Titanik*'i batırmaya yetecek kadar fare kakası var. Sesini alçaltarak durakladı. 'Aslında, Yvette'in yanlış anladığına dair içimde korkunç bir his var. Fare değil, sıçan. Onun titrediğini hissetti. "Bu gerçekten kötü bir haber. Bunu düşünmemeye çalışıyordum.

Yvette'in sorunu abarttığı konusunda oldukça iyi bir fikri vardı ama bunu duymak endişe vericiydi. Hattie'nin endişelenmesine şaşmamalıydı.

Onu rahatlatmak isteyerek yanına uzandı, bir kolunu onun altına soktu ve onu kendine doğru çekti. Kadın önce kaskatı kesildi, sonra da gevşedi.

Hattie. Her şey yoluna girecek. Bir göz atacağım ve ihtiyacımız olursa bir ilaçlama ekibi çağıracağım. Ki bundan hiç şüphesi yoktu. "Kendini pek iyi hissetmiyorsun. Bir gün yatakta kalmalısın.'

"Ben iyiyim. Sadece yorgun ve başım ağrıyor. Belki biraz da stresliyim.

Kadının solgun, çizgili yüzüne baktı. "En son ne zaman doğru düzgün bir gün geçirdin ve hiçbir şey yapmadın?

İfadesi gözle görülür bir şekilde karardı. İlginçti. Neden uzun zamandır kendi kuyruğunu kovaladığı izlenimine kapılmıştı? Kadın itiraz etmeye başlayınca adam başını salladı. "İyice dinlen, sonra Fliss ve Solange'la oturup bir plan yaparız. Her seferinde bir adım. Bir fili yemek gibi. Azar azar. Ve Yvette ile onun hakkında konuşmak zorunda kalacaktı.

sabotaj taktikleri. Hattie'ye haksızlık ediyordu - o sadece bir iş yapmaya ve kendine yeni bir başlangıç yapmaya çalışıyordu. O da bunu anlayabilirdi. Biri onun şampanya yapmasını engellemeye çalışsaydı ne hissederd?

"Ama yapamam.

'Hattie, yapabilirsin. Dikkatli olmazsan seni yatağa bağlarım.' "Sapıkça.

Gözleri onunkilerle buluştu. "Olabilirim," dedi ve kızın gözleri hafifçe açıldığında nabzında tatmin edici bir kıpırtı hissetti. Birbirlerine çok uzun bir süre baktılar ve kadın, "Tanrım, benim çok korkak olduğumu düşünüyor olmalısın," dedi.

"Korkak mı? O da ne?"

"Bir aptal. Zavallı biri."

Onu kendine doğru çekti ve alnını onunkine yasladı. 'Senin aptal ya da zavallı olduğunu düşünmüyorum. Bence cesur, kararlı ve inatçısın. Şimdiye kadar her soruna bir çözüm buldun. Sadece devam ettin ve bir şeyler yaptın. Marthe seni çok severdi. Kendini daha iyi hissettiğinde seni onu görmeye götürmeliyim.

"Bu hoşuma giderdi. Oldukça karakterli birine benziyor. "Hmm, bu da onu ifade etmenin bir yolu.

Bir süre sessizlik oldu ve sonra Hattie onu nazıkçe sıktı. "Teşekkürler, Luc.

"Sorun değil. Yvette'le konuşmak zorunda kalacaktı. Bir tür uzlaşma olmalıydı.

"Tanrım, sana soğuk algınlığımı vermek istemiyorum," dedi ve ani bir telaşla geri çekildi.

"Bunun için çok geç olabilir," dedi ve ona alnından nazık bir öpücük verdi, çünkü bu tamamen doğal geliyordu.

Bölüm On Dört

Uyandığında yatağına uzanmıştı ve tulumu karşısındaki sandalyenin arkasına düzgünce asılmıştı. Şaşkınlıkla yorganın altını kontrol etti. Külotu, tişörtü, sütyeni ve çorapları yerindeydi. O zamana kadar kimse onu çıplak görmemişti. Rahatlamış mıydı yoksa hayal kırıklığına mı uğramıştı, karar veremedi. Anılarını gözden geçirmesi ve her şeyi bir araya getirmesi birkaç saniyesini aldı. Luc onu taşıyordu. Luc'ün onu öpmesi - tamam, alnından öpmüştü ama yine de kayda değerdı. Luc'ün dudaklarının teninde yumuşakça gezindiğı anıyı güvenli bir yere sakladı ve aynı zamanda deneyimsizliğı hakkında içini dökmenin verdiğı acıyı da bir kenara bıraktı. Tam bir kendine acıma partisi veriyordu. Gözlerini kapadı ve inledi. Gerçekten mi?

El yordamıyla telefonunu bulup saati kontrol etti. Beş buçuk. Günün büyük bölümünde uyuyakalmıştı. Daha önce mücadele ettiğı keskin, sızılı başağrısı artık yön değıştirmiş ve kafatasının arkasında donuk bir zonklamaya dönüşmüştü, burnu sanki lanet olası bir yastıkla doldurulmuş gibi hissediyordu ve teni nemli bir ter tabakasıyla kaplanmıştı. Acımasızlık bunu tarif etmeye yetmezdi. Hâlâ yapması gereken çok şey vardı. Ve Fliss! Tanrım, Fliss, onu daha ilk gününde terk etmişti.

"Buradan endişelendiğınızı görebiliyorum.

Başını kaldırdığında Luc'ün elinde bir tepsiyle kapıdan içeri girdiğini gördü.

"Merhaba. Kelimeyi nefes nefese söylemek için tüm çabasını harcadı. Her zamanki gibi iyi görünüyordu.

"Sana biraz yiyecek ve özel bir St Martin tisane getirdim. Tepsiyi komodinin üzerine bıraktı ve yatağın üzerine tünedi.

Dumanı tüten fincanı inceledi ve meyankökü ile nane karışımını içine çekti. "Tisane mi? İçinde ne var?"

"Yanlış hatırlamıyorsam, soğuk algnlığını önlemek ve bağışıklık sisteminizi güçlendirmekten boğaz ağrısını yatıştırmaya ve diş ağrısına yardımcı olmaya kadar her şeyi yapması gereken bir bitki çayı. Ona sırtıttı. "Ne zaman kötü olsam Marthe benim için yapardı. Tarifini almak için evi arayıp onunla konuşmam gerekti. Tek bildiğim tadının güzel olduğu ve çoğu zaman yardımcı olduğu. Durakladı ve ona kendini küçümseyen bir sırıtış attı. "Ya da belki Marthe öyle olması için ısrar etti. O zamanlar onunla tartışmaya cesaret edemezdim. Al bakalım. Ona uzattı ve o da iki eliyle tuttu.

"Teşekkür ederim." Geçici bir yudum aldı. Hiç de fena değildi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyi," diye yalan söyledi ve sonra ani bir hapsirlik patlamasıyla bunu bozdu. Adam bir kaşını kaldırdı.

"Tamam, kendimi berbat hissediyorum. Sesi korkunç derecede genizden geliyordu. "Ve beni yatırmak zorunda kaldığın için utanıyorum. Şimdi mutlu musun? Huysuzlaştığının farkındaydı ama elinde değildi. Kendisi burada, en iğrenç halindeyken, o yatağının kenarında oturmuş, muhteşem, yakışıklı, sağlıklı feromonlar yayıyordu. Hayat hiç adil değildi.

Ona sırtıttı. 'Solange sana özel tavuk tenceresini yaptı. Çok onurlandırıldınız.'

'Çok nazikti. Ona teşekkür et.'

"Aslında onu bir şeyler yaparken görmek güzel," dedi Luc ve sonra vefasızlık etmiş gibi kendini tuttu. 'Kulağa kaba geliyor. Öyle demek istemedim... Ondan şikayetçi değilim. Hepimiz onun için endişeleniyoruz.

Onu. Son bir yıldır sürüklenip duruyor, hiçbir şeye tam olarak uyum sağlayamıyor. Bugün ilk defa yemek yapmaya gönüllü oldu.

"Kocas1 ne zaman öldü?" "İki yıl önce.

Hattie şaşırmişti. "Ben... bilirsin, daha yeni olduğunu sanıyordum. Hızlıca düşünerek yüzünü buruşturdu. "Kimse yargılamasın ya da yas tutmak için belirlenmiş bir süre olduğuna karar vermesin ama ben...

Her şey yolunda. Alphonse ve Yvette de endişeli. Georges öldüğünden beri va-va-voom'u geri gelmedi.

"Çok yazık. Burnunu çekti ve bir mendil ararken mendilinin bittiğini fark etti. Luc tepsiyle birlikte getirdiğı yeni bir kutuyu ona uzattı.

"Teşekkür ederim. Kız ona minnettar ama kırgın bir gülümseme fırlattı. Adam her şeyi düşündü, bu da onu daha da huysuzlaştırdı. Onu böyle görmekten hiç hoşlanmıyordu - sümüklü, kızarmış ve beyinsiz.

'Evet, gerçi bugün eski Solange'ı bir anlığına gördüm. Onu görmeliydiniz, bir mareşal gibi Fliss'e emirler veriyordu. Ve hiçbir şey için endişelenmemeni söylüyor. Sadece dinlen ve söz veriyorum mükemmel olan çorbasını iç.

Solange'ın söylediğı her şey çok iyi, diye düşündü Hattie, yemek düşüncesiyle burnunu kırıştırırken acımasızca. "Ben pek aç değilim.

"Dene bakalım. Özel olarak yaptı ve yemezseniz çok kırılır' dedi.

Hattie bir kaşık aldı. Tıkali burnuna rağmen kokuyu seçebiliyordu ama zengin altın rengi çorbadan bir kaşık aldığında istemsiz bir iç çekiş e engel olamadı. Canlı tadı, körelmiş duyularını parçalayarak güçlü bir yumruk attı. Şaşkın bir yarım kahkaha atarak, "Çok güzel" dedi. Tam da ihtiyacım olduğunu bilmediğim şey. Damak tadı bozuk olsa bile, tarhun otu ve tavuk dilinin üzerinde lezzetli bir lezzet sambasıyla dans ediyor, birbirlerine mükemmel bir şekilde eşlik ediyordu.

"Solange'ın iksirinin büyüğü işte bu. Luc dönüp yatağın üzerinde yastığa yaslandı ve bacak bacak üstüne atarak rahatladı. "Köyde biri hastalandığında hep o yapardı. Bisikletinin ön sepetine koyar, Alphonse ve ben de onunla birlikte bisiklete binerdik. Durakladı, gözleri her zamanki hazır gülümsemesiyle kırıştı. "Fedakârlığımızın bir nedeni olduğunu hatırlıyor gibiyim. Genellikle bu zahmetin karşılığında bir çeşit ikram alırdık.

Hattie, Luc'ün çocukluğunu hayal ederek güldü. Muhtemelen o zaman da şimdi olduğu kadar sevimliydi.

Şaşırtıcı bir şekilde çorbayı bitirdi ve her damlasının tadını çıkardı.

Luc, Solange, Alphonse, Yvette ve Marthe ile ilgili anılarını anlatırken, o sadece yemek yemekten bitkin düşmüş bir halde yastığa yaslandı. Gözleri kapanmaya başladığında Luc ayağa kalktı.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu, tepsiyi tekrar toplarken. "Hayır, ben iyiyim ama Fliss'in iyi olduğundan emin olabilir misin?

Onun için endişelenmezdim. Kendi halinde biri. Son gördüğümde bütün tarif kitaplarını masaya koymuş, onları inceliyordu. Yarın muhtemelen yatakta kalmalısın.

"Yapamam. Dik oturdu. "Orada...

Sert bir el kaldırdı. "Düzgün bir gün dinlenirsen, uzun vadede daha iyi olacak.

Adamın haklı olduğuna ikna olmamış bir halde yastıklara geri gömüldü. "Sadece bir gün," dedi adam.

"Pek âlâ," diye homurdanarak gözlerini kapattı. O üzüm bağına gittiğinde her zaman gizlice aşağı inebilirdi.

"Daha sonra döneceğim," diye mırıldandı ve dudaklarının alnına değdiğini hissetti.

Tekrar!

Alnına kondurulan öpücüğün anlamlı olup olmadığını anlamaya çalışırken beyni saatte bin mil hızla yol alırken gözlerini sıkıca kapalı tuttu. Aynı anda hem sessiz hem de samimi görünüyordu.

ve onun niyetinin ne olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Ertesi gün neşeli ve açık sözlü bir şekilde yeniden ortaya çıktı ve ona sıcak bir kruvasan ve reelle tamamlanmış bir kahvaltı tepsisinin yanı sıra güzel bir el bağıyla düzenlenmiş parlak renkli çiçeklerle dolu küçük bir vazo getirdi.

'çok güzeller. Teşekkür ederim Luc,' diye haykırdı, bu jestten çok etkilenmişti.

'Bu övgüyü ben alamam, bahçıvan Pierre'den. Solange'dan senin iyi olmadığını duymuş.'

"ok nazik bir davranış," diye karşılık verdi kız. Tabii ki Luc'tan değillerdi. "zellikle de onunla hiç tanışmamışken. Bahıvanı sabahları erken saatlerde birkaç kez görmüştü ama hep uzaktan.

"Kendine saklamayı seviyor. O Solange'ın kuzeni ve biraz münzevi biri. İnsanlarla olmaktansa çok sevdiği bitkilerle olmayı tercih eder. Resmi olarak haftada iki gün burada çalışıyor ama bundan daha sık burada olduğundan şüpheleniyorum. Tüm köyün gayri resmi bahıvanıdır. Arada sırada pencere kenarlarında ya da birinin evinin önünde saksılar beliriyor ve çimenlere tohum ekiyor. Kulbesinin arkasında kocaman bir serası var ve her zaman çelikler alıyor ya da soğanları paylaşıyor. İnsanlar genellikle kapılarının önünde tohumlar ya da soğanlar buluyor.

"Ne güzel," dedi Hattie, hayalet bir bahçıvan fikrinden etkilenerek. "Bu yerel bir şey mi?

"Hayır, sadece Pierre. Karşılığında yerel dullar onun kapısının önüne güveç tencereleri bırakıyor.

"Umarım cassoulet seviyordur," dedi Hattie.

"Bence muhtemelen daha fazla teklif var ama o kendi şirketini tercih ediyor.

Dışarıdan ani bir kahkaha patlaması yükseldi. "Ziyaretçileriniz var," dedi Hattie, açık balkon penceresine doğru bakarak.

"Solange'ın arkadaşları," dedi Luc belli belirsiz bir kayıtsızlıkla.

"Eğleniyorlar gibi görünüyor. Hattie hızlı Fransızca konuşan birkaç farklı sesi seçebiliyordu.

'Mmm,' Luc ilgilenmiş gibi görünmüyordu. 'Ve Fliss için endişelenmene gerek yok. Sana pislik içindeki bir domuz kadar mutlu olduğunu ve mutfığın mükemmel olduğunu söylememi istedi. Onu memnun etmek çok kolay görünüyor.

'Mm, bundan emin değilim. Çok titiz standartları var ama mutfaktan çok memnun.

Ama Hattie Fliss'in iyi olduğunu duyduğuna memnun olmuştu. Yarın yokluğunu telafi edecek ve oturup menüleri ve ikisi arasında gerçekçi olarak nelerin başarılabileceğini konuşabileceklerdi. Bu da Hattie'ye e-postalarını kontrol etmesi gerektiğini hatırlattı. Luc gittiğinde dizüstü bilgisayarını çıkaracak ve temizlik yaparken ihmal ettiği bazı idari işleri halledecekti. Son birkaç gündür son rakamlar için kuzenini bekliyordu. Son kontrol ettiğinde ne en son e-postasına, ne balo salonunun resimlerine, ne de Hattie'nin resepsiyonu balo salonunda, kutlama törenini daha büyük salonda yapmaları ve ikisi arasında hava müsaitse terasta içki servisi yapılması önerisine yanıt gelmişti. Birdenbire bu kadar suskun olmak kuzenine hiç yakışmıyordu.

"Bu bakışı görebiliyorum, Hattie. Luc eliyle uzandı ve Hattie'nin kaşlarının arasındaki noktayı y o k l a d ı. Parmağının dokunuşuyla Hattie'nin gözleri Luc'ün gözlerine takıldı ve bir saniye boyunca bakiştılar. Mavi, mavi gözler, diye düşündü. Ve irisin etrafındaki o küçük koyu benekler.

"Ne bakışı?" diye sordu tüm masumiyetiyle, adam gider gitmez kalkıp giyinmeye karar vermişti bile.

Ne zaman endişelense alnında oluşan çizgiyi düzeltmeden önce durakladı, sonra parmağını alnında gezdirdi.

yanagını okşuyor ve yüzünde kalp atışlarını hızlandıran nazik bir gülümsemeyle onu inceliyordu.

'Endişelenmeyi bırak. Yarın her şey yine orada olacak. Şimdi sadece dinlen.

Bir gün izin al.'

Adam uzaklaşınca kadın kendini biraz eksik hissetti. Ne umuyordu ki? Onu öpmesini mi?

'Daha sonra gelip seni kontrol edeceğim. Bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at. "Peki patron.

Söylediği her şeye rağmen, Luc gider gitmez telefonunu eline aldı. Vay be. Gabby'den bir e-posta.

Balo salonu epik görünüyor! İyi iş çıkardınız. Sayılar tbc. Ve törenin dışarıda yapılmasını çok isterim. İçkiler için terasa katılıyorum. Burası meşgul. Yakında ararım. Gxxx

Hâlâ rakam yok. Bir rakam bile yardımcı olurdu. Yüz kişi mi arıyorlardı? Yüz elli mi? Yüz yirmi mi? Ve töreni dışarıda nerede yapacaklardı? Yarın çözmesi gereken bir başka sorun daha.

Mesaj bildirimine baktı, Chris'ten geldiğine bahse girmişti. Son mesaja cevap vermemişti.

Biraz zaman istediğini biliyorum ve ben de sana zaman tanıyorum ama sadece seni düşündüğümü bilmeni istedim. Muhtemelen bunu duymak istemesen de seni hala seviyorum ama hissettiklerime engel olamıyorum ve bence birbirimize ve kendimize karşı her zaman dürüst olmalıyız. Cx

Bundan ne anlam çıkarması gerekiyordu ki? Yastıklara yaslandı, omuzları gerginlikle gerilmişti, omuzlarına ağırlık çökmüştü.

suçluluk duydu ve sinir bozucu bir yarım saati kafasında eski konuları tekrar tekrar gözden geçirerek geçirdi, hala doğru şeyi yapıp yapmadığını anlamaya çalışıyordu.

Sonunda bunu bir kenara bıraktı ve hesap tablosuna biraz odaklanabildi. Fliss burada olduğuna göre artık pek çok şeyi işaretlemeye başlayabilirdi.

Kapının çalınması üzerine dizüstü bilgisayarını aceleyle yorganın altına itti. "Merhaba. İçeri gel," diye seslendi.

Kapı açıldı ve Fliss kafasını çevirdi. "Bir ziyaretçiye hazır mısın? Luc'un özel tisane'sinden biraz daha getirdim. İğrenç kokuyor. Ama sana iyi geleceği konusunda oldukça ısrarcıydı. Benim için değil de senin için olduğuna sevindim. "Göğsüne saç koyan inşaatçıların çayını severim.

Hattie dost bir yüz gördüğüne sevinerek güldü. Dört duvar sinirlerini bozmaya başlamıştı. Hiçbir şey yapmamaya alışık değildi.

"Nasılsın?

"Artık sıkıldım. Yapacak bir şey olmadan yatakta kalmaktan nefret ediyorum.

'Luc'u geçmeye cesaret edebilseydim, not defterimi getirirdim ve yemek tarifleri ve menü planlaması hakkında konuşmaya başlardık.

"Sorun yok. Dizüstü bilgisayarım yanımda. Yorganın altından çıkardı ve Fliss onaylayarak gülümsedi.

'Sadece seni yakalamasına izin verme. Çok bölgecidir, değil mi?' 'Öyle mi?

"Evet. Kimsenin sizi rahatsız etmesini istemediği konusunda oldukça netti. Fliss kaşlarını kaldırdı. "Bilmem gereken bir şey var mı?

Hattie yutkundu ve çenesini kaldırdı. "Hayır," dedi, sesi biraz titriyordu. Fliss sırıttı.

"Sadece ona aptalca aşık oldum. Hepsi bu. Onu gördün mü? Ama sanırım bir kız arkadaşı ya da çıkarları olan bir arkadaşı var. Denizci. Çok çekici biri. Geçen gece bizde kaldı.'

"Çok yazık. Sadece bunları yaptığım için kalkmama izin verildi. Fliss her zamanki gibi yemek hakkında konuşmakla daha çok ilgileniyordu. "Bir tane denemek ister misin? Hattie'ye hâlâ sıcak olan bir tabak peynirli pipet uzattı. "Birkaç küçük aperiitif alıştırması yapayım dedim -" sırttı "- ve mutfakta oynamak istedim. Gerçekten harika ve sanırım Solange'dan çok şey öğreneceğim.

Hattie sesini alçaltmadan önce, "Ben olsam buna güvenmezdim, pek sık ortalıkta görünmez," dedi. 'Ne yaptığından pek emin değilim. Ama sorun çıkarmak istemiyorum. Evin kahyası olması gerekiyordu ama etrafına iyice bakarsan pek bir şey yapmadığını görürsün.

Fliss başını salladı. 'Sanırım eski bir aile hizmetçisi gibi. Sanırım bu sabah yerleri çamur içinde bırakan Mösyö Huysuz Vigneron da onun oğlu.

Kim? Alphonse mu? O huysuz değil, çok tatlı biri.'

Fliss yüzünü buruşturdu. "Hmm, mutfağıma girmeden önce botlarını çıkarmazsa ölü bir tatlı olacak.

"Ah canım.

Fliss memnun bir şekilde sırttı, gözleri parlıyordu. "Onu azarlamamı pek hoş karşılamadı. Son yirmi yıldır yerde gayet mutlu bir şekilde yürüdüğü için yoluna devam edeceğini ve sadece beş dakikalığına burada olacak bir İngiliz kadına aldırış etmeyeceğini düşünüyor gibiydi.

"Ne dedin sen?

'Beş dakika olsun ya da olmasın, yüksek standartlarım vardı ve bir beyefendi gibi davranmayı bilmeyen, ev eğitimine ihtiyaç duyan beceriksiz bir hödüğün mutfağıma girmesine izin veremezdim.

Hattie yüzünü buruşturdu. 'Ah. Bunu nasıl karşıladı?'

"Yüzü kıpkırmızı oldu ve kötü bir boğa gibi tepindi. Fliss kendinden çok memnun görünüyordu.

"Kız kardeşiyle tanıştın mı?

Şahsen değil. Onu dışarıda pencereden gördüm. Kızıl saçlı olan.'

"Bu o.

"Luc ile çok asık suratlı bir konuşma yapıyordu.

"Tam ona benziyor. Biraz patlamamış bir bomba gibi, sürekli bir şeye kızıyor ve onu tetiklemenin ne kadar kolay olduğu konusunda endişeleniyorsunuz.

"Bunu görebiliyorum. Solange çok tatlı. Nasıl oldu da böyle bir çifti oldu?"

Hattie başını salladı. "İyiler. Yvette biraz huysuz olsa da. Bazı nedenlerden dolayı burada düğün yapılmasına kesinlikle karşı. "Acaba neden?" diye düşündü Fliss.

'Sen ve ben ikimiz de. Bunun yerel ekonomi için potansiyel bir destek olabileceğini düşünebilirsiniz. Mümkün olduğunca yerel kaynaklardan tedarik edeceğiz ve bazı yerel servis personeli istihdam etmemiz gerekecek. Belki Solange'a yardım etmesi için ödeme yapabiliriz?

"Bu iyi bir fikir.

"Belki de Yvette bu yüzden karşı çıkıyordur, çünkü annesine çok fazla iş düşeceğini düşünüyordur.

"Komik. Luc, Yvette'e fazladan iş yaptığı için şikayet ediyordu.

"Gerçekten mi?

'Evet, tam olarak anlayamadım, özellikle de yarısı saçma geldiği için. Fransızcam doğruysa Luc tavşan kakasından bahsediyor gibiydi.

"Tavşan kakası mı? Hattie kaşlarını çatı.

"Evet. Eminim *fazladan iş yaptığın için memnun musun?*" gibi bir şey söylemiştir. *Bir dahaki sefere tavşan kakasının çok daha büyük olduğunu hatırlarsan iyi edersin.*

Hattie kelimeleri gözden geçirdi ve bir şey dikkatini çekti. Telefonunu çıkardı.

"Ne?" diye sordu Fliss.

"Google. "Fare kakası neye benzer?" diye hızlıca bir soru yazdı ve cevabı ve ortaya çıkan resimleri inceledi. "Elbette. Ben çok aptalım ve o da sinsi bir inek. Beni fare istilasına uğradığımıza ikna etmek için balo salonunu tavşan kakasıyla doldurdu.

"Eeuw," dedi Fliss, tiksintiyle gözlerini kırpıştırarak. 'Bu iğrenç bir şey. İşleri aşırıya götürmekten bahsediyorsun. Bunu neden yapsın ki?" Hattie başını salladı.

"Peki ya Luc?"

"Geçen gün bana bunun geleneklerle ilgili bir şey olduğunu söylemeye çalıştı ama o da pek bilmiyor gibiydi.

Fliss'in gözleri ani bir şeytanlıkla parladı. 'Neden Solange'a sormuyoruz? Bir kısaç hareketi. Bahse girerim ikimiz onu kırabiliriz.'

On Beşinci Bölüm

"

Sıra sende, harika," dedi Luc, Hattie alt basamağa çıktığında, sanki onu bekliyormuş gibi ona doğru adım atarak. Gıcır gıcır beyaz pamuklu düğmeli gömleği ve lacivert şortuyla, yüzündeki o kocaman gülümsemeyle onu görmek Hattie'nin kalbinin dans etmesine neden oldu.

"Nasıl hissediyorsun?

İşte bu, dünyada ilgisini çekmeye değer tek kişinin kendisi olduğunu düşünmesini sağlama yeteneğiydi.

"Yatakta bir gün geçirmek için çok daha iyi, teşekkürler.

Gömleğini, dar kot pantolonunu ve beyaz spor ayakkabılarını hızlıca onayladı ve bu nedense ona garip geldi.

'Tulumumu sevdiğini sanıyordum,' dedi.

Evet. Ama bu kıyafet bugün için aklımdaki şey için mükemmel. Muhteşem bir sabah.'

Kız daha soru sormadan, adam elini kızın koluna sokmuş ve onu mermer zeminden geçirip ön kapıya doğru yönlendirmişti.

Çok haklıydı, gerçekten de muhteşem bir sabahtı. Pırıl pırıl mavi gökyüzünde birkaç yarı saydam şeker parıltısı bulut vardı ve parlak güneş şimdiden yüzünde sıcak bir his uyandırıyordu. İnsanda okulu asma isteği uyandıran türden bir gündü.

"Neden arabayla gezintiye çıkmıyoruz?

"Araba sürmek mi? Kendini bir oyunun yanlış sahnesindeymiş gibi hissetti. Adam onu arabaya doğru götürmeye başlamıştı bile.

"Ama yapacak bir sürü işim var ve bütün gün izin aldım. "Güldür beni," dedi.

Fliss elinde Hattie'nin el çantası ve bir kazakla kapının eşiğinde belirdi. "Bunları isteyebilirsin.

"Neler oluyor?" diye sordu Hattie, birinden diğerine bakarak. "Git," dedi Fliss, iki eliyle onu kışkırtarak. "İyi vakit geçirin.

Kendini biraz şaşkın hisseden Hattie söyleneni yaptı ve kendini yolcu koltuğuna bağladı. "Bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?

"Henüz değil. Önce köyde kahve ve kruvasan için duracağız. Açlıktan ölüyorum.'

Yolda ilerlerken şatoya doğru yürüyen bir grup kadının yanından geçtiler.

"Şu anda asmalarda iş var mı? Hattie bağda çalışıyor olmaları gerektiğini düşünerek sordu.

Şöyle böyle. Her zaman yapacak bir şeyler vardır. Ama şu anda sessiz. Temmuz sonunda mahsulü yönetmemiz gerektiğinde daha yoğun oluyor. Çok fazla üzümle yüksek verim elde etmek ile daha az üzümle çok daha iyi kalite elde etmek arasında ince bir denge var. Ne zaman hasat yapacağımızı belirlemek için üzümlerdeki şeker seviyelerini ölçmemiz gerekiyor.

"Üzüm yetiştirmek ve şampanya yapmak sandığımdan çok daha zormuş.

Yolda hızla ilerlerken Luc döndü ve ona sıırttı. "İşte bugünün amacı da bu.

Yirmi dakika sonra, Hattie'nin zarif bir gri maviye boyanmış, tepesinde daha koyu arduvaz kuleler ve özenle işlenmiş masalsı şato kulelerini görebildiği özenli bir dizi ferforje demir kapının önünde durdular.

rüzgar gülleri. Hattie buranın çok güzel göründüğünü ve Reims şehrinin ortasına kurulmuş mini bir Disneyland'a benzediğini düşündü. Neredeyse her an, bozulmamış yeşil çimenlerin üzerinde birbirleriyle mızrak dövüşü yapan atlı şövalyeler görmeyi bekliyordu.

"Burası Pommery Şampanya Evi," dedi Luc. 'En sevdiğim turlardan biridir. Hoşunuza gidebileceğini düşündüm. Geldiğinizden beri hiçbir yere gitmediniz. Bir macerayı hak ettiğini düşündüm.

O haklıydı. Köye yaptığı o kısa ziyaret dışında aslında hiçbir yere gitmemişti. Yeni bir başlangıç yapmak ve ufkunu genişletmek için çok fazlaydı. Ona minnettar bir gülümseme fırlattı. "Teşekkürler Luc.

Ona sıırttı, yüzü çocuksu ve parlaktı. "Benim için zevkti.

İngilizce'den Fransızca'ya inanılmaz bir akıcılıkla geçiş yapan Kanadalı genç ve güzel bir kız olan tur rehberi, gotik tarzdaki çift kapının önünde durdu ve herkesin dikkatini çekene kadar bekledi, selfie çekmekle meşgul olan genç çifte sert bir bakış attı, ta ki onlar azarlanıp telefonlarını ellerinden bırakana kadar.

'Şimdi ünlü Pommery mağaralarına giriyoruz. Madam Pommery 1868 yılında Fransız ve Belçikalı madencileri çalıştırarak antik mağaraları, yüzeyin otuz metre altında on sekiz kilometre boyunca uzanan bir dizi birbirine bağlı galeriye dönüştürdü.

Hattie kaşlarını çatı ve yakındaki bir ağaca baktı. Otuz metre mi? Bunun neye benzediğini hayal bile edemiyordu.

"Şimdi mağaraları görmeye gidiyoruz.

Bununla birlikte çift ahşap kapıyı açtı ve herkesin nefesi kesildi. Hattie bunun dramatik bir manzara olduğunu kabul etmek zorundaydı ve otuz metre aşağı inmek için çok uzun bir yoldu. Dik merdivenlerden oluşan uzun bir kat açıldı, düzgün paralel kıvrımlar aşağıya, aşağıya, aşağıya iniyordu ve üzerlerinde koyu lekelerle lekelenmiş, benekli tebeşirden kavisli bir tavan vardı. Bir an için herkes

sessizdi. Sonra telefonlar ortaya çıktı ve herkes fotoğraf çekmeye başladı. Hattie tavana bakıp etrafını seyretmeyi tercih etti. Kendini biraz ürkütücü hissetti ve sığ basamaklardan indiklerinde sanki başka bir dünyaya girmiş gibiydi. Etraflarından ve altlarından gelen içi boş sesler duvarlardan yansıyıp yankılanıyordu. Hattie kasvetli atmosferden olduğu kadar sıcaklıktan da biraz titredi ve Fliss'in eline tutuşturduğu kazak için minnettar oldu.

"İyi misin?" diye sordu Luc ve sıcak parmaklarının onunkilerle birleştiğini hissetti.

Kadın ona baktı ve adam sanki elini tutması tamamen doğalmış gibi gülümsedi. O da gülümseyerek adamın elini deneysel bir şekilde sıktı. İyi hissettirdi. Rahatlatıcı ve başka bir şey. Tek başınaymış gibi hissetmiyordu.

'Evet, sadece biraz... ürkötüm. Bu kadar derin olacağını hiç düşünmemiştim,' diye fısıldadı Hattie, devasa mağaradan ürkmüş ve diğer tarafındaki tırazana tutunmuştu. Eğer bu basamaklardan düşerseniz, aÇağıya inmek için çok uzun bir yol vardı. Kendi kendine sövdü. Bu tam bir Chris düşüncesi idi. Her zaman en kötüsünü beklemek. Dünyayı her zaman neşeli bir iyimserlikle karşılamasına ne olmuştu?

'Sormak hiç aklıma gelmedi - klostrofobik falan değilsin değil mi? İstersen üst katta kalabiliriz.

Onun elini sıktı. 'Sadece aptallık ediyorum. Konfor alanımda bir şeyler yaparak çok uzun zaman geçirdim. Bir macera yaşıyor olmam gerekiyordu, unutma. Bunun yerine son birkaç gününü endişelenerek ve çok fazla stres yaparak geçirmişti.

"Oldukça muhteşem, *değil mi?*" diye cevap verdi.

"Öyle," dedi Hattie, hayret ve ilgi duymaya ve olumsuz olmamaya karar vererek.

Hayranlık ve ilgi duymak o kadar da zor değildi; geniş tavanları tutan tuğladan örülmüş beşik tonozlardan duvarlara oyulmuş devasa kabartmalara kadar görülecek ve hayret edilecek çok şey vardı.

Ahşap şampanya rafları ve farklı nişlere sıkıştırılmış tozlu şişe yığınları. Rehberleri onları tünellerden geçirirken, on beş metre genişliğinde ve altı metre yüksekliğinde olduğunu söylediği kabartmalardan birinin önünde durdular. Sarhoş sefahat görüntüsü, üzerlerindeki kare bir tünelden süzülen gün ışığı huzmeleriyle akıllıca aydınlatılmış, gölgeleri ve heykelin derinliğini arttırmıştı. Heykelin adı *Silene*'ydi ve 1884 tarihini taşıyordu. "Ne yazık ki zavallı Gustave Navlet tüm kabartmaları mum ışığında oydu ve bu iki yıldan fazla zamanını aldı. Madam Pommery 1889 yılında elektrik tesisatı kurdurdu. Rehber onları mağaraların bir sonraki bölümüne götürmek için döndüğünde herkes bu ironiye güldü ama Luc olduğu yerde kaldı ve düşünceli bir şekilde yukarıya, ışığa doğru baktı.

"İyi misin?" diye sordu Hattie.

"Mm," dedi, yüzüne kazınmış bir konsantrasyon ifadesi. "Bana yapacağım bir şeyi hatırlattı ama ne olduğunu hatırlayamıyorum. Ona baktı ve güldü. "Ve bu hiç mantıklı değil, değil mi?"

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Hattie, tur grubunun geri kalanına yetişmek için acele ederlerken onun şaşkın yüzüne gülerek.

Rehber, kelimelerin, mesajların ve resimlerin yumuşak tebeşirle kazındığı bir duvarın yanında durdu. "Büyük Savaş sırasında Reims şehri sürekli bombalanıyordu. Bu yüzden kent sakinlerinin çoğu mağaralarda yaşamak için yeraltına taşındı. Duvarlarda izlerini bıraktılar. Yıllarca yer üstüne çıkmayan çocuklar için sınıflar, hastaneler, yatakhaneler ve hatta spor salonları vardı.

Hattie duvarlara baktı ve ürperdi. Her ne kadar görkemli olsa da, burada gün ışığından yoksun, sürekli soğuk havada yaşamayı hayal bile edemiyordu ama alternatifinden daha iyi olduğunu düşünüyordu. Tanrım, yirminci yüzyılın sönmekte olan korlarında doğduğu için minnettardı.

'Bize nimetlerimizi saydırıyor' dedi.

Grup yeni bir mağaraya doğru ilerledi.

'Şimdi burada-' Rehberin sesi hoş bir kesinti sağladı. "Sizce bu işaretler ne anlama geliyor olabilir?"

Yüzünde belirgin bir her şeyi bilen sırtışı olan Luc dışında gruptaki diğer herkes gibi o da şaşkınlıkla 'Manchester' yazan büyük bir tabelaya baktı. Burası ile uzak bir kuzey İngiliz şehri arasında ne gibi bir bağlantı olabilirdi ki? Sonra Zürih için başka bir tabela gördü.

"Tamam, Bay Ukala, dökül bakalım," diye fısıldadı Luc'a. Ama şımarık tur rehberi anlatmaya başlayınca Luc parmaklarını dudaklarına götürmekle yetindi.

"Eskiden şampanyaları belirli pazarların damak zevkine göre harmanlardı ve onları burada saklardı. Aslında Madame Pommery Brut şampanyayı ilk yapanlardan biriydi ve bunu İngiliz pazarı için yapmıştı. O zamana kadar şampanya hep tatlıydı. İngiltere'de okula gitmişti ve oradaki tercihin sek şaraplardan yana olduğunu biliyordu. Özellikle İngiliz pazarı için bir şampanya üretti ve daha sonra burada gördüğünüz gibi bir adım daha ileri gitti.

"Müşteri hizmetleri böyle olur," diye mırıldandı Hattie.

Turun yeraltı kısmı tamamlandıktan sonra merdivenlere geri döndüler. Çift kapıdan geçip tekrar gün ışığına çıktıklarında, güneş ışığında gözlerini kırıştırarak dururken bir Narnia anı yaşadı. Chris'le olan ilişkisinin soğuk ve karanlık hapsinden kaçarak şatoya geldiği o ilk sabahki gibi hissetti.

"Bu gerçekten ilginçti ama ben mağarada yaşamak için yaratılmamışım. Luc güldü. "Bildiğim iyi oldu.

'Oturmaya ve bana vaat edilen şu gazozdan biraz içmeye hazırım. Şampanya'da yaşadığımı düşünürsek, yeterince içtiğimi sanmıyorum.

"Düzeltememiz gereken bir ihmal," dedi Luc. 'Belki de kutlamak için bir şişe açmalıyız...'

Hattie bekledi.

Luc kaçamak bir ifadeyle, "Bir şeyler," dedi ve Hattie onun gerçekten ne söylemek üzere olduğunu merak etti.

Tadım odası güzel bir şekilde düzenlenmişti ama hepsinden iyisi, sonunda bir kadeh şampanya ikram edildi.

"Bu Pommery Brut Royale. Sommelier bir bardağı ışığa tuttu. "Rengine bakın. Soluk sarı ve hafif yeşil vurguları var.

"Sen öyle diyorsan," diye mırıldandı Hattie'nin yanındaki genç adam. Ardından bir yudum almaları istendi.

"Tadı bana şarap gibi geliyor," diye mırıldandı Hattie'nin komşusu yine. "Bütün bu yaygaranın nedenini bilmiyor musun?

'Şşşt, Leigh,' dedi kız arkadaşı, koluna vurarak.

Hattie bir yudum aldı ve şarabı ağzında döndürdü.

"Bu şarap," diye açıkladı sommelier, "zarif ve canlı.

Hattie tadına odaklandı. Hayır, ona sadece gazlı gibi geldi. Güzeldi ama şaraptı.

Sommelier şöyle devam etti. 'Kırmızı meyvelerin iddialı notalarını tadabilirsiniz. İyi dengelenmiş bir şarap.

Hattie başını salladı, dengesiz bir şarabın tadının nasıl olacağını ve şarabı neden bu küçük bardaklarda servis ettiklerini merak ediyordu.

"Neden flütlerle servis etmiyorlar?" diye sordu Luc'e fısıltıyla, herkesin önünde aptal gibi görünmek istemiyordu.

'Bunlar laleler. Aromanın bardağa dolmasını sağladıkları için tatmak için çok daha iyi. Ampul şekliyle onu yakalarlar. Flütler tatmaktan ziyade içmek için daha iyidir, çünkü dar boyun çok fazla kabarcığın kaçmasını engeller.

"Ne yani, o güzel kupa şeklindeki bardaklar iyi değil mi?

"Üzgünüm, çok şık görünüyorlar ama baloncukların kaçmasına ve şampanyanın çok daha çabuk bitmesine neden oluyorlar.

'Peki bu şeklin Marie Antoinette'in göğsünden esinlenerek yapıldığı doğru mu? Babam hep bunu iddia ederdi. Hattie babasının bu gerçeği büyük bir zevkle söylediğini hatırlıyordu. Ani bir acıyla her ikisini de özlediğini fark etti.

ve son yıllarda onları ihmal ettiği için kendini suçlu hissediyordu. Yine de onları daha fazla görmesi için başının etini yememişler, kendi haline bırakmışlardı.

'Üzgünüm, bu şehir efsanelerinden biri. Tamamen saçmalık. Yine de,' yüzü aydınlandı, 'yaklaşık on beş yıl önce Karl Lagerfeld ve Dom Perignon'un Claudia Schiffer'in göğsünü temel alan bir içki kâsesi yaratmak için ortaklık yaptıkları doğru.

"Bunu hatırlaman ne tuhaf," dedi Hattie eğlenerek.

'Ve sonra Kate Moss vardı. Bir model olarak sektördeki yirmi beş yılını kutlamak için Londra'daki 34 Restaurant tarafından sol göğsünün şekli ve boyutunda bir kupa bardak yaratıldı.

Hattie gülerek, "Eğer başarabilirsen iyi iş," dedi, göğüslerinin bu şekilde ölümsüzleştirilmesini istemeyeceğini düşünerek.

"Model için mi -" diye durakladı "- yoksa cam üreticisi için mi?

Onu kaburgalarından dürttü. 'Berbatsın. Tek yönlü bir zihnin olduğunu düşünmeye başlıyorum.

Eğildi ve kulağına fısıldadı. "Sadece senin yanında, Hattie.

Tekrar parlak güneş ışığına çıktılar ve Luc onu öğle yemeğine götürmek için ısrar etti.

'Mükemmel bir *plat du jour* yapan bir yer biliyorum. Üç çeşit.'

"Öğle yemeği için mi? Yapılacak çok lüks bir şey gibi görünüyordu.

"Bir park bankında baget ekmek ya da hızlı bir sandviç beni oldukça mutlu ederdi.

"Bu öğle yemeği değil. Sesi hafifçe öfkeli geliyordu. "Emin misin? Hattie sordu.

"Ben Fransız'ım. Eminim. Öğle yemeği günün en önemli öğünüdür.'

"Gerçekten mi? Peki ya akşam yemeği?'

Bu da aynı derecede önemli. Ama acelemiz yok. İyice sindirmek için zamanımız olacak ve sonra Notre Dame'ı ziyaret edebiliriz'.

"Paris'te olduğunu sanıyordum.

'Notre Dame, Meryem Ana'dır - Fransa'nın her yerinde çok sayıda Notre Dame vardır. Buradaki katedral resmi olarak Notre Dame de Reims. Paris'teki ise Notre Dame de Paris'tir.

Luc onu sokaklardan geçirerek, içinde ondan az masa bulunan ve bazıları kaldırılma sıkışmış olan küçük bir restorana götürdü.

"Çok güzel görünüyor.

"Öyle. Yemekler

mükemmel.' "Çok kalabalık.

"Çünkü Fransa'da herkes öğle yemeği için durur.

Masasında sandviç yemeyi çok seven Hattie şüpheli bir tavırla kaşlarını kaldırdı.

'Bu doğru. UNESCO'nun Fransız gastronomik yemeklerini İnsanlığın Somut Olmayan Kültürel Mirasının bir parçası olarak ilan ettiğini biliyor muydunuz?

"Beni kandırıyorsun," dedi Hattie, tek kelimesine bile inanmayarak.

"Sana söz veriyorum. Bak bakalım. Telefonunun ekranına dokundu ve sonra onu havaya kaldırdı. 'Birliktelik, keyif ve insanlar ile doğanın cömertliği arasındaki denge için önemlidir. İçeride mi yoksa dışarıda mı oturmak istersiniz?

"Dışarıda oturabilir miyiz?" diye cevap verdi Hattie hemen. 'Dışarıda yemek yemeye bayılıyorum. Her zaman kendimi son derece çökmüş ve tatildeymişim gibi hissediyorum.

Gıcır gıcır beyaz peçeteler ve mavi beyaz kareli bir masa örtüsüyle donatılmış bir masaya oturduğunda, elinde deri ciltli bir menüyle Hattie okullu kızların kelime dağarcığını aşan birkaç kelimeyle boğuştu.

"*Balotin* nedir?" diye sordu, *purée fumée*'yi çözmüştü.

füme püreydi, ancak neyin füme püresi olduğundan tam olarak emin

değildi. "Doldurulmuş, yuvarlanmış ve dilimler halinde servis edilen kemikli bir but. "Peki *maroilles* nedir?

"Bir tür peynir.

"Tamam. Ne tavsiye edersiniz?" 'Her şeyi,'

dedi Luc. "Burada her şey yolunda.

"Hiç yardımcı olmuyorsun. Güldü ve set menüye geri döndü. "Öğle yemeğinde üç çeşit yemek yiyebileceğimden emin değilim.

'Endişelenmeyin. Burada nicelikten ziyade niteliğe odaklanılır. Fransızlar öğün aralarında atıştırma eğiliminde değildir.

Sonunda ev yapımı domuz eti, tavuk ve fıstıklı terrine ile üzüm şırası ve hardallı mesclun salatasını seçti. Tabii ki mesclun'un ne olduğunu sormak zorunda kaldı - salata yapraklarının bir karışımı olduğu ortaya çıktı. Ana yemek olarak, kulağa lezzetli gelen bahçe otları yatağında Noilly Prat soslu pollack seçti.

"Ve en önemli şey de şarap," dedi Luc. "Ne istersiniz?"

"Şarap eğitimimden resmen sen sorumlusun," dedi Hattie. "Sen seç.

Şarap listesini incelemek için biraz zaman harcadı ve Hattie onu inceledi. Onunla geçirdiği zaman arttıkça, adamı gerçekten tanıdıkça, ondan daha çok hoşlanıyordu. Başlarda onu pek ciddiye almamıştı; biraz eğlenmek isteyen, hafif meşrep bir flörtçü olduğunu düşünmüştü ama şimdi Luc'de çok daha fazlası olduğunu fark etmeye başlamıştı. Arkadaşlarına çok sadıktı, hedefleri konusunda tutkuluydu ve kim olduğu ve ne istediği konusunda güçlü bir duyguya sahipti. Başkasına güvenmeye ya da dayanmaya ihtiyacı yoktu ve kimsenin de ona güvenmesini ya da dayanmasını beklemiyordu. Bu son derece çekici bir özellikti.

"Düşüncelere dalmış görünüyorsun," dedi, sözleri kızın sessiz dalgınlığına nüfuz ederek.

"Düşünmem gereken çok şey var," dedi.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

diye sordu. Kadın yüzünü buruşturdu.

İstiyor muydu?

"Hayır," dedi kesin bir ifadeyle ve ona parlak bir gülümseme fırlattı. Muhteşem bir adamla birlikte lezzetli bir yemek yiyordu. Hayat güzeldi;

Şimdi geleceği düşünmenin zamanı değildi. Bu yaz eğlenecekti ve eğlenmeye de devam edecekti.

Terrine geldiğinde, zengin şuruplu balzamik sirkeyi anımsatan üzüm sırası gezdirilmiş ve hafif bir fıstık çıtırtısı ile süslenmiş tavuk ve domuz eti katmanlarından oluşan mükemmel çizgili bir kareydi. Hardal, roka, friz ve hindiba yapraklarının ısırlığı, etin kaba dokusuna mükemmel bir şekilde eşlik ediyordu. Hattie son lokmayı da bitirdiğinde iç çekti.

"Çok lezzetliydi ve tam kıvamındaydı. "Sana söylemiştim," dedi Luc, hızlı bir üstünlük sırtışıyla.

"Yine de bir sonraki kurstan önce dinlenmem gerekebilir. Saati kontrol etmek için bileğini çevirdi.

Luc elini saatinin üzerine koydu. "Ateş nerede, hotpants?

Kadın güldü.

'Yavaşlamalı, hayatın tadını çıkarmalı, her şeyin tadını çıkarmalı, öğle yemeğinin tadını çıkarmalısınız... Fransız usulü. Her şeyi çok ciddiye alıyorsunuz. Yavaşlamalı ve biraz eğlenmelisin. Ona bir kadeh şarap daha doldurdu. "Şarap hakkında ne düşünüyorsun?

"Çok..." Durakladı ve sonra bir yudum daha aldı, sadece güzel olduğunu söylememeye kararlıydı. Altın rengi sıvıyı ağzında gezdirdi, ağzında bıraktığı hissi değerlendirmek için zaman ayırdı ve şarabın ona neyi hatırlattığını düşündü. "Yaz güneşi, bal ve saman," diye açıkladı.

Luc ona gülümsedi. "Çok güzel. Loire Vadisi'nden bir Chenin Blanc.

Sanki zor bir sınavda doğru cevabı bulmuş gibi hızlı bir sevinç hissetti.

Güneşin altında oturup şarap içtiler ve aralarında çok hoş vakit geçirdikleri belli olan bir grup çakırkeyif emeklinin de bulunduğu gelip geçenleri izlediler. Luc, Hattie'nin gözüne takıldı ve aralarında bir üçüncüyü desteklemeye çalışan iki yaşlı kadını izlerken birbirlerine alaycı bir şekilde gülümsediler.

Artık zaman konusunda endielenmediğine göre, Hattie kendini rahatlamaya, arabının ve altın sarısı güneşin tadını çıkarmaya bıraktı. Belki de biraz eğlenmeye ihtiyacı vardı.

Bir sonraki yemeğın gelmesi neredeyse utanç vericiydi, çünkü bir şeyler yapması gerektiğı anlamına geliyordu, ancak mükemmel pişmiş, hoş kokulu balık filetosunun ilk tadı buna fazlasıyla değdi. Büyük beyaz pullar, limon kekiğı, rezene yaprakları, maydanoz ve tarhun otunun bazı aromalarını emmişti.

"Özür dilerim," dedi toprak gibi zevk iniltisi için özür dileyerek. "Bu ... başka bir şey.' Şarap bardağına uzandı.

"Özür dileme. Hınzırca eklemekten önce durakladı, "Bir kadının eğlenmesini izlemek belli bir zevktir.

Hattie boğuldu, şarap neredeyse ters yöne akarken hafifçe sıçradı, gözleri büyüdü ama Luc'ün bu çirkin ve müstehcen yorumunun yanına kâr kalmasına izin vermeyecekti.

"Bilemem," dedi, nabzındaki ani kıpırdanmadan sonra bulabildiğı en iyi cevap buydu.

"Tabii ki bir kadının eğlenmesini sağlamak daha da büyük bir zevktir.

"Var mı?" Hattie bu sorunun ağzından çıktığına inanamıyordu ama kendini cesur ve gözü pek hissediyordu.

Luc'ün gözleri karardı ve yüzünü yavaşça düşünceli bir şekilde inceledi.

"Ah, evet," dedi ve sesi boğuklaştı, gözlerindeki parıltıyı yoğunlaştırarak ona karşı hissettiğı çekim.

Nedense bakışlarını onun dudaklarından ayıramıyordu. Onu öpmek, onun tarafından öpölmek istiyordu. O muhteşem vücudu kendi vücudunda hissetmenin ne demek olduğunu bilmek istiyordu. 'Göster bana' kelimeleri dudaklarında geziniyordu. Adam ne diyecekti? Eğer onu yanlış anladıysa bu utanç verici olurdu. Ya onunla sadece flört ediyorsa? Bu, bir erkeğe sahip olmanın

sadece bir adamla yattın. Aylardır tanıdığınız ve sonunda sarhoş bir gecede kendinizi onun yatağında bulduğunuz bir adamla. Kendini çok dışlanmış hissediyordu.

'Bu balık çok iyi pişmiş. Balık pişirirken hep gergin olurum. Aşırıya kaçmak kolaydır, değil mi? Sanırım bu tavada kızartılmış. Derisinin çıtırliğini sevdim. Normalde derisini sevmem.' Tamamen saçmalıyordu, konuyu değiştirmeye kararlıydı. "Domuz eti blanquette'in nasıl?

"Mükemmel. Biraz dene. Luc etkilenmiş görünmüyordu ya da belki de onun geveze bir aptala dönüşmesini görmezden gelecek kadar nazikti. Kremalı soslu bir parça domuz filetosunu çatalladı ve ona uzattı.

Sang-froid için minnettar, onu aldı. 'Oh, bu gerçekten çok güzel. Yemeği kıskanıyor olabilirim ama benimki de en az onun kadar güzel.

'İyi ki de öyle, burası benim en sevdiğim yer. Bu kadarcık bir Çeyi bile paylaştığım için onur duyuyorsun," diye takıldı Luc ve Hattie biraz gevşedi, cinsel gerilim azaldığı için minnettardı. Luc onu rahatsız ediyordu. O kadar sofistike, o kıskanılacak, zahmetsiz bilgi birikimine sahipti ki, Hattie onun yanında kendini görgüsüz bir kız öğrenci gibi hissediyordu. Ama hayatı çok ciddiye aldığını ve biraz eğlenmesi gerektiğini söylemişti. Belki de tedbiri elden bırakmalı ve aradığını söylediği maceraya atılmalıydı.

Öğle yemeğinden sonra kentin eski sokaklarında dolaşırlarken Hattie, "Sanırım bu kot pantolondan fırlayabilirim," diye yakındı. Kadın güldü. "Üzgünüm, bu çok fazla bilgi. Senden hoşlanmasını istediğin birine söyleyeceğin bir şey değildi bu. "Aman Tanrım. Notre Dame Katedrali'nin ön cephesini gördüğünde durdu, belindeki kemerle ilgili tüm düşünceleri dağıldı. Küçük oymalar ve özenli detaylarla, son derece süslü bir düğün pastası gibiydi. Üç büyük gotik kemer, oyma taş izleriyle katmanlanmış, muazzam ahşap kapıları cüceleştiriyordu. Her şeyin devasa ölçeği Hattie'nin aklını başından alıyordu. İnsanlar bunu nasıl inşa etmişlerdi?

"Nefes kesici," diye fısıldadı Luc'e, biraz da büyülenmiş bir halde.

"Hiç eskimiyor," dedi, tıpkı Pommery'deki mahzenlerde yaptığı gibi elini tutarak. 'Hadi, içeri girelim. Vitray pencereleri görmelisin.

Serin ve dingin mekânda dolaşırlarken Hattie, insanların inandıkları bir şey adına böylesine görkemli bir şey inşa edebilecek kapasiteye sahip olmalarının nedenini bir kez daha merak etti. Burası vinçlerden ve makine mühendisliğinden önce inşa edilmişti, ancak öğrendiğine göre büyük bir kısmı Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra yeniden inşa edilmek zorunda kalmıştı.

Sonraki kırk beş dakika boyunca, el ele, birbirlerine tek kelime etmeden, durgun atmosferi içlerine çekerek, yerdeki vitrayların yansımaları arasında yürüdüler. Arada sırada başlarını kaldırıp bir şeye bakıyor, birbirlerinin gözlerini yakalıyor ve gülümsüyorlardı. Luc'la birlikte olmak çok kolaydı. Hattie'nin uzun zamandır yaşadığı en dinlendirici, en huzurlu öğleden sonralarından biriydi. Luc'ün yavaşlamak ve her şeyin tadını çıkarmak için zaman ayırmak konusunda ne demek istediğini şimdi anlıyordu. Dışarıya, günün sıcağına geri döndüklerinde, sanki bir süreliğine zamanın dışına çıkmış ve tüm sorunları eriyip gitmiş gibiydi.

Teşekkür etmek için Luc'e döndü ve ona bakarken Luc diğer elini tutup onu kendine doğru çekti. Bakışları buluştu. Nefesi göğsünde sıkıştı ve kendine engel olamadı. Eğildi ve onu öptü.

Dudakları onunkilere dokunur dokunmaz içinde bir güneş ışığı patladı, öpücüğünün yavaş sıcaklığı her hücrelerine kendi piliyle güç verdi. Nabızı damarlarında hızlandı, nefesi göğsünde sıkıştı ve onu asla bırakmak istemedi, asla.

Vay canına, Luc öpüşebiliyormuş. Hayatı boyunca neyi kaçırmıştı? Bu Fransızlara özgü bir şey miydi?

Ancak adam geri çekildiğinde en az onun hissettiği kadar şaşkın görünüyordu. "Ah," dedi ona bakarak.

"Ah, ben de sana," dedi, biraz sersemlemişti ama aynı zamanda kadını gücün lezzetli bir heyecanını hissediyordu. Hayır. Bu sadece... Öpücükler o kadar da elektrikli değildi,

kalpleri titretecek kadar çalkantılı. Bir öpücük sadece bir öpücüktü. Evet, onlar hakkında şiirler ve şarkılar yazıldı ama gerçek değildi.

Luc hâlâ ona bakıyordu. Belki de gerçektir. "Bunu tekrar denemek ister misin?" diye mırıldandı. Luc dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı.

Bu seferki öpücük onları o kadar da şaşırtmamıştı. Kıvılcımlar sönmüştü ama hâlâ birbirlerine doğru o lezzetli yavaş kayış, bir rahatlık hissi ve kalp durduran bir şey vardı. Kendine engel olamayarak kollarını adamın etrafına doladı, adam onu bedenine çekerken bile kendini ona daha da yakınlaştırdı. Hissedebiliyordu... karşılıklı çekimin kesin işaretlerini hissedebiliyordu.

Onları ayıran sadece bir grup okul çocuğunun aşırı heyecanlı tezahüratları oldu.

Luc'ün gözleri hayretle doluydu ve Hattie kendisinininkilerin de aynı şekilde görüldüğünden emindi.

"Bu...

"Öyleydi," diye kabul etti.

Luc onun elini tuttu ve sözsüz bir anlaşmayla parmakları birbirine kenetlenmiş halde yürümeye başladılar. Cadde kalabalıktı, Hattie bunun da iyi olduğuna karar verdi, çünkü tek düşünebildiği Luc'ü tekrar öpmektir. Luc'ün ona attığı yan bakışlara bakılırsa, o da aynı şeyi yapmak istiyordu.

Şemsiyesini havaya kaldırmış bir adamı takip eden bir otobüs dolusu turisti ağırlamak için duvara yaslandıklarında Luc onun kulağına "Seni tekrar öpmek istiyorum" diye fısıldadı.

"Ben de.

Sırıttı. "Eve gitmek ister misin?"

"*Absolument*. Az önce Fransızca bir kelime uydurup uydurmadığından emin olmasa da utangaç bir şekilde ona sıırıttı.

On Altıncı Bölüm

Reims'den dönerlerken Hattie, Luc'ün arabasının üstü açık bir model olması herhalde iyi oldu, diye düşündü. Sıradan bir araba o yüklü atmosferi taşıyamazdı. Birbirlerine gizlice bakıp duruyorlar, sonra da birbirlerini yakalayıp gülümsüyorlardı. Luc'ün eli, vites değiştirmesinin zorunlu olduğu zamanlar dışında neredeyse tüm yol boyunca onun elini tuttu. Duygular yeni ve harikaydı ve eve dönüş yolu boyunca Hattie'nin midesinde binlerce kelebek uçuştu. Kendisinin de uçabileceğini düşündü.

Şato görüldüğünde ve Luc ana yoldan saptığında rahatladılar. Birbirlerine baktılar. Hattie arabayı durdurdukları anda ön kapıdan içeri dalacaklarını ve merdivenleri hızla çıkacaklarını biliyordu. Yolda hızla ilerlerken, daha önce gördükleri, kendi aralarında gülüşüp sohbet eden kadın kalabalığının yanından geçtiler.

Luc frene bastı ve ikisi de birbirlerine sırtarak arabadan dışarı fırladılar. Zihinlerinde aynı niyet vardı. Luc merdivenlerden ön kapıya doğru ikişer ikişer çıktı ve Hattie'nin elini tutmak için en üstte bekledi. Antrede iki adım atmışlardı ki, Solange alışık olmadıkları bir acelecilikle koşarak görüldü.

'Luc! Hattie! Tam zamanında geldin. Ellerini sevinçle birbirine vurdu ve Fliss arkasında belirdi.

Elleri birbirlerinden ayrıldı ama Solange ve Fliss'in heyecanlı bakışlarına bakılırsa ikisi de bunu fark etmemişti.

"Gel, bak," dedi Solange, Hattie'nin koluna girmek için alışılmadık bir otoriterlikle ileri atıldı. Onu koridor boyunca balo salonuna götürdü ve kapıları açtı.

Oda parlıyordu. Her şey birkaç kademe yükseltilmiş gibiydi. Solmuş perdeler değiştirilmiş, şezlong yeniden döşenmiş, boyalar pırıl pırıl parlamış ve tertemiz, tamamen aydınlatılmış avizelerden ışıklar süzülüyordu.

"Aman Tanrım," dedi Hattie kapı aralığından, her şeyi içine çekerek. "Çok güzel görünüyor.

Solange başını salladı ve sonra çenesini kaldırdı. "Özür dilerim, bunu daha önce yapmalıydım. Gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Ben... Georges öldüğünden beri yolumu kaybettim, evin artık bir önemi olmadığını düşündüm, özellikle de Marthe gittiğinden beri, ama Luc'un eve gelmesi ve senin burada olman bana amacımı geri verdi. Ve evin hazinelerini paylaşabilmek harika bir şey.

Fliss kolunu onun omuzlarına doladı. "Bu söylediğin çok hoş bir şey. Hattie balo salonuna doğru bir adım attı ve nefesi kesildi.

'Solange! *C'est magnifique!* İlkel Fransızcasının sevincini yansıtacağını umuyordu. "Bütün bunları bugün mü yaptın?" diye sordu, odanın içinde dolaşırken ve yeni pelüş kadife döşemelere dokunurken yapılanların büyüklüğünden biraz etkilenmişti. Darbeleri ve çarpmaları gizlemek için yaldızlı boyaya bile rötuş yapılmıştı. Düzinelerce ipek minder de ortaya çıkmıştı ve pencerelerde krem rengi perdeler vardı. Tam anlamıyla bir dönüşümdü.

Hayır. Dün ve bugün bir temizlikçi ekibimiz vardı. Köyde de döşemecilik yapan birini tanıyorum. O ve babası da iki günlüğüne geldiler.

"Görünüşe göre..." Hattie'nin yüzü kocaman bir gülümsemeyle buruştu. "Tek kelimeyle harika. Bütün bunları yaptığına inanamıyorum. Teşekkür ederim.

Solange başını salladı. 'Bana teşekkür etmene gerek yok. Çok geç kalmıştım.

"Ve her şey harika görünüyor," diye araya girdi Fliss, sanki bir sürü suçlama ve kendini suçlama olacağını hissetmiş gibi. 'Bence bu akşam biraz dinlenmelisin. Neden herkes için akşam yemeği pişirmiyorum? Kendimi biraz yedek parça gibi hissetmeye başladım.

"Kulağa mükemmel bir plan gibi geliyor," dedi Luc.

"Bu akşam çocuklarıma yemek pişiriyor olmam gerekiyordu," dedi Solange oldukça pişman görünerek.

Fliss onun kolunu tuttu ve kendi kolunu ona geçirdi. "Bu akşam hepimizin yemek yemesi gerekiyor, neden güçlerimizi birleştirmiyoruz?

Solange'ın yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi.

Fliss Fransızca konuşmaya başlamadan önce 'Birlikte yemek pişirin,' dedi.

Solange aydınlandı ve Fliss Hattie'ye dönmeden önce ikisi hızlıca sohbet ettiler. 'Her şey ayarlandı. Bu akşam yemekte bir araya geleceğiz ve hafta içinde pazara gittiğimizde özel bir şeyler pişireceğim. Avuçlarını birbirine sürttü. "Bu çok daha iyi bir plan çünkü şehre gerçekten gidebilirim. Hattie'yi dürttü. "Ve biraz hava atabilirim.

"Çok nazıksın Fliss," dedi Solange, kirli kollarına bakarak. Belli ki temizlik ekibindeki rolünü oynamıştı. "Daha sonra gelip *boudin blanc*'ı getireceğim ve birlikte pişireceğiz. Kendi evine doğru yola çıkarken adımlarında neredeyse bir sıçrama vardı.

"Mükemmel," dedi Fliss, kendinden memnun olduğu belliydi. 'Sanırım yukarı çıkacağım ve-'

'Hayır, Hattie, bugün kaytarıyorsun. Seninle fikirlerim hakkında konuşmak istiyorum. Gerçekten heyecanlıyım ve bence onları seveceksin.

"Ama-" Hattie Luc'e bir bakış attı.

"Başka ne yapacaksın?" diye sordu Fliss. 'Temizliğin hepsi bitti. Sakın bana bir planın olduğunu söyleme.

Hattie bu kez Luc'e bakmaya cesaret edemedi ve içten içe küfrederek, "Elbette yapabilirim," dedi.

"Sanırım üzüm bağına gidip Alphonse'u göreceğim ve bu akşam bizim için bir şişe şampanya çıkarması için onu ikna edeceğim," dedi Luc.

"Ve belki de ona mutfağıma çamurla girmemesi gerektiğini hatırlatabilirsiniz.

Hattie Luc'e hızlıca bir göz attı. Luc ona göz kırptı ve arkasını dönüp giderken Hattie'nin kıpır kıpır olan hormonlarını hafifçe kaynamaya bıraktı.

"Evet," dedi Fliss Hattie'yi mutfağa geri götürürken, sanki Hattie'nin seçme şansı olsa doğruca Luc'ün yanına gideceğini biliyormuş gibi. 'Son bir menü önerim var. Başlangıç olarak kuşkonmaz, çeşitli biberler ve yeni patates salatasına ne dersiniz? Ardından limon şerbeti ve ana yemek olarak patates, soğan ve füme mozzarella pavé ve kuşkonmaz demeti ile fileto mignon ya da limon kokulu patates püresi, yeşil fasulye ve maydanoz sosu ile ot kabuklu yabani somon.

"Hepsi bana lezzetli geliyor.

'Güzel, hepsini yazacağım ve sonra kuzeninin ne düşündüğünü görebilirsin. Düğün pastası konusunu da ona tekrar sorman gerekecek. Bu konuda henüz geri dönmemesine şaşırdım. Düğünü iptal edebileceğini düşünmüyorsun, değil mi?

'Hayır! Kesinlikle olmaz. O ve Hugo birbirleri için mükemmeller ve... tüm aile onu seviyor.

"Doğru. Bu akşam yemek pişirmeye başlayacağım, sen de yardım edebilirsin'.

Bir saat sonra, Fliss'in taleplerinden bitkin düşen Hattie, "Başka bir şey yapabilir miyim?" diye sordu, bakışları son bir saat içinde doksan milyonuncu kez istemeden kapı aralığına kayıyordu. Peynir rendelemiş, bulaşık yıkamış ve masayı hazırlamıştı, yani tamamen işe yaramaz değildi.

Fliss başını iki yana eğip ona bıkkın bir bakış fırlattıktan sonra buzdolabına doğru yürüdü ve bir şişe şarap alıp bir bardak doldurdu.

"İşte. Al bunu. Git bir duş al ya da ne yapman gerekiyorsa yap ve ayaklarımın altından çekil. Bu sadece basit bir yemek ve Solange yakında burada olacak.

"Yardım ediyordum," dedi Hattie öfkeyle, Luc'ün ortaya çıkmasını umarak etrafta dolaşmıyormuş gibi davranmaya çalışarak.

'Elbette öyleydin. Defol git. Bir eliyle Hattie'yi kapıya doğru kışkırladı. "Aylak bir ergen gibisin.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum," dedi Hattie.

"Tabii ki bilmiyorsun. Fliss gözlerini devirerek büyük bir olay yarattı. "Şimdi defol git ve beni rahat rahat yemek yapmam için yalnız bırak. Bu halinle işime yaramazsın.

Vazgeçip odasına çıkmak onu rahatlatmıştı. Bütün öğleden sonra kıpır kıpır olmuş ve dikkati dağılmıştı. Luc'ü yakında görecekti. Serinletici bir duştan sonra saçlarını türban şeklinde topladı, büyük banyo çarşaflarından birini göğsüne doladı ve bir kadeh şarap eşliğinde akşam güneşinin tadını çıkarmak ve Gabby'yi aramak için balkona çıktı.

Kuzeninin numarasını ararken ferforje korkuluğun üzerinden sarkarak manzarayı seyretti. Telefon birkaç kez çaldı ve sonra sinir bozucu bir şekilde telesekretere düştü.

Gabby, ben Hattie. İyi haber, senin için bazı menü fikirlerimiz var. Belki bir göz atar ve ne düşündüğünü bana bildirirsin. İç çekerek telefonu küçük metal masanın üzerine bıraktı ve küçük veranda masasına oturup yüzünü kaldırarak tenindeki sıcak güneş hissinin tadını çıkardı.

Aşağıdaki duvara tırmanan yabanasmalarının arasına girip çıkan küçük kuşların cıvıltılarını ve vadiye doğru inen küçük yolda ilerleyen bir traktörün uzaktan gelen sesini duyabiliyordu. Önünde uzanan yeşillik deseni, asmaların tertemiz çizgileriyle ikiye bölünmüş yumuşak, dalgalı manzarayı renklendiriyordu. Geniş panoraması ve bir şekilde sahnenin bir parçası ama aynı zamanda uzakta olma hissiyle bu manzarayı yükseklerden görmeyi seviyordu. Bir huzur ve kendine zaman ayırma hissi vardı. Bu düşünce aklına düşer düşmez telefonuna bir mesaj geldi.

*Merhaba Hattie. Umarım iyi vakit geçiriyorsundur. Bu hafta senden haber alamadım, umarım her şey yolundadır. Her zaman yanındayım. Olurdu
Nasıl gittiğini duymak harika olur? Cx*

İsteksizce yazdı:

Burada her şey yolunda. Meşgulüm ama ilerleme kaydediyorum. Umarım her şey yolundadır. H

Durakladı. Bir öpücük koymalı mıydı, koymamalı mıydı? O lanet x harfi alfabeden silinmeliydi; röntgen çektiirmedığınız sürece hiçbir işe yaramıyordu. Cevap vermekten kaçınmak yerine tekrar denemek istediğinde dürüst davranmadığı için pişmanlık duydu. Daha da kötüsü, eğer x'i kaçırırsa, hala arkadaş olmadıklarına dair bir endişe ve kaygı seline yol açacağını biliyordu.

"Derin düşüncelere dalmış görünüyorsun.

Hattie sıçradı ve istemeden de olsa hazır olmadan gönder tuşuna bastı, öpücük olmadan, bu da şaşkınlığa neden olacaktı. Başını kaldırdığında Luc'ü belinde bir havluyla buldu, beyaz kumaş derin bronzluğunu daha da belirginleştiriyordu. Bakışları Luc'e kayınca, kaynayan hormonları neredeyse alev alacaktı.

havlunun üzerinden ve göbek deliğinin altındaki saç çizgisinden geçerek, anında ve ısrarlı bir şehvet çekişini beraberinde getirdi.

"İkizler," dedi Luc, havlusunu başıyla işaret ederek, balkonunun kenarında, onunkinden bir metre kadar uzakta durdu.

"Mm," dedi, onun çıplak göğsünü görünce şaşırmıştı. Kadın havlusunu otomatik olarak göğsünün etrafına daha sıkı sararken adam sırtıttı.

Kalmalı mıydı yoksa gitmeli miydi? Belli ki hiç de garip hissetmiyordu. Söyleyecek daha iyi bir şey bulamadığı için, "Manzara çok güzel," dedi ve sonra

hemen dilini ısıırıp koparabilirdi.

"Öyle," dedi, ağzının kenarında bir gülümseme belirdi.

Ona sert bir bakış attı ve sonra bir kahkaha patlattı. Ayağa kalkarak onun karşısına geçti. Adam hem çok yakın hem de çok uzaktı. Aradaki o küçük ama devasa boşluk olmasaydı şu anda ne olacağını merak ederken, az önceki öpücük iki taraf arasında cızırdadı ve kollarındaki küçük tüyler diken diken oldu.

"Bunun içine girdim.

Luc iki balkon arasındaki boşluğa bakıp sahte bir hüznü iç çekmeden önce, "Ne yazık ki tam anlamıyla değil," dedi. "Öğleden sonran nasıl geçti? Seni özledim.

Kalbi komik bir somon sıçraması

yaptı. "Tamam. Ya sen?

'Seninle olmayı tercih ederdim. Alphonse senin kadar güzel görünmüyor.

İltifatlara alışık olmayan Hattie güldü. "Umarım bunu ona söylememişsindir, duygularını incitmiş olabilirsin.

Luc'ün yüzü yumuşadı. "Sanırım şapşal suratımdan, zamanımın çoğunu sevimli bir İngiliz kadını öptüğümü hayal ederek geçirdiğimi tahmin etmiş olabilir.

Kalbi kesinlikle pelteye dönmüştü. Dizleri her an onu bırakabilirdi. "Gidip akşam yemeği için hazırlanmalıyım," dedi.

dedi, gözleri istemeden tekrar adamın göğsüne kayd1. Korkağın tekiydi ama yarı çıplak Luc'e daha fazla bakmak zorunda kalırsa kendiliğinden yanabilirdi. Havluyu sıkıca tutarak ayağ a kalktı. Havlunun hâlâ sağlam olup olmadığını bir kez bile kontrol etmeden sohbet etmekle iyi ettiğini düşünüyordu.

"Yakında görüşürüz," dedi Luc ve gözleri hınzır bir vaatle parladı. Bekleyemedi.

On Yedinci Bölüm

Hattie en güzel elbisesini giyerek mutfağa girdi, kumaşın bacaklarında uçuşmasının keyfini çıkarıyordu, Fliss de üzerini değiştirmişti ve beyaz keten pantolon ve düzgün bir lacivert tişört giymişti.

"Güzel elbise," dedi Fliss, Hattie'nin elindeki boş şarap bardağını doldurmadan önce.

"Ta. Sen de güzel görünüyorsun."

"Bu akşam dışarıda, verandada yemek yeriz diye düşündüm. Dışarıda çok güzel büyük bir tahta masa var ve çok güzel bir gün oldu.

"İyi plan.

"Böylece gidip masayı hazırlayabilirsin. "Evet, patron," dedi Hattie.

Sırıttılar ve birbirlerine kadeh kaldırdılar. Hattie etrafında başka bir kadının olmasının aslında oldukça hoş olduğunu fark etti - zaten arkadaş gibi hissettiği biri. Son birkaç yıldır arkadaşlarının çoğuyla temasını kaybetmişti ve bunu kabul edecek zamanı olmasa da, yalnızlık çekiyordu.

Bir avuç çatal bıçak alarak geniş Fransız kapılarından, sarı liken lekeleriyle renklenmiş soluk taş verandaya çıktı. Pişmiş toprak saksısından fırlayacakmış gibi duran biberiye bitkisinin iğne parmaklarının yanından geçerken, keskin odunsu koku havaya yayıldı. Bir an durakladı. Güneş ışığı bir asmanın arasından süzülüyordu.

örtülü pergola, taşa vuruyordu. Otlar -fesleğen, kekik, kekik, frenk soğanı ve daha tanımadığı birçok bitki- verandanın köşelerine, farklı büyüklükteki pişmiş toprak saksıların kıvrımlı taramaları halinde yerleştirilmişti. Tam ortadaki ahşap masa pergolanın altındaydı ve vadinin manzarasını seyretmek için mükemmel bir şekilde konumlandırılmıştı.

Burası gelin partisinin törenden önce toplanması için ideal bir yer olacaktı. Şatonun bir kanadının arkasına gizlenmişti, çok küçük ve özeldi. Yapbozun bir parçası daha yerine oturduğu için memnun olan Hattie, içinden mırıldanarak masayı hazırladı.

Alphonse kasıla kasıla içeri girerken o da mutfığa döndü. Onu şaşkınlıkla izledi. İri bir adam olmasına rağmen, onunla daha önce tanıştığında, kesinlikle erkeksi olmasına rağmen, çok daha sade olmuştu. Bu çalım yeni ve abartılıydı.

"Güzel bir şeyler kokuyor. Ne yiyoruz?" diye sordu ve öğrenmek için fırın kapaklarından birini çekiştirerek açmaya başladı.

"Hayır! Seni aptal," diye bağırdı Fliss avlu kapısından. "Ne yapıyorsun sen?"

Koşarak geldi ve adamın cüssesini iterek yoldan çekti.

Hattie istemsizce araya girecekmiş gibi öne doğru adım atarken, ikisi birbirlerine ters ters bakıyor, adeta hırslıyorlardı.

'Tanrı beni böyle kafasına göre fırın açmanın doğru olduğunu düşünen aptallardan korusun. Aklından ne geçiyordu?'

Alphonse, daha iyi bir gün geçirmiş olsaydı, Hattie'nin bu şekilde tepki vermeyeceğinden şüpheleniyordu, ama Hattie'nin sözleri üzerine bir güvercin gibi havalara uçtu. "Ne düşünüyordum ki? Burası annemin mutfığı. Daha önce burada benimle hiç sorun yaşamamıştı.

'Burada olmanla ilgili bir sorunum yok. Fırını açmanla ilgili bir sorunum var.

Alphonse Fransızca kısa ve öz bir yorumla karşılık verdi. Ne yazık ki Fliss'in anadiline olan hâkimiyetini hafife almıştı.

"Sen kime şımarık prenses diyorsun?" diye karşılık verdi.

Alphonse, dürüst olmak gerekirse, biraz utanmış görünme nezaketini gösterdi ve Fliss burnunu havaya dikip saçlarını omzunun üzerinden atmasaydı özür bile dileyebilirdi. "Köylülerin isyan ettiği doğru.

Hattie, Alphonse'un son sözü söylemesi gerekmeseydi, o aşamada hep birlikte olduklarını söyleyebilirdi. "Kendini beğenmiş bir kaltak olmaktan iyidir. 'Beetch'in ağır aksanlı telaffuzu bile hakareti yumuşatmadı. Solange o anda mutfağa girdi ve oğlunun kulağına sert bir tokat attı.

"Alphonse, hemen ondan özür dile.

Annesine isyan dolu bir bakış attıktan sonra Fliss'e döndü. "Özür dilerim.

Hiç de yüce gönüllü olmayan Fliss burnunu tekrar eğdi ve kibirli bir gülümsemeyle, "Özrün kabul edildi," dedikten sonra karanlık bir sesle ekledi, "Yine de suflemi mahvettiysen seni öldürmek zorunda kalabilirim. Saatine baktı. 'Umarım Yvette zamanında gelir. Bu suflelerin beş dakika içinde çıkması gerekiyor ama arkadaşımız sayesinde sönmeyeceklerini garanti edemem. Ağzı tiksintiyle buruştu ve Alphonse ona ters ters baktı. Hattie onlara gülmek istiyordu, ama onun Fliss'ten büyülenmiş gibi görüldüğünü fark etmişti, çünkü ne zaman başını çevirse gizlice onu izliyordu.

Tam bu sırada Yvette avlu kapısından içeri daldı. Fliss'i görünce, "Sen yenisin," dedi.

"Yvette!" diye nazıkçe azarladı annesi. "Bu Fliss, Hattie'ye yardım etmek için burada.

"Harika, bir tane daha," diye mırıldandı Yvette Fransızca, Hattie'nin tercüme etmesi bir saniye sürse de, hoşnutsuzluğu belliydi.

Ancak Fliss, Solange'a dönüp daha nazık bir şekilde, "Çocuklarınız sizin görgü kurallarınızı miras almamış," demeden önce, "Harika, bir kaba daha," diye karşılık verdi.

"Hayır," diye tersledi Solange, "öyle görünmüyor. Hem Yvette'e hem de Alphonse'a klasik hayal kırıklığına uğradım bakışını attı. Alphonse özür dileyerek annesini yanağından öptü. Sonra Fliss'e döndü ve onun elini tuttu, ince beyaz parmaklarını kocaman ellerinin arasında cüceleştirdi. "Özür dilerim *matmazel*. Berbat bir gün geçirdim ama bunun acısını sizden çıkarıp kabalık etmemeliydim. Başını eğdi ve bu son derece büyüleyici bir hareketti. Fliss şaşırılmış bir halde gözlerini kırıştırarak ona baktı ve tek kelime etmedi. Hattie onun dilsiz kaldığını ilk kez görüyordu.

"Ah, mutlu aileler," dedi tanıdık bir ses. Hattie döndüğünde Marine'i bir başka çarpıcı elbise giymiş olarak buldu, bu seferki öncekinden biraz daha resmiydi. "Herkes iyi akşamlar.

'Merhaba, Marine. Büyüleyici görünüyorsun,' dedi Yvette ve ayağa kalkarak iki yanağına birer öpücük kondurdu. 'Luc'un henüz hazır olduğundan emin değilim. Hâlâ saçını yapıyor olmalı' dedi.

Hattie kaşlarını çattı ve ağzından çıkan "Luc?" sesine engel olamadı.

"Evet," dedi Yvette ona parlak bir gülümseme vererek. 'Bu *Comité Champagne*'ın yıllık yemeği. Takvimde çok önemli bir tarih, özellikle de bu yıl St Martin evini ilk kez temsil edecek olan Luc için. Marine'in babası yönetim kurulunda.

Kapı aralığındaki bir hareket Hattie'nin dikkatini çekti. Luc, şık siyah bir takım elbise, bembeyaz bir gömlek ve siyah bir papyon giymiş, son derece nefes kesici görünüyordu. Onu görünce ilk başta yükselen kelekler hemen pörsüyüp düştüler.

Kendini tam bir aptal gibi hissetti.

"Ah, işte buradasın," dedi Marine, hemen bir kolunu onun beline doladı ve sanki ikisinin nasıl bir görüntü oluşturduğunu biliyormuş gibi hafifçe poz verdi - muhtemelen gezegendeki en yakışıklı çift. "Gidelim mi? Şoförümüz bekliyor.

Luc başını salladı ve Hattie onun gözüne girmeye çalıştığını görebiliyordu ama Luc'ün buna hiç niyeti yoktu. Utanmıştı. Şimdi onun hayatı fazla ciddiye almamak ve biraz eğlenmekle ne demek istediğini çok iyi anlıyordu.

"İyi eğlenceler," dedi Yvette, sanki Hattie'nin aklından geçenleri okumuş gibi. Hattie bir gülümseme yarattı ve yüzüne bakmadan ona doğru yöneltti. Kendini hasta hissediyordu.

"*Au revoir*," diye koro halinde Alphonse, Solange ve Fliss.

Göz alıcı çift ayrıldı ve Hattie şaraptan büyük bir yudum aldı, çok istemesine rağmen kadehi tam olarak boşaltmadı.

On Sekizinci Bölüm

"

Suflelerim! Fliss ayağa fırladı ve mutfağa doğru gözden kayboldu. Alphonse onun gidişini izledi. "Yardıma ihtiyacı var mı bir bakayım," dedi arkasından yürümeye başlamadan önce.

Mutfak kapısından onun şöyle dediğini duydular: 'Yardıma ihtiyacım olsaydı, yardım isterdim.

O.'

'Zavallı Alphonse, ondan p e k hoşlandığını sanmıyorum,' dedi Yvette. alaycı bir sırıtışla.

Solange elini kızının koluna koyarak başını hafifçe salladı.

Verandaya oturmaya çıktıklarından beri sohbete katılmak ve her şey yolundaymış gibi davranmak için elinden geleni yapan Hattie kadehini kaldırdı. 'Teşekkür ederim, Solange. Balo salonu kesinlikle harika görünüyor. Yarın sabah kuzenime göndermek üzere bir sürü fotoğraf çekeceğim.

Yvette'in kafası annesine bakmak için keskin bir şekilde döndüğünde atmosferde çok ince bir değişiklik oldu. Solange elini geri çekerek kollarını göğsünde kavuşturdu.

"*Quoi!*" Ela gözleri parladı. "*Anne?*"

Solange cevap vermeden önce oturduğu yerde biraz büzüldü. İlk başta sözleri biraz tereddütlüydü, özellikle de Yvette sürekli sözünü kestiği için. Sonra Yvette elini masaya vurarak bağırdı. Annesi başını salladı ve

onu ikna etmeye çalışıyordu. Hattie kargaşanın ne olduğunu görmek için geri dönen Alphonse'a baktı; biraz aydınlanma umuyordu ama Alphonse gözyaşlarına boğulmak üzere olan Solange'ı ciddiyle teselli ediyordu.

"Pah!" diye tükürdü Yvette, ayağa kalktı ve sandalyesini arkasından itti. Öfkeli, sarsak hareketlerle önce annesine, sonra Alphonse'a el kol hareketi yaptı ve eli şampanya bardaklarından birini yakaladı. Bardak yere düştü ve Solange'ın gözleri aniden öfkeye döndü. "Yvette!" diye bağırdı ve ayağa fırlayarak kızıyla tartışmaya başladı. Hattie tek kelime anlamamış olsa da, Solange'ın kendini savunduğunu görmekten memnundu.

Kızı ona hırladı ve sonra başı dik bir şekilde bahçeye doğru yürüdü.

Solange'ın gözleri yaşlarla dolarken ve Alphonse onu teselli etmeye giderken, Hattie ne yapacağını bilemez bir halde kalbi küt küt atarak orada oturuyordu. İçini bir korku duygusu kapladı. Anlaşmazlıklarla arası hiçbir zaman iyi olmamıştı, Chris'le bu kadar uzun süre kalmasının nedenlerinden biri de buydu. Bu seferki gürültülü ve öfkeliydi ve doğrudan karışmamış olmasına rağmen biraz titrediğini hissetti. Zavallı Solange'ın yüzü solgundu ama çenesini yukarıda tutuyor ve Alphonse ile sakince konuşuyordu.

"Her şeyin yolunda olup olmadığını sormak istiyorum ama belli ki değil. Dil engeli onu hayal kırıklığına uğrattı.

"Bir aile anlaşmazlığı," dedi Alphonse, ağzı gerilerek. "Özür dilerim. Yvette *annemden* biraz hoşnut değil."

"Ben de öyle anladım. Solange'a döndü ve ona nazik bir gülümseme verdi. "Sen iyi misin?"

Solange gözyaşlarını sildi, ağzı düz bir çizgi haline geldi. "Ne yazık ki Yvette'in öfke nöbetlerine alışkınım. Babasına çekmiş. Bazen birlikte yaşaması zor bir adamdı. Yemeğimizi böldüğü için üzgünüm ama önemli değil. Ayağa kalktı. "Gidip Fliss'in yardım isteyip istemediğine ya da oğlumu götürmemi isteyip istemediğine bakacağım.

"Bütün bunlar da neydi?" diye sordu Hattie, diğer kadının sırtını dikleştirerek geri çekilmesini izlerken, gerginlik midelerini düğümledi.

Alphonse ağır ağır oturarak, "Bir fikir ayrılığı," dedi.

"Oldukça aşırı bir tepki," diye gözlemledi, içinden bir ses bunun gerçeğin tamamı olmadığını söylüyordu.

"Yvette her zaman dengesiz olmuştur," dedi Alphonse. 'Bir keresinde -' diye durakladı, gözle görülür bir ürpermeyle '-' ben ve Luc onun bizimle balığa çıkmasına izin vermediğimizde, ayakkabılarımızı solucanlarla doldurmuştu.

"Urgh!" dedi Hattie her şeyi çok net hayal ederek. 'Zavallı solucanlar. Bu korkunç. Belli ki ortamı yumuşatmaya çalışıyordu.

"Yatağında bir çimen yılanı bırakmak kadar kötü değil.

Bir faraş ve fırça getiren Solange kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Peki bunu hak etmek için ne yaptın?

Alphonse masum görünmeye çalışıp bunu başaramayınca Hattie gülerek kendini şaşırttı. "Şimdi gerçek ortaya çıkıyor.

Solange, "Çocuklar onu bir kütüğün üzerinden nehre ittiler," diye açıkladı.

"Marthe bunun için bize bir hafta boyunca patates soydurdu," dedi, dudakları kederle sarkarak, "ve sanırım Yvette'in yılanı yakalamasına da yardım etti.

"Bu onun fikriydi," dedi Solange alaycı bir gülümsemeyle ve hem o hem de Hattie kıkırdadı, önceki ruh hali ortadan kalktı.

Alphonse, "Kusura bakma *anne*, Yvette'le konuşacağım," dedi.

"Biz konusunda stresli-" Fliss elinde büyük beyaz bir sufle tabağıyla belirince Solange sözünü kesti. Kenarlarından altın sarısı, gevrek bir peynir kabuğu yükseliyordu. Luc'ün daha önceki kayboluşu yüzünden hâlâ midesi bulanıyor olsa da, Hattie'nin ağzı sulandı.

"Bu harika kokuyor," dedi, dikkatinin dağılmasından memnundu, korkak olduğunu biliyordu ama her türlü çatışmadan gerçekten nefret ediyordu.

Herkes Fliss'in suflesini ve Solange'ın *boudin blanc*'ını (yeşillik ve sosisle servis edilen yerel sosisler) överken sohbet kısa sürede geri döndü.

dauphinoise patates.

"Bunlar çok güzel. Fliss beyaz sosislerden birini inceledi. "İçinde ne var?" diye sordu, bir parçayı çatalının üzerinde sallayarak.

"Beyaz bir sosis," diye açıkladı Alphonse, sanki yardım edebilmekten memnunmuş gibi aniden heveslenmişti. 'Kıyılmış domuz eti, ekmek kırıntıları, krema, mercanköşk ve adaçayından yapılan bir Champagne Ardenne spesiyalitesi. *Annemi* özel olarak Rethel kasabasındaki kasaplara götürüp aldırıyorum.

Solange oğluna sevgiyle gülümseyerek, "Alphonse'un her zaman favorisi olmuştur," dedi.

Yemeği bitirdiklerinde hava soğumuştı. Alphonse bulaşık makinesini doldurmak ve ortalığı toplamak için cesurca içeri girmişti. "Bir kadeh şarap daha isteyen var mı?" diye sordu döndüğünde. Fliss'e döndü. "Sanırım yanımda getirdiğim şişeyi seveceksiniz.

'Bu akşam için bu kadar yeter. Siz gençleri yalnız bırakayım,' dedi Solange ve herkesi iki yanağından öperek alacakaranlığa karıştı.

'Bir kadeh daha fena olmazdı ama içeri girelim mi? Hava biraz serinlemeye başladı,' diye önerdi Fliss.

"Sanırım ben yatmaya gideceğim," dedi Hattie. "Soğuk algınlığımdan sonra hâlâ çok yorgunum.

Gevşek ve bitkin bir halde merdivenleri tırmandı. Kime daha çok kızgın olduğuna karar veremiyordu, Luc'ün o çok yumuşak hatlarına kanmış olduğu için kendisine mi - Luc iyiydi, hakkını vermeliydi - yoksa kendisine karşı bu kadar dikkatsiz davrandığı için Luc'e mi? Olması gerekenden daha fazla acı veriyordu.

On Dokuzuncu Bölüm

"Şu peynire bakın," dedi Fliss içten gelen bir sevinç çığlığıyla ve hemen kalabalık pazar tezgâhına doğru uçtu. Solange, Hattie ile memnuniyet dolu bir bakış alışverişinde bulundu.

Hattie yumuşak bir gülümsemeyle başını salladı, yeni keşfettiği oyunculuk becerilerini nereden edindiğini merak ediyordu. Fliss onun ruh halinden habersiz, bu sabah ilk kahvesini içtikten sonra dışarı çıkma önerisine balıklama atlamıştı ama Hattie bir fıçı kahvenin bile Luc kanlı Brémont'a karşı kaynayan öfkesini dindirebileceğinden emin değildi. Üzerinde uyumak öfkesini daha da körüklemişti. Ona böyle davranmaya nasıl cüret ederdi?

"Peynir seviyor, *değil mi?*" diye sordu onlara katılmakta ısrar eden Solange.

'Her şeyi sever. Sadece izle - o da her şeyi denemek isteyecektir,' dedi Hattie, Fliss'in yemek tutkusuna aşınaydı. Bir keresinde onunla İskoçya'da bir çiftlik dükkânına gitmiş ve onu tekrar dışarı çıkarana kadar bir saatten fazla zaman geçmişti.

"Peki neden olmasın?" diye sordu Solange, yüzü aydınlanarak. "Yemek eğitiminiz için iyi olur. Ağzı yarım bir gülümsemeyle kalktı. "Her zaman her şeyi bir kez denemelisin.

Hmm diye düşündü Hattie ekşiyerek. Fransız bir playboyu öpmek de buna dahil miydi?

"Hattie, Hattie. Bu Brie de Meaux'yu denemelisin, çok lezzetli. Fliss, küçük bir krakerin üzerine sızan beyaz kabuklu, soluk bir krem peynir parçası uzattı. 'Bunun harika bir başlangıç olacağını biliyorsun. Her masada rustik Fransız ekmeğiyle birlikte bir tur pişmiş brie. Kuzeninden haber aldın mı?'

Hattie, Fliss'in çenesindeki bir parça peyniri göstererek, "Henüz değil ve bence bu biraz dağınık olur," dedi. "Nedimelerin elbiselerine bulaşmasını istemezsin herhalde.

"Oyunbozan.

"Özür dilerim. Bu sabah negatif olmayı bırakmalı ve kötü ruh halini bunu hak eden birine saklamalıydı.

'Gittiğim bir düğünde yuvarlak peynirlerden yapılmış bir düğün pastası gördüğümü biliyor musun? Sence kuzenin bu fikri beğenir mi?'

"Hayır!" dedi Hattie, hızlı sertliğini bir kahkahayla hafifleterek. 'Gabby Gu anda bir Geyler hakkında tam olarak karar veremiyor. Ona daha fazla seçenek sunmak istemiyoruz.

"Ah, iyi bir noktaya değindin. Fliss çoktan dönüp gitmiş, sepetler ve kutularla üst üste yığılmış, farklı marul yaprakları, kuşkonmaz demetlerinin yanına yığılmış canlı domateslerle dolup taşan bol meyve ve sebze tezgâhını incelemekle meşguldü. Her şey avantajlı bir şekilde sergilendiği için tezgah sahiplerinin tezgahı kurması saatler sürmüş olmalıydı.

'Çiseleyen hollandezli kuşkonmaz herkes için güzel bir başlangıç olacaktır. Yapması çok basit ve çok hoş ve renkli görünecektir. Ya da ince jambon dilimleri ile hindibalı bir domates salatası yapabilirim.

Sonraki yirmi dakika boyunca Fliss bir duraktan diğerine geçerek bol bol fotoğraf çekti ve telefonuna notlar yazdı.

"Sadece yemek yapmak istiyorum," dedi. "Beni davet ettiğin için çok teşekkür ederim, Hattie. Hattie'nin iki elini de kendi elleriyle sıktı. "Çok ilham verici.

"Bir kahveye ihtiyacım var," dedi Hattie yarım saat sonra. Solange'ın durgunlaşmaya başladığını fark etmişti ve bu hiç de şaşırtıcı değildi - Fliss

durmadan onlardan tarif fikirleri alıyordum.

"Yolun karşısında iyi bir yer var. Yvette'in bir arkadaşı işletiyor.

"O nasıl?" diye sordu Hattie. "Şimdi seninle konuşuyor mu?"

Solange omuzlarını yarı silkerek kaldırdı. "Dün gece Bernard'la kaldı. Özür dileyene kadar burada istenmediğini söyledim.

Hattie, Solange'ın soluk görünüşünün ilk başta gösterdiğinden çok daha güçlü olduğunu fark etmeye başlamıştı.

Küçük kafe insanlarla dolup taşıyordu, hepsinin sepetleri ya da çantaları pazardan taze alınmış meyve ve sebzelerle doluydu. İnsanlar masadan masaya sohbet ediyor, geldiklerinde ya da gittiklerinde birbirlerini selamlıyorlardı. Herkes birbirini tanıyor gibiydi ve Solange birkaç çığlıkla karşılandı.

"*Bonjour*, Solange," diye seslendi ön taraftaki tezgâhın arkasından iri yarı kadın.

'*Bonjour*, Marie. Nasılsın?"

İkili arasında hızlı bir sohbet başladı ve Hattie bir kez daha Fransızların ne kadar hızlı konuştuğuna hayret etti. Solange'ın el kol hareketleri neredeyse sözcüklerin döküldüğü kadar hızlıydı.

Fliss sergilenen pastaları incelemeye başlamıştı bile.

"Bunlar ne?" diye sordu, şeker sıırıyla kaplanmış soluk pembe dikdörtgen bisküvi tabağını göstererek. "İlginç görünüyorlar.

"Reims gülleri," dedi Marie. "Yerel bir spesiyalitedir ve kahveyle mükemmel gider. Biraz denemek ister misiniz?"

Fliss cevap veremeden Hattie ve Solange koro halinde, "Evet," dediler.

Bir dakika sonra Marie narin bisküvilerle dolu küçük bir tabak ve üç café au lait getirdi.

"Bunlar çok güzel," dedi Fliss. "Yemeğin sonunda servis edilseler muhteşem olurlar.

Marie, "Aslen Reims'de şampanyaya eşlik etmesi için yapıldı," diye açıklıyor. 'Onları bardağınıza batırabilirsiniz. Tatlar birbirini çok iyi tamamlıyor.

"Acaba düğün için kalp şeklinde olanlardan yapabilir miyim?" dedi Fliss.

Solange ellerini birbirine vurdu. "Ne harika bir fikir.

"Evet, *Vin d'honneur* için mükemmel olurlar," dedi Marie, Solange'a bakıp gülümseyerek. "Yvette buna bayılacak.

"Yvette? Fliss şaşkın görünüyordu.

"Solange'ın kızı," dedi Marie. "Gelin. Hepimiz dört gözle bekliyoruz. Sadece üç hafta kaldı. Kutlamasını büyüdüğü üzüm bağında yapmak onun için çok güzel olacak. Ve tüm köy ile birlikte. Çok eğlenceli olacak.

Solange oturduğu yerde büzülmüş, gözleri kapanmış gibiydi. "Keyfini çıkarın," dedi Marie ve mutfağına geri döndü.

"Yvette evleniyor," dedi Hattie, yapbozun yeni parçalarını yavaş yavaş bir araya getirerek.

"Evet," dedi Solange monoton bir sesle, parmakları gergin bir şekilde eteğinin kenarını çekiştiriyordu.

"Gabby ile aynı gün mü?

"Mm. Solange gözlerini tabağına dikmiş, şaşkın şaşkın bakıyordu.

'Aman Tanrım, zavallı Yvette. Bu kadar üzgün olmasına

ş a ş m a m a l ı ,' dedi Hattie,

Hemen bir elini uzatıp Solange'ın koluna koydu.

'Sana söylemediğim için özür dilerim. Ne yapacağımı bilemedim," dedi altında koyu gölgeler olan gözlerini ovuşturarak. 'Odaları temizlettiğim için çok kızmıştı. Seni başka bir yerde tutmaya ikna etmeye çalışıyordu. Ne yapabileceği konusunda endişeliydim. Ama sen çok iyiydin ve kendini hasta ettiğin için kendimi çok kötü hissettim. Solange elleriyle yüzünü kapattı. "Partiyi üzüm bağında yapmakta kararlı ama ona başka üzüm bağları da olduğunu söyledim.

'Ama burası onun evi,' dedi Hattie.

Solange perişan bir halde başını salladı. 'Ama amcanız arazinin ve şatonun özel kullanımını size verdi. O ne derdi? Yvette çok inatçı. Onunla konuşmaya çalıştım ama partiyi St Martin'de vermekte kararlı.

'Bir şeyler söylemeliydiniz. Bir çözüm bulabileceğimize eminim'.

"Bana izin vermez. Ve eğer Mösyö Brémont duyarsa, şato arazisini kullanmasını tamamen yasaklayabilirdi. Hiç izin istemedi, sadece Brémont'lar hiç gelmediği için sorun olmayacağını düşündü. Ama sonra Luc ortaya çıktı ve sonra da sen.

"Size söylemeden *vin d'honneur*'u düzenlemeye kararlı ama kanepeleri nasıl yapacağım, saklayacağım ve o gün nasıl servis edeceğim konusunda hiçbir fikrim yok. Sanırım siz de yemekleri ve onlara hizmet etmesi için tuttuğumuz iki genç kızı fark edersiniz.

"Bu *vin d'honneur* ne kadar sürüyor?" diye sordu Fliss. "Ve tam olarak nedir?

"Belediye binasındaki törenden sonra düzenlenen geleneksel bir kutlamadır. Genellikle tüm yerel halk gelin ve damada iyi dileklerde bulunmak için gelir ve onların şerefine bir kadeh şarap içilir. Birkaç kanep servisi edilir ve bir ya da iki saat sonra düğün sahipleri yemek için bir restorana ya da başka bir yere giderler.

Fliss anlamlı anlamlı Hattie'ye bakarak, "İki saat," dedi. "Bu bir şey değil.

"İki saate bağlı olarak," diye yanıtladı, "ama henüz bir zaman çizelgemiz yok. Yvette *vin d'honneur*'ün ne zaman yapılmasını isterdi?

"Ben... Emin değilim," dedi Solange, gözleri umutla açılmıştı.

"Eminim bunu başarabiliriz," dedi Hattie. 'Kanepelerde yardımcı olabiliriz. Belki sen de Gabby'nin düğününde yemek pişirmemize yardım edersin. Aynı fikirde olduğundan emin olmak için Fliss'e baktı.

"Bu harika olur," dedi Fliss. "Yetki sende, Hats.

"Bunu yapar mısın?" diye sordu Solange şok olmuş bir ifadeyle. Hattie başını salladı.

"Ama siz bizi tanımıyorsunuz.

"Burası senin evin. Hattie onun kolunu okşadı. "Ve dürüst olmak gerekirse, Yvette'in düğün partisini orada yapmaya herkesten daha çok hakkı varmış gibi geliyor. Sonra gülümsedi. "Ayrıca benim gizli bir amacım var.

"Öyle mi?

'Gabby'nin düğünü için yemek servisi yapacak, masaları kuracak ve yerleştirecek bazı personele ihtiyacımız olacak. Bunu yapacak doğru kişileri bulmamıza yardım edebilirsiniz, size yardımcı olabiliriz. Her zaman fazladan bir buzdolabı sipariş edebilirim.

"Ciddi misin? Solange şaşkın bir hayranlıkla ona baktı. "Bunu yaparsın.

"Yardımı olur," dedi Fliss. 'Her şeyi birlikte kiralayabiliriz ve... sanırım Juliet Garnier bize yardım etmeye biraz yatkın olabilir.

Solange başını öne eğdi. "Özür dilerim.

"Önemli değil," dedi Hattie. Bu Solange'ın suçu değildi. 'İki etkinliği birlikte yapmak, ikisini ayrı ayrı yapmaktan çok daha kolay.

Solange, Fliss ve Hattie'nin ellerini sıkarken gözlerinden yaşlar boşanarak, "Bu benim üzerimden büyük bir yük kalktı," dedi. 'Ne olacağı konusunda çok endişeliydim. Yvette her zaman güçlü bir iradeye sahip olmuştur ve normalde onu ben idare ederim ama şu anda babası düğününde olmayacağı için çok duygusal. Onlar her zaman çok yakındılar. O ve Alphonse aslanlar ve kaplanlar gibi kavga ediyorlar. Ben de arada kaldım. Elbette kızımın istediği düğünü yapmasını istiyorum ama Alphonse'un Luc'a yalan söylemek zorunda kalmasını ya da işini kaybetmesini istemiyorum. Luc'un babası Mösyö Brémont hâlâ şatonun sahibi. Evi bu düğün partisine kiralayan o. Hoşuna gitmezse Luc'un şampanya yapmak için kalmasına izin vermeyebilir.

Hattie belki de hissettiğinden daha cesurca, özellikle de Gabby bu hafta hiçbir e-postasına ya da mesajına yanıt vermediği için, "Aramızda kalsın, iki tarafın da istedikleri düğünü yapmalarını sağlayacağız," dedi. Biraz hokkabazlık yapmak gerekecekti ama herkes bir arada olursa, bunu başarabileceklerinden emindi. Bu arada, Luc Brémont adında biriyle ciddi ciddi konuşuyor olacaktı. Ona kızmak için bir neden daha vardı. Belli ki Yvette'in düğününden başından beri haberdardı. Bu yüzden mi ona bu kadar *iyi* davranmıştı?

Yirminci Bölüm

Hattie üzüm bağına doğru tepindi ve avını bulmak için sarmaşıkların arasında ilerlemeye başladı. Asıl niyeti Luc'ü bir daha gördüğünde ona karşı soğukkanlı davranmak, Marine'le olanları görmezden gelmek ve sıradan ilişkilere alışkınmış gibi *davranmaktı* ama şimdi onunla kavga etmek için iyi bir nedeni vardı.

O ve Alphonse sıralardan birinin ucunda durmuş, asma yapraklarını inceleyerek ve gölgeliklerin altına bakarak ciddi bir şekilde tartışıyorlardı. İkisi de onun öfkeli Amazon yaklaşımına baktı.

"Hattie," dedi Alphonse, "başımızın dertte olduğunu biliyorum ama bakalım, eğer yüzleşebilirsek" gülümsemesiyle. "Bugün nasılsın?"

Ona ters ters baktı ve yüzünde bir endişe pırıltısı gördüğüne sevindi. İyi kız Hattie binayı terk etmişti. Bugün kimse onu büyülemeyecekti.

"Luc, biraz konuşabilir miyiz?" diye tersledi.

Alphonse sırtıttı ve Luc'e Fransızca bir şeyler mırıldandı, sonra çit direklerinden birinin tepesinden şapkasını aldı, taktı ve ıslık çalarak uzaklaştı.

"Hattie. Elindeki budama makasını yere attı ve onun kollarını kavramak için ileri atıldı. "Nerelerdeydin? Açıklamak ve özür dilemek için her yerde seni arıyordum. Ne cüretle bu kadar kızgın konuşurdu?"

Kahretsin, sinir bozucuydu. Onu yakalamıştı; onunla konuşmamak için bilerek markete gitmişti. Kollarını kavuşturdu ve sonra hemen açtı çünkü savunmacı görünüyordu, ki burada hatalı olmasa da öyleydi ve sonra tekrar kavuşturdu çünkü başka ne yapacağını bilmiyordu. Hissettiğinden daha da büyük bir aptal gibi görünüyormuş olmalıydı.

"Hattie, dün gece. Çok korkunç görünmüş olmalı. Ve açıklayacak zaman yoktu. Sana söz veriyorum, bu bir iş anlaşmasıydı. *Comité* yemeğinde Marine'e eşlik etmeyi kabul ettiğimi tamamen unutmuşum. Önemli bir network etkinliği ve Alphonse'a gideceğime söz vermiştim - böyle şeylerden nefret eder. Ancak arabanın geldiğini gördüğümde hatırladım ve smokinimi giydim. Benim tam bir piç olduğumu düşünmüş olmalısın.'

"Evet," dedi Hattie, adamın yüzünü incelerken şimdi biraz ihtiyatlıydı. Dürüst bir yüzü vardı, lanet olsun ona.

'O öpücük yüzünden beynimin darmadağın olduğunu, her şeyin aklımdan çıktığını söylesem yardımı olur mu?

Ne!

"İyi deneme, Luc," dedi, yumuşak sözlerden etkilenmemeye kararlıydı.

"Ama doğru. İçini çekti, öne uzandı ve yüzündeki bir tutam saç fırçaladı. "Senin yanıdayken düzgün düşünemiyorum.

"Eminim yapabilirsin. Yutkundu. Pes etme, Hattie.

"Yapamayacağıma eminim," dedi ve yüzünü kavrayarak onu öpmek için eğildi.

Kıpırdayabilir, başını eğebilirdi ama görünüşe göre yapamazdı. Adamın dudakları onunkilere dokunur dokunmaz ağzı yumuşadı, göğsündeki o çılgın heyecan yeniden alevlendi.

Görünüşe bakılırsa Luc söz konusu olduğunda kızın iradesinin hiçbir önemi yoktu. Geri çekildi. "Affet beni.

"Bunu düşüneneğim. Gerçi Yvette'in düğününden hiç bahsetmedin. Ona alaycı bir gülümseme verdi.

"Yvette'in düğününü biliyorsun. Luc yüzünü buruşturdu, yüz hatlarında bir tiksinti ve utanç ifadesi belirdi. Bu onu hem şaşırtmış hem de memnun etmişti.

"Biliyorum. Sesinde keskin bir ısırık vardı. Juliet Garnier'e durumu anlatmış olmasına rağmen, bariz utancına rağmen onu hemen affetmeyecekti.

Tanrıya şükür. Seninle konuşması için onu ikna etmeye çalışıyordum. Çok dik kafalı. Alphonse ve o bu konuda sürekli kavga ediyorlar. Gabby'nin düğününün gerçekleşmesine en az senin kadar ihtiyacım var. Yeni ekipmanlar için paraya ihtiyacım var. Solange'ın temizlik ekibini geri dönmeye ikna eden bendim. Yvette ile konuştun mu?

"Henüz değil. Hattie birkaç dakika onu düşündü ve sonra içini çekti. Bu onun hatası değildi. Kin tutmanın ne anlamı vardı ki? İlerlemesi ve bu düğünü gerçekleştirmesi gerekiyordu ve herkese ihtiyacı vardı.

"Sanırım helikopter pistini yok eden, yemek şirketini devre dışı bırakan ve -" Hattie sırtıtmaya başladı "- fare ile tavşan pisliği arasındaki farkı bilmeyen oydu.

"Bu kadar komik olan ne?

"Yvette'in tavşan topladığını hayal ediyorum..." İşe yaramadı, kıkırdamasını durduramadı. "Tavşan kakası. Bunu görmek isterdim.

Luc gülümsedi.

"Gerçekten üzgünüm, Hattie.

"Hmm. Şimdi bağ kaç hektar?"

"Kırk," dedi Luc, onun ani vites değişikliği karşısında açıkça şaşırmıştı.

"Bunun içinde, iki düğünü idare etmenin bir yolu olmalı. Hattie gözlerini ona dikti, tam olarak hırlamadı ama yaklaştı. 'Bu sadece planlama ve organizasyon gerektirir. Ve eğer insanlar düğün organizatörüne güvenirlerse

sadece ... belki de güçlü yönlerine oynasaydı, bu kadar büyük bir sorun haline gelmeyebilirdi'.

"Anlaşıldı," dedi Luc, flörtöz bir sırıtışla eklemekten önce, "Sert olman hoşuma gidiyor.

'Beni pohpohlamaya çalışma Luc Brémont. Seni tamamen affedip affetmediğime henüz karar vermedim.

"Tamam. Sonra yüzünde pişmanlık duymayan bir gülümseme belirdi ve sesi alçaldı "Karar vermene yardımcı olmak için seni bu akşam yemeğe çıkarabilir miyim?

Bölüm Yirmi Bir

Restorana oturur oturmaz kendilerine bir kadeh Kir Royale ikram edildi ve Luc onun şerefine kadeh kaldırdı. "*Santé*."

"*Santé*," diye yanıtladı Hattie zarif görünümlü içkiden belli belirsiz bir yudum alarak. "Sanırım bu "şerefe" anlamına geliyor."

'Aslında *à ta santé* idi, sağlığınıza. Sağlığınıza.'

'Çok güzelmiş. Buna alışabilirim,' dedi ve menüyü incelerken ikinci bir yudum alarak sınırlı seçenekten gözünü korkutmamaya çalıştı. Bir kez daha hakkında hiçbir fikri olmadığı kelimeler vardı. Biraz da bu durum gibi. Luc'ün ağzına gizlice bakmaktan kendini alıkoymak neredeyse imkânsızdı. Luc'le her göz göze gelişinde kalp atışları hızlanıyor, şarabından düzenli yudumlar almaya devam ediyordu ki bu da muhtemelen hiç yardımcı olmuyordu. Düşünceleri yoldan çıkmış ve şimdi bir uçuşun kenarında seks olasılığını düşünüyordu.

Tanrım, bu konuda hiç tecrübesi yoktu ve sadece bir erkekle yatmıştı, o da pek talepkâr ya da maceracı sayılmazdı. Ya Luc hileler falan biliyorsa? Fransız erkeklerinin harika aşıklar olması gerekmiyor muydu?

"Endişeli görünüyorsun," dedi Luc, masanın üzerinden elini tutarak, bu pek de yardımcı olmadı. Luc'ün dokunuşuyla kızın nabızı heyecanlı bir şekilde hıçkırmaya başladı.

Tanrım, o kadar belli oluyor muydu? Boyundan büyük işlere kalkışmıştı, belki de itiraf etmeli ve *bunun* kurallarının ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını söylemeliydi.

vardı. *Bu* da neydi *böyle*? Bir kaçamak mı? Bir ilişki mi? Bir tatil romantizmi mi? Ve bunu sormak onun deneyimsizliğini gösterecek bir kabalık olur muydu?

"Sadece yemek," dedi Luc cesaret verici bir gülümsemeye.

Yemek. Yemeği düşün. Seks hakkında endişelenmek ve koltuğunda kıpırdanmak yerine bunu yapabiliirdi.

"Brüksel lahanasının Fransızcası nedir?" diye sordu aniden, Luc'ün onu izlediğini ve bir yanıt beklediğini fark ederek. Fransız erkeklerinin daha iyi sevgili olduklarının doğru olup olmadığını sorsa ne diyeceğini merak ederek neredeyse kıkırdayacaktı.

'Les choux de Bruxelles. Pourquoi? Sanki kızın aklının Brüksel lahanasından milyonlarca kilometre uzakta olduğunu biliyormuş gibi bir kaşını kaldırdı. Tanrım, aklını tekrar oyuna vermesi gerekiyordu. "Hayranı değil misin?

Ürperdi. "Hayır, hiç de sevdiğim bir şey değil.

'Çünkü İngilizler onları kaynatarak öldürüyor. Daha yumuşak bir dokunuş her zaman tercih edilir. Adamın gözleri kızın kollarıyla buluştu ve kız neredeyse iki anlama gelen bu sözün kasıtlı olup olmadığını merak etti. Küçük bir heyecan titreşimi teninde dans etti. "Soğan, sarımsak ve domuz yağıyla kızartılmış olarak çok lezzetlidirler. Gerçekten de lezzetli! Bir adam sadece sesinin tonunu alçaltarak ve göz temasını koruyarak bir şeyin kulağa bu kadar lezzetli gelmesini nasıl sağlayabilirdi?

Ona dikkatle baktı, normal görünmeye çalışıyordu ama içinde giderek artan bir huzursuzluk hissediyordu. "Senin sözüne güveniyorum. "*Poulpe* nedir?

"Ahtapot.

Hattie burnunu kırıştırdı. "Ne önerirsiniz?

"*Cacasse à cul nu* yerel bir spesiyalitedir ve burada özellikle iyidir. Ağzının bir köşesinde muzip bir gülümseme belirdi. "Birebir çevirisi çıplak kık.

Kaşlarını kaldırdı ve içkisinden aceleyle bir yudum aldı, adamın yarı çıplak vücudunun görüntüsünü engelleyemedi. Tabii ki boğuldu, çünkü bu akşam sod'un kanunu bir tarla günü geçiriyordu.

"Çıplak kış," diye devam etti, o mavi gözlerinde hınzır bir ışık vardı, "etsiz gibi. Aslında bir işçi yemeğiydi. Gerçi bugünlerde domuz pastırması ve domuz sosisi ile servis ediliyor. Dökme demir kapaklı bir kapta patates, soğan, sarımsak, kekik ve defne yaprağıyla pişirilir.

Dengesini geri kazanmayı ve sesini nispeten normal çıkarmayı başardığında, 'Kulağa lezzetli geliyor, deneyeceğim' diye cevap verdi.

"Peki ya şarap, ne renk içmek istersiniz?

"Bunu kesinlikle sana bırakıyorum, sen eski ... pert'sin.

'Bu durumda beyaz bir Burgundy şarabı öneririm. Yemeğin patates unsurunu tamamlayan tereyağlı ve ballı tatlarla sahip güzel ve dolgun bir şarap.

"Tamam," dedi Hattie, konuşmanın yeniden daha eşit bir zemine oturduğunu hissederek. "Gerçi sana söylediğim gibi, şarap hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

"Beyaz Burgonya Doğu Fransa'dan gelir ve chardonnay üzüm çeşidinden yapılır.

'İşte Fransız şarabının bu kadar karmaşık olmasının nedeni de bu. Bunu nasıl bilebilirim ki? Neden sadece chardonnay demiyorsun ve bununla yetinmiyorsun? Chardonnay sevdiğimi biliyorum.

Ona yaramaz bir sırıtış attı. "Eğitiminiz ne yazık ki eksik kalmış.

"Öğretmenim mi olacaksın? Kelimeleri durduramadan ağzından çıkıverdi.

Bakışlarını kızıdan ayırmadan, "Ne öğrenmek istiyorsun?" diye sormadan önce adem elması dalgalandı.

Ya şimdi ya asla anlarından biriydi. Ya atlayacak ya da kaçacaktı. "Her şey," dedi kadın, adamın bakışlarıyla yüzleşerek.

Şarap kadehinin üzerindeki parmaklarının gerildiğini gördüğünde neredeyse kahkahalarla gülecekti.

"Her şey mi?" diye mırıldandı. "Bu çok fazla.

"Bu görevi yapamayacağından mı endişeleniyorsun? Kız ona muzip bir sırıtış fırlattı ve adam kahkahayı bastı.

"Sanırım Fransa'nın senin üzerinde bir etkisi var, Hattie," dedi başparmağıyla Hattie'nin avucunu okşayarak.

Hattie kendisini etkileyenin Luc olduğundan emindi. Vücudu tamamen statik elektriklerle yüklenmiş gibi hissediyor, yaptığı her hareket bir başka karıncalanmaya yol açıyordu.

Neyse ki genç bir garson masaya gelip siparişlerini aldı ve Luc şarap seçeneklerini tartışırken Hattie arkasına yaslanıp rahat bir nefes aldı. Tüm o baştan çıkarıcı, dumanlı etkileşim sona ermişti ve rahatlayabilirdi.

"Luc, *cherie*. Hattie başını kaldırdı. Yüce Tanrım, yine mi? Denizci ve ancak annesi olabilecek bir kadın onlara doğru geliyordu.

"Denizci. Ayağa kalktı ve bir dizi öpücüğü daha kabul etmeden ve yaşlı kadına büyüleyici bir gülümseme vermeden önce her iki yanağından öpücükleri kabul etti. O bunu yaparken, Marine dikkatini Hattie'ye çevirdi.

'Oh, düğün organizatörü. O zaman hala buradasın.'

"Hâlâ buradayım," dedi Hattie parlak bir sesle, ama midesindeki tüm sıcak, mutlu Meksika fasulyesi duyguları solup gitmişti. "Düğün için tam gaz ilerliyoruz.

Marine'in ağzı, Hattie'ye kapalı bir Venüs sinek tuzağını hatırlatan eğri bir çizgiyle kapandı.

"Luc, tatlım. *Annem* seni uzun zamandır görmedi. Belki biz de sana katılabiliriz,' diye önerdi Marine tatlı bir gülümsemeyle.

Hattie'nin parmakları önündeki bıçaklardan birinin etrafına dolandı ve tamamen hareketsiz kaldı.

"Özür dilerim. Luc, başparmağıyla yavaş daireler çizerek okşadığı Hattie'nin elini kaldırıp dudaklarına götürdü ve öptü. Marine'e bakmadan Hattie'ye sıcak bir gülümseme verdi. "Bu akşam bir randevumuz var. Kısa bir sessizlik oldu ve Marine sertleşerek Hattie'ye döndü.

Hattie ve sevimli bir gülümsemeyle, 'Bu neden burada takıldığınızı açıklıyor,' dedi. Durakladı ve sonra ekledi, "Kimse bu düğünün burada yapılmasını istemezken. Gülümsemesi genişledi, kırmızı dudakları Hattie'ye Joker'i hatırlattı. Marine bu benzetmeden hiç hoşlanmazdı.

"Bunun için endişelenmene gerek yok, o sorunların hepsi çözüldü," dedi Hattie kurnaz bir gülümsemeyle. "Herkes için çok güzel bir gün olacak.

Luc'un omuzlarının titrediğini gördü. Marine saçlarını savurdu, Luc'e çok kibar bir Fransızcayla bir şeyler söyledi ve annesini çekip götürdü.

Hattie onun gidişini izledi, Luc'ün bu aleni açıklaması karşısında yanakları biraz pembeleşmişti.

Neyse ki yemekler tam o sırada geldi ve garson tarafından gösterişli bir şekilde servis edildi. Hattie, krep ve Bayonne jambonuyla sarılmış beyaz kuşkonmaz olan *asperges blanches habillées*'den oluşan bir başlangıç siparişi etmişti.

"Bu cidden çok güzel," dedi, gözlerini kapatıp tatların tadını çıkararak parmaklarındaki tereyağını yaladı. Gözlerini açtığıında Luc ona bakıyordu, yüzünde rahatsız edici bir takdir ifadesi vardı ve ne düşündüğünü tahmin etmek için dahi olmaya gerek yoktu, özellikle de o yavaş gülümsemesiyle.

'Sakın söyleme,' dedi restorandaki yorumunu hatırlayarak. 'Eğer doğruysa neden olmasın? Seni zevk alırken izlemek hoşuma gidiyor.

Yumuşakça

söylenen kelime onun içinde titreşti.

"Öyle mi?" diye sordu, kışkırtıcı bir şekilde sesini alçaltarak ve onun dudaklarına bakarak.

Adam onun sözlerini dikkatle değerlendirirken uzun bir duraklama oldu.

"Evet," dedi, çok doğrudan bir bakışla ve ne demek istediği hiç anlaşılmıyordu. Hattie'nin yanakları kızardı ama kendini tutmayı başarak ona baktı.

"Benimle yatağa gelir misin, Hattie?" diye sordu usulca.

Yirmi İkinci Bölüm

Restorandan döndüklerinde şatoya girerlerken Luc, "Balkonuma çıkıp bir kadeh şarap içelim mi?" diye sordu. Luc ona rahat bir gülümseme verdi. Hattie konuşamayacak kadar gergin bir halde başını salladı.

Adamın şişeyi açmasını izledi, midesindeki gerilim sarmalı daha da gerildi. Bardağı ondan aldığı anda eli titredi. Ona şaşkın bir bakış attı.

Eğildi ve onu öptü. 'Acelelerimiz yok. Şarabımızı içelim ve gece havasının tadını çıkaralım.

Gözlerini kapattı. "Üzgünüm Luc. Bu konuda berbatım. Sadece bir kişiyle yattım, o da uzun süredir değil. Erkeklerin yatmak isteyeceği türden bir kız değilim. İnsanların hayallerindeki düğünleri planlamalarına yardım ediyorum ama gerçekten çok sıkıcıyım ve artık romantizme inandığımdan emin değilim.

'Kesinlikle seninle yatmak istiyorum... ve daha fazlasını. Sanırım kapıyı açtığım ve seni orada bulduğum andan beri istiyorum.

Neredeyse olduğu yerde eriyecekti.

"Baskı yok. Bu gece olmazsa belki başka bir gece. Elini tuttu ve onu merdivenlerden yukarı çıkardı.

Luc'ün yatak odasına girdiğinde, kalbinin hızla çarpmasına rağmen ona gülümsemeyi başardı. Balkonun yanındaki sandalyenin üzerindeki birkaç atılmış giysi ve komodinin üzerindeki bozuk para ve anahtar yığını dışında

rahat ve yaşanmış bir havası olmasına rağmen hâlâ çok düzenliydi. Buraya ilk kez geldiği zamanı hatırladı. Hattie onun çocukluk kitaplarını görünce gülümsedi ve onları daha sonra sormak için aklına bir not aldı... çok daha sonra.

Odayı incelemekte olan Luc öne fırladı ve bir eliyle yatağın üzerindeki beyaz broderie anglaise nevresimi aceleyle çekti, zaten oldukça düzgündü. "Özür dilerim, planlamamıştım..."

Dürüstlüğü sevimliydi ve tam da ihtiyacı olan güvenceyi veriyordu. Dökülme tehlikesi olduğunu fark ettiği şarap bardağını aldı - belli ki kendinden sandığı kadar emin değildi. Kadehi kendisinininkiyle birlikte tuvalet masasının üzerine koyduğunda, aynada onun parlak, kızarmış gözlerini gördü. Tecrübesiz bir kız gibi görünmediği için memnun bir şekilde kendine gülümsedi. Arzulanan ve çekici bir kadın gibi görünüyordu. Luc Brémont'u istiyordu, onun teninin ve kaslarının dokunuşunu vücudunda hissetmek ve yeniden hissetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyordu.

Onun kollarına doğru hareket etti ve ağızları bir öpücükle birleşti. Hava almak için kalktıklarında, adam onun saçlarına doğru mırıldandı. "Bundan emin misin?"

"Evet," diye fısıldadı, sesi odanın sessizliğinde şiddetliydi.

Elbisesinin üst düğmesini açtı ve köprücük kemiğini okşadı, başını eğerek oradaki hassas teni öptü. Adam öpücüklerini ağzına kadar takip ederken, kadın zevkle iç çekti. Doğru düzgün öpülmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki. Bunun her dakikasından zevk alacaktı. Başını geriye doğru eğerek adamın boynuna erişmesine izin verdi, gezinen dudaklarının uyandırdığı lezzetli hisler karşısında dizleri neredeyse bükülüyordu. Aniden bu yeterli gelmedi ve onu daha yakına çekti ve ağzını açarak onu daha derinden öptü. Adam hemen karşılık verdi, ağzı açıldı, dili okşandı ve onunkine karıştı. Arzusunun arttığını hisseden adamın parmakları bir düğmeyi daha çözdü ve bir elini sutyenin içine sokup göğsünü avuçladı. Göğüsleri

Duygu onu neredeyse düşürüyordu. Kaçan bir trene binmiş gibiydi ve hayatının yolculuğu için trene yapışmıştı.

"Luc," diye fısıldadı, geri çekildi ve onun ısıltılı gözlerine baktı. "*Oui*," dedi adam, göğsü kabarak.

"Durma," dedi. "Durma.

Hattie, Luc'ün koluna kıvrılmış, yüzünde hülyalı bir gülümsemeye yatıyordu. Yatağın başucundaki ışık yanıyordu, bu onun için bir ilkti ve Luc boş boş onun omzunu okşuyordu. Her yerinde yumuşaklık ve sevgi hissediyordu. Luc'le seks yapmak hâlâ bir keşifti. Seksin bu kadar eğlenceli olabileceğini kim bilebilirdi? Ve... orgazmlar. İki kez! Bu daha önce hiç olmamıştı. Biraz utanmıştı çünkü birkaç kez fazla coşkulu zevk gıcırıtları çıkarmış olabilirdi ama cidden adam ne yaptığını biliyordu. Ona çok şefkatli davranmış, her santimini öpmüştü - ve gerçekten de her santimini öpmüştü. Adamın ona yaptıklarını hatırladıkça biraz ateşleniyordu. Onun kollarında yatarken, dürüstçe söyleyebilirdi ki, kendini korunaklı ama aynı zamanda iyi kullanılmış hissediyordu.

"Bu çok güzeldi," diye iç geçirdi, yüzüne bakmak için döndü. "Çok güzeldi. Siz İngilizler, yetersiz ifadenin ustaları. Güldü. "Tamam, çok güzeldi.

İngiliz aksanını taklit ederek, "Çok hoş," diye alay etti. "*Magnifique*, sanırım bunu fark edeceksin. Kulağının hemen altındaki yumuşak noktayı öptü, eli güneye doğru kayarak uyluğunun iç kısmıyla oynadı.

"Bunu... bilirsiniz... tekrar yapmak isteyemezsiniz.

"Yapamaz mıyım?" Gözleri hınzırca parladı. "Sanırım muhtemelen yapabilirim. Elini daha yukarı kaldırdı ve sinir uçları harekete geçerken kız kollarında kıvrıldı. "Sana dokunmaya bayılıyorum. Çok duyarlısın ve küçük çığlıklar atıyorsun. Bunu yaptığımda hoşuna gidiyor. Chris gösterdi ve kız keskin bir nefes aldı. O ve Chris seks hakkında hiç konuşmamışlardı. Hiçbir zaman

nelerden hoşlandıklarını tartıştılar. Chris'i aklının bir köşesine itti. Karşılaştırma yapmak adil değildi.

Ağzı açık kaldı. Her şeyin yolunda olup olmadığını sormak istemişti. Luc kıyafetlerini nazikçe çıkardığında ve onun çıplak bedenini kendi bedeninde hissettiğinde, utangaç olmayı unutmuştu. Luc'ün ona ilgisinin merkezinde olduğunu hissettiren bir tarzı vardı.

Gecenin bir vakti uyandığını, nerede olduğunu fark ettiğini, Luc'ün kolunun ağırlığını üzerinde hissettiğini hatırlıyordu - sonra bir de baktı ki sabah olmuş ve güneş uzun Fransız pencerelerinden içeri süzülüyordu. Kendinden çok memnun hissederek gerindi. Sırtüstü yatan ve yumuşamış vücudu zevkle patladı.

"Günaydın," diye seslendi Luc'un sesi yanından ve döndüğünde onu yastıklarına yaslanmış, bronz teni bembeyaz pamukla vurgulanmış halde buldu.

"Günaydın. Saat kaç?"

Onu kendine doğru çekti ve dudaklarından öptü. "Düzgünce günaydın deme zamanı.

Vücudu onunkinin karşısında eridi ve aynı anda onu yeniden arzuladı.

"Düzgünce tanımla," dedi kıkırdayarak.

"Her bir parçanızın uyanık olduğundan emin olmak. "Peki önce hangi parçalarını uyandırmayı öneriyorsun?"

Başını eğip kızın göğsünü öptü, dili bir meme ucunun üzerinde gezindi ve kızın nefesini kesti. "Şu. Diğer göğsüne geçti ve yine aynısını yaptı. "İşte bu.

Eli kadının kalçasına doğru indi. "Bu.

Ayrıntılara girmesine gerek kalmadı ve çok geçmeden kızın her zerresi uyanmış ve gitmek için can atıyordu.

Yarım saat sonra yan yattı ve ona kurnaz olmayan, mutlu bir gülümseme verdi. "İşte günaydın böyle denir.

"Bana tekrar hatırlatmanız gerekebilir.

'İstediğiniz sıklıkta size hatırlatmak benim için bir zevk olacaktır. Ne yazık ki Alphonse'a bu sabah bağda ona yardım edeceğime dair söz verdim. Luc onu burnundan öptü ve farkında olmadan yataktan kalktı. "Duşa girmeliyim. Hattie bakışlarını kaçırdı, ama uzun, ince bacakları ve bembeyaz, mükemmel poposunu görene kadar kaçırmadı.

"Ben de. Ayağa kalktı ve onun kadar rahat olmadığı için yatağın kenarına tüneyerek elbisesini aramaya başladı. En son giydiğinde ayak bileklerinin etrafında su birikmişti.

"Al. Luc ona gömleklerinden birini fırlattı. Kadın kalçalarına kadar inen yumuşak şambreni çekti. Pek çok romantik komedinin klişelerinden biri olsa da, Luc'ün anlayışı onu çok etkilemişti.

"Gitmeliyim. Ayağa kalktı ve atılmış giysilerini toplayarak odayı geçti.

"Emin misin? Duşa bana katılabilirsin.'

Hattie kızardı. Dün geceye rağmen buna pek hazır değildi. Kendine olan güveni hızla buharlaşıyordu. "Ertelemeyi kabul ediyorum.

"Ne zaman istersen," dedi Luc, hâlâ çıplak olan kızın yanına geçip onu dudaklarından usulca öptü. "Ama umarım bunu tekrar yapabiliriz. Luc onun gözlerinin içine baktı, yüzünde nazik bir gülümseme vardı.

Dizlerinin bağı çözüldü. *Bunu tekrar yap.* Tanrım, 'tekrar'ın çok fazla anlamı vardı. Dün gece umursamazca görmezden geldiği sonuçlar şimdi onu ısırmak için kükrüyordu. Bundan sonra ne olacaktı? Tekrar mı olmalıydı? Bu sıradan bir 'yine' miydi? Yoksa "yine seninle bırakacağım" mı? Hattie kendine ve analitik düşünmeye başlayan aptal beynine lanet okudu. Bu

Yıllarca tek bir ilişkide sıkışıp kaldığınızda, artık kuralları bilmiyordunuz.

Luc parmağını kızın alnına, kaşlarının arasına koydu. 'Kaşlarını çatıyorsun. Çok kolay. Tanrım, bu Fransız aksanı ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oluyordu. "Seni tekrar yatağa götürmeyi çok isterdim. Yapmak istediğim pek çok şey var ama baskı yok. Seni biraz daha tanımak istiyorum -' sırttı, gözlerinde hınzır bir parıltı parlıyordu - 'hepinizi ve seninle biraz zaman geçirmek istiyorum. Sorun olur mu?

Ona titrek bir gülümseme verdi ve başını salladı. "Bu... iyi olur. Olurda da öteydi ama belki de soğukkanlı davranması gerektiğini düşünüyordu. Ne de olsa Luc muhtemelen bu tür şeyleri her zaman yapıyordu.

Luc, asmaları budamaya ve güçlü gölgeliklerin bir kısmını kesmeye yardım ederken ıslık çaldı. Yılın bu zamanında iş hiç bitmese de bugün dünyayı karşısına alabilirdi. Günün geri kalanı gibi iyi bir hasat beklentisi de çok umut vericiydi. Hattie'nin sıcak çıplak bedeninden sadece birkaç saat önce ayrılmış olmasına rağmen onu tekrar görmek için sabırsızlanıyordu.

Onu ve onun dün gece yataktaki utanmaz zevkini düşündükçe gülümsedi. Onun hiçbir tarafı yoktu, tepkileri gerçek ve dürüsttü. Onu tatlı olarak tanımlamak, aslında hiç de öyle olmadığı halde kulağa dayanıksız ve hastalıklı gelmesine neden olurdu. Eğer onu bir şarap gibi tanımlaması gerekseydi, Chablis'i seçerdi; hafif ve zarifti, ballı bir sıcaklığı vardı. Şehirde çıktığı kırılğan sofistike kadınlardan çok farklıydı ve onu düşünmeden edemiyordu.

"Bu kadar yüksek sesle ıslık çalmak zorunda mısın?" diye yakındı Alphonse bir telefon görüşmesinden çıkıp cep telefonunu cebine koyarken. 'Şu Robard denen piç oyun oynuyor. Üzümlerimizi ayrı ayrı sıkacak kapasiteleri olmayabileceğini öne sürüyor.

Luc sırtıttı. "Ya kendi basınıımız olsaydı? Alphonse'un gözleri komik bir şekilde büyüdü.

"Evet, düğünden gelen para bizimkini ödeyecek. Bir tane satın almak için Paris'te bir distribütörle görüşeceğim.

"Kimse sadece bir şarap presi için bu kadar mutlu olamaz. Gözlerini kısı ve Luc'un yüzünü inceledi. "İngiliz kızla yattın mı?

"Ne var, Fliss? Luc gülümsemesini gizleyerek özellikle uzun bir sarmaşık dalına uzanmaya odaklandı.

"Hayır! O olmaz," dedi Alphonse boğuk bir sesle. "O bir cadaloz. "Oh, Hattie'yi kastediyorsun," diye alay etti Luc.

"Kimi kastettiğimi çok iyi biliyorsun. O iyi biri," dedi Alphonse ve Luc ona döndüğünde sinsi bir gülümsemeyle ekledi, 'Senin için fazla iyi,'

Luc, arkadaşının doğru söylediğini fark ederek, "Sanırım öyle olabilir," dedi ciddiyetle. Ama Alphonse'un Fliss'e karşı gösterdiği aşırı tepkiyi de merak ediyordu.

"Ondan hoşlanıyorsun. Alphonse durdu ve şaşkınlıkla arkadaşına baktı. "Ondan gerçekten hoşlanıyorsun.

Kısa bir sessizlik oldu ve Luc biraz da şaşkınlıkla, "Öyle düşünüyorum," dedi. İkinci bir kısa duraklamadan sonra, beynindeki sinapslar arasında meydana gelen bir dizi küçük patlamanın ardından, hâlâ kabullenmeye çalıştığı için yavaşça ekledi: "Sanırım aradığım kişi o olabilir.

"Gerçekten mi? Alphonse, Luc'ün her an dönüp, "Şaka yapıyorum," diyebileceğini umuyormuş gibi onu inceleyerek, gözlerini kaçırarak ona endişeli bir bakış attı.

Ama Luc bunu yapmayacaktı.

"Evet. İçini çekti, ona yaklaşmakla kalmayıp üzerine atlayan ve onu gafil avlayan bir duygu vahşiliğiyle yere mıhlayan serseri duygulardan da aynı derecede rahatsız olmuştu.

"Emin misin?

Luc başını salladı. "Deli gibi mi görünüyorum?

'Hayır. Evet. Hayır. Alphonse şaşkınlıkla başını salladı. "Ama Luc, dostum, onu çok az tanıyorsun. O sadece bir aydır burada. Kaşlarını çattı, alnında gerçek bir endişenin çizgileri belirmişti.

Luc yine iç çekti. Alphonse onun en eski arkadaşıydı. Luc'ü Marthe dışında herkesten daha iyi tanıyordu. 'Bu yüzden çok çılgınca... ama o geldiğinden beri onu düşünmeden edemiyorum. Onunlayken... sanki onu tanıyormuşum gibi hissediyorum. Durakladı ama söylemek zorundaydı. Alphonse onun en iyi arkadaşıydı. Birbirlerine yalan söylemezlerdi. "Eve dönmüş gibiyim. Bunu yüksek sesle söyleyince kulağa hayali ve aşırı duygusal gelmişti, Alphonse'un ağzı dehşetle açıldığında daha da öyle oldu.

"Biliyorum. Luc ellerini sahte bir teslimiyetle havaya kaldırdı. "Bu delilik.

'Hayır, kulağa çok sıkıcı geldiğini söyleyecektim. Havai fişek yok mu? Elektrik dalgalanması yok mu? Tsunami yok mu?"

Luc başını salladı, önceki geceyi hatırlayınca yüzünde ani bir gülümseme belirdi. "Ben öyle bir şey demedim. Sana söz veriyorum, kalbimin daha hızlı atmasını sağlıyor.

Alphonse'un ifadesi şüpheciydi. "Bunun sadece Luc'ün kasıklarına hücum eden bir kan hücumu olmadığından emin misin?" "Luc'ün kasıklarına doğru başını salladı." "Düzgün düşünme yeteneğini elinden alıyor. Bu durumdan kurtulup diğer tarafa geçerek aklını başına toplayamaz mısın?"

Luc dudaklarını büzdü, keşke bir şey söylemeseydim diye hayıflandı. "Hayır, yapabileceğimi sanmıyorum," dedi başını en yakındaki asmaya eğerek, budama makasını ani bir hevesle kullanarak.

Hattie o sabah mutfağa girdiğinde Fliss, "Birisi bir bardak krema yemiş kediye benziyor," diye söylendi.

"İçmezler miydi? Hattie, bilgiççe de olsa bu hızlı yanıtla konuyu değiştirmeyi umarak sordu.

"Sevgili Luc'le yemek nasıldı? Fliss onu rahat bırakacak gibi değildi. "Al, fırından yeni çıkmış bir kahvaltı yap. Bir tabak sıcak tarçınlı çöreği ona doğru itti.

"Akşam yemeği çok güzeldi. Hattie hamur işlerinden birini aldı ve bir bobin kopararak ağzına attı.

"Peki ya tatlı? Fliss alay etti.

"Mmm," diye mırıldandı pastanın etrafında, kızarmadığı için kendini takdir ederek. Kan dolaşımında baloncuklar gibi uçuşan bir mutluluk fısıltısı varken, soğukkanlı görünme çabasından oldukça gurur duyuyordu.

'Luc'u gördüm. Çok neşeli görünüyordu,' dedi Fliss. 'Az önce üzüm bağına gidiyordu. Adımlarında bir bahar havası vardı.

"Öyle mi? Hattie sırtımayı yüzünden uzak tutmaya çalıştı ama başaramadı ve yüzü kocaman bir sırıtışa dönüştü.

"O yaptı. Sanırım onu oraya koymaktan sen sorumlusun.'

"Mmm," diye cevap verdi Hattie yine, çöreğinin geri kalanını incelemekle meşguldü. Fliss'i ayrıntıları anlatacak kadar iyi tanımıyordu, öyle biri olsa bile. Son yıllarda bir kız arkadaş ya da sırdaş edinecek kadar zihinsel genişliğe sahip değildi.

Fliss ona acıdı. "Aferin sana. Hayat mutlu olmamak için çok kısa. Gerçekten ne istediğime karar vermeden önce çok uzun zaman harcadım. İkinizin de birbirinizden *hoşlandığınızı* anlayabiliyordum ama bu konuda bir şey yapacağınızdan emin değildim.

"Ben o kadar mantıklı ve sıkıcı mıyım?" diye sordu Hattie, biraz sinirlenerek.

"Tanrım, hayır. Ben olsam temkinli derdim. Hatta temkinli ve belki de... Tanrım, boş konuşuyorum... özür dilerim.

"Özür dileme. Biriyle konuşmak biraz rahatlatıyor. Hattie sanki biri onları duyabilirmiş gibi omzunun üzerinden baktı. "Doğru şeyi yaptığımdan emin değilim ama... nasıl yapmaya yım? Ona bir bakın. Konuşmalarından sonra

Dün geceki konuşmanın doğru olup olmadığını düşünmeyecek, sadece tadını çıkaracaktı.

Fliss yüzünü buruşturdu. "Sanırım, eğer o tiplerden hoşlanıyorsan. Hattie ona baktı. Elbette gözleri vardı.

Özür dilerim. Benim için biraz fazla temiz ve düzenli. Sanırım kardeşlerime çok benziyor. Yani Alphonse'u sevmiyorum, hem de hiç, ama o tam bir erkek. Fliss'in yüzü, Hattie'nin ona daha da sert bakmasına neden olan hafif bir hüzünlü ifadeye büründü. Alphonse'un Luc'den daha çekici olduğunu düşünüyordu - *Alphonse* mu?

'Ve neden doğru şeyi yapmadığınızı düşündüğünüzü anlamıyorum. İkiniz de bekarsınız, değil mi?'

"Evet," dedi Hattie, "ama uzun süreli bir ilişkiden yeni çıktım, yapmak istediğim son şey bir başkasına dalmak. Ben sadece... biraz eğlenmek istiyorum.

"Neden olmasın? Kimse sizi yargılamayacak.

"Bu biraz garip hissettiriyor. Chris'le, erkek arkadaşımınla çok uzun zamandır birlikteydim. Hattie bu kadar çabuk ilerlemenin sadakatsizlik olabileceğinden endişelenmeden edemiyordu. Chris çok incinirdi.

'Bazen terk edildiğinizde, en iyi şey eyere geri dönmektir.

"Bitirdim sayılır," dedi Hattie ve bu sözlerle birlikte suçluluk duygusunun ağırlığını da hissetti.

Öyle mi? Peki, sorun nedir? Dedikleri gibi, sen özgür bir ajansın. Başka bir erkekle cinsel ilişkiye girmeni yasaklayan bir rekabet yasağı maddesi imzalamış değilsin.

Hattie başını salladı.

"Luc'u seviyorsun, değil mi?

"Mmm. Böyle bir geceden sonra bu sabah ondan çok daha fazla hoşlanmıştı. Ondan bu kadar hoşlanması çok saçmaydı. Birini çok az tanıyorken ona aşık olamazdınız, değil mi? Bu neşeli

efervesans, karanlıkta uzun süre geçirdikten sonra var olmanın hafifliğıydi - hepsi bu.

"İyi olduğı için mi, yoksa her yerini bala bulayıp yalamak istediğim için mi?

Hattie, Fliss'in bu beklenmedik sözlerine kahkahalarla güldü ve hafifçe homurdanarak, "Onun hakkında o kadar da çok şey düşünmediğini sanıyordum," dedi.

"Öyle demedim, sadece Alphonse gibi bir adamla kıyaslanamaz. Hafif bir gülümsemeyle gözlemlmeden önce durakladı, "İşte bir fiçı dolusu balı hak eden bir adam.

"Bir fiçı balı kim hak ediyor?" diye sordu Solange mutfağı girerken. "Bu bir İngiliz deyiş mi?

Fliss'in gözleri büyüdü. "Mm," diye mırıldandı.

"Yumurtalarım var," dedi Solange kolundaki sepeti göstererek. "Var," dedi Hattie. "Çok fazla yumurta var.

'Düğünlerden biri için biraz hazırlık yapabileceğimizi düşündüm. Kanepeler için önceden yapabileceğimiz pek çok şey var. Choux çörekleri. Makaronlar. Pasta kalıpları. Solange sepeti yere bıraktı ve kollarını sıvadı.

"Ben sizi yalnız bırakayım. Bazı zamanlamalara bakacağım ve bazı planlar yapacağım. Bana Yvette'in *Mairie*'deki ayininin saat kaçta olduğunu hatırlatın.

"Saat onda evleniyor. Sonra *Vin d'honneur* ve restoran on iki buçuk için rezerve edildi.

"Yani insanlar on kırk beş ile on iki on beş arasında burada olacaklar. Hattie defterine saatleri karaladı.

"*Evet.* Solange başını salladı.

"Mükemmel. Bana bırak. Yanına bir fincan kahve alan Hattie, haftalardır olmadığı kadar kendine güvenerek kütüphanedeki derme çatma ofisine doğru ilerledi. Ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. Kutlamayı yapacak kişiyi, çiçekçi Juliet Garnier'i ve Gabby'yi tekrar arayacaktı.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Hattie birkaç saat sonra mutfağa geri döndüğünde, sanki bir gökkuşağı fabrikasına girmiş gibiydi. En soluk maviden neredeyse gece yarısına, günışığı sarısı, turuncu ve kıızıdan bebek pembesi ve şok edici fuşyaya kadar farklı renklerde makaronların soğutma raflarıyla dolu olan bir tezgahın tamamını bir renk patlaması kaplıyordu. Lavabonun yanında, çok çeşitli tonları elde etmek üzere gıda boyalarını karıştırmak için kullanılan kaseler yığılıydı.

'Birileri meşgulmüş,' dedi. 'Bunlar muhteşem görünüyor. Solange nerede?'

"Bazı yatak odalarındaki perdeleri kuru temizleme için indiriyor. Gerçekten dişlerinin arasında bir parça var ve tanrım, kadın yemek yapabiliyor. Bu bebeklerden birini tadın. Bunları ben yaptım, şuradakileri de o yaptı. Fliss kremalı ve çikolatalı makaronlarla dolu bir başka soğutma rafını işaret etti. "Lezzet konusunda çok hassas bir dokunuşu var.

Hattie uzatılan soluk pembe makaronu aldı ve yumuşak şekerli dokuyu ısırdı. Bir ahududu patlaması tat alma duyusuna çarptı, ardından ortadaki fıstıklı kremalı sandviçin cevizimsi tadı geldi. "Aman Tanrım. Bu ilahi bir şey.

"O bir dahi.

"İyi günler. Alphonse elinde bir fincan kahve termosuyla mutfağa girdi. "Luc'u gördün mü?

"Hautvillers'e gitti," dedi Hattie. 'Dörde kadar döneceğini söylemişti.

Alphonse çoktan en yakındaki makaronları incelemeye başlamıştı. 'Bunlar güzel görünüyor. Bunları sen mi yaptın?

"Şaşırmış gibi yapma," diye tersledi Fliss. 'Ve o pis ellerini onlara yaklaştırma.

Alphonse omuz silkti ve sonra kasıtlı olarak birini dürttü. "Oops. Ona meydan okuyan bir gülümseme gönderdi. "Bunu yesem iyi olur. Kız itiraz edemeden Alphonse onu aldı ve ağzına attı, mutlu bir şekilde çtırdattı.

Fliss'in ağzı öfkeyle açıldı ve üzerine yürüyüp onu itti. 'Onları rahat bırak. Onlar kız kardeşinin düğünü için.

"Hepsi değil elbette. Kasıtlı olarak elini uzattı ve bir tane daha kaparak ağzına attı.

"*Arrête!*" diye tükürdü, ardından Fransızca bir şeyler söyledi ve Fliss onunla makaronlar arasına girip ona kavgacı bir tavırla bakarken Hattie *cochon* kelimesini duyduğundan emindi.

"Mmm," dedi yüzüne doğru. "Gerçekten çok iyiler.

"Oldukça iyi. Fliss ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Mükemmeller, yemekten anlıyor olsaydın bunu bilirdin. Şimdi mutfağımdan çık. Adam ona meydan okuyan bir sırıtışla baktı ve Fliss'in arkasından Hattie'ye göz kırparak odadan çıktı. Adamın Fliss'i gaza getirmekten hoşlandığını hissediyordu -

birbirlerinin tamamen zıttıydılar.

"Tanrım, beni deli ediyor," dedi Fliss. 'Sanki buranın sahibiymiş gibi kirli tulumuyla içeri giriyor, sürekli yemeklerim hakkında yorum yapıyor. Kim olduğunu sanıyor bu herif?

"Burada çalışıyor...

Fliss, 'Bağda, yani kalması gereken yerde, ayaklarımın altında değil,' diye tersledi. 'Gidip bir duş almam lazım. Bütün sabah yemek yaptım. Yvette birkaç gün sonra yemeğe gelecek; annesi ona düğünle ilgili haberleri olduğunu söyledi. Umalım da onu yatıştırabilelim.

"Ona daha önce söylememiz gerekmez mi sence?" diye önerdi Hattie.

Fliss şeytani bir sırıtma yaptı. "Hayır, Solange'a zor anlar yaşattı, bence biraz daha acı çekmeli.

'Hatırlat da seninle ters düşmeyeyim. Her iki düğüne de uyacak olası bir program hazırladım,' dedi Hattie, şakaklarını ovuşturarak, kendinden oldukça memnun bir halde.

Luc elinde bir tepsi içkiyle kütüphaneye girdiğinde Hattie, "Seni hayat kurtarıcı, teşekkür ederim," dedi. Her zamanki gibi onu görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Sanki yolda büyük bir tümseğe çarpmış ve midesini geride bırakmış gibiydi.

"Biraz ara verebilirim. Bugün kuzenim nedime istemediğine, sadece sağdıç istediğine karar verdi. İyi haber ise son menüyü onaylamış olması. Ama bunu duymak istemezsin.'

'Sadece seni endişeli görmek istemediğim için. Fliss biraz *citron pressé* yaptı.' Tepsiyi masasının üzerine koydu. "Burada olmasının daha güvenli olacağını düşündüm.

Hattie ona şaşkın bir bakış attı.

'O ve Alphonse mutfakta yine tartışıyorlar. Ona eziyet etmekten zevk alıyor gibi görünüyor.

'Ben olsam endişelenmezdim, aldığı kadarını verebiliyor. Fransızcam bile bu sabah ona domuz dediğini bilecek kadar iyi.

'Biliyorum, daha önce bağa döndüğümde çok öfkeliydi. Bütün öğleden sonra ona küfretmeyi bırakmadı. Luc gülerek anlattı. 'Ve sonra mutfakta, az önce aptalca bir şekilde Fliss'in suflesinin şans eseri olduğunu öne sürdü. Sanki bir düelloya hazırlanıyorlarmış gibi görünüyorlardı. Çapraz ateşe yakalanacağımdan endişelendim.

"Ahh. Buna ne dedi?"

"Oldukça fazla ama kısa versiyonu şu ki, iki gün içinde herkes için akşam yemeği hazırlayacak ve o da kelimelerinde boğulacak.

Hattie, 'Ah, burada pek sevgi kaybolmamış,' diye gözlemledi.

"*Tam tersine,*" diye mırıldandı Luc, ani bir muzip gülümseme dudaklarını çekiştirerek. '*Hiçbir Şey Hakkında Çok Şey* Var. Bence Alphonse Fliss'ten çok hoşlanıyor ama bunu ona nasıl söyleyeceğini bilemiyor ve kafasındaki mükemmel kadın tipine hiç uymayan birinden etkilendiği için biraz da şok olmuş durumda.

"Gerçekten mi?" dedi Hattie, ama düşününce, Fliss'in Alphonse konusunda kafasında epeyce arı kovanı varmış gibi görünüyordu. Onu aşışlamak ya da ondan şikâyet etmek için hiçbir fırsatı kaçırmıyordu.

'Belki de onları Beatrice ve Benedick gibi bir araya getirmeliyiz,' dedi.

Hattie oyunu hatırlayarak sırttı. "Yani ben Alphonse'a Fliss'in ondan hoşlandığını söyleyeceğim, sen de Fliss'e Alphonse'un ondan hoşlandığını mı söyleyeceksin?

'İşte bu,' dedi Luc. 'Solange bize teşekkür eder. Alphonse her zaman hoşlanacağı bir kadın bulamadığından yakınır. Hoşlanmadığı bir kadından daha iyi ne olabilir ki?

Hattie güldü. "Bu Benedick'in kullanacağı bir cümleye benziyor.

Ne demek istediğimi biliyorsun. Alphonse'u yedi yaşından beri tanırım. Fliss'ten hoşlandığına dair size söz verebilirim - hem de çok.

"Fliss'i o kadar iyi tanımıyorum. Hattie durdu ve Noel'i ve Fliss'in en iyi arkadaşı Jason'la olan ilişkisini düşündü, küfürleriyle havayı maviye çevirebilen bir Cockney'di. Birbirlerine hiç benzemiyorlardı ama çok iyi anlaşıyorlardı. Dürüstlük onu şunu eklemeye zorladı: "Gerçi onunla daha önce tanıştığım da, o ve arkadaşı Jason birbirleriyle dalga geçmek için hiçbir fırsatı kaçırmazlardı. İçkisinden düşünceli bir yudum aldı ve ekşi ferahlığı memnuniyetle karşıladı. "Ne zaman bir araya gelseler kıvılcım saçıyor gibiler. Belki de ondan hoşlanıyordur. Ona göz kulak olup sana haber vermeme ne dersin?

"Göreceksin," diye yanıtladı Luc. "Düğün planları nasıl gidiyor?

"Yavaş yavaş ama bugün iyi bir ilerleme kaydettim, bu yüzden bunu bir kazanç olarak sayıyorum.

"Bunu kutlamalıyız," dedi Luc muzip bir gülümsemeyle, masanın yanına gelip onu ayağa kaldırarak.

"Peki bunu nasıl yapmayı öneriyorsunuz?

Masanın kenarına oturdu ve onu bacaklarının arasına çekti. "Şey..." Bir elini kaldırıp dudaklarında gezdirdi. "Seni öpebilirim ya da... önümüzdeki hafta Paris'e bir geziye ne dersin?

Yirmi Dördüncü Bölüm

Tren yavaşlarken **H**attie şehri daha iyi görebilmek için boynunu bükte. Luc, arabayla bir saat kırk altı dakika yerine TGV ile sadece kırk altı dakika olduğu için trene binmenin çok daha iyi olduğunu ve Paris'te trafiğin 'her zaman çılgınca' olduğunu söylemişti.

"Nereye gitmek istiyorsun?" diye sordu Luc, onu hoşgörölü bir tavırla izleyerek.

Gülümse.

'Her yeri,' dedi koltuğunda zıplayarak. 'Hepsini görmek istiyorum. Ya da mümkün olduğunca çok. Eyfel Kulesi? Zafer Takı? Seine Nehri? Notre Dame? Place du Concord? Bilmiyorum. Daha önce Paris'e hiç gitmedim.'

"İki günümüz var ve her yere yetişebileceğimizden emin değilim," diye güldü Luc.

Düğüne iki haftadan biraz fazla bir süre kalmıştı ve en fazla iki gün uzakta kalabilirdi. Her şey birdenbire son dakikaya kalmıştı. Gabby sayıları teyit etmediği ya da düğün pastası için hangi aromalı süngerini seçeceğine karar vermediği için ince eleyip sık dokuyordu. Fliss, sağ olsun, her konuda tamamen sakindi.

'Ve biliyorum çok kızca ama bir ara alışverişe çıkmak istiyorum. Artık nedime olmadığımı göre düğün için bir elbiseye ihtiyacım var. Hattie mutlulukla içini çekti. Her şey birdenbire mükemmel bir şekilde bir araya gelmeye başlamıştı. Fliss

Yedinci Cennet, Solange onu cesaretlendirirken her gün menüsünün farklı bileşenlerini uyguluyordu. Birdenbire ikili oldular ve Solange neredeyse bambaşka bir insan oldu, enerji ve coşkuyla dolup taşı.

"Nereye gitmem gerektiğine dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen Paris'ten bir şeyler almalıyım, almamak büyük bir kayıp olur.

'Merak etme, arkadaşlarım Nina ve Sebastian'la buluşmamızı ayarladım. Nina'yı aradım ve yarın sabah ben satın almak istediğim şarap presinin distribütörüyle görüşürken senin de onu görmeye gitmeni önerdi. Onunla bir kahve içebilirsin ve sana gidebileceğin en iyi yeri söyleyecektir.

"Eğer sakıncası yoksa bu harika olur. En kötüsü olursa, Zara ve H&M'in olduğunu biliyordu ama kendini biraz daha lüks bir şeyle şımartmak istiyordu. Ne de olsa modanın anavatanı Fransa'daydı. "Tulumumu giymek zorunda kalabilirim diye endişeleniyordum.

"Çok tatlılar," dedi Luc, ona sarıldı ve çantalarını baş üstü rafından indirmeden önce bir öpücük verdi.

"Başka kimsenin sizinle aynı fikirde olacağından emin değilim.

Tren yanaşıp perona adım attıklarında Hattie'nin kafası her şeyi kavramaya çalışarak sağa sola savruldu. Güvercinler havada süzülürken, seyahat anonsları, düdük sesleri ve tren frenlerinin hidrolik uğultusu kemerli devasa cam çatının altında yankılanıyordu. Hattie bir an durdu, *Paris'te* olma düşüncesiyle kendinden geçmişti, ta ki Luc elini çekene kadar.

"Hadi ama. *Her şeyi* görmek istediğini sanıyordum.'

Her ikisi de sırtlarında küçük sırt çantalarıyla hafif seyahat ediyorlardı. Hattie kot pantolon ve spor ayakkabı giymişti ama bu akşamki yemek için kırmızı elbisesini ve bir çift sandaletini yanına almıştı. Marine'in giydiği uçuşan elbise gibi biraz daha göz alıcı bir şey giymek isterdi ama gardırobu

son birkaç yıldaki sosyal hayatının üzücü durumunu yansıtıyordu. Kırmızı elbisesi bile o kadar heyecan verici değildi.

Metro şaşırtıcıydı ve ne yaptığını bildiği için tembelce Luc'a bıraktı. Yer adlarını sessizce dilinde yuvarlayarak inceledi: Château d'Eau, Strasbourg St-Denis. *Ligne* 4'ten *Ligne* 1'e geçtiklerinde Palais Royal Musée du Louvre, Tuilleries ve Concorde gibi bazı isimler daha tanıdık gelmişti.

'Paris'in merkezi oldukça küçük. Yürüyerek çok yol kat edebiliriz ve belki daha sonra bir tekneye binebiliriz,' dedi Luc, durdukları yerde kalkarak.

Charles de Gaulle-Etoile Métro istasyonunda yüzeye çıktılar ve hemen caddeye bakan Hattie ilk dönüm noktasını görebildi.

"Zafer Takı!" diye bağırdı. 'Tanrım, çok büyük. Hayal ettiğimden çok daha büyük.

"Bunu dün gece söylememiş miydin?" diye takıldı Luc.

Hattie onun koluna hafifçe vurarak, "Ah canım, erkekler çok tahmin edilebilir," dedi.

İşlek yolun altındaki alt geçide girdiklerinde, üstlerindeki trafik gümbürdeyerek akarken, diğer turistlerin sohbetleri yankılanarak duvarlardan sekiyordu.

Dışarı çıktıklarında Luc giriş biletlerini almak için ısrar etti.

"Benim için para ödemek zorunda değilsin," diye homurdandı gönülsüzce, kendisiyle ilgilenilmesine alışık değildi.

"İstiyorum," dedi Luc, eğilip kulağına fısıldamadan önce. "Bu bana zevk veriyor.

Dirseğiyle onu dürttü ve kıkırdadı. "Sen böyle söyleyince nasıl reddedebilirim ki?

Çatıdaki gözlem güvertesine çıkan Hattie, Paris'in ilk gerçek manzarasını hevesle seyretti. Hava eriyen asfaltın ve araba dumanlarının kokusuyla dolu olsa da, şehrin özünü de koklayabildiğini hissetti. Güneyde Eyfel Kulesi'ni ve batıya doğru da

Luc ona La Défense'in ofis bloklarını anlattı. Yollar anıtın etrafında mükemmel bir bisiklet jantı gibi yayılıyordu ve trafik... şey, Hattie herkesin istediği yere nasıl ulaştığını anlayamıyordu.

"Bu çılgınlık," dedi aşağıya bakarak, her biri bir öncekini geçmeye çalışan sabırsız korna seslerinin kakofonisini dinleyerek. Aşağıda, arabaların ağırlıklı olarak siyah parlak üst kısımları ona hantal böcekleri hatırlatıyordu, yolda hantalca ilerliyor, durup kalkıyor, birbirlerini zar zor kaçııyorlardı. Çılgın bir dodgem yolculuğu gibiydi.

"Biraz çılgınca ama Fransa'da sürücülerin diğer yollardan kavşağa gelen trafiğe yol verdiği tek döner kavşak burası. Sol taraftaki geniş bulvardan yola süzülen arabaları işaret etti. "Bakın.

"Kaç tane yol var?" diye sordu. Ona tamamen şaşırtıcı görünüyordu. "Peki hiç etraftan dolaştın mı?

'On iki ve evet, birçok kez. O kadar da kötü değil.'

"Sözüne güveniyorum," dedi gözle görülür bir titremeye.

Kamikaze sürücüleri seyretmeye doyduktan sonra merdivenlerden yer seviyesine indiler.

"Sırada neresi var Bay Tur Rehberi?" diye sordu Hattie.

"Doğruca Kléber Bulvarı'ndan Trocadero'ya inin, orada Eyfel Kulesi'ni çok iyi görebilirsiniz, sonra da Seine Nehri'ni geçip kuleyi görebiliriz. Çok kalabalık olacak. Muhtemelen bilet ayırtmalıydım.

"Merak etmeyin. Gördüğüm için mutlu olacağım." "Oldukça uzun bir yürüyüş.

'Öyle güzel bir gün ki, umurumda değil. Her zaman durabiliriz. Paris'te bir kaldırım kafesinde bir şeyler içmek zorundayız. Kurallarda var.'

"Öyle mi? Luc onun elini tuttu ve birlikte, aynı yönde ilerlerken gülümseyen, sohbet eden ve dondurma yiyen turist ordusuna kıyasla hepsi meşgul ve aceleci görünen yerlilerin arasından geçerek rahat bir tempoda yürüdüler.

'Turist olmak güzel bir şey. Tatilde olmak gibi. Hattie gülümsedi, yüzünü güneşe doğru eğdi, güneş gözlüklerinden memnundu. En son tatile çıktığında Chris'in annesiyle birlikte Göller Bölgesi'nde statik bir karavana gitmişlerdi ve bir hafta boyunca her gün yağmur yağmıştı.

"Turistçilik oynamak güzel.

"Peki bu gece nerede kalıyoruz?"

"Ailemin evinde.

"Orada mı büyüdün?"

"Hayır, Chatou'da yaklaşık on dört kilometre uzaklıkta bir evimiz vardı ama babam iş için ya da Paris'e bir gösteri veya akşam yemeği için geldiklerinde daireyi tutuyordu.

"Orada olacaklar mı?" diye sordu Hattie. Gelmeyeceklerini umuyordu. Zengin Brémont'ların ona ne yapacağını Tanrı bilirdi.

"Hayır." Elini sıktı. "Annem İsviçre'de, babam da Bordeaux'daki üzüm bağında.

Hattie biraz rahatladı.

Büyük eski apartmanlarla dolu, ağaçlarla çevrili geniş bulvar, üst katları süsleyen özenli ferforje balkonlarla karakterize ediliyordu. Cadde boyunca, etrafı taşla çevrili heybetli ahşap kapılar doğrudan kaldırıma açılıyordu. Her köşede kırmızı tentelerin altındaki kafe masaları, tabaklar ve eczanelerle birlikte mahallenin kesinlikle kibar bir havası vardı.

Trocadero'nun bahçelerine indiler ve Hattie telefonunu çıkarıp, uzaktan olduğu kadar yakından da çarpıcı ve etkileyici olan Eyfel Kulesi'nin fotoğraflarını çekti. Gerçekten burada olduğunu kanıtlamak için kendini çimdiklemek istedi. Luc onun çok kaba olduğunu düşünüyor olmalıydı ama ona baktığında gülümsüyordu ve öpmek için eğildi.

'Çok mutlu görünüyorsun,' diye alay etti.

"Öyleyim. Bir kolunu onunkinin arasına soktu. Sevilmeyecek ne vardı ki? Güneşli bir günde muhteşem bir Fransızla Paris sokaklarında dolaşmak. Hayat bundan daha iyi olamazdı.

O gün Eyfel Kulesi'nden Seine Nehri boyunca yürüyerek Place de Concorde'a ve Tuilleries'e kadar epey yol kat ettiler. Ile de la Cité ve Notre-Dame'ı geçerek nehir boyunca bir tekne turu yaptılar ve öğle yemeğinde Luc'un turist tuzağı ve gülünç derecede pahalı olduğundan şikâyet ettiği bir kaldırım kafesinde bir kadeh şarap ve bir tabak peynir için durdular. Luc gülerek onu uyardı: "Bu benim kutularımdan birini işaretliyor. Nehir kıyısında gezinirken dondurma yediler ama Hattie'nin yatıştırıcı bakışları karşısında Luc dört avroluk fiyat etiketi hakkında yorum yapmaktan kaçındı.

Hattie ne zaman daha mutlu olduğunu hatırlamıyordu.

"Vay canına, bu... bir şey," dedi Hattie, Luc'ün ailesinin dairesindeki tavandan tabana pencerelerden birinin önünde durmuş, soluk gri, tam boy vual perdelerin arasından bakarken.

Ayakları ağrıyordu ama şikâyet edecek değildi. Paris, şık kadınlarından abartılı pastane vitrinlerine, çılgın trafiğinden şaşırtıcı park yerlerine ve binalarına kadar dileyebileceği her şeye sahipti. Bir sürü harika, zarif taş bina. En muhteşem şehirdi.

Park manzarasını inceledi, sonra da dönüp o çok zarif ve şık odaya bakarak iç geçirdi. Süslemeler ve mobilyalar birkaç milyon kol ve bacağa mal olmuş olmalıydı. Üzerinde oturulmak için yalvaran derin kuş tüyü minderlere sahip güvercin grisi keten kanepeler, parlak dergilerle kaplı ahşap bir masanın karşısında karşı karşıya duruyor, kapaklardan yüksek yanaklı modeller bakıyordu. Soluk pembe, sulandırılmış ipek minderlerin en soluğu

kanepenin iki ucuna yerleştirilmiş, daha da soluk pembe kaşmir bir örtü ile birlikte.

'Çok çarpıcı,' dedi Hattie.

"Evet, *annem* mükemmel bir zevke sahip ama ben şatoda yaşamayı tercih ediyorum," dedi Luc.

Onun ne demek istediğini biliyordu. Bu daire çok güzeldi, her türlü lükse sahipti ve hiçbir masraftan kaçınılmamıştı ama hepsi gösterişten ibaretti. Şato da aynı derecede lükstü, bir sürü muhteşem süs eşyası ve mobilyası vardı ama onların da bir özgünlüğü vardı. Anıları ve tarihi barındırıyorlardı - bir hikâyenin parçasıydılar - ve bir başlangıçla kendisinin de bu hikâyenin bir parçası haline geldiğini düşündü.

"Ne demek istediğini anlıyorum," diye cevap verdi. 'Şato bir ev...' Bu düşünce onu bir anda kendine getirdi. "Ev gibi demek istedim. Daha sade. Bundan daha sade. Burası çok güzel ama..." Luc'e belli belirsiz gülümsedi, bu tuhaf sürçmenin farkındaydı. Bunun bir anlamı yoktu.

Onu çift kapılı koridordan geçirerek ağır ahşap bir kapıya götürdü. Odanın içinde büyük, ahşap bir kızak yatak vardı, altında yatmak için mükemmel olan kabarık beyaz bir yorganla kaplıydı ve sarı ve gri minderlerle süslenmişti. Yatağın yanında, ahşap komodinlerin üzerinde sarı ipek abajurlu güzel lambalar vardı; üzerlerinde kazınmış cam sürahiler ve su bardaklarının yanı sıra ipek kaplı mendil kutuları ve işlemeli saç fırçaları bulunuyordu. Küçük heykelcikler, porselen biblo kutuları ve pahalı el ve vücut losyonlarının minyatür şişeleri arasındaki nişlere birkaç kitap yerleştirilmişti.

"Küvete bayıldım," diye bağırdı Hattie, ebeveyn banyosunun ortasındaki pençe ayaklı küvetin üzerinde haykırarak. "Hep bunlardan bir tane istemişimdir.

'Şatodaki ana süitte bir tane olduğunu biliyorsun. Neden orada kalmadınız?'

"Çünkü bir gelin odası gibi hissettirdi ve dürüst olmak gerekirse -" gülümsememeye çalıştı "- balkonu ve yan tarafta olmanızı sevdim.

"Şimdi mi? Luc ona doğru geldi, kollarını ona doladı ve çenesi boyunca öpücükler bıraktı. "Neden böyle oldu?"

Hattie ona doğru yumuşayarak, "Çizmelerin için fazla büyük olma," dedi. 'Bu kadar büyük bir evde tek başıma olma fikri hoşuma gitmedi. Kendimi biraz yalnız hissettim.

"Yani benim için planların yoktu. Adam suratını astı ve kadın güldü. "O zaman yoktu," dedi alaycı bir gülümsemeyle. "Ama şimdi var. Kaydı Parmaklarını gömleğinin içine soktu ve boğazının altındaki düğmeyi açarak ona muzipçe baktı.

Bir süre sonra Hattie kollarını emaye küvetin iki yanına açarak, "Bu küveti seviyorum," dedi.

Karşısında oturan Luc şarap kadehini kaldırdı. "Artık biliyorum. Tuhaf - ' bakışları su çizgisine ve göğüslerini neredeyse gizleyen baloncuklara kaydı '- daha önce hiç özel bir cazibesi olmamıştı.

"Nedenini merak ediyorum," dedi Hattie tatlı bir sırıtişla.

'Bütün gece burada kalamayacağımızı biliyorsun. Akşam yemeği için çok güzel bir restoranda yer ayırttım.

Adam dışarı çıktığında, uzun ince bacaklarının ve kaslı poposunun görüntüsüne hayran kaldı, ta ki adam onu bakarken yakalayana kadar.

"Dışarı," dedi banyo çarşafını kaldırarak. Banyodan çıkıp Luc'ün üzerine sardığı havluya sarıldı ve onu öptü. Luc'ü öpmek hiç eskimeyecek miydi, diye düşündü ağzı onunkinin altında yumuşarken? Kollarını Luc'ün boynuna doladı ve ona yaklaştı.

"Belki de evde kalmalıyız" diye mırıldanmak istedi ama kulağa korkunç derecede evcimen geldiğini fark etti - tam da kaçtığı şeydi bu.

Başını iki yana salladı. 'Sanırım bir canavar yetiştirdim. Bu tür şeylerde berbat olan utangaç kıza ne oldu?

"Beni bozdun mu?"

Kızın poposuna bir şaplak attı. 'Git ve giyin. Seni yemeğe çıkaracağım.

Yirmi Beşinci Bölüm

Hattie küçük masanın üzerinde titreyen kırmızı mumu inceledi, Luc onun elini tutarken dizlerini Luc'ün dizlerine dayadı. Yanlarındaki garson Luc'ün seçtiği kırmızı şarap şişesinin tıpasını açtı. Gerekli şatafatla Luc'e bir yudum şarap doldurdu, o da yudum yudum içtikten sonra başıyla onayladı.

"Burası çok güzel," dedi alçak tavanlı küçük odaya bakarak. oda, diğer çiftlerle doluydu. "Çok romantik.

"Elbette," dedi, elini kaldırıp avucunu öptü, sabit bakışları onunkilerle buluştu ve kadının biraz titremesine neden oldu.

"Üşümüyorsun, değil mi? Mum ışığı gözlerindeki hınzır parıltıyı yakaladı.

"Hayır. Dudaklarını kibarca büzdü. "Sıcak bir banyo yapmıştık, hatırladın mı? İçeride neredeyse bir saat geçirmelerine ve bitene kadar sıcak su doldurmalarına rağmen hâlâ aşırı ısıniyordu.

"Nasıl unutabilirim?

Yüzünü bir kez daha ısı dalgasının kapladığını hissederek, tek bir kâğıda el yazısıyla yazılmış menüyü inceledi. Menü basitti, iki başlangıç, iki ana yemek ve iki tatlı seçeneği vardı ama ne seçerse seçsin mükemmel olacağını biliyordu. Bu tür bir yerdi. Restoranda muhtemelen en fazla yirmi kişi vardı ve küçük kare masalar sadece aralarına sıkışabilecek kadar yer kalacak şekilde tıkkış tıkkış dizilmişti

Birinin şarabını devirmeden - ve o zaman bile bardağınızı tutmanız tavsiye edilirdi.

"Bana biftek frites'in olmazsa olmaz yemek olduğu söylendi, bu yemekle tanınıyorlar.

"Buraya daha önce gelmiş miydin? Hattie sordu.

'Hayır, ama şef olan arkadaşım Sebastian tavsiye etti. Yerini ayırtabilseydik seni oraya götürürdüm ama bir arkadaş ve bir yatırımcı için bile bugün beni araya sıkıştırılmazdı. Kendisi Parisli yemek eleştirmenlerinin gözdesi.

"Onu nereden tanıyorsun?

"İlk restoranına yatırım yaptım. Onunla bir şarap tadımında tanıştım, o şefken ben de babamın şarap dağıtım işinde çalışıyordum. Kendini beğenmiş bir adam ama ne istediğini biliyor ve mükemmel bir şef.

Hattie'nin alışık olduğu dünyadan çok farklı bir dünyaydı; önceki varoluşuyla kıyaslandığında ona son derece sıkıcı geliyordu. Neredeyse hiçbir yere gitmiyor ya da hiçbir şey yapmıyordu. Mutfak heyecanının doruk noktası, Cuma geceleri ara sıra balık ve patates kızartması yemekti. Bunu yaptığının farkına varmadan koltuğuna büzüldü.

"Hey, Hattie. Nereye gidiyorsun?" Adamın yüzündeki ani şefkat ifadesi omuzlarını dikleştirmesine neden oldu. Şimdi buradaydı, kendisini seksi ve arzulanır hissettiren muhteşem bir adamla birlikteydi ve bunun her dakikasının tadını çıkaracaktı. Bir ay sonra bu bir anıdan başka bir şey olmayacaktı.

"Ben buradayım. Bardağını eline aldı ve dut aromalarının tadını çıkararak güzel bir yudum aldı. Evet, şu anda buradaydı. "Ben biftek alacağım. Az pişmiş. Fransa'daki şeflerin başka bir şey isterseniz sinir krizi geçirdiklerini duydum.

Luc omuz silkti. "Bu biraz abartılı olabilir ama sanırım iyi bir et parçasının mahvedilmesine karşı çıkıyorlar.

Siparişlerini verdikten sonra menülerini garsona geri verdiler.

"Yani yarın. Dokuz buçukta bu basını satın almak için bir toplantın var.'

"Evet. Luc öne doğru eğildi. Luc'ün içindeki heyecanı neredeyse görebiliyordu. "Bu şaraphane için ilk adım ve çok heyecan verici. Basının neden bu kadar önemli olduğunu anlatmaya başladı ve sonra telefonunu çıkardı. "Bak. Ona bir resim gösterdi. "Bu bir pnömatik yanal membran presi, tamamen otomatik.

Metal bir kutu çerçevesi üzerinde büyük, parlak, paslanmaz çelik bir silindirin resmini inceleyerek, "Demek öyle," dedi.

'Ah, ama...' 'Dikey meyve suyu kanalları', 'sıfır nokta sekiz bardan daha düşük bir basınç' ve 'azaltılmış presleme süreleri' hakkında coşkulu bir açıklamaya başladı.

Daha sonra St Martin şampanyası üretimiyle ilgili planlarını anlatmaya başladığında Hattie onu dinledi. Yüzü coşkuyla parlıyordu ve belki de buna hakkı olmamasına rağmen, bu tek fikirli kararlılık ve odaklanma için onunla gurur duyduğunu hissetti. Elini tuttu ve onu durdurmak istemeyerek sıktı. Konuşuklarının sadece bir kısmını anlamasına rağmen, onun enerjisinin ve tutkusunun varlığında olmak bile ona sanki bir güneş ışığına adım atıyormuş ve onu paylaşıyormuş gibi hissettirdi. Bu enerji verici ve bulaşıcıydı, ne yapmak istediğini ve başladığı işi nasıl geliştireceğini düşünmesini sağlıyordu. Düşün ve etkinlik planlamasının ona göre olduğundan hiç şüphesi yoktu. Şatoda olmak bunu pekiştirmişti ve yol boyunca biraz sarsıntılı olsa da şimdiye kadar başardıklarıyla gurur duyuyordu. Asıl eğlence ve oyunlar düşün davetlileri gelmeye başladığında başlayacaktı ama o bunu dört gözle bekliyordu. Zor iş artık hemen hemen bitmişti.

"Olacak... Çok üzgünüm Hattie. "Sorun değil. Çok ilginçti.

Şüphesi kaşlarını kaldırdı. "Sanmıyorum.

"Hayır, öyleydi. Ona gülümsedi, ancak içinde bir kıskançlık ve pişmanlık duygusu vardı. Muhtemelen onun ilk şişe içkisini hiç göremeyecekti.

St Martin şampanyası. Prodüksiyon başladığında İngiltere'ye dönmüş, kim bilir nerede yaşıyor olacaktı. Bu düşünce moralini bozdu ve şarabından güçlendirici bir yudum aldı.

Hattie, Luc'le birbirlerine ne kadar kolay uyum sağladıklarına inanamıyordu. Sabahları banyoyu paylaşırken ya da iyi stoklanmış apartman mutfağında birbirlerinin etrafında dolaşırken, kahve yaparken ve dondurucudan kruvasan ısıtırken, kalın kabarık bornozlarla kanepede birlikte uzanıp gelecek günü tartışırken hiçbir gariplik yoktu.

Luc'ün telefonu bipledi ve mesajı kontrol ettiğinde kaşlarını çatı.

"Harika. Babam bu sabah benimle görüşmek istiyor.

teçhizatçılar. Paris'te olduğumu nereden biliyor?"

Üzüntüyle ayağa kalktı. 'Planladığımdan daha erken ayrılmak zorunda kalacağım.

Nina'nın evini bulabilecek misin?"

"Evet," dedi kararlı bir şekilde, telefonuna dokunarak. "Yol tarifi burada ve ben büyük bir kızm.

"Tamam, alışverişte iyi eğlenceler ve ona sevgilerimi ilet.

Bu kadar basit olduğunu düşündü. Yetişkin ve bağımsız bir yetişkin olmak, bir çiftin yarısı olmak. Ferahlatıcı bir şey. Chris nereye gittiğini bilip bilmediğini çapraz sorgular, endişelenir, kontrol eder ve iki kez kontrol ederdi. İyi olup olmayacağını. Güvende olacağından. Ve vardığında ona mesaj atması konusunda ısrar ederdi. Luc sadece başını salladı ve "Tamam, öğle yemeğinde orada görüşürüz," dedi.

"Evet, umarım toplantın iyi geçer ve yeni parlak oyuncağını alırsın," diye alay etti.

Adam ona sırtıttı ve giyinmeye gitti. Soluk mavi gömlekli şık bir lacivert takım elbise içinde döndüğünde, bir an için onu kapıdan nasıl çıkaracağını düşündü.

"Öyle görünüyorsun ki..." Kalbi yerinden fırlayıp boğazına düğümlendi ve ona bakakaldı, aniden bastıran bir sevgi seline kapılmıştı. İstemsiz bir ses çıkardı ve bu onun dikkatini çekti.

"İyi misin?"

"Mm. İyi," dedi, bu telaşın gücü karşısında dehşete düşmüştü. Bunun olmaması gerekiyordu. Kendini sabitlemek için ellerini onun geniş omuzlarına koydu, parmakları takım elbise ceketinin yumuşak yününe yayıldı ve onu yanağından gagaladı. "İyi şanslar. Geri çekildi. "Giyinsem iyi olacak. Bir duş alayım. Banyoya doğru ilerledi ve içeri girdikten sonra kapıyı kapatıp başını arkaya atarak kapıya yaslandı.

Sadece gidip ona aşık olmuştu.

Luc kendi kendine sırtarak sokakta yürürken babasından gelen çağrıyı merak ediyordu ama bu onun mutluluğunu gölgeleyemezdi. Hattie ile vakit geçirmek ruhuna güneş ışığı getirmişti. Bugün bu buluşma olmadan da yapabilirdi ama tecrübelerine dayanarak babasıyla yüz yüze konuşmanın daha kolay olduğunu biliyordu. Basın masraflarını karşılamak için şatonun kirasını ona teslim edeceğine güvendiği için, özellikle de artık sürücü koltuğunda kendisi oturduğu için, bu ödenmesi gereken küçük bir bedeldi.

Babasına artık aile şirketi için çalışmayacağını açıkça belirtmişti ve eğer St Martin'i almasına izin verilmeseydi, başka bir şirkete katılacaktı. İşlerini seçip alabileceğini bilecek kadar çok kez yönetici arayışına girmişti ve babası da bunun farkındaydı. Bu yararlı bir pazarlık kozuydu.

Brémont binasının fuayesine girdiğinde kapıcı onu hemen tanıdı ve güvenlik bariyerlerinden geçirdi. Babasının sekreteri Caroline, sarışın saçları ve her zamanki hoş gülümsemesiyle ofisinin önünde oturuyordu. O güne kadar tanıdığı en soğukkanlı ve aynı zamanda en ketum insandı.

'Luc,' diye selamladı onu. 'Seni görmek ne güzel. Seni çok özledik. Buralar sensiz aynı değil ama -' sesini alçaltarak babasının kapısına doğru baktı '- kendi işini yapmana çok sevindim. Nasıl gidiyor? Marthe nasıl? Eminim yaptığın şey onu çok heyecanlandırıyordur.

Teşekkürler Caroline. Heyecanlanmanın doğru kelime olduğundan emin değilim. Sanırım ona modern davranacağımdan endişeleniyor. Ama iyi gidiyor. Yine de ilk bağbozumumuzu yapmadan önce yapmamız gereken çok şey var.

"Mösyö Brémont'a burada olduğunuzu haber vereyim.

Beş dakika sonra içeri girmesi için işaret etti.

Babası deri kaplı geniş masanın arkasında oturuyordu, bir elinde puro, diğer elinde telefon vardı. Luc babasının başıyla işaret ettiği sandalyeyi görmezden geldi ve babası konuşmasını bitirirken pencereden dışarı bakmak için ofise doğru yürüdü. O lanet sandalyede kaç kez oturup babasını beklediğini, onun melodisiyle dans ettiğini ve bir sonraki adımda nereye gideceğinin söylendiğini unutmuştu. En azından babası artık bunu ona yapamazdı. Aşağıdaki geniş caddedeki ağaçlara baktı ve şatoya geri dönmüş olmayı diledi.

"Luc!" diye bağırdı babası ve o da döndü. "Baba. Nasılsın?"

Ben iyiyim. Seni gördüğüme sevindim. Marthe beni aradı. Burada olduğunu söyledi.' Babası onu böyle bulmuştu.

Luc başını salladı, buna biraz şaşırmıştı. Marthe babasıyla sadece mecbur kaldığında iletişim kurardı.

"Düğünle ilgili işler nasıl gidiyor? Alex dün telefonda konuşuyordu. 'Eğer burayı yenileseydik, her yeri kiraya vererek çok daha fazla para kazanabilirdik. Bahse girerim burayı alt üst ediyordur.'

Luc, Fliss, Solange ve Hattie'yi ve mutfağın tıpkı çocukluğunda olduğu gibi onların merkezi haline geldiğini düşünerek gülümsedi. Şato yeniden bir yuva olmuştu. "Bunun gibi bir şey.

Mükemmel. Eğer bu başarılı olursa, evi daha fazlası için açmayı düşünüyorum. Bu sizi meşgul edecektir.'

Luc sert bir tavırla, "Benim bağla yeterince işim var," dedi. Bu tam babasına göre bir davranıştı. Yeni bir fikir, Luc'ün kendisi için kurmasını isteyeceği yeni bir iş girişimi. "Şirketten ayrıldığımı hatırlıyorsun değil mi?"

Babası sinirli bir şekilde içini çekti. "Evet. Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum. Marthe ile bir görüşme yaptım. Gilles Roban'ın bu yıl üzümler için mükemmel bir fiyat teklif ettiğini ve bunu kabul etmem gerektiğini söyledi. Bu, şatoyu yenilemek için biraz daha sermaye sağlayacak ve seneye şampanya yapabileceksiniz.

Luc'ün kulaklarında, kovandan fırlayan kızgın eşek arıları gibi bir uğultu vardı.

"Pardon? Oldukça sade olmalarına rağmen sanki sözcükleri tam olarak anlayamamış gibiydi.

Babası omuz silkti. 'Her zaman gelecek yıl vardır. Eğer şarap yapmak istiyorsan Bordeaux'ya gel.

'Baba, şampanya yapmak istiyorum. Bu yıl. Luc sesinin şımarık bir çocuk gibi çıkmasından nefret ediyordu ama babasını tanıyordu. Gelecek yıl gecikmenin başka bir nedeni olacaktı - ve ayrıca bu yılki hasat iyi bir hasat olacak gibi görünüyordu. Roban'ın üzümleri istemesine şaşmamalı.

"Marthe'ye böyle söyleyeceğini söylemiştim.

"Anlamıyorum. Marthe bana Roban'dan gelen bir teklifi kabul etmekle ilgili hiçbir şey söylemedi.

Babası purosunu üfledi. 'Bu onun kararı değil ama sana danışmak istedim, özellikle de D'Arreau ile şarap preslerinden birini satın almak için konuştuğunu duyunca. Bu henüz akıllıca bir yatırım mı?'

Luc oturdu ve presin neden iyi bir yatırım olduğunu tüm ayrıntılarıyla anlattı. Neyse ki Yves Brémont detaycı biri değil, yeni oyuncaklar, yeni teknoloji ve hızlı kazançlarla kolayca dikkati dağılan biriydi.

'Pres fikri iyi bir fikir ama gelecek yıla kadar beklemelisiniz. Elbette toplantınızı yapın ama Marthe ile aynı fikirdeyim, üzümle bu yıl satacağız.

"Ama..."

'Teyzen şampanyadan anlıyor. Eğer o bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyorsa, ben de öyle düşünüyorum.

Luc dişlerini sıktı, babasıyla tartışmanın ters etki yapacağını biliyordu. Marthe ile konuşacak, fikrini değiştirmesi için onu ikna etmeye çalışacaktı. Bu sefer neden müdahale etmişti ki? Elbette değişimden korkmuyordu, geriye bakmak ya da yeni bir meydan okumadan kaçmak ona göre değildi. Bir şeyler yolunda gitmiyordu ama ne olduğunu biliyorsa lanetlenmişti.

Yirmi Altıncı Bölüm

Hattie yol boyunca kendini azarlayarak Nina'nın evine doğru hızlı adımlarla yürüdü. Luc'e aşık değildi. Sadece çok fazla seks yapmanın verdiği endorfinden başka bir şey değildi. Bu bir karasevdaydı. Başka bir şey değildi. Sadece ilgiye karşı bir tepkiydi. Tekrar arzulanmanın verdiği yenilik. Bu onun aklını başından almıştı.

Bu sözler ona bile bahane gibi gelmişti. Ağır, içten bir iç çekişle dikkatini telefonuna yöneltti. Sadece bir sokak daha ve sonra orada olacaktı.

Nina's'ın kapısından içeri girdiğinde ilk önce nereye bakması gerektiğinden emin değildi: göz kamaştırıcı kek ve hamur işlerinin sergilendiği cam tezgâha mı yoksa bir duvar boyunca uzanan deniz manzarası duvar resminin altına mı? Yanardöner yeşiller ve mavilerden oluşan kuyrukları, kızıl ve gümüş rengi saçlarıyla deniz kızları, dalgalanan deniz yosunları, süslü deniz kabukları ve batık hazineler arasında yüzüyordu. Dikkatini başka yöne çekerek oldukça heybetli yaşlı bir adamın beklediği tezgâha yaklaştı.

"*Bonjour*. Gülümsemeye çalıştı ama adamın sert ifadesiyle karşılık buldu. "Ben... Nina'yı görmeye geldim. Ben Hattie.

"Şu anda bir ders veriyor. Belki beklerken oturmak istersiniz.

"Teşekkür ederim, bu çok hoş olur. Beleş peşinde olduğunu düşünmesi ihtimaline karşı kahve istemeye cesaret edemedi. "Ben sadece oturup duvar resmine bakacağım.

Bu çok güzel.'

Yüzü memnuniyet dolu bir gülümsemeyle yumuşadı. "Neden oturmuyorsunuz, size kahve yapayım ve belki sizi bir ekler yemeye ikna edebilirim.

Hattie cam tezgâha ve ağız sulandıran şekerleme seçkisine baktı. Etiketlerin üzerinde kıvrımlı italik harflerle yazılı isimler biraz tanıdık gelse de, pastaların kendileri tanıdık gelmiyordu. Jammy dodger, bourbon, millionaire's shortbread: bunlar İngiliz bisküvi isimleriydi ama kesinlikle Fransız pastanesiydi. İlgisini çekmişti ama seçenekler onu çok şaşırtmıştı. Kararı garsona bırakmaya karar verdi.

Birkaç dakika sonra ona pürüzsüz çikolatayla kaplanmış ve birkaç altın varakla süslenmiş bir ekler ile en güzel, neredeyse yarı saydam ince porselen fincan ve tabağında bir kahve servis etti. Her şey o kadar güzeldi ki fotoğraf çekmek için kamerasını çıkardı ve arka plandaki duvar resmini yakaladığından emin oldu. Çırpılmış kremayla doldurulmuş ve minik çilek parçacıklarıyla süslenmiş ekler pastanın tadı da en az görüldüğü kadar güzeldi.

Yan masadaki yaşlı kadın ona gülümsedi ve Fransızca bir şeyler söyledi. Hattie gülümsedi ve *bien* kelimesini yakaladı.

"*Très bien*," diye cevap verdi, dudaklarındaki kremi silerek. "Siz İngilizsiniz," dedi hanımefendi.

'Evet,' dedi Hattie.

'Çikolatalı çilekli lokum en sevdiklerimden biri. Nina tatlar konusunda çok zeki.'

"Çok güzel şeyler söylüyorsun Marguerite," dedi elinde profiterole benzeyen inanılmaz bir konik kule taşıyan, minyon, düzgün yapılı, siyah saçlı bir kız. "Tuzlu karamelli *krokanımız* hakkında ne düşünüyorsunuz?

"*Muhteşem*," dedi Marguerite, arkasındaki insan grubuna başıyla selam vererek. "Hepiniz çok iyi iş çıkardınız.

Paltoları ve çantaları toplamaya başladıklarında bir teşekkür korusu ve çok sayıda başparmak işareti vardı.

"Yarın hepinizle görüşürüz," diye seslendi Nina arkalarından. "Bir grup mutlu öğrenci daha," dedi Marguerite.

'Evet, çok hoş bir grup. Ve bununla çok gurur duyuyorlar. Choux böreği kulesinin bulunduğu tabağı kaldırdı.

"Ne oldu?" diye sordu Hattie.

"Merhaba," dedi Nina. 'Sen Hattie olmalısın. Bu da bir *croquebouché*. Geleneksel bir Fransız düğün pastası.

"Karmaşık görünüyor.

'Pek sayılmaz, ne yaptığınızı bildiğiniz ve yeterince pratik yaptığınız zaman. İşin püf noktası, choux'unuzun ıslak olmadığından emin olmaktır.

"Sözüne güveniyorum. Hattie korkunç derecede etkileyici görünen şekerlemeye baktı. Fliss'le konuşmak için bir not aldı. Gabby pasta konusunda hâlâ kararsız olduğu için belki bunu menüye ekleyebilirlerdi.

"Aklıma gelmişken, eğer tadı o ekler kadar güzelse..." Hattie Nina'ya kıskançlıkla baktı. Siyah kapri pantolonu ve üç çeyrek kollu şal yakalı krem rengi üstüyle, küçük siyah babetleriyle çok şık görünüyordu. Eğer Hattie'nin moda gurusu olacaksa, o zaman Hattie emin ellerde olduğunu tahmin etti.

Nina gülümsedi. "Teşekkür ederim. Marguerite, bu Luc Brémont'un bir arkadaşı. Kuzeninin düğünü için bir elbiseye ihtiyacı var. Marguerite Paris'teki en iyi mağazaları biliyor.'

Düğün için bir elbise. O zaman onu Galeries Lafayette'e götürmelisiniz. Yeni bir vintage dükkânı açtılar ve duyduğuma göre çok güzel ikinci el parçalar varmış.

'Ben de tam bunu düşünüyordum,' dedi Nina, Hattie'ye göz kırparak. 'Şimdi gitmeye hazır mısınız? Yıllardır alışverişe çıkmamıştım.

"Beni almanı beklemiyordum.

"Sorun değil ve bir gün izin almak için mükemmel bir bahane.

"Çok fazla çalışıyorsun," dedi Marguerite bastonunu yere vurarak. "Evet, Marguerite," dedi Nina onu tozlu yanağından öperek. 'Ama eğer ben

yapmasaydınız, sabah kahvenizi içmek için nereye giderdiniz?

"Hımm," dedi Marguerite, fincanını kaldırıp nazikçe yudumlarken.

İki genç kadın pastaneden ayrıldı ve Nina sokaklarda ustalıklı ilerleyerek en yakın metro istasyonuna ulaştı.

"Buraya daha önce gelmiş miydiniz?" diye sordu.

"Hayır, bu benim ilk seferim ama umarım sonuncusu olmaz.

'Eminim bu son ziyaretiniz olmayacak. Paris'te insanları tekrar tekrar kendine çeken bir şey var. Fransızlığın kendine has bir özü var. Hiçbir yer onun gibi değil ve bunu burada yaşadığım için söylemiyorum. İlk geldiğimde bunu hissettim.

"Peki bir İngiliz kadın nasıl olur da Paris'te pastane işletir?" diye sordu Hattie, diğer kadın da sokaktaki herkes kadar Fransız görüldüğü için merakla. Mükemmel uyum sağlamış gibi görünüyordu.

"Uzun hikâye," dedi Nina hızlı bir gülümsemeyle. "Kısaca anlatmak gerekirse, kocam bacağını kırdı ve dükkândaki pastacılık kursunda ona yardım edecek birine ihtiyacı vardı. Kardeşim Nick beni gönüllü yaptı ve Sebastian o zamanlar huysuz, hak etmeyen bir piç olmasına rağmen ona aşık oldum. Eklemeden önce burnunu kırıştırdı. 'Şimdi çok daha iyi. Sadece iyi bir kadının sevgisine ihtiyacı vardı.

Hattie kaşlarını çatı. "Ama burada yaşamak için her şeyden vazgeçmek konusunda ne hissediyorsun? Bu düşünce onu endişelendirdi. "Evini özlemiyor musun? Evini özlemiyor musun?

Nina iç çekti. 'Northumberland'de kırlarda büyüdüm. Paris'te yaşamak olabildiğince farklı. Burayı seviyorum. Yaşam tarzını. Yemeğe, hayata karşı tutumları. Ama dürüst olacağım, ailemi özleyorum, her ne kadar gelip ziyaret etseler de. Hem de çok. Gözlerini devirdi. 'Ama Sebastian benim evim. Kendi hayatlarımız, kendi hedeflerimiz var - bence bu önemli - ama aynı zamanda bir takımız. İşe yarıyor çünkü birbirimizi seviyoruz ve

bu yüzden üzerinde çalışıyoruz.' Nina aniden sırttı. "Tabii ki her zaman haklı olmama rağmen.

Hattie güldü ama içinden Nina'nın olayları romantikleştirdiğini düşünmekten kendini alamadı. Bir kişi için taşınmak asla iyi bir fikir değildi. Manchester'dan ayrılırken iyi bir işi feda etmiş, bağımsızlığından vazgeçmiş ve Chris tamamen ona bağımlı hale gelmişti. Kendini tekrar bir erkeğe bağlamasına imkân yoktu.

Galleries Lafayette, Hattie'nin daha önce ziyaret ettiği hiçbir mağazaya benzemiyordu. Binanın kendisi, muhteşem mavi vitraylı kubbesiyle bir sanat eseri idi. Rotunda'nın etrafında, aşağıdaki ana kata bakan üç kat vardı. Her katta, her biri bronz ve altın renginde çiçekli ferforje motiflerle süslenmiş ve cilalı pirinç korkuluklardan oluşan kıvrımlı korkuluklara sahip bir dizi süslü balkon vardı.

Her turist gibi Hattie de durdu ve yukarıya baktı. "Vay canına." Paris'te alışverişin nasıl olması gerektiğine dair düşüncelerini özetliyordu.

"Muhteşem, değil mi? Hiçbir yerde böyle bir dükkan olduğunu sanmıyorum. Hattie onun haklı olduğundan oldukça emindi.

"Bayan modası birinci katta. Ne aradığınız hakkında bir fikriniz var mı?" Marine'in görüntüsü gözünün önüne geldi.

"Akıllı, göz alıcı, şık bir şey istiyorum. Hattie güldü. "Fransız. Nina kıkırdadı. "Bunun için doğru yere geldin.

"Dürüst olmak gerekirse. Tamamen farklı bir şey istiyorum. Güvenli değil. Kendim için değil.

Daha doğrusu gerçek ben.'

'Ha! Bu duyguyu bilirim. Buraya gelmeden önce ailem - Tanrım, beni olmadığım bir şeymişim gibi göstermeye çalışarak beni deli ederlerdi. Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Yani önyargı yok.'

"Hiç yok. Ama sanırım parlak ve desenli bir şey istiyorum.

'Tamam. Anladım.'

Nina'yla alışveriş yapmak eğlenceliydi. Hattie'nin sözünü dinledi ve hangi beden kıyafete ihtiyacı olduğunu belirledikten sonra onu soyunma odalarına götürdü.

"Burada bekle. Sana getirdiğim her şeyi denemelisin." "Her şeyi mi?"

"Her Gey," dedi Nina, gözlerindeki yaramaz parıltı saçma sapan ses tonuyla çelişiyordu.

"Ne, öndeki modelin üzerindeki pembe tül tüp bile mi?" diye sordu Hattie biraz endişeyle.

O bile. Ama bana biraz zevk ver. Ayrıca, ne kadar olduğunu gördün mü? Aptalca bir para. Sanırım zengin değilsin.'

'Zengin değilim, hayır, ama güzel bir şey istiyorum. Ailemin geri kalanı zengin. Orada bir sürü tasarımcı kıyafeti olacağını garanti edebilirim.

'Bana bırak. Hemen döneceğim.'

Hattie soyunma odasındaki kadife küplerden birine oturup Nina'nın ona ne getireceğini merak etti. Nina beş dakika sonra üç elbiseyle geri döndüğünde hayal kırıklığına uğramadı.

'Bunları dene. Hala avlanıyorum.'

Hattie her bir elbiseyi inceledi. Hiçbiri onun seçeceği gibi değildi. İlki, altında ipek bir slip elbise olan sarı şifon zebra desenli, normalde seçeceğinden çok daha parlaktı ama Nina talimatı yerine getirmişti. Hattie soyunup elbiseyi üzerine geçirdi, aynada kahverengi bilek çoraplarına bakarken dudaklarını büktü. Pek uygun görünmüyordu. Elbise üzerine tam oturmuştu ama doğru değildi. Ne istediği hakkında hiçbir fikri olmasa da, ne istemediğini biliyordu.

İkinci elbise parlak yeşil ve fuşya pembesi desenliydi, empire çizgisi ve fırfırlı bir katmanı vardı. Hattie'nin zevkine göre biraz fazla kalabalıktı ve rahat edebileceğinden çok daha kısaydı. Üçüncü elbise soluk pembe ve gri desenliydi, omuzdan açıktı ve tenine hiç yakışmıyordu.

"Ah hayır," dedi Nina, omzunun üzerinden görünerek. 'Kesinlikle olmaz. Bunu deneyin. Sade, soluk mavi saten bir elbise uzattı. 'Parlak ve desenli kısma pek uymadığını biliyorum ama sanırım sana yakışacak' dedi.

Hattie elbiseyi dener denemez, aradığının bu olduğunu anlamıştı. Neredeyse yarım yaka çizgisi ince omuzlarını ortaya çıkarıyor, geniş kuşağı göğsünün hemen altından geçiyor, eteği arkada biraz daha aşağıya iniyor ve kıvrımlı bir etek ucu bırakıyordu. Zarif ve şıktı ve buna bayılmıştı. Tam da aradığı şeydi. Daha da iyisi, Ted Baker'dı ve indirimde iki yüz elli avrodan yüz yirmi beş avroya düşmüştü.

'Mükemmel,' dedi Nina.

"Sanırım öyle. Hattie aynada vücudunu döndürdü.

"Tam senlik.

"Öyle mi dersin?" diye sordu Hattie, bu yorumdan çok hoşlanmıştı. Gerçekten de içinde hissettiği kadın buydu. Her zaman olmayı arzuladığı ama hiçbir zaman tam olarak ulaşamadığı kadın.

"Tamam, sıradaki.

"Ama bu o.

"Biliyorum," dedi Nina kendini beğenmiş bir sırıtışla. 'Ama daha fazla almamak için bir neden yok. Bunları getirdim. Deneyebilirsin. Ayrıca bu harika palazzo pantolonları da buldum. Muhteşem değiller mi? Hattie kabul etmek zorundaydı, büyük mavi ve pembe çiçeklerle süslü, dökümlü siyah ipek pantolon çok çarpıcıydı.

"Düz siyah bir yelek ve paşmina ile harika görünürler. "Benim siyah bir yeleğim ve pembe bir paşminam var.

"Gördün mü, daha da iyi.

Nina her şeyi denemesi için ona zorbalık etmeyi bitirdiğinde, hatta siyah bir önden kesimli slip elbiseyle tüylü kireç yeşili bir ceket bile denediğinde, Hattie düğün için mavi elbisede, palazzo pantolonda karar kıldı çünkü onlara sahip olmak zorundaydı ve Nina'nın işaret ettiği gibi, onlarla uyumlu bir şeyi zaten vardı ve güneş ışığı sarısı güzel bir yazlık elbise, sadece paçanın üzerinde bitiyordu.

dizlerine kadar uzanıyor ve yürürken bacaklarının etrafında keyifle salınıyor, ona kendini kadınsı ve flörtöz hissettiriyordu.

"Ayakkabıya ihtiyacımız var mı?" diye sordu Nina, kara gözleri muziplikle parlıyordu. "El çantası?"

"Ayakkabılar, evet.

Her üç kıyafete de uyan ve Hattie'nin bacaklarına inanılmaz şeyler yapan, ince yüksek topuklu, mükemmel altın sarısı ayakkabıları buldular. Fiyatına bile bakmadan kredi kartını uzattı.

"Eğlenceliydi," dedi Nina. Kendi çantasında aşık olduğu bir çift yüksek topuklu süet bot vardı.

"Öyleydi, teşekkür ederim.

"Gerçekten benim için bir zevkti. Nina ip saplı çantasını mutlulukla salladı. "Mükemmel elbiseyi aldığınıza çok sevindim.

"Ben de öyle," dedi Hattie, kuzeninin düğün gününde bu elbise ve ayakkabılar içinde kendini harika hissedeceğini biliyordu. Yeni giysilerini giymek için sabırsızlanıyordu.

Yirmi Yedinci Bölüm

"Vay canına! Meşgul görünüyorsun,' dedi Hattie, Paris'ten döndükten sonra mutfağa geri döndüğünde. Fliss'in çilekleri manik bir hassasiyetle dilimlemesini izledi.

"Gay Paris nasıldı?

"Harika. Alışverişe gittim.' Çantalarını kaldırdı. 'Sindirella'nın düğün için bir elbisesi var. Ayrıca Luc'un bazı arkadaşlarıyla tanıştım, onlara bayılacaksın. Şehirden ayrılmadan önce Sebastian ve Nina ile geç bir öğle yemeği yemişlerdi. 'Mümkünse senden bile daha çok yemeğe düşkünler.

"Nerede o?

"Beni bıraktı, doğruca Marthe'yi görmeye gitti.

Hattie ona Luc'ün dönüş yolunda çok meşgul görüldüğünü söylemeyecekti. Kendisi de pek konuşkan sayılmazdı, düşünecek çok şeyi vardı ve esas olarak aralarına biraz mesafe koyup koymaması gerektiğini merak ediyordu.

"Siz gezip tozarken, bazılarımız ocağa zincirlenmiş durumdayız.

Hattie güldü. "Ve her dakikasından keyif aldın.

"Olabilir," dedi Fliss ama başka bir çilek seçip zengin kırmızı eti keserken dudakları büzüldü. Koku o kadar güzeldi ki Hattie parmağını riske atıp bir dilim kopardı.

"Oi. Fliss onun eline hızlı bir tokat attı. "Dikkatli olmazsan aşçı yardımcılığı görevine getirileceksin.

"Yani, bu akşam. Duyduğuma göre her şey bir bahisle ilgiliymiş. "Luc sana söyledi, değil mi?

"Konuştuğunuzdan bahsetti.

"Hımm. Luc'un beni o koca hödükle baş başa bırakıp kaçtığını hatırlıyorum; hödük kaba bir şekilde suflemin şans olduğunu, pastacılığın benim sınırim olduğunu ve makaronların repertuarımın toplamı olduğunu varsaymıştı. Dörtten fazla kişi için üç çeşit yemeğin benim yeteneklerimi aşacağını ima etti.

"Ve?

"Ve onun yanıldığına bahse girerim.

Hattie gülümsemesini bastırdı. "Peki ya bahsi kaybederse ne olacak, ki kaybedeceğini varsayıyorum.

'Çok haklı. Bir şişe Dom Ruinart Blanc de Blancs 2015 alacağım,' diye zafer çılgınlıkları attı Fliss.

"Her neyse, bunun çok iyi bir tane olduğunu kabul ediyorum.

'Bu bir şampanya. Blanc de Blanc sadece chardonnay üzümlerinden yapılır ve benim favorimdir. Ve -' zaferle göğsünü kabarttı '- hepsi benim. Son damlasına kadar.

"Bu kadar pahalı bir şeyi içer miydiniz yoksa saklar mıydınız?"

"Normalde özel bir olay için saklardım ama bu sefer Alphonse'un önünde içmekten zevk alacağım. Hatta bir bardak içmesine bile izin verebilirim. Ve bu gece Alphonse'un sözlerini yemesini keyifle izleyeceğim. "Peki ne yiyoruz?

'Geçen gün marketten biraz deniz tarağı almıştım, onları dondurucuya koymuştum, onları kullanacağım. Coquilles St Felicity yiyeceğiz.'

"Hangisi?

"Normalde Coquilles St-Jacques vardır; bunlar temel olarak zengin kremalı bir sos içinde tavada kızartılmış deniz taraklarıdır ve ekmek kırıntıları ve gravyer ile süslenir. Tarif üzerinde çeşitlemeler var. Ben limon, parmesan ve beyaz fasulye püresi üzerine limon ve kekik kırıntısı ekleyerek deniz tarağı yapıyorum.

'Nefis, deniz taraklarına bayılırım,' dedi Hattie.

"Sonra bütün bebek mantarlar ve arpacık soğanı, sarımsak ve domuz yağı ile karışık yeşilliklerle coq au vin yapıyorum. Tatlı olarak da crème anglaise, çilek coulis ve tatlı bir pasta kabı ile yapılmış çilekli bir tart yiyeceğiz.

"Vay canına. Bunun için gidiyorsun.

"Elbette," dedi Fliss burnunu çekip saçlarını savurarak. 'Benim bir amatör olduğumu ve suflemin şans eseri olduğunu düşünebilir ama aksini öğrenmek üzere.

"Saat kaç demiştiniz?

Fliss bacanın göğsündeki saate baktı. 'Saat yedi, bu da bana işimi bitirip üstümü değiştirmem için iki saat daha veriyor. Banyoda güzelce ıslanacağım ve üzerime bir elbise giyeceğim.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Hattie tertemiz mutfaka baktı.

'Evet, masayı hazırlayabilir ve güzel görünmesini sağlayabilirsin. Tavuk hazır ve fırında, sebzeler doğranmış ve sotelenmeye hazır, fasulye püresi hazır, deniz taraklarını servis etmeden hemen önce kızartacağım ve limonlu ekmek kırıntıları hazır, yani geriye sadece başlangıçları bir araya getirmek kalıyor. Tartların üzerine sürmek için çilekli bir glaze hazırlamam gerekiyor ve işim bitiyor. Çok kolay.'

Hattie bir kaşını kaldırdı. 'Senin için belki. Terlemiş gibi bile görünmüyorsun.

Fliss ona dehşetle baktı. "Tabii ki hayır.

Hattie uzun mutfak masasına baktı. "Sanırım burada yemek yemek, yemek odasından daha güzel olurdu.

"Mm," dedi Fliss şüpheyle. 'Ama bu daha akıllıca olurdu.

'Bu masayla işim bittikten sonra olmaz. Onu bana bırakın.'

Buraya geldiğinden beri, dekorasyon becerilerinden hiçbirini iyi bir şekilde kullanmamıştı. Şifoniyerin altını üstüne getiren Hattie, kullanabileceği her türlü ufak tefek eşyanın yanı sıra çeşitli masa örtüleri, peçeteler ve servis altlıkları buldu.

"Ne yaptığını biliyor musun?" diye sordu Fliss, beyaz kartonlara, rafyalara ve makaslara bakarak. "Her şey biraz Blue Peter'a benziyor.

"Güven bana," dedi Hattie, evin önündeki tertemiz çiçek oluklarından biraz yaprak koparmak için bahçede kaybolmadan önce.

Yarım saat sonra, yemek odasındaki büfelerden birinden güzel mavi kâseler ve düz beyaz bir porselen takımı çıkaran Hattie, oldukça memnun olduğu peçetelere son rötuşları yaptı.

'Voila. Ne düşünüyorsun?'

Fliss şöyle bir göz gezdirdi ve sonra iki kez baktı. "Vay canına!" Daha yakından bakmak için odanın karşısına geçti ve adaçayı renginde rafyalarla bağlanmış kurutulmuş lavanta dallarını rulo halindeki beyaz şam peçetelerine hafifçe dokundurdu. Hattie, beyaz şam masa örtüsünün üzerindeki her bir hasır servis altlığının önüne yerleştirilmiş olan, kartondan geçirilmiş tek dikişler gibi daha fazla lavanta dalının bulunduğu el yazısıyla yazılmış isim kartlarıyla gurur duyuyordu. Basit rustik dokunuşlar sıcak bir atmosfer yaratılmasına yardımcı oldu.

'Bu harika! Lavanta dokunuşlarına bayıldım. Bu konuda gerçek bir yeteneğiniz var. Sade ve zarif.'

"Düğün çiçekleri ve süslemeleri için fikirlerimi görene kadar bekleyin. Her an beyaz-aşk-kalp temalı masa süslemeleri için bir ton malzeme gelebilirdi. Hattie böyle şeyler yapmaya bayılırdı ve bugün bu kadar özgür olması ona bundan ne kadar hoşlandığını hatırlatmıştı. Chris'in annesi gösteriştten hoşlanmazdı ama insanlar yemeğe geldiğinde Hattie masayı süslemek için çok zaman harcardı.

'Bence ikimiz de bir kadeh şarabı ve kendimize kadeh kaldırmayı hak ediyoruz. Rüya takım. Bir şişe açabilir misiniz? Şarap için bir damlaya ihtiyacım var.

Sonra da bir bardak alıp banyoya gideceğim.

"Hangisi?" diye sordu Hattie, sabahtan beri yeniden doldurulmuş olan şarap dolabını açtığında.

"Hmm. Fliss omzunda belirdi ve raftan bir şişe çekti, geri koymadan önce etiketini inceledi ve ikinci bir şişe seçti. Bu da reddedildi ve üçüncü bir şişe seçti.

'Ah, bu daha çok benziyor. Pouilly-Fuissé. Mükemmel. Şaraplarını yemekle eşleştirebilenler sadece Fransızlar değil. Şişeyi Hattie'ye uzattı ve çileklerini dilimlemeye devam etti, arada bir ıskartaları ocağın üzerindeki tavaya atıyordu. Zahmetli görünüyordu ama Fliss hızlı ve metodik bir şekilde çalışıyordu.

'Tavadaki çileklerin içine bir tatlı kaşığı şarap koyabilir misin? Tek yapmam gereken onları şekerle kaynatmak ve sır yapmak için süzmek. Son çilekleri dilimlemeyi bitirdi ve buzdolabından bir tepsi mini pasta kalıbı çıkardı. 'Bunları zaten krem pat ile doldurdum. Sadece çilekleri üstlerine yerleştirmem gerekiyor.

"Crème pat?

"*Crème patissière*," dedi çilek dilimlerini dikey olarak dikkatlice dizmeye başlarken, böylece küçük aşk kalpleri gibi yapıştılar. "Sadece tatlı bir muhallebi ama çok daha narin.

Hattie onun yeteneğini takdir etmek zorundaydı. Çilekleri bu şekilde koymak aklına bile gelmezdi. Bu, turtaları yeni bir seviyeye yükseltmişti. Son dilim de yerleştirildiğinde Fliss geri çekildi ve tartları dikkatle inceledi.

"Harika görünüyorlar," dedi Hattie, şişenin üstündeki folyoyu açarken.

"Tabii ki var," dedi Fliss memnuniyetle kollarını kavuşturarak ve burnunu havaya dikerek. "Ve Alphonse onları yerken boğulacak.

Şişeyi açtıktan sonra -Tanrım, vidalı kapakları özlemişti- Hattie ikisine de birer bardak soluk saman rengi şarap doldurdu. Fliss şarabı döndürdü.

burnunu bardağın tepesine dayamadan önce Hattie ona kuşkuyla baktı.

"Şeftali, bal ve fındık," diye ilan etti Fliss ağzında yuvarladığı bir yudumdan sonra.

Hattie belli belirsiz bir yudum aldı ve onu da ağzına götürdü. 'Şeftali! Şeftali tadı alabiliyorum. Hattie havayı yumrukladı, neredeyse dökülüyordu

bardağının içindekileri. Şeftalinin tadını gerçekten alabiliyordu. Luc'ün öğretisi ona da geçmişti.

"Tamam," dedi Fliss. 'Ben gidip biraz ıslanacağım. Moks Sel de Guerande ve Lavanta banyo tuzlarından oluşan harika bir kavanoz var, kendime yardım edeceğim ve hatta kendime bir mum da ısmarlayabilirim.

"Yapabileceğim başka bir şey olmadığına emin misin?

'Hayır, bir süre sonra görüşürüz. Ayrıca, sanırım seni istiyorlar. Fliss hızlı bir vedayla kadehini kaldırdı, kapı aralığında uzanan Luc'e başıyla selam verdi ve yanından geçip gitti.

Ne kadar zamandır oradaydı? Her zamanki gibi vücudu ona istemsiz bir mutluluk ışıltısıyla tepki verdi.

"Hey, Luc," dedi, soğukkanlı olmaya çalışarak. Mesafesini koruma fikri buraya kadarmış.

"Hey, Hattie.

"Marthe nasıldı?

Dudakları düzleşti ve omuz silkti. "Görünüşe göre uyuyordu.

Hattie doksan beş yaşındaki bu yaşlı kadının muhtemelen çok uyuduğunu tahmin ediyordu. Adamın mutsuz yüzünü görünce, daha önce aralarına mesafe koyma düşüncesi kayboldu. Ters giden bir şeyler vardı, bunu hissedebiliyordu ve ihtiyacı olan birine sırtını dönmek onun doğasında yoktu. Bardağını ona doğru uzattı. Ondan uzak durabileceğini nasıl düşünmüştü?

"Şeftali ha?" diye sordu, parmakları şeftaliyi ondan alırken onunkileri okşuyordu. "Mm," dedi havalı bir şekilde, hala kendinden oldukça memnundu.

Yudumladı ve onaylarcasına başını salladı, gözlerinde ani bir hınzır ışıık parlıyordu. "İyi bir öğretmenin olmalı.

"Evet," dedi, "ama her zaman öğrenecek daha çok şey vardır.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Luc o akşam mutfağa girdiğinde kendini çok daha iyi hissetti. Duş seksi ve Hattie gibi cömert ve verici bir kadın için söylenecek çok şey vardı. Odanın öbür ucunda, arkasını tezgâha yaslamış Fliss'le sohbet eden Hattie'yi ararken kalbi kabardı. İçgüdüsel olarak onun bir konuda endişelendiğini bildiği halde, onu sıkıştırmamış ya da bilgi almak için sıkıştırmamıştı. Bunun yerine, Fliss'in kafasını dağıtmak için kendini oldukça iyi bir şekilde kullanmıştı. Bu anıyı hatırlayınca zevkle iç çekti ama bu iyi bir seksten çok daha fazlasıydı, çok daha fazlası.

Hattie onun düşüncelerini okumuş gibi başını kaldırdı, onunla göz göze geldi ve gülümsedi bakışlarını kaçırmadan önce. Onun farkında olduğu kadar o da onun farkında mıydı? Ne zaman onun yanında olsa bakışlarının ona doğru kaymasına engel olamıyordu. Onu sevdiğini Paris'te söylemeliydi ama sonra babası onu ters köşeye yatırdı. Onun önceki ilişkisini bildiğinden, zamanını bekliyordu ama şimdi zaman hızla akıp gidiyordu. Onun gitmesini istemiyordu ama kalmak isteyecek miydi?

Korkusunu bastırdı. Eski sevgilisiyle olan geçmişini bilmek, ona nasıl hissettiğini söyleme konusunda temkinli davranmasına neden olmuştu. Doğru zamanı seçmesi gerekiyordu. O an şimdi değildi.

Takdirle kokladı. "Akşam yemeği güzel kokuyor. Sadece bu da değil, burada alışık olmadığı rahat bir atmosfer vardı. Bir şeyler farklıydı. Bir kere, birisi orta adanın üzerindeki üç sarkıt lambadan bir ampülü çıkarmış, bu da ışığı yumuşatırken, büyük kasırđa cam vazolarda parlayan iki krem rengi tombul mum odaya sıcak, sade bir altın rengi ışık veriyordu. Düşünölmüş bu dokunuşlar sıcak bir karşılama yaratarak insanı rahatlamaya ve bir süre kalmaya davet ediyordu. Çocukken buraya ilk geldiği zamanlara ve Marthe ile baş başa geçirdikleri sessiz akşamlara kıyasla oldukça farklıydı. İlk başta burada oturmayı korkutucu bulmuştu, özellikle de mutfak birkaç yıl önce modernize edilmeden önce yüksek duvarlarda dans eden loş ışık ve korkutucu gölgelerle. Şimdi ise oda, dolapların krem rengi boyasından yansıyan ince bir altın ışığıyla parlıyordu. Bu ona daha rahat nefes aldırıyordu ama yine de ailesinin onu bu kadar az düşünerek ya da hazırlık yaparak nasıl terk ettiğini merak ediyordu. Onu terk ettiklerini söylediklerinden bile emin değildi, ki geriye dönüp baktığında bu oldukça zalimce görünüyordu. Şimdi kendini en mutlu hissettiği yer burasıydı ama bu uzun zaman önce olmuştu. Bu gece, nedense, her zamankinden daha çok evi gibi hissetti. Belki de gitmek zorunda olmadığını bildiği içindi.

"*Bonsoir*," diye seslendi Solange, elinde bir demet çiçekle mutfağa girerken

Elleriyle bağladığı çiçekleri Fliss'e uzattı. 'Bu çok güzel bir sürpriz. En son ne zaman birinin benim için bütün bir yemek pişirdiğini hatırlamıyorum. Çok heyecanlıyım.

Yvette onu takip ederek, "Ben berbat bir kızım," dedi. "Yemek pişiremiyorum.

Luc, Alphonse'dan Yvette'in annesinden özür dilediğini, onu öğle yemeğine götürdüğünü ve ona büyük bir kutu çikolata aldığını duyunca çok sevinmişti.

"Yapabilirsin, ama *annem* kadar iyi değil," dedi Solange'ın arkasında beliren Alphonse. Her zamanki gibi aşırı uzamış saçları taranmamış haliyle tüylü bir ayıya benziyordu. Alphonse her zaman kendi halinde bir adam olmuştu, üstelik pasaklı biriydi de .

Kaşmir bir takım elbise giyse çok daha iyi görünürdü. İlk günden beri bu durum Luc'ün onu daha çok sevmesine neden olmuştu. Özel okulunda ya da ailesinin partilerinde birlikte vakit geçirmek zorunda kaldığı temiz, iyi giyimli çocuklardan çok farklıydı.

Luc, Fliss'in Alphonse'a onaylamayan bir bakış atmasını eğlenerek izledi. "Seni giyinmiş görmek güzel," dedi.

Luc sırtışını gizlemek için başını eğdi. Zavallı Alphonse en iyi kot pantolonunu giymişti. Onun için bu, olabildiğince şık giyinmekti.

"*Bonsoir*," dedi, omuz silkerek pantolonunu fırçaladı. "Temizler.

"Hımm," dedi Fliss, adamın uzattığı iki şişe şarabı alarak.

"Ne pişirdiğinden emin değildim," dedi Alphonse, "Bu yüzden bir kırmızı ve bir beyaz getirdim.

"Çok düşüncelisiniz," dedi Fliss, etiketleri başıyla onaylayarak. 'Deniz ürünleri yiyeceğiz ama çok hoş bir Pouilly-Fuissé açtım bile. Bir bardak ister misiniz? Yoksa bunlardan birini mi tercih edersiniz?

Alphonse onun cevabını düşündü. "Mükemmel bir seçim," dedi ve Luc onun isteksizce etkilendiğini söyleyebildi, ama bunu belli etmedi. Her zamanki gibi domuz kafalı olan Alphonse, bu İngiliz kadının şarap hakkında hiçbir şey bilemeyeceğine inanıyordu.

'Akşam yemeği beş dakika içinde hazır olacak. Hepiniz oturmak ister misiniz?" dedi Fliss, uzun ve ince vücudunu vurgulayan elbisesinin kollarını sıvayarak. Onun söğüt gibi olduğu yerde Alphonse tıknazdı ve ondan bir santim daha uzundu.

Luc, Hattie'nin karşısına, her yerdeki düzgün, küçük yer kartlarında belirtildiği gibi oturdu. Annesinin kristal kadehler, gümüş çatal bıçak takımları ve kolalı masa örtülerinin kâğıt gibi katlanabilecek kadar sert olduğu tertemiz resmi masasıyla karıştırdığında, bu masa çok çekiciydi.

"Bunlar çok güzel Hattie," dedi Solange yer kartlarından birini incelerken, parmakları lavanta dalının üzerinde geziniyordu. "Ne kadar basit ve zekice bir fikir.

"Yani..." Yvette parmaklarını sallayarak, İngilizce'de doğru kelimeyi bulamadığı belli olan 'fiddly' kelimesini ima etti. "Buna sabrım olmazdı.

"Bunu bize söylemene gerek yok," dedi Alphonse, Fliss'i bekleyen boş koltuğun yanında Luc'ün yanına oturarak. Yerleşimi fark eden Luc, Hattie'ye baktı ve kaşlarını kaldırdı. Hattie ona hak verdiğini söylemek istercesine omuz silkti. Luc, Alphonse'un Fliss'ten etkilendiğine kesinlikle inanıyordu. İyi bir çift olacaklardı. Adam palavradan ve gürültüden ibaretti, Fliss ise saçmalığı kesip atıyor ve aldığı kadar iyi veriyordu.

"Yardım istemediğine emin misin?" diye sordu Hattie, mutfakta hızla ama ne yaptığını çok iyi bildiğini belli eden bir tavırla dolaşan Fliss'e bakarak.

'Hayır, sadece ayak bağı olursun,' dedi, arkasını bile dönmeden.

Bir dakika sonra Solange'ın önüne konan ilk tabak, limon ve karmelize kabuklu deniz ürünlerinin kokusunu da beraberinde getirmişti. Fliss kısa sürede herkese servis yaptı ve sandalyesine oturdu. Luc, Alphonse'un tabağı incelerken bir yandan da göz ucuyla Fliss'i izliyordu. Üç deniz tarağı fasulye püresi yatağına özenle yerleştirilmiş, üzerine otlu bir peynir karışımı ve kızarana kadar kızartılmış ekmek kırıntıları serpilmişti.

Fliss bekledi. Alphonse ona sırtıttı ve eline bir çatal alarak deniz taraklarından birini dürttü ve ekmek kırıntılarını karıştırdı. "İyi görünüyor. Güzel bir sunum. Renkler de güzel.

"Biz *Masterchef*'te değiliz," diye tersledi. "Tadına bak.

"Çok güzel, bizi ağırladığınız için teşekkürler," dedi Solange masanın diğer ucundan. O ve Yvette'in ortaya konan meydan okumadan habersiz oldukları belliydi, ancak ikisi de henüz bıçak ve çatallarını almamıştı.

Hattie gibi Luc de, bilinçli bir yavaşlıkla deniz taraklarından birini ikiye bölen Alphonse'u izliyordu. "Güzel doku.

Fliss bir parmağını masaya vurdu.

Gerginlik artık masanın diğer ucundaki iki kadına da iletilmişti ve herkes Alphonse'un yemeği çatalına özenle yerleştirip yavaşça ağızına götürmesini izlerken onlar da sessizliğe gömüldü.

Ağızını kapadı ve düşünceli düşünceli çiğnedi. Fliss gözlerini devirdi ama Luc şarap kadehini tuttuğu elinin parmak eklemlerinin beyazlarının görüldüğünü fark etti.

Luc, Alphonse'un kasıtlı olarak mümkün olduğunca yavaş çiğnediğine yemin edebilirdi.

Sonunda yutkundu ve ardından şarabını eline alıp düşünceli düşünceli uzun bir yudum aldı.

"Çok iyi," dedi, sanki etrafındaki atmosferden habersizmiş gibi abartısız bir sakinlikle.

Fliss tekrar gözlerini devirdi ve tersledi, 'Mükemmel ve bunu sen de biliyorsun.

Sadece bunu itiraf edemiyorsun.'

Alphonse cevap vermeyince, bir çatal dolusu yemek aldı ve yemeye başladı, bu da diğerlerinin yemeye başlaması için bir işaretti.

Luc ağızına bir lokma alır almaz Alphonse'un yalan söylediğini anladı. Güzelden de öteydi. Deniz tarakları mükemmel pişmiş, tereyağında hafifçe karamelize edilmiş, çok hafif yapışkan bir kenarı ve sıkı bir ısıırığı vardı ve limon ve kekikle tatlandırılmış yumuşak kremalı fasulye püresinin dokusu mükemmel bir eşleşmeydi. Fliss'in başarılı bir aşçı olduğu kesindi ve Luc, Alphonse'un cevabının kasıtlı olarak isteksiz olduğunu biliyordu.

Hattie onunla göz göze geldi ve neredeyse belli belirsiz başını salladı. Yvette ağabeyine ters ters bakarak, "Bence bu harika," dedi.

Hattie bir an için Solange'ın Yvette'e ortak düğün planlarıyla ilgili haberi çoktan vermiş olup olmadığını merak etti. Alışılmadık derecede sakin görünüyordu.

"Bir İngiliz kadınına göre," diye ekledi, alaycı bir gülümsemeyle.

Fliss bir kaşını kaldırdı ve Hattie'ye kasıtlı bir bakış attı.

"Aslında, Yvette, bazı haberlerimiz var.

Yvette peynir kokusu almış bir fare gibi tetikte bekliyordu. "Düğün iptal edildi.

"Hayır," dedi Hattie, "ama diğer düğünün haberi bile olmadan sizin düğününüzü de karşılayacak bir planımız var.

Yvette annesine hızlı bir bakış fırlattı. "Onlara sen söyledin.

"Hayır," dedi Hattie, bir kez olsun kontrolün tamamen kendisinde olduğunu hissederek. 'Kafedeki arkadaşın Marie bize söyledi. Ama ben her şeyi çözdüm. Masanın altından not defterini çıkardı.

'On kırk beşte meyve bahçesine varacaksınız. O saatten on iki buçuğa kadar kanepeler ve şarap ikram edeceğiz. Luc kendi kendine gülümsedi. Hattie her şeye hâkimdi, kendinden ve organizasyon becerilerinden emindi. Bunu ilk kez gerçekten görüyordu. Yaptığı işte iyiydi. Şimdiye kadar çok fazla başka şeyle meşgul olmuştu.

'Bu arada, şatoda, burada kalan konuklar daha geç bir kahvaltı yapacaklar, Fliss, Solange ve ben kanepelerinizi ve içeceklerinizi hazırlayabilelim diye on buçuktan itibaren kendiniz servis edeceksiniz. Gabby'nin töreni, hala *vin d'honneur*'ünüzle süslenmiş olan meyve bahçesinde gerçekleşecek ve konuklar saat iki buçuktaki tören için ikiden itibaren gelecekler. İçkiler saat üç buçukta terasta servis edilecek ve resepsiyon saat dört buçukta balo salonunda ol a c a k . Hattie kadehini aldı ve kaldırdı. "Bu bütün sorunları çözer.

Yvette orada ağzı açık bir şekilde oturdu ve sonra herkesin şaşkınlığı içinde gözyaşlarına boğuldu. Solange'ın kolları etrafını sararak onu sıcacık bir kucaklamanın içine çekti.

"Fliss kanepelerin hazırlanmasına yardım etmeyi kabul etti ve Hattie de meyve bahçesini sizin için süsleyecek. Ne kadar nazikler, değil mi?" dedi Solange, annesinin teşvik edici ve teşekkür edici tarzıyla.

Fliss bir sonraki yemeği servis ederken, sohbet düğünlere, kaynakları nerede paylaşabileceklerine, ölçek ekonomilerine ve ne gibi kesişmeler olabileceğine odaklanarak devam etti.

'Luc, şarabı servis eder misin, bence iyi gider. Coq au vin yiyeceğiz.'

Luc kendisine uzatılan şişeye uzanamadan Alphonse şişeyi aldı ve etiketi inceledi. 'Beaujolais Village. İlginç bir seçim.' 'Biber ve baharat notalarının içindeki otlarla iyi gideceğini düşündüm. ' dedi Fliss çenesini hızlıca eğerek. "Yine de tavuk hala ana lezzet.

Alphonse başını eğdi ama Luc'e bir bardak doldurup tadına bakmasını beklerken bir şey söylemedi.

"Çok güzel. Luc şarabı ağzında gezdirerek aromalarını aradı. Kiraz diye düşündü. Gamay noir üzümlerinden yapılan Beaujolais şarabını her zaman sevmişti, hafif ve meyvemsi bir şaraptı ve Burgonya'nın diğer bölgelerindeki ağır kırmızı şaraplara göre bazen hoş bir değişiklik yaratıyordu.

Bu kez, Alphonse'un zengin şarap soslu tavuğu dikkatle incelemesine aldırmadan herkes yemeğini yerken çok daha az gerginlik vardı. Yine çok güzel pişmişti; domuz yağı tuzlu ve hafif gevrek, mantarlar sert ve tavuk yumuşaktı.

"Fliss, bu çok *lezzetli*," dedi Solange. 'Anneminkinden daha iyi.

Yvette'in nefesi kesildi. "Büyük övgü. En iyisi.

Alphonse homurdandı. "*Çok iyi*.

"Teşekkür ederim, Solange. Birden aklına gelmiş gibi Alphonse'a döndü. "Yemek yapabilir misin?

"*Ben mi?* Alphonse omuz silkti ama cevap vermedi.

Yvette, kardeşine kötü niyetli bir gülümsemeyle, 'Bazılarının arka koltuk şefi diyeceği türden biri,' dedi. 'Tüm teoriyi biliyor ve tatlar konusunda uzman ama yemek yapmıyor. Yapmasına da gerek yok çünkü *annes*i onu hala besliyor.

Fliss Alphonse'a küçümseyen bir bakış fırlattı, Alphonse yine omuz silkti. Luc onu savunmaya geçmek istedi ama yapamadı çünkü

bir güveni kırmak olurdu. Alphonse yemek yapma konusunda son derece yetenekliydi, aslında mutfağa girdiğinde tam bir aşçıydı, ama annesi ona yemek yapmaya devam etsin diye ilgilenmiyormuş gibi davranmaya devam ediyordu. Öyle yapmasaydı, kendisi için yemek pişirmeye zahmet etmezdi. Zaten çok zayıftı ve Luc, Alphonse'un onun doğru dürüst yemek yememesinden endişelendiğini biliyordu.

'Hepimiz iyi olduğumuz işi yapmalıyız. Ben üzüm yetiştirmekte iyiyim,' dedi Alphonse sert bir sesle. "Sen ne iş yaparsın Yvette, ortalığı karıştırmaktan başka?

Ona geniş bir gülümseme verdi. "Hiçbir şey. Sadece ortalığı karıştırıyorum ve fırsat buldukça seni de bu işin içine çekiyorum.

Ökisi de güldü ve Luc, Hattie'nin de kendisi gibi onların davranışlarına Çağırıldığını görmekten memnun oldu. Bir an kardeşler birbirlerinden nefret ediyor, sonra da birbirlerini seviyorlardı. Fliss'in de kahkahalara katıldığını, Solange'ın yüzünde ise eğlenmiş bir kızgınlık ifadesi olduğunu fark etmesine rağmen, bunun hiçbir anlamı yoktu. Hattie'ye baktı ve o da omuz silkti.

Yemeklerini bitirdiklerinde, Fliss son yemeği için tatlı tabaklarını hazırlarken o da Hattie'ye katılarak masayı topladı.

"Luc, buzdolabında tatlı bir şarap var, benim için açabilir misin?

"Bunu yapabilirim," dedi Alphonse masadan fırlayarak. Luc onun baş şarap garsonu olarak görevinin gasp edildiğini düşündüğünden şüphelendi.

"Nasıl isterseniz," dedi Fliss, ocakta bir tavayı karıştırırken. "Bu Sauternes.

"Marthe için bir hediye düşünen var mı? Luc konuşmayı kasıtlı olarak daha sakın sulara yönlendirerek sordu. Doksan altı yaşına basan birine ne alınır?

"Ona bir şişe konyak verecektim," diye seslendi Alphonse mutfağın diğer tarafından.

Fliss ve Yvette aynı anda, biri İngilizce, diğeri Fransızca, ama eşit derecede küçümseyerek, 'Bunu yapamazsınız,' diye konuştular.

"Neden olmasın? Brendi sever."

Fliss ocağın başındaki pozisyonundan sitemkâr bir ifadeyle, "Hiç düşünölmüş gibi görünmüyor," dedi.

"Ama..." Alphonse ellerini "başka ne olabilir ki?" der gibi uzattı. Luc ona hak verdi ama Marthe muhtemelen kendi içki dükkânını açacak kadar konyağa sahip olacaktı.

'Belki de hepimizden bir şeyler alabiliriz,' diye önerdi.

'Sen de onun kadar kötüsün,' dedi Yvette. 'Sadece senin için iyi bir fikir bulmamızı istiyorsun. Bu zor çünkü *annem* ve ben Marthe'ye zaten bir şeyler aldık.

Alphonse kaşlarını çatarak, "Ve beni de dahil etmeyi düşünmedin," dedi. 'Sevgilim, ipek bir sabahlığın senin sahip olacağın bir şey olduğunu sanmıyorum.

seçildi,' diye gözlemledi Solange.

"Colin'in çektiğı şato fotoğrafı ne olacak? Hattie birden söze girdi. 'Çerçeveletirsin, hem güzel bir hatıra olur, hem de ikinize ait olur.

"Ne parlak bir fikir," dedi Luc, hayranlıkla ona bakarak. 'Baskılar kütüphanede. Tek yapmam gereken bir çerçeve satın almak. Ben de onlara bir kez daha bakmak istiyorum. Telefonunu çıkardı. "Fotoğraflarını çektim ama düzgün bir baskı almam gerekecek.

"İşte başlıyoruz," dedi Fliss, güzel cam tabaklardan oluşan bir tepsi getirerek. Her birinde tertemiz bir çilekli tart, krema ve koyu kırmızı coulis ile servis ediliyordu. En üste sıkıştırılmış birkaç fesleğen yaprağı, güzel tabağı tamamlamak için kontrast bir renk kattı.

Fliss oturur oturmaz herkes kaşıklarını aldı ama Fliss'in gözleri Alphonse'un üzerindeydi. Solange ve Yvette bile durup onun kaşığını daldırıp tarttan bir parça koparmasını, biraz krema ve

coulis. Ağzına attı ve sonra Luc'ü şaşırtacak şekilde gözlerini kapatıp inledi.

'Bu,' dedi, 'enfes. Şimdiye kadar tattığım en iyi çilekli tart.

Crème patissière'in içinde ne var? Tadı inanılmaz.'

Fliss ona kendini beğenmiş bir gülümseme verdi. "Şampanya tabii ki.

Alphonse ayağa kalktı ve kadehini kaldırdı. 'Seni selamlıyorum Felicity. Sen kazandın. Sen çok iyi bir aşçısın. Mükemmel yemek için teşekkür ederim.

Fliss utanmaz bir tavırla, "Bana göndereceğiniz harika bir şişe şampanya için teşekkür ederim," dedi.

Solange ve Yvette şaşkınlıkla kaşlarını çatı. Luc açıklama yapması gerektiğini düşündü. "Alphonse, Fliss'le bir iddiaya girdi ve kaybetti.

Yvette bir kahkaha attı. "Dur tahmin edeyim, yine bir kadını hafife aldı.

Alphonse ona ters ters baktı.

Solange dudak büktü. "Bazen ikinizin ne zaman büyüyeceğini merak ediyorum. Fliss'e döndü. 'Çok güzel bir yemektir. Çok teşekkür ederim. Yvette ve benim restoranda düğün hazırlıkları hakkında konuşmamız gerekiyor - bize izin verir misiniz?

Onlar gittikten sonra Alphonse biraz daha şarap açtı ve Fliss bir yerlerde gördüğünü bildiği uygun balon bardakları aradı. Luc, Hattie'yi kucağına çekti.

"Sonunda yalnızım," diye fısıldadı boynuna, oradaki yumuşak tene karşı koyamıyordu. "Seni öptüğümünden beri hiç yalnız kalmamış gibiyim.

Adamın ağzı Hattie'ninkinin üzerinde gezinirken Hattie'nin nefesi kesildi ve Hattie onu kendine yaklaştırmaya çalışırken gülümsedi - yoksa ona yaklaşmaya çalışan kendisi miydi? Dili onunkine değdiğinde, beyni bir kez daha pelteye döndü. Bu kadını iliklerine kadar seviyordu. Önceki geçmişi göz önüne alındığında temkinli olabilirdi ve onu korkutup kaçırmak istemiyordu. Sadece ona söylemek için doğru anı bulması gerekiyordu.

Bölüm Yirmi Dokuz

Ertesi sabah Fliss mutfaktaydı, başı masanın üzerinde, ahşap yüzeyde düz duran kollarının arasında duruyordu. Oraya serilmiş bir bez bebeğe benziyordu.

"Günaydın," diye mırıldandı Hattie, hâlâ baharın ve çok iyi seksin neşesiyle doluydu. Başta da söylediği gibi, *Je suis ici to have some fun*. Luc'le ilgili şeyler için çok fazla endişeleniyordu. Şu andan itibaren akışına bırakacaktı. Eğleniyorlardı.

"Git buradan," diye inledi Fliss.

"Dün gece kaçta yattın?" diye sordu Hattie. O ve Luc, Fliss ve Alphonse'u içki içerken bırakmışlardı.

Üç. Alphonse bir şişe şarap daha açtı. "Bu adam içebiliyor. "Senden çok daha büyük.

"Mm," dedi Fliss biraz hülyalı bir şekilde. "Tam bir erkek. Hattie bir gülümseme sakladı. "Neden yatağına dönmüyorsun?

Fliss dimdik oturdu ve sonra inleyerek başını tuttu. 'Bu sabah Solange'la yemek yapıyorum. Choux böreği yapacağız ve Yvette'in düğün partisi için yüz tane mini ekler kutusunu donduracağız.

"Parasetamol?

"İyi fikir. Kan çanağına dönmüş gözlerini ovuşturdu. 'Erken yatmışsın. Gittiğini fark etmedim bile.

"Hayır, Alphonse ile tartışmakla meşguldün.

"Tartışmıyorduk. Ona hatalı olduğunu söylüyordum. Dürüst olmak gerekirse, adam çok dar görüşlü, inatçı ve... ve... sinir bozucu,' dedi ve ayağa kalkıp yandaki büyük kafeteryadan kendine bir kahve daha doldurdu.

"Kim rahatsız ediyor?" diye sordu yüksek bir ses. Hattie bunun kasıtlı olarak yapıldığına ikna olmuştu. Döndüğünde Alphonse'un kapıda durduğunu gördü, elleri fırın eldivenleriyle sarılmış, parlak turuncu bir Le Creuset güveç kabını tutuyordu.

Fliss yavaşça iç çekerek kahvesini yudumladı. "Bir arkadaşımız," dedi çalışılmış bir rahatlıkla. "Bu sabah nasılsın?" Hattie onun cesur bir yüz ifadesi takınmak için oyunculuk yeteneğinin son kırıntısını da kullandığını görebiliyordu.

"*Je vais bien - et toi?*" dedi neşeli, aşırı parlak bir sırıtişla.

Hattie hangisinin zoraki soğukkanlılığını abarttığından emin değildi.

'Sana biraz soğan çorbası getirdim,' dedi. 'Bu sabah yaptım. Buraya bırakıyorum. Güveci fırının üstüne yerleştirdi ve el sallayarak dışarı çıktı.

"Soğan çorbası mı?" Hattie kaşlarını çatı. "Dün gece bundan falan mı bahsediyordunuz?

"Hayır," dedi Fliss, belli ki aynı derecede şaşkındı. Fırına doğru ilerleyerek kapağı kaldırdı ve kokladı. 'Hâlâ sıcak. Bu sabah yapmış olmalı ama nedenini bilmiyorum. Gözleri şüpheyile kısıldı. "Bir şey anlatmaya çalışıyor. Kaybetmeyi sevmez.

"Tanıdığım başka biri gibi," dedi Hattie kuru bir sesle, Luc'ün haklı olduğuna ve ikisinin iyi bir çift olduğuna karar vererek.

Fliss omuz silkti; rekabetçi olduğunu ilk kabul eden oydu. Dört ağabeyle birlikte büyümenin getirdiği bir şeydi bu.

"Arabanızı ödünç alabilir miyim? Solange ve ben ekstra un ve tereyağı almak için alışverişe çıkacağız, bu bir ton ağırlığında olacak, bu yüzden arabanızı alırsak

harika olur. Yvette birazdan uğrayacak, komşusundan biraz *daha* yumurta getirecek.

"Evet, elbette. Luc ve ben bu sabah Marthe'yi ziyarete gideceğiz. Siz dışarı çıkıyorsanız, ben bir süre burada çalışacağım. Hattie bugünlerde kütüphanede çalışmak yerine dışarıda ya da mutfakta çalışmayı tercih ediyordu. Etrafında koşuşturan herkesle birlikte işlerin yoğunluğu içinde olmaktan hoşlanıyordu.

"Kruvasanlara buyurun. Fliss lavabonun yanındaki kâğıt torbayı işaret etti. 'Solange daha önce bıraktı. O kadın çok erken kalkıyor. Ben daha kalkmadan fırına gitmiş bile. Tanrım, biraz parasetamole ihtiyacım var.

Fliss birkaç tablet ve büyük bir bardak su içerken Hattie kendine bir kahve ve kruvasan alıp barda oturdu.

"*Bonjour*," diye seslendi Yvette, elinde çeşitli renk ve büyüklükte yumurtalarla dolu küçük bir kutuyla içeri girdi. "Bazıları hâlâ sıcak.

Fliss, "Yumurtalar mükemmel," dedi ama bu kelime oyunu Yvette için boşa gitmişti, çünkü ocaktaki çorbayı hemen fark etmişti.

"Soğan çorbası mı?" diye sordu sırtarak. "Birinin başı mı ağrıyor?

"Kardeşin getirdi," dedi Fliss, "Nedenini bilmiyorum," diye eklerken ağzı yine inceldi.

Yvette bir kahkaha attı. 'Akşamdan kalma olan herkes için geleneksel bir akşamdan kalma tedavisi tabii ki. İkinizle birlikte uyumadığıma sevindim.

Fliss'in çene yapısına bakılırsa, Hattie, kendi lehine adil bir oranla, diğer kadının dişlerini karabiber öğütecek kadar sert sıkıldığına bahse girebilirdi.

"Gitmeliyim," dedi Yvette. "Yakında görüşürüz. Bir mil genişliğinde bir sırtışla mutfaktan vals yaparak çıktı.

Fliss tıslayarak nefes verdi. "O adam.

Hattie eğlencesini gizlemek için başını eğdi, bunu Luc'e anlatmak için şimdiden can atıyordu.

"Hazır mısın Hattie?" diye seslendi Luc bir saat sonra fuayeden.

"Geliyorum.

Defterini memnun bir gümbürtüyle kapattı. Son birkaç gün içinde büyük ilerleme kaydetmişti. Ne gariptir ki Juliet Garnier arayıp masa, sandalye ve çarşaf lar konusunda yardım teklif etmişti.

Hattie, Gabby'nin son rakamlar için doksan beşinci talebini görmezden geldiğini fark etmesine rağmen, düğün bir araya geliyordu.

Zorlu Marthe hakkında çok şey duymuştu ve köye doğru giderlerken kadının kendisinden hoşlanacağını umarak ellerini kucağında kavuşturdu. Bunun Luc için önemli olduğunu biliyordu. Onun hakkında konuşmalarından, ona çok yakın olduğu belliydi.

Hattie'nin hayalinde canlandırdığı nazik, anaç yaşlı kadının aksine, Marthe Brémont doksan beş yaşında bile gaga gibi burnu, delici mavi gözleri ve zarif bir tarzda geriye taranmış bembeyaz saçlarıyla heybetli bir figürdü. Vücudu uzun ve sadeydi ve insan onun hiçbir şeyi kaçırmadığını hemen hissediyordu.

Luc onu iki yanağından öptü, o da bunu coşkulu bir karşılamadan ziyade başını sallayarak kabul etti.

"Marthe, bu arkadaşım Hattie.

"Kız arkadaş mı?" diye sordu Marthe, bir kobra gibi hızlıca vurarak.

Hattie ve Luc hızlıca bakiştılar; ellerine dekine henüz bir etiket vermemişlerdi.

Luc birlikte, "Evet." dedi.

Hattie de 'Hayır' dedi.

Marthe iki kaşını kaldırıp onlara eğlenen bir bakış atarken Luc, "Üzerinde çalışıyoruz," diye ekledi.

'Umarım yakında kararınızı verirsiniz,' dedi. "Tanıştığımıza memnun oldum, Hattie.

"Ben de tanıştığımıza memnun oldum," dedi Hattie, Marthe'nin kusursuz İngilizcesinin bilincinde olarak oldukça resmi bir şekilde. "Bunu Solange gönderdi. Hizmetçinin onlar ayrılırken eline tutuşturduğu büyük Tupperware kutusunu uzattı.

"Ah, beni iyi tanır. Floransalılar. Ne kadar harika. Marthe onları sahiplenerek göğsüne bastırdı. "Ama Solange onları benim için yapmayalı uzun zaman oldu. Düşünceli görünüyordu.

'Hayata geri dönüyor,' dedi Luc.

Şimdi mi? Zamanı gelmişti. Özellikle de bana Florentines yaptığında.'

"En sevdiklerin mi?" diye sordu Hattie.

"Hayır," dedi Marthe elini havalı bir şekilde sallayarak, gözleri birden parladı. "Onları seviyorum çünkü paylaşmak zorunda değilim. Bir kahkaha atarak Fransızcaya döndü ve Luc'u tercüme etmekle baş başa bıraktı.

"Sen kötü bir kadınsın Marthe. Hattie'ye döndü. "Onları en çok o seviyor çünkü takma dişlerine takıldıkları için başka kimse yiyemiyor.

Hattie güldü ve başını salladı.

'Ancak, görünüşünüzden oldukça hoşlandım, bu yüzden bir kahve içebilirsiniz. Luc, git ve bizim için biraz kahve ayarla. Git Janine'i gör.' Onu uzaklaştırdı. "Kız arkadaşın olmayan biriyle konuşmak istiyorum, sen dinlemeden.

Luc gözlerini devirdi, Marthe'nin açık sözlü dürüstlüğüne alışkın olduğu belliydi. "Evet, Madam.

Adam gider gitmez Marthe ona döndü. "Peki seni şatoya getiren nedir?

"Kuzenimin düğün organizasyonuna yardım etmek için buradayım.

'Ne kadar garip? Kuzenin evlenmek istemiyor mu?'

Hattie yine güldü; yaşlı kadının kıvrak zekâsını ve açık sözlülüğünü seviyordu. "O çok meşgul. Ve ben meşgul değilim.

"Ah, anlıyorum," dedi Marthe, mavi gözlerinde muzip bir ışık dans ediyordu. "Luc'un senden hoşlandığını biliyorsun.

Hattie'nin gözleri büyüdü, nasıl yanıt vereceğini bilemedi.

"Beni görmeye ilk kez birini getiriyor.

"Ah," dedi Hattie, şimdi daha da sinirlenmişti. Buna ne diyecekti?

Marthe onu inceledi, gözleri Hattie'nin kafasının içini görebilecekmiş gibi sıkıyordu.

"Çok zengin olduğunu biliyorsun.

"Amcam da öyle," diye yanıtladı Hattie. Yıllarca Chris'in annesinin üstü kapalı kaba yorumlarına katlandıktan ve onun da kendisini savunmamasından sonra, artık kendisine hakaret edilmesine izin vermeyi reddediyordu. "Eğer kastettiğin buysa, ben bir servet avcısı değilim, ama öyle olsam bile, sence Luc bunu anlayacak kadar akıllı değil mi? Ben de babasının çok zengin olduğunu sanıyordum. Marthe ona doğru eğildi ve elini onaylar bir şekilde okşadı. 'Böyle bir kadını bin metreden fark edecek kadar yaşıyım. Ama bu tür bir zenginlik kendi sorunlarını da beraberinde getirir, sadece bunların farkında olup olmadığınızı merak ettim. Luc'u önemsiyorsanız bunu bilmeniz gerektiği konusunda sizi uyarıyordum.

"Birbirimizi o kadar uzun zamandır tanımıyoruz," diye itiraz etti Hattie, potansiyel bir yeğen olarak tartıldığı duygusuyla biraz telaşlanmıştı. "Ve ben düğünden sonra İngiltere'ye döneceğim.

Marthe yine o dağınık kaşlarını kaldırdı ve ona kibar ama üstün bir bakış attı. "Onun için önemli olmasaydın Luc seni beni görmeye getirmezdi.

Nefesi Hattie'nin göğsünden dışarı fırladı, ama bunu iyi sakladı ve yaşlı kadına gülümsemesi kayıtsızdı.

Marthe sırtarak, "Ben bunamış yaşlı bir kadın değilim, biliyorsun," dedi.

Hattie çenesini kaldırdı. "Düşündüğüm son şey senin bunamış olduğun," diye karşılık verdi, eski ateşinin bir kısmının yavaş ama ısrarlı lavlar gibi damarlarına geri sızdığını hissederek. Ne olmuştu ona böyle? O kıvılcım ne zaman

sönmüş müydü? Nasıl olduğunu biliyordu ama kişiliğinin o kısmını, gerçek kendisini hangi noktada teslim etmişti?

Marthe kıkırdadı. 'Sanırım senden hoşlanıyorum ve bugünlerde pek çok insandan hoşlanmıyorum. Gerçekten ne düşündüklerini yeterince söylemiyorlar. Tabii yaş ilerledikçe bu daha kolay oluyor. İnsanlar kabalığımı mazur görüyor çünkü yaşlıyım. Dudakları kıkırdadı ve kimsenin duyup duymadığını kontrol edercesine etrafına bakındı. "Kaba davranıyorum çünkü yaptığım yanıma kâr kalıyor.

Hattie bir kahkaha patlattı. "Kabalığın rağmen senden hoşlanıyorum.

'İkiniz iyi anlaşıyor gibi görünüyorsunuz. Bu şakayı paylaşmak ister misiniz?" diye sordu Luc, keyifli bir gülümsemeyle. Luc'ün içten memnuniyeti kafasında o anda görmezden gelmeyi seçtiği uzak bir alarm zilini çaldı.

"Marthe sadece senin paranın peşinde koşan bir servet avcısı olup olmadığını kontrol ediyordu," dedi Hattie.

"*Moucharde*," dedi Marthe öfkeli bir gülümsemeyle ve Hattie az önce kendisine ispiyoncu dendiğini tahmin etti.

Luc eğlenerek homurdandı ve tedarik ettiği kahve tepsisini bırakıp onlara katılmak üzere oturdu.

Kahve içerken, teyzesi değerli malından onlara birer Florentine ayırdı. Onun İngilizce konuşmasından oldukça memnun görünüyordu, böylece Hattie de konuşmaya katılabilecekti ama ekleyecek pek bir şeyi yoktu. Arkasına yaslanıp onu izlemekten mutluydu. İkilinin birbirlerine duydukları sevgi çok açıktı. Adam ona, alaycı bir sıcaklıkla noktalanın saygılı bir hürmetle davranıyordu.

Marthe, 'Babanın seni şarap presi almaktan vazgeçirmesine sevindim' diyene kadar her şey yolunda gidiyordu. Para israfı olurdu.

Hattie Luc'ün yanında kaskatı kesildiğini hissetti. "Ne demek istiyorsun?

"Onunla konuştum ve bana bir şarap presi almayı düşündüğünüzü söyledi. Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmedim.

"Çok yazık," dedi Luc. "Bunu tartışmıştık ve ben de satın aldım. Devam etmeye karar vermişti ve bu bağlılık gösterisinin onun fikrini değiştirmesine yardımcı olacağını umuyordu.

"Satın aldım. Ama babana üzümle satmamız gerektiğini söyledim'.

'Üzümle satmak istemiyorum. Benden şampanya yapmamı istediğini sanıyordum. Ne değışti?'

"Ama nereye koyacaksın? Marthe onun sorusunu duymazdan geldi. "Kilerde büyük bir kargaşa olacak. Marthe'nin yüzü kızarmış ve dudakları büzülmüştü.

'Henüz emin değilim ama zeminin ağırlığı taşıyabileceğinden emin olmak mantıklı olacaktır. Ve bina hiç incelenmedi.

'İncelemeye gerek yok,' diye tersledi Marthe, parmakları kucağında kıpırdanıyordu. 'Üzümle sıkıya göndermenin nesi yanlış? Yürümeden koşmaya çalışıyorsun.

Kaşlarını çattı. Şimdi de kendisiyle çelişiyordu.

"Ama-

"Bugün bu konu hakkında daha fazla konuşmak istemiyorum.

Hemen ertesi saniye bir alarmın çalması ve Marthe'nin hırkasının cebinden bir telefon çıkarması daha da sinir bozucuydu. "Şimdi gitmeniz gerekiyor. Tam bu sırada bir hemşire onu eve geri götürmek için belirdi.

Tekerlekli sandalyeyle götürülürken veda etmedi, hatta arkasına bile bakmadı. "Bu da neydi şimdi?" diye sordu Hattie.

Luc içini çekti. "Gerçekten bilmiyorum. Hayal kırıklığıyla kaşlarını çattı. "Sanırım değışime ve şaraphanenin kontrolünün artık onda olmamasına alışmakta zorlanıyor. Gelip onunla tekrar konuşacağım. Eminim kendine gelecektir. Sözleri yüzündeki gölgeli ifadeyle uyuşmuyordu.

Otuzuncu Bölüm

Hattie şarabından bir yudum aldı ve sonra telefonu açtı. Sert konuşma zamanıydı. Tanrı aşkına, düğüne bir buçuk hafta vardı ve son rakamlar dışında her şey yerli yerindeydi. Bu FaceTime ile yapıldı. Etrafta başka kimse yoktu ve akşam yemeğinden önce bir saati vardı, bu yüzden kütüphaneye girdi. Daha önce kuzenine mesaj atmıştı ve bir mucize eseri Gabby onunla konuşmayı kabul etmişti.

Gabby ikinci zil sesinde telefonu açtı.

"Selam Hattie, nasılsın? Orada hava nasıl? Geçen hafta burada yağmurdan başka bir şey olmadı."

Hattie oyalanmak istemiyordu. Gabby. Sayılar. Sayılara ihtiyacım var. Menüü ve mobilya siparişini kesinleştirmemiz gerekiyor. Ve bir düzine şey daha... Gerçi düğün hediyelerini çoktan satın almıştı ve 150 kişinin yeterli olacağını umuyordu. Masa süsleri için çiçekler de onar kişilik on beş masaya göre sipariş edilmişti.

Gabby yutkundu ve kederli görünüyordu. Sonra Hattie iki şeyi fark etti: Birincisi, kuzeni hiç makyaj yapmamıştı, yorgun ve bitkin görünüyordu, ikincisi de çok tanıdık gelen bir resmin önünde oturuyordu.

"Annemle babamdasın," dedi Hattie biraz kızgınca. Kuzeninin kendi annesiyle vakit geçirmesi yanlış görünüyordu, ki kuzeninin annesinden kasıtlı olarak uzak durduğu düşünülürse bu tamamen mantıksızdı.

çok uzun zamandır. Ne kadar mutsuz olduğunu bilmelerini istememişti.

"Evet. İhtiyacım vardı... Sadece bir sahne değişikliği istedim. "Her şey yolunda mı? Hugo ve seninle.

"Elbette," dedi Gabby, sesi biraz tiz çıkmıştı.

"Dırdır ettiğimi biliyorum ama sayılar hakkında bir fikriniz var mı? Davetiyeler yıllar önce dağıtıldı. İnsanları bulmak için yardıma ihtiyacın var mı?" Hattie parmaklarını çaprazlayarak gözden kayboldu. Yapacak yeterince işi vardı. "Bugünlerde insanların biraz son dakikacı olduğunu biliyorum ama birkaç kişiye telefon etsen iyi olmaz mı? Her şey biraz yaklaşıyor ve siparişleri kesinleştirmem gerekiyor. Hattie durakladı, kuzeninin yüzündeki boş ifadeden rahatsız olmuştu. "Davetiyelerin hepsi gitti, değil mi? Bu o kadar aptalca bir soruydu ki, sorduğuna inanamıyordu.

Gabby'nin boğazı kasıldı ve telefon ekranının ötesindeki birine kararsız bir bakış fırlattı.

"Annem orada mı?" diye sordu Hattie ani bir kuşkuyla.

"Merhaba hayatım," diye mırıldandı annesi, doğal olamayacak kadar neşeli bir sesle. Neler oluyordu?

"Merhaba anne.

"Gabby ve ben sadece biraz sohbet ediyorduk. Hattie'nin annesi ekranın önüne geçip Gabby'nin yanına oturdu ve elini tuttu.

Hattie gözlerini kısıtı ve içini bir tedirginlik kapladı. "Sorun nedir? Hugo'yla ayrıldınız mı? Fikrini mi değiştirdi?"

Gabby çok zayıf bir kahkaha attı ve başını salladı. "Hayır, öyle bir şey değil.

"Ama bir şey var," diye bastırdı Hattie.

Gabby'nin yüzü buruşmaya başladı.

"Sorun yok canım," dedi Hattie'nin annesi, kolunu yeğenine dolayarak.

'Hadi ama. Bu senin düğünün. Ne yapmak istiyorsan onu yapmalısın.

Hattie küçük bir minnettarlık iç çekişiyse ensesindeki gerginlik düğümünü ovuşturdu. Tanrı'ya şükür annem bazı kararların alınmasına yardımcı olacaktı.

Gabby başını salladı ve Hattie'nin annesinin uzattığı mendille gözlerini sildi.

"Sorun şu ki, Hats," diye içini çekti ve güvence için teyzesine baktı, "Sadece çok gerginim. Hiçbir zaman büyük, gösterişli bir düğün istemedim. Bunu isteyen babam. Ve annem. Ben sadece ailem ve yakın arkadaşlarım olsun istedim. Babam bir sürü iş dünyasının kodamanını ve onların akıllı eşlerini, annem de tüm hayır yemeği arkadaşlarını davet etti. Her şey kontrolden çıktı. Babam bunun tüm düğünlerin düğünü olmasını, herkese başardığını göstermesini istiyor ve ben şimdi ona sadece küçük ve samimi bir kutlama istediğimi söyleyemem. Bu yüzden Hugo ve ben ilk etapta nikah dairesindeki düğüne karar verdik. Ama sonra babam işleri ele aldı ve sonrasında büyük bir partiye ve başka bir törene ihtiyacımız olduğuna karar verdi ve bu iş çığ gibi büyüdü. Artık evlenmek istediğimden bile emin değilim.

Hattie kendini hasta hissetti. Bunu nasıl görmemişti? Şimdi kuzeninin başının etini yediği için kendini çok kötü hissediyordu ve daha az insafli olmak gerekirse, biraz da sinirlenmişti. Aslında, çok sinirlenmişti.

'Aman Tanrım, Gabby. Neden hiçbir şey söylemedin?'

"Kısmen babama bir şey söylemek imkânsız olduğu için, çünkü bu fikir onu çok heyecanlandırdı ve sonra senin için bir şey bulduğu için kendinden çok memnun oldu..." Gabby sözünü yarıda kesti.

"Benim için yapacak bir şeyler bulmak," dedi Hattie odun gibi. Annesi,

"Güçlü olduğun yönlerle oyna, hayatım," dedi annece bir tavırla.

Teselli edici bir şekilde, ki bu hiçbir şekilde teselli edici değildi, ve sonra gözden kayboldu.

'Harika bir iş çıkarıyorsun, Hats. Sadece...'

Hattie sandalyesine yığıldı. "Peki ne yapmak istiyorsun? Buradaki kutlamayı iptal mi edeceksin? Bu iş her zaman gerçek olamayacak kadar iyi olmuştu.

'Hayır! Hayır! Babama bunu yapamam. Bir şey olmaz. Üzgünüm, düğün öncesi gerginliği, hepsi bu. Yarın numaraların peşine düşeceğim, söz veriyorum.'

"Harika," dedi Hattie, bunu duyunca rahatlamıştı. "Sana söyleyecek başka bir şeyim var.

Şimdi ne olacaktı? Hattie kendini toparladı, kuzenine sabırlı bir gülümseme verdi, oysa onu boğazlamak üzereydi.

'Çiçeklerin rengi konusunda fikrimi değiştirdim. Pembe güllere de ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum. Sadece beyaz olanlarla devam edebilir miyiz?

Hattie güldü; bu küçük bir değişiklikti. Çiçekçi çiçekleri ancak düğünden bir gün kadar önce satın alırdı. Düğünden bir gün önce ya da düğün günü çiçek aranjmanlarını yapacak yeterli sayıda insan olduğundan emin olmak için önceden haber vermeleri gerekiyordu.

"Sorun değil. Bunu halledebileceğime eminim. Kuzeninin bunun ne kadar kolay olacağını bilmesine izin vermese iyi olurdu, fikrini tekrar tekrar değiştirecekti.

'Ve düğün pastası konusunda fikrimi değiştirdim. Süngerin yeterince özel olacağını sanmıyorum.

"Tamam. Hattie dehşetini belli etmedi. Artık çok az zamanı vardı. Sonra aklına Nina'nın yaptığı *croquembouche* geldi. "Aklıma bir fikir geldi. Sana birkaç resim göndereceğim, bakalım ne düşüneceksin.

'Hats, seninle uğraşmak çok daha kolay. Keşke babam da bu kadar kolay olsaydı. Gabby yüzünü buruşturdu. 'Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun. Beni dinlemez. Sadece çok para harcadığı için endişelendiğimi düşünür. Bana "düzgün" bir düğün yapmakta o kadar kararlı ki, çünkü annemle evlendiklerinde birbirlerine sürecek iki fasulyeleri bile yoktu. Ve annem çok heyecanlı.'

Amcası iyilikle öldüren ve dinlemeyen bir adamdı. Zorba biri değildi, sadece o kadar neşeli ve etrafındaki herkesi mutlu etmeye kararlıydı ki, yapamayacağına inanmıyor ve hayır cevabını kabul etmiyordu.

"Parasını boşa harcıyor diye çok endişeleniyorum.

"Parası boşa gitmeyecek, sana söz veriyorum. Hattie kuzenini daha iyi hissettirmek için ona Luc'ün şampanya tutkusunu ve paranın nasıl yardımcı olacağını anlatmaya devam etti. "Gerçekten çok azimli ve kararlı biri," diye bitirdi sözlerini, beş dakikadır Luc hakkında konuştuğunu fark ederek.

'Chris'in tam tersi o zaman,' dedi Gabby.

Kapı çalındı ve Luc kadehini tazelemek için bir GiGe Çarap uzatarak kapıdan baktı. Hattie onu görünce hemen neşelendi - nasıl neşelenmesin ki? - Sonra da panikledi, annesinin söyleyeceklerini duymasını istemiyordu. Ama artık çok geçti, Luc elinde şişeyle odanın içinde ilerliyordu.

Sonra sanki bütün tanrılar ellerinden gelenin en iyisini yapmak için sıraya girmişler gibi, Gabby birdenbire, 'Aman Tanrım, Hattie! Luc Brémont formda! Az önce bilgisayarımdan baktım.

"Aman Tanrım," dedi annesi, ekrandan yana doğru bakarak. "Çok yakışıklı.

Hattie ani bir yoğunlukla ekrana odaklandı. Luc'e bakmayacaktı.

"Onunla yatıyor musun?" diye sordu Gabby tiz bir sesle. "O gü.

Tanrım, daha kötüsü olabilir mi?

Luc kulaktan kulağa sırtıyordu. Tabii ki sırtıyordu.

Merhaba. Annem tam yanınızda oturuyor. Seks hayatımın detaylarına ihtiyacı olduğunu sanmıyorum.'

"Ah canım. Annesi kızgın bir şekilde burnunu çekti. "Demek öylesin," diye bastırdı Gabby.

"Aferin sana.

Luc birkaç saniye Hattie'ye baktıktan sonra masanın etrafından dolaşarak onun yanında durdu. Hattie'nin masadan kalkması için zaman vardı.

ama nedense orada oturdu ve bardağı ona uzatmasına ve önündeki masanın üzerinde duran telefonun ekranında görünmesine izin verdi.

'Teşekkür ederim,' dedi ve kadehini onların şerefine kaldırdı.

Hattie'nin bir yanı kıvrılıp ölmek istiyordu ama ne gariptir ki çok daha büyük bir yanı da "Hey evet!" demek istiyordu. Muhteşem değil mi? Ve evet, onunla yatacağım. Ama annesi ve Gabby'nin tabaktan daha geniş gözleri onun için fazlasıyla yeterliydi.

"Bu Luc," dedi. "Luc, annem ve kuzenim gelin Gabby ile tanış.

'*Bonsoir*. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum ve şahsen tanışmak için sabırsızlanıyorum. İkiniz de iyi misiniz?'

İkisi de arabanın arkasında başını sallayan bir çift köpek gibi hararetle başını salladı.

Tanrım, Hattie gözlerini kapamak istedi. Annesi kesinlikle bayılıyordu ve daha da uygunsuz bir şekilde, Gabby uygunsuz bir ilgiyle gülümsüyordu.

"Merhaba, sizinle tanışmak ne güzel," dedi Hattie'nin annesi, sesli harfleri birdenbire çok daha zenginleşmişti.

'Şatoya gelmeyi dört gözle bekliyoruz. Hattie bize çok güzel olduğunu söyledi,' dedi Gabby, birdenbire her zamanki kendinden emin, özgüvenli haline geri dönerek.

"Öyle ve düğününüzü burada yapmak için sabırsızlanıyoruz. Hattie'nin harika fikirleri var. Çok yetenekli.'

Hattie şaşkınlıkla Luc'e baktı ve onun yüzünde bir gurur ifadesi gördü.

'Senin için harika bir iş çıkaracak. Senin için yapacak bir şey yok. endişelenmek. Kızınızla gurur duyuyor olmalısınız, Bayan...' Hattie gülmek istedi; birlikte yatıyorlardı ve adam onun soyadını unutmuştu. Eğer bu, aralarında hiçbir bağ olmadığına bir işaretiyse, o da buydu.

'Carter-Jones,' diye fısıldadı nefesinin altından ama Luc sorunsuzca devam etti. 'Organizasyon konusunda bir dehası var. Harika bir düzenleme olacak ve sizinle doğru dürüst tanışmak için sabırsızlanıyorum.

Hattie'nin annesi ve Gabby, Luc'ün büyüüne kapılmış bir halde, sevinçle gülümsediler.

"Yarın çiçekçiyle konuşurum," dedi Hattie, Brémont büyüünü bozmak için sevişmeyi yarıda keserek.

"Teşekkür ederim Hattie, sen en iyisisin," dedi Gabby hüzünlü bir gülümsemeyle. "Mm," diye cevap verdi, aramayı sonlandırmak için endişeliydi ve zihninde

birkaç gün annesiyle konuşmamayı not etti. İspanyol Engizisyonu olmadan da yapabilirdi. Annesi cevaplamak istemediği soruları soracaktı. 'Ondan hoşlanıyor musun? Onunla ne zamandır görüşüyorsun? (Hattie 'buraya geldiğimden beri her gün' demenin yeterli olmayacağını düşünüyordu - annesinin bilmek isteyeceği şey ne kadar zamandır birlikte oldukları ve bunun ciddi olup olmadığı).

"Sizinle tanışmak çok güzel," dedi Luc.

"Yakında konuşuruz," dedi Hattie, aramayı sonlandırmak için uzanarak. Şarabını kaptı ve bir yudum aldı.

"İyi birine benziyorlar," dedi Luc.

"Bunu nasıl söyleyebilirsin?" diye alay etti Hattie. "Bu kadar kısa bir tanışıklığa rağmen.

Luc omuz silkti. 'Onlar da sizin gibi. Siz yakın bir ailesiniz.

Hattie bunu inkâr etmek üzereydi. Son bir yıl içinde ailesini sadece birkaç kez görmüştü ama sonra mesafesini korumanın kendisine karşı olan duygularını azaltmadığını ya da tam tersi olduğunu fark etti ve onları kasten dışladığı için duyduğu suçluluk duygusu arttı. Bunu kendini korumak için mi yoksa neler olup bittiğini görmemeleri için mi yapmıştı?

"Seni önemsiyorlar.

Luc'ün kendi ailesinden böyle bir şey görmediğini bildiği için suçluluk duygusu ikiye katlandı. Ayağa kalktı ve kollarını ona doladı. "Biliyorum," dedi usulca.

"Çok şanslıyım.

"Şanslı değilsin. Sen bunu hak ettin.'

Dehşete düşmüş bir halde geri çekildi. "Ve sen istemiyor musun? Eğildi ve onun ağzını, yanağını, boynunu öptü. "Asla böyle düşünme. Asla. Senin gibi harika bir oğulları olmasını hak etmiyorlar.

Bir elini yüzüne doğru kaldırdı. "Bunu düşüneceklerinden bile emin değilim. "Onların kaybı, Luc," dedi, uzanıp elindeki bukleyi fırçaladı Alnına. "Onların kaybı.

Bir an için diz dize, ayak parmağı parmağa, birbirlerini sessizce düşünerek durdular. Birbirinden güç alan bir çift pil gibi.

Luc onun yüzünü avuçladı. "Teşekkür ederim Hattie. Teşekkür ederim.

Sonra onu öptü, neredeyse kalbini kıracak kadar nazık ve saygılı bir öpücük.

Sevilmeyi hak ettiğine inanmayan çocuk.

Kendine engel olamayan Hattie kollarını ona doladı ve onu öptü, kalbini ve çok daha fazlasını öpücüğe döktü, böylece ona değer verildiğini, sevildiğini ve önemsendiğini bilecekti.

Öpücüğe karşılık verdiğinde, kolları ona dolandı, onu nazıkçe kucakladı, öyle bir kucaklama ki ya geri adım atabilir ya da daha derine inebilirdi, bu adamı sevdiğini biliyordu. Bu kez bir şimşek gibi çakmamıştı; daha çok kalbinde açan bir tomurcuk, güneş ışığında açan parlak bir çiçek, çöle hayat veren bir nefes gibiydi.

Orada birlikte durdular, kollarını birbirlerine dolamış, o anın tadını çıkarıyorlardı. Hattie gözlerini kapadı. Bu mantıklı değildi, hiç mantıklı değildi. Mantıklı olanın tam tersiydi. Luc Brémont'a aşık olmaması gerekiyordu. Bir daha asla tuzağa düşmek istemiyordu.

Luc onu öptü ve kız gözlerinin içine baktı, kalbi sıcaklık ve sözsüz bir sevinçle dolup taşı. Bunun olmaması gerekiyordu. Ama kelimeler kafasının içinde yankılansa da, hiçbir parçasının **d i k k a t e** almadığı umutsuz bir uyarı olsa da, öpücüğün içinde eridi ve her şeyi bir kenara bıraktı.

mantıklı olma düşünceleri. Bu yarına kadar bekleyebilirdi. Bu gece, onun öpücüklerinin siren çağrısına, vücudunun sıcaklığına ve onunla birlikte olmanın mucizesine karşı koyamadı.

Bölüm Otuz Bir

"

Croquembouche yapmaya ne dersin?" dedi Hattie ertesi sabah mutfığa girerken, hemen ardından Luc geliyordu.

Fliss tatlı bir gülümsemeyle, "Geleneksel Fransız düğün pastasından mı bahsediyorsun?" diye sordu.

'Gösteriş,' dedi Hattie.

'Harika - ve ne gariptir ki Solange ve ben dün tam da bu konuyu tartışıyorduk. Acaba *croquembouche* ister mi diye düşündük.

"Harika fikirler," dedi Hattie. "Ona mesaj attım ve bir örneğin resmini gönderdim.

'Öyle, değil mi? Bazılarımızın oyunun ilerisinde olması iyi oldu. Fliss tezgâha yaslanmış olan Solange'a komplocu bir sırıtış fırlattı. "Limoncello kremasıyla doldurulmuş, şekerli güllerle süslenmiş ve beyaz çikolatayla birbirine yapıştırılmış choux çörekleri düşünüyorduk.

Elini Hattie'nin omzuna koymuş olan Luc inledi. "Bu bana harika geliyor.

'Her zaman tatlıya düşkündün. Breton usulü tuzlu sabun yaptığım zamanları hatırlıyorum. İzin versem Alphonse'la bir oturuşta bütün partiyi yerdiniz.

"Çok iyiydiler," dedi Luc, ikisine de birer fincan kahve koyarak. 'Oh ve bak. Gabby'den bir mesaj. Hattie telefonunu salladı.

"Zaten evet demişti, değil mi? Fliss kollarını kavuşturdu. "Bir tane yapabileceğimizi düşünmemiz iyi oldu.

"Görünüşe göre işin sırrı choux böreğinin çok ıslak olmamasını sağlamak," dedi Hattie küstahça.

Fliss, "Dikkatli olmazsanız başarabilirsiniz, Bayan Akıllı Kıç," dedi.

Hattie homurdandı. Solange ikisine de gülümsedi. "Ona izin vereceğini sanmıyorum. Solange'ın yumuşak sesinde kahkaha vardı. "Kendin yapma zevkinden vazgeçmek istemezsin.

"Çok haklısın Solange," dedi Fliss, kolunu yaşlı kadına dolayarak. "Bunu birlikte yaptığımız sürece.

"Ama tabii ki. Beni dışarıda bırakmayacaksın. Solange sahte bir öfkeyle ellerini ince kalçalarının üzerine koydu.

Hattie ve Lux özel bir gülümsemeyle birbirlerine baktılar. Solange'daki değişim oldukça ilginçti. Evin etrafında dolaşan sessiz hayalet çoktan gitmişti.

"*Croquembouche*'un ortaya çıkması her zaman büyük bir keyiftir, herkesin nefesi kesilir. Solange üçüne de baktı, yüzü mutlulukla dolup taşıyordu. "Şato yeniden hayata döndüğüne göre konuklarınız harika bir gün geçirecek.

"Misafirlerimiz," dedi Hattie. "Parıltıyı geri getirmek için herkes gibi sen de çok şey yaptın.

Solange memnuniyetle başını salladı. "Sabırsızlanıyorum. Mutlu yüzlerini görmek için. Misafirperverliğin tadını çıkarmaları için. Bu ev, birbirlerinin arkadaşlığından keyif alan insanlarla dolu olmayı hak ediyor. Marthe kocası hayattayken çok güzel partiler verirdi.

"İtiraf etmeliyim ki," dedi Luc, "bu ihtimal beni heyecanlandırıyor. Solange haklı, evin olması gerektiği gibi kullanılması gerekiyor. O kadar uzun zamandır bana aitti ki, unutmuşum. Gösterilmesi, tadını çıkarılması ve paylaşılması gerekiyor. Tek bir kişi ya da tek bir aile tarafından kullanılmak üzere inşa edilmedi. Eğlendirmek için inşa edildi.

Fliss, Hattie'ye ters ters bakarak, "Nihai rakamlara ulaştığımızda işler çok daha kolaylaşacak," dedi.

"Gabby onlara bugün için söz verdi.

"Tam zamanında," diye homurdandı

Fliss.

Hattie hesap çizelgesini güncellemek için ortadan kaybolduğunda ve Solange yemek odasından bir şeyler almaya gittiğinde, Luc kasıtlı olarak bir dakika oyalandı.

"Bir fincan kahve ister misin, Fliss?" diye sordu kendine bir tane daha doldurarak.

Evet, lütfen. Siyah. Bu şeyle yaşıyorum.'

'Alphonse gibi. Çok uygunsun,' dedi gülerek, ona küçük bir fincan uzatırken.

"Ben ve Alphonse mu?" Sesinin tonu yükseldi.

"Onun başını döndürdüğünü biliyorsun," dedi

Luc.

"Saçmalama," dedi Fliss ona sert bir bakış atarak. "Bana söyleyecek hiç güzel bir şeyi yok.

'Alphonse'u çok uzun zamandır tanıyorum. Kadınlara karşı utangaçtır. Luc parmaklarını cebinde kavuşturdu ve bu çirkin yalan yüzünden sonsuza dek lanetlenmemeyi umdu.

"Utangaç değil, sadece kaba biri," diye yanıtladı Fliss, saçlarını omzunun üzerinden savurarak.

"Çünkü sana ne söyleyeceğini bilmiyor. Dürüst olmak gerekirse... onu hiç kimseyle böyle görmemiştim.

Fliss döndü, eli kalçasındaydı. "Gerçekten mi?" diye alay etti.

"Ah evet," dedi Luc, ciddi bir güvence olduğunu umduğu bir ifadeyle gözlerini büyüterek.

"Hmm," dedi Fliss, ellerini bir kurulama bezine silerken.

"Seni bir randevuya davet etmek için cesaretini toplamaya çalışıyordu.

"Öyle mi? Fliss belli belirsiz ilgileniyor gibiydi.

"Evet, hatta Hattie ve benimle çiftte randevu önerdi. Yarın akşam köyün barlarından biri olan Marc's'a gideceğiz. Tabii ki duygularını incitmek ve senin gibi birinin onu çekici bulmayacağını söylemek istemedim.

"Neden yapmayayım ki?" diye tersledi Fliss.

Luc'ün buna verecek bir cevabı yoktu, bu yüzden ellerini avuç içleri yukarı bakacak şekilde kaldırdı.

"Belki ben de seninle gelirim. Omuz silkti. "Daha iyi hissetmesini sağla.

Luc başını salladı, planının geri teptiğini ve tek yaptığı Fliss'in Alphonse'a hiç ilgi duymadığını doğrulamak olduğunu hissediyordu. Belki de bu durumda arkadaşının kaderinde karşılıksız aşk vardı.

'Bu arada bazılarımız meşgul. Gidip biraz ot toplamam gerekiyor. Kadın mutfaktan veranda kapısından çıkarken, Solange elinde iki büyük tabakla içeri girdi ve adam hemen onu rahatlattı. "Bunları nereden buldun?" diye sordu. "Çocukluğumdan beri görmemiştım.

"Bu sabah Marthe'yi gördüm ve bana eğlenirken kullandığımız bazı porselenleri nerede bulabileceğimi hatırlattı. Bunlar yemek odasındaki dolabın arkasındaki üst rafta duruyordu. Her iki düğün için de mükemmel olacaklar. Durakladı ve ona doğru bir bakış fırlattı.

'Hattie çok hoş biri. Sana yakışıyor.' Belli ki Fliss'le konuşmasına kulak misafiri olmuştu.

"Öyle," diye kabul etti Luc, kendi kendine gülümseyerek, Solange'a istediği bilgiyi kasten vermeyerek.

"Çok daha kötüsünü yapabilirdin. Solange onu inceledi ve adam onun anne gibi bakışlarına sırtını dönmek istedi.

"Yapabilirim," diye tekrar kabul etti, onun söylemek istediği bir şey olduğunu biliyordu.

Solange oflayıp pufladı ve pervazdaki bir bitkinin yapraklarını gereğinden biraz daha fazla güç kullanarak koparmaya başladı. 'Üzüm bağına kendini fazla kaptırma Luc. Babana bir şeyler kanıtlamak istediğini biliyorum ama hayatta şarap yapmaktan daha önemli şeyler de var. Marthe sana bunu söyleyecektir. Henri öldükten sonra tekrar evlenebilirdi ama bunun yerine hayatını üzüm bağlarına adamayı seçti ve sonunda kontrolü babana bıraktı. Bundan pişman olduğunu biliyorum.'

"Öyle mi? Luc buna inanamadı. "Hiç söylemedi.

"Başardığı şeyle gurur duyuyor ve iyi bir örnek olmak istiyor. Beni yanlış anlamayın, o hala Brémont şampanyasının üretilmesini istiyor ama mutluluğu pahasına değil. Yvette'in düşündüğünün aksine, Marthe buranın yükünden kurtulduğu için çok mutlu. Bir insanın taşıyabileceği çok şey var ve o bunu çok uzun süre taşıdı.

Luc geçmiş yazları hatırladı. Marthe çoğu gün şafakta kalkıyor ve gün batımına kadar bağda çalışıyordu. Solange o yaz günlerinde onun için bir anne gibiydi.

"Ah, Fliss, fesleğeni bulmuşsun," dedi Solange, diğer kadın bir avuç yeşillikle dönerken.

'O bitki bahçesi cennet gibi. Çok kışkandım.'

Verandanın ötesindeki küçük bahçe Solange'ın gururu ve neşesi idi, Fliss tam olarak doğru şeyi söylemişti.

Luc onları fesleğenin tarhun otuna göre faydalarını tartarken bıraktı ve bağa gitmeden önce Hattie'yi görmeye uğradı.

Kadın dizüstü bilgisayarını tıkırdatıyordu ve adam neredeyse onu kendi haline bırakacaktı ama yüksek atkuyruğunun altındaki boynunun kıvrımı çok baştan çıkarıcıydı.

Hattie parmaklarını tuşlardan kaldırmadan ya da ona bakmadan, "Orada durduğunu biliyorum," dedi.

'Sadece manzarayı seyrediyorum,' dedi.

Güldü. "Bütün Fransızlar bu kadar yumuşak mıdır?

Hayır, sadece ben. Fliss ile tohum ektiğimi söylemeye geldim. Alphonse hakkında.' Denemişti. Toprağın o kadar verimli olduğundan emin değildi. 'Öğrendiğinde bizimle köydeki bara geleceğinden eminim. Ama yarın öğle yemeğinde mahzene inip Alphonse'u davet edersen çok yardımcı olursun.

Onun yanındaki küçük masanın üzerine tünedi.

"Tamam," dedi Hattie. 'Bunu yapabilirim. Ona Fliss'in ondan hoşlandığını söyle, ki bu bir bakıma doğru. Onu çekici buluyor. Hattie kıkırdadı. "Görünüşe göre senden daha fazla.

'Benden daha mı fazla? Ne?'

"Onun senden daha çekici olduğunu düşünüyor. Hattie başını eğip ona baktı, tüm masumiyetiyle. Alaycı gülümsemesindeki hızlı eğlence ve meydan okuma, adamın nabzının bir kademe yükselmesine neden oldu.

"Peki sen ne düşünüyorsun?" diye sordu, sesini alçaltarak ve bakışlarını onun yüzünde tutarak.

Gözleri bir an için parladı ve sonra sırttı. "Bilmiyor musun?

"Biraz güvenceye ihtiyacım olabilir. Sesini alçalttı.

Kehribar rengi beneklerle dolu kahverengi gözleri sonbahardaki yapraklar gibi dans ederek ona güldü. 'Luc Brémont. Sen. İhtiyacın yok. Herhangi bir güvenceye ihtiyacın yok. Sen süper güçlü flört genleriyle doğmuşsun.

Ona sırttı. "Ama tabii ki.

Onu biraz daha kızdırmak cazip geliyordu ama Alphonse'a yardım etmek istiyordu.

"Ciddiyim. Bence Fliss ondan söylediğinden daha çok hoşlanıyor.

'Umarım haklısındır. Ya her şey ters giderse?" Hattie gerçekten endişeli görünüyordu.

"Ruhundaki romantizm nerede? Çenesini kaldırdı ve onu dudaklarından öptü.

"Romantik olamayacak kadar mantıklı biriyim," dedi en iyi yüz ifadesini takınarak.

Onu tekrar öptü, dudakları onunkilerle oynarken ağzının kendi ağzının altında yumuşadığını hissetti.

"Buna inanmıyorum, Hattie. Eli Hattie'nin çenesinde gezindi ve ağzına doğru fısıldadı: "Kimsenin sana doğru dürüst baktığını sanmıyorum." Öpücüğü derinleştirmeden ve elini Hattie'nin köprücük kemiği boyunca kaydırmadan önce.

Ayrıldıklarında kız ona baktı, pembe ve biraz şaşkındı. Çok sevimliydi - ve sahiplenici bir tatmin duygusuna engel olamadı. Onu rahatsız etmek hoşuna gidiyordu.

Onu çabucak öptü. 'Ve senin mantıklı olduğunu düşünmüyorum.

Hem de hiç. "Luc Brémont, sen çok kötü bir etkensin.

"Biliyorum," dedi, parmaklarıyla dudaklarına dokundu ve o son sözünü söyleyemeden odadan çıktı.

Otuz İkinci Bölüm

O gün öğleden sonra Hattie görevi için üzüm bağına doğru yola çıktı ve Alphonse'u mahzenlerin önündeki tahta bankta oturmuş, telefonunu karıştırırken buldu. Luc'ten hiç iz yoktu.

"Merhaba Alphonse. Bugün nasılsın?"

"*Bonjour*, Hattie," diye seslendi Alphonse. "Luc Hautvillers'e gitti, korkarım.

"Sorun değil. Bunu biliyordu çünkü ayrılmadan hemen önce ona söylemişti. 'Sadece biraz temiz hava almak istedim. Çok güzel bir gün.

"Öyle. Alphonse sessizliğe gömüldü ve telefonuna geri döndü.

"Düğünü dört gözle bekliyor musun?" diye sordu, saçmalığına küfrederek.

Omuz silkti. "Yvette'in elinden kurtulması *Maman* için iyi olacak.

"Fliss'in arkadaşlığından hoşlanıyor. Bu ona bile saçma bir yol gibi gelmişti.
konuyu tanıtmak için.

"Mm," dedi Alphonse. Hattie'nin kalbi sıkıştı. Bu tür konularda çok beceriksizdi ve Alphonse da pek konuşkan biri sayılmazdı - Fliss'le konuşmadığı sürece. İhtiyacı olan ampul patlamasıydı. Birbirleri için mükemmeldiler.

"Bu akşam bizimle bir şeyler içmeye geleceğini sanmıyorum.

Alphonse başını kaldırdı.

'Benimle, Luc ve Fliss'le,' diye ekledi.

"Yapabilirim. *Pourquoi?*" Başını iki yana eğdi, belli ki bir şeyler bulmaya çalışıyordu.

İç çekişini teatral bir şekilde ağırlaştırdı. "Bu işte pek iyi değilim. Bir an için gökyüzüne baktı, sanki bir şeyler düşünüyormuş gibi bir tavır takındı. "Alphonse, senden gerçekten hoşlanıyor - onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Aslında bu bir yalan değildi çünkü Fliss'i o kadar iyi tanı mıyordu.

Belli belirsizdi ama gördü, omuzlarını hafifçe kaldırdı, omurgasını dikleştirdi, çenesini eğdi. Tam olarak bir tavus kuşu edası değildi, daha çok bir güvercin puflamasıydı ama devam etmesi için yeterliydi.

'Ama -' Hattie üzgün yüzünü takındı '- senin ona katlanamayacağına inanıyor. Eğer biraz dostça davranabilirsen, kendini çok daha iyi hissedecektir. O bir aktris değildi - aşırıya mı kaçırıyordu?

"Ama... o..." Alphonse kendini kontrol etti. "Çok sivri bir dili var.

Hattie elini sallayarak onun itirazını uzaklaştırdı. 'Bu Fliss. Dört erkek kardeşi var. Sana kaba davranmıyor.' Şimdi ne demişti? Bunu daha iyi planlamış olmayı diledi.

"Aslında," dedi birden, "bu bir sevgi belirtisi. Hattie bir yandan ona gülümsüyor, bir yandan da bu çirkin yalanları yüzünden her an cehenneme gidebileceğini düşünüyordu. Fliss'in dili en sevdiği bıçaklardan daha keskindi. Kim olduğunuzun bir önemi yoktu.

"Saat altıda Marc'a gidiyoruz. Luc bizi götürecektir. Sonra görüşür müyüz?"

"Mm," dedi Alphonse başını sallayarak. "Neden olmasın?" Kılımlarla kaplı çenesini kaşıdı. "Saat altı demiştin. Alphonse onun kafasında dönen çarkları neredeyse görebiliyordu.

Hattie başını salladı. Karnında bir heyecan çırpınıyordu. Yapmıştı ve adam da buna inanmış görünüyordu. Kendisiyle gurur duyarak, o daha soru sormadan ya da fikrini değiştirmeden, "Sonra görüşürüz Alphonse," dedi.

Neredeyse şatoya geri dönecekti. Luc'e her şeyin hazır olduğunu söylemek için sabırsızlanıyordu.

Öğleden sonra Fliss kütüphaneye geldiğinde Hattie, "Sanırım bu akşam yeni elbisemi giyeceğim," diye açıkladı.

"Pardon? Denemeniz için size yeni *makaronlar* getirdim. Ne düşünüyorsunuz? Fliss onun önüne güzel parlak disklerden oluşan bir tabak koydu.

"Çok zarif. Muhteşem," dedi Hattie, akşamki kıyafet konusunu nasıl yeniden açacağını düşünerek. Gerçi Alphonse Fliss'ten hoşlanıyorsa, onun her zamanki kargo pantolonu ve tişörtünü giymiş olmasını umursamayacaktı.

Tadına bak. Dürüst olmak gerekirse, Solange bir dahi. *Makaronların* hep abartıldığını düşünürdüm. Ama bunlar...' Bir tanesini ağzına attı ve Hattie'nin de aynısını yapmasını bekledi.

Hattie bir tane aldı, biraz şaşkıncı çünkü daha önce Fliss ve Solange'ın *makaronlarını* denemişti. Fliss yerinde biraz dans ediyor gibiydi. "Lezzetli.

Fliss masanın kenarına tünemiş, üstündeki küçük kutulardan biriyle oynuyordu. Hattie'yi yoğun bir bakışla süzdü. 'Burası düğünler, yıldönümleri, özel etkinlikler için harika bir mekân olur. Solange'ın yapacak pek bir işi yok ve... burada bir iş kurmayı çok isterim. Ve sen... organizasyon konusunda harikasın. Düşünüyordum da belki Luc'a bir teklif götürebiliriz. Burayı bizim işletmemiz için. Sen ne dersin? Burada kalmak istemez miydin?' Fliss'in yüzü coşkuyla parlıyor, gözleri hayallerle ışıldıyordu.

Hattie ona baktı. Burada mı kalacaktı? Bunu hiç düşünmemişti bile. 'Fliss, bunu söylemekten nefret ediyorum ama burası Luc'ün evi. İnsanların burada evlenmesiyle ilgilenmiyor, dikkati dağılmadan şampanya yapmak istiyor.

Fliss elini masaya vurdu. 'Aptal ben. Heyecan verici olan da bu. Söylemeyi unuttum. Mekânı şampanyasıyla ünlü yapabiliriz. İşte

çok fazla pazarlama fırsatı olacaktır. Luc, sadece gelinlere özel bir düğün markası bile düşünebilir...' Ürkmüş bir mirket gibi ayağa kalktı, fikirleri onu alıp götürüyordu. 'Ve gelecekte de sadece onlara özel olacak. Sadece şatoya gelmiş olan önceki gelin partileri satın alabilir. Ve gelecekte de sadece onlar satın alabilir. Bunu şimdi düşündüm. Eminim Luc bunu kabul eder. Üzüm bağıını etkileyecek gibi değil. Ve yatırım yapabilecekleri bir gelir getirecektir.'

Hattie gözlerini Fliss'e dikti. Ona ne olmuştu? Fliss normalde onun kadar mantıklı ve pratik biriydi.

"Burada mı kalmak istiyorsun? Buna ne sebep olmuştu?"

"Elbette, evet. Çok isterim. Sanırım bu benim bunu gerçekleştirmenin bir yolunu düşünme şeklim. Burayı seviyorum. Bu mutfakta çalışmayı seviyorum. Kendimi çok ilham almış hissediyorum ve... bilmiyorum... evimde gibi hissediyorum.

"Ama..." Bu gerçek hayat değildi, bir ara dönemdi. Uzun bir tatil. Hattie kalma olasılığını hiç düşünmemişti bile. Yurtdışında yaşamak boş hayallerden biriydi - normal insanlar işlerini ve bildikleri her şeyi bırakmazlardı. Filmlerde, kitaplarda ve *A Place in the Sun* türü televizyon programlarında olurdu. Evet, burası güzeldi ama gerçek hayat değildi. İnsanların rolleri, sorumlulukları vardı... yani sorumlulukları vardı. Mantıklı insanlar bir hevesle kalkıp başka bir ülkeye taşınmazdı.

"Bunu bir düşün Hattie. Benim gitmem gerek. Fırında bir parti daha var. Sonra görüşürüz. Ve soluk pembe *makaron* tabağını ardında bırakarak ortadan kayboldu.

Hattie başını salladı ve kapalı kapıya baktı. Sanki burada kalabilirmiş gibi. Ne kadar gülünç bir fikir.

"Vay canına! Çok güzel görünüyorsun," dedi Hattie aşağı indiğinde Fliss'i ince çocuksu vücudunu vurgulayan pahalı görünümlü beyaz keten kolsuz bir elbise içinde buldu. Üç inçlik çivili topuklu ayakkabılar bronzlaşmış bacaklarını

Sonsuz ve birkaç narin gümüş bilezik uzun, ince kollarını vurguluyordu. Düz sarı saçlarını sırtından aşağıya doğru karmaşık bir örgü şeklinde toplamış ve narin dalları yüzünün etrafında kıvrılmıştı. Erkeksi, kare çeneli yüzüyle kimse Fliss'i güzel olarak tanımlayamazdı ama özellikle parlak mavi gözlerine ve yüksek elmacık kemiklerine dikkat çeken, ustalıkla uygulanmış makyajıyla son derece çarpıcıydı. Sanki *Vogue*'un kapağından fırlamış gibi görünüyordu.

Fliss bronzlaşmış yüzücü omuzlarını kaldırarak rahatça omuz silkti. "Arada sırada giyinmeyi severim, özellikle de bunun için iyi bir neden varsa. Hınzırca bir sırıtış attı. 'Alphonse'un yumruk attığını bildiğinden emin olmak istedim. Hazır mıyız?"

"Evet, Luc arabayı getiriyor.

Bir korna sesiyle birlikte şatonun önüne çıktılar ve üstü açık arabaya bindiler.

"Güzel... görünüyorsun," dedi Luc, Hattie'nin en ufak bir kıskançlık hissetmediği gözleri hızlı bir takdirle genişledi. Aslında sadece dilinin dışarı sarkmamasına şaşırmıştı. Fliss göz kamaştırıcı görünüyordu.

Fliss gözlerini devirdi. "Dürüst olmak gerekirse, siz ikiniz. Sanki normalde bir otobüsün arkasına benziyormuşum gibi geliyor. Alphonse'a düşünecek çok şey verebileceğimi düşündüm. Yumuşak bir şekilde yaklaşmayı ve onu yavaşça oltaya getirmeyi planlamıştım ama siz ikiniz küreğinizi sokmaya karar verdiğinizden beri, gündemimi ilerletiyorum ve öldürmek için içeri giriyorum.

Hattie ve Luc birbirlerine yan gözle baktılar ve Fliss kahkahalarla kükredi. "İkinizin neyin peşinde olduğunuzu çok iyi biliyorum. Luc, sende ölü bir balığın kurnazlığı var. Ve Hattie, camdan yapılmış olsan bile daha şeffaf olamazdın.

Luc masum görünmek için elinden geleni yaparak, "Ne demek istediğini anlamıyorum," dedi ve Hattie'nin elini gizlice sıktı.

Beni rahat bırakın çocuklar. Bu eski Beatrice ve Benedick kurgusu. "Benim için neredeyse ölmek üzere" değil mi? Kaşlarını zarıfça kaldırdı ve

güldü. "Neden kalmak istediğimi sanıyorsun, Hattie?" "Alphonse için mi?"

"Sebeplerden biri de o."

"Kalmak mı istiyorsun? Luc, Hattie'ye sorgulayan bir bakış atarak Fliss'e sordu. 'Evet, bir teklifim var ama bunu sonra konuşuruz. Peki ne oldu?"

'Siz ikiniz beni ve Alphonse'u kafede mi bırakacaktınız?"

"Plan falan yoktu," dedi Hattie. "Biz sadece seni dürtüyorduk. Alphonse'un senden hoşlandığını bildiğini fark etmemiştim."

"Elbette biliyordum. Fliss'in küçümsemesi daha bariz olamazdı. "Sadece onu nasıl dize getireceğime ve hamlemi ne zaman yapacağıma karar veriyordum."

Hattie, Fliss'in kendine güvenine hayran kalmıştı.

"Sanırım onun için biraz üzölmeye bağılıyorum," dedi Luc, Hattie'nin elini bir kez daha sıkarak.

Fliss sırtarak arkadaki koltuğına yerleşti ve Hattie onun gülümsemesinin bir düzine kanarya yutmuş bir kedininki kadar kendini beğenmiş olduğunu fark etti.

Luc arabayı kafenin önüne çekti ve Hattie daha iyi bir plan yapamayacağına karar verdi. Alphonse zaten oradaydı, yol kenarındaki masalardan birine oturmuştu, bu yüzden Fliss'in arabanın arkasından dikkat çekici bir duruşla inerken düzgün bacaklarını görebiliyordu. Yüzündeki ifadeden, Hattie onun dilini yutmak üzere olduğunu tahmin etti. Aniden ayağı kalkıp sandalyesini devirdi ve Fliss'e baktı, kalçaları kasıtlı bir şekilde sallanarak ona doğru yürüyordu.

"Alphonse, *bonsoir*," dedi ve yanına gidip dudaklarından öptükten sonra yere düşen sandalyeyi kaldırıp oturdu.

"Ve işte böyle yapılır," diye mırıldandı Luc Hattie'nin kulağına. "Korkunç biri."

Alphonse pembeleşmişti ve kıpırdamadan durmuş, bacak bacak üstüne atıp şarap şişesini almak için öne uzanan Fliss'e bakıyordu. Kadın

etiketi inceledim. "Chablis mi?

"Ben... ben... şey... evet... Chablis.

Fliss masanın üzerinde duran dört kadehten birine uzandı ve kendine biraz şarap doldurdu.

"Güzel, çok güzel. İyice koklayıp bir yudum aldıktan sonra Alphonse'a döndü. "Mükemmel bir zevkin var. Tekrar bacak bacak üstüne attı. Adam büyülenmiş gibiydi, ama sonra kendini toparlayıp oturdu, ama Hattie adamın kadehini eline aldığı anda şaraptan bir yudum aldığını büyük bir eğlenceyle fark etti. Zavallı adam ona neyin çarptığını bilmiyordu.

Luc kendisi ve Hattie için şarap doldurdu. 'Ee, Hattie? Ne tadabiliyorsun?'

Uzun bir iç çekişle burnunu bardağa soktu ve... 'Armut. Armutun tadını alabiliyorum. Ve...' Hayır mı? Gerçekten mi? Ama ne olursa olsun - "Tebeşir?

Luc onu sırtından alkışladı. "Mükemmel.

"Ama," dedi Fliss, "hoşuna gidiyor mu? Bu her zaman en önemli şeydir. Hayat sevmediğiniz şarabı içmek için çok kısa.

Hattie keskin, sek şaraptan bir yudum daha aldı. "Hoşuma gitti. Hem de çok. "Pahalı bir zevkin var, ama bu kötü bir şey değil," dedi Alphonse, kadehini kaldırıp ışığa tutarak. 'Bunun tadı bir kadeh şarapla "*Poulet à l'estragon*, sanırım. Fliss'e döndü.

Ona gülümsedi, bir kez olsun alaycılık, sabırsızlık ya da üstünlük taslamadan içten bir gülümseme. 'Evet. Olur. Tarhun otunun lezzetine bayılırım, özellikle de tavukla.

"Evde çok iyi bir tarifim var," dedi Alphonse. "Bunu benimle paylaşacaksın," diye gözlemledi Fliss. "Ama tabii ki. Sırıttı.

Ökisi en sevdikleri bitkileri ve onları en iyi nasıl kullanacaklarını tartışmaya başladıklarında Hattie, "Mükemmel bir uyumları var," diye mırıldandı. Bu sözler kıskançlık duygusuyla karışık bir acıyı da beraberinde getirmişti. Bir zamanlar mükemmel eşini bulduğunu düşünmüştü. Chris'le çok iyi arkadaş olmuşlardı, her şeyi paylaşmışlardı.

Aynı fikirleri paylaşıyor, aynı şeylerden hoşlanıyor, pek çok ortak noktaya sahiptik. Her şey nerede yanlış gitmişti?

Gizlice Luc'ü inceledi. Ona aşık olduğunu inkâr edemezdi - kim aşık olmazdı ki? - Ama kendini kandırmıyordu. Bu sadece bir tatil romantizmiydi.

Bölüm Otuz Üç

Açık panjurlardan içeri süzülen ay ışığı, koyu gölgeler arasında uzun gümüş çizgiler oluşturunuyordu. Günün parlak gürültüsünden ve akşamın erken saatlerinde barın canlı sohbetinden sonra, gecenin sessiz sakinliği odada yankılandı. Kadının vücudu Luc'ün üzerine örtölmüş, seviştikten sonra tatmin olmuş bir halde yatıyordu.

"Kalabilirsin, biliyorsun," dedi Luc, parmakları boş boş onun omzunu okşarken.

Kelimeler gökyüzünü aydınlatan beklenmedik bir yıldız patlaması gibi yuvarlandı ve Hattie'nin duygularını bir düzine farklı yöne savurdu.

"Kalmak mı?" Midesi sıkıştı ve boğazı ani bir gerginlikle daraldı.

"Burada, şatoda kal.

Teklif, rica, davet -hangisi olduğuna karar veremiyordu- onu tam bir kararsızlığın pençesinde tutuyordu. Ne diyecekti? Ne yapmalı? Ne hissetmeli? Ne cevap vermeli?

Birbiriyle çelişen duyguların girdabına kapılmış, hiçbir şey söyleyemiyordu. Kalbi o kadar sert çarpıyordu ki, nabzının attığı her noktaya kan hücum ediyordu.

Luc, korkmuş bir hayvanı yatıştırır gibi onun omzunu okşamaya devam etti, sanki 'kalabileceğini' biliyordu.

olayların gelişimine dair sakın inkârına bir el bombası fırlattı.

Luc bekledi ve kadın odadaki sessizliğin ağırlığını hissetti. Beklentinin ağırlığını üzerinde hissetti.

"Kalamam," dedi sonunda. "Geri dönmek zorundayım.

"Neden?" Döndü ve ay ışığının gümüş parıltısı altında yüzüne bakabilmek için dirseğinin üzerine çıktı.

Çünkü korkmuştu.

"Seni seviyorum ve senin de beni sevebileceğini düşünüyorum.

Bu sessiz açıklama onu etkiledi ve bir duygu selini serbest bıraktı. Onu seviyordu ama sevgisi yeterli miydi?

"Daha önce kötü bir ilişki yaşadığınızı biliyorum ama ben o değilim.

"Hayır, değilsin. Gerçekten de değildi. Ama o hâlâ kendisiydi. Vicdanının kurtulmasına izin vermediği yükümlülüklerle bağlanmış ve hapsolmuş o kadın. Ona onu sevdiğini söyleyemezdi, bu ayrılmasını daha da zorlaştırırdı, bu yüzden onun yerine "Ne yapardım?" diye sordu.

Luc'ün gözlerindeki hızlı acı parıltısı kendini suçlu hissetmesine neden oldu. Ama aynı zamanda kararlılığını da güçlendirdi. Birinin mutluluğundan sorumlu olamazdı, bir daha asla.

"Burada bir düğün işi kurabilirsin.

'Luc, bunu istemezsin. Şampanya yapmak istediğini unutma.' 'Aslında evet, çünkü beni etkileyeceğini, beni benden alacağını düşündüm. İşimden. Ama öyle değil ve ayrıca evin nasıl yeniden bir yuva haline geldiğini gördüm. O da parlamayı ve insanlarla paylaşılmayı hak ediyor.

Kulağa çok basitmiş gibi geliyordu. Ama bunu daha önce de yapmıştı. Her şeyden vazgeçmiş ve sonra tuzağa düşmüştü.

"Ben... Ben yapamam. Ben burada yaşamıyorum. Bu sadece geçici. Gerçek hayat değil. Bahaneler, diyaframını kavrayan sıkı yumruk tarafından zorlanmış gibi yuvarlanarak çıktı.

"İstiyor musun?" diye sordu yumuşak bir sesle ve kadının sırtında küçük bir ürperti yarattı. Baştan çıkarıcı bir ses.

Soru onu şaşkına çevirdi. İstemek mi? Bunun herhangi bir şeyle ne ilgisi vardı? Bu bir molaydı, gerçek hayattan bir tatildi. Burada sonsuza kadar kalamazdı.

"Yani bu çok hoş olurdu. Ama... ben '-' başını salladı '-' yapamam.

"Denemek için bile mi? Benim için mi?"

Onun için. Gözlerini kapattı. Evet demek çok kolay olurdu. Onun için, ama ya kendisi? Bunu tekrar yapabilir miydi? Tüm hayatını bir başkasına yatırabilir miydi? Başka birinin mutluluğundan sorumlu olmak. Bunun ağırlığı zaten dayanılmazdı - bunu iki kez daha yapabilir miydi?

Luc sessizdi ve onu incittiğini biliyordu. Luc ona çok şey sunuyordu ve Luc ona hiçbir şey veremiyordu.

'Luc, bu... bu çok güzel ama her zaman bir sonu vardı - hayatımı öylece toparlayıp... bir erkek için yeniden başlayamam.

"Benim için demek istiyorsun.

'Kişisel olarak sen değilsin, hayır, ama daha önce yaptım. Ya işe yaramazsa? Fransa'da hiçbir şeyim olmadan mahsur kalırdım.

'Ama ya işe yararsa,' dedi inatla. "Sana bel bağlayamam.

'Senden bana bağımlı olmanı istemiyorum. Sen kendi başına bir insansın. Bir takım olabiliriz.'

Midesinde sert ve keskin bir şey kıvrıldı. Burada kalmak çok cazip olabilirdi. Burayı seviyordu. Luc'u seviyordu.

"Luc," dedi nazikçe. "Yapamam.

İkisi de iyi uyuyamadı ve saat beşte Hattie nihayet tekrar uyuyamayacağı gerçeğiyle yüzleştğinde, çarşafı dikkatlice geri çekti, böylece

Luc'u rahatsız etmemek için.

'Uyandım,' dedi.

"Özür dilerim. Yatağın kenarına oturdu ve ona bakmak için döndü. Çarşaflar adamın beline kadar inmişti ve gözleri adamın vücudunda gezindi, pişmanlık içini delip geçti. Parmaklarını onun göğsünde ve belinde gezdirmek için duyduğu özlem, şehvete bir kibrit çakmak gibi içinden geçti. Kesin olan bir şey vardı ki, ona asla doyamayacaktı.

Dudakları yavaş bir gülümsemeyle kıvrıldı, onu çok iyi okuyordu ve ona doğru uzandı, elini yakaladı ve onu aşağı çekti. Burnunu onunkine sürttü. 'Kalan zamanımızı en iyi şekilde değerlendirmememiz için hiçbir neden yok. İsteklerine saygı duyuyorum, Hattie. Birbirimize düşmeyelim.

İşte bu da onu sevmesinin nedenlerinden biriydi. Ruhunun cömertliği ve hayata karşı açık, eğlenceyi seven tavrı. Bu büyülü bir ara dönemdi ve nihayet veda edene kadar her saniyenin tadını çıkarmalıydı. Ani bir sarsıntıyla, düğünden sonra artık burada olması için hiçbir neden kalmadığını fark etti. Midesindeki boşluk hissi onu şaşkına çevirdi. Bunun yerine dikkatinin dağılmasına izin verdi, kendini onun öpücüğüne gömdü ve sonunda bıraktığında ona sıkıca tutundu. Yapabildiği sürece onu yakınında tutacaktı. Bir sürü anı biriktirmesi gerekiyordu.

İkisi de uykuya daldı ve tekrar uyandıklarında saat neredeyse sekizdi, ki bu çok daha medeniydi. Luc hızlı bir duş aldı, jarse boxer'ını çıkardı ve yatağın kenarına oturdu. Omuzlarında hâlâ su damlaları vardı ve Hattie onları öpüp uzaklaştırma isteğine hemen teslim oldu, Luc'ün yanında çıplaklığıyla ne kadar rahat ve kendinden emin hissettiğini düşündü.

Döndü ve ona gülümsedi. "Bazılarımızın gidip biraz iş yapması gerekiyor. "Biliyorum," dedi, "ama dayanamadım.

"Bu sıkça karşılaştığım bir sorun.

Onu alaycı bir şekilde dürttü. 'Tabii ki istiyorsun. Kısa sürede benim yerime geçeceksin. Gerçek yüzünü gizlemek için şaka yapıyor olmalıydı.

duygular. "Yani, benden önce Marine ile yatıyordun. Bunun hafif bir iğneleme olması gerekiyordu ama bunu söyler söylemez onu cezalandırdığını fark etti. Sözlerini geri alabilmeyi diledi.

Dimdik oturdu, sırtı aniden kaskatı kesildi.

'Marine ile yatmadım. Ben öyle biri değilim. Gözleri öfkeyle parladı.

"Bir kadından diğerine o kadar kolay geçmem.

"Özür dilerim," dedi Hattie, güvensizliğine ve kıskançlığına yenik düştüğünü fark ederek. Luc bu yorumu hak etmemişti.

'Başka bir yatak odasında uyudu. Neden onunla yattığımı düşündün?"

"Çok..." Hattie utanç içinde kıvrandı.

O istedi. Bunu açıkça belirtti. Ama ben önüne konan her tabağı yiyen bir köpek değilim. Bunu bildiğini sanıyordum.'

Hattie kıpkırmızı kızardı, onun duygularını ciddi biçimde incittiğini fark etti. "Özür dilerim. BEN... BEN...'

Luc geri çekilmiş, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Mavi gözleri kararmıştı ve çene çizgisi gerginlikle gerilmişti. Ona dokunmaya cesaret edemedi.

"Luc, özür dilerim.

"Seks nicelikle değil nitelikle ilgilidir," dedi sıkılmış dişlerinin arasından konuşuyormuş gibi düz bir sesle. 'Ve partnerinizin de en az sizin kadar iyi vakit geçirmesini önemsemektir. Yatağa kiminle gireceğim konusunda oldukça seçiciyimdir.

Hattie ağlamak istedi. O kadar yanlış anlamıştı ki. Nefes nefese kaldı.

'Ve bilgin olsun diye söylüyorum, Hattie, kimse senin yerini almayacak.

Kimse

çok uzun bir süre için. Eğer hiç olmazsa.'

Otuz Dördüncü Bölüm

Utanç yürüyüşleri vardı ve bir de Fliss'in ertesi sabah mutfağa kasıtlı olarak yalınayak, ayakkabılarını taşıyarak ve parlak gözlü bir gülümsemeyle girmesi vardı. Utanmazlığın timsali.

"Fransızların en iyi aşıklar olduğu hakkında söylenenlerin hepsi doğru," dedi ve bar taburelerinden birine çöktü. "Gerçi bunu sana söylememe gerek yok sanırım.

"Mmm," dedi Hattie, hiç istifini bozmadan. Bu muhtemelen bu sabah konuşmak istediği en son şeydi. Bütün dikkatini onlara vererek reçel kavanozlarının boyunlarına kurdeleler bağlamaya devam etti. Daha dün Yvette'e meyve bahçesinin dekorasyonu ile ilgili planlarını gösterirken çok heyecanlıydı.

"İyi bir gece geçirdim, teşekkürler," dedi Fliss, Hattie'ye sert bir bakış atarak. "Üzgünüm, kilometrelerce uzaktaydım. Senin gecen nasıldı?

Fliss gülümsedi. 'En iyisi. Bu adam bir kadın vücudunu nasıl kullanacağını biliyor ve tamamen erkek. Her santimi erkek.

Hattie onun yerine kızardı -bu çok fazla bilgiydi- ama Fliss onun rahatsızlığını umursamadan arkasına yaslanıp iç çekti, yüzünde alışılmadık derecede hülyalı bir ifade vardı. "Sanırım aşık oldum.

"Şimdiden mi?" dedi Hattie, biraz şaşırılmış bir halde. Fliss hâlâ sarhoş muydu? "Bildiğin zaman, bilirsin.

"Mmm. Kısa bir homurtu çıkardı. Neden Luc'le göz göze geldiği ilk anı ve o anki ilgi çarpıntısını hatırlamak zorundaydı ki? Sahiplenemeyecek kadar korktuğu için karasevda olarak görmezden geldiği o çekimi. Luc'e umutsuzca aşıktı ve her şeyi yüzüne gözüne bulaştırmıştı.

Fliss kendi kendine mırıldanarak mutfakta vızıldıyordu.

"Kahvaltıda hollandaise soslu haşlanmış yumurtaya ne dersin?" "Bana göre değil, teşekkürler," dedi Hattie kahvesini yudumlarken. Muhtemelen bu sabah kafeinin dozunu çoktan kaçırmıştı ama uykusuzluk biraz sarhoş ve sersemlemiş hissediyor.

Fliss durakladı. "İyi misin?"

"Peki. Kesik ses tonu onun hatasıydı ve Fliss ona sert bir bakış attı.

"Luc seninle konuştu mu?"

"Ne hakkında?" diye sordu Hattie, biraz temkinli bir tavırla, iki elini fincanın ısınan gövdesine sararak. Nedense iliklerine kadar üşüdüğünü hissediyordu.

'Şatoyu bir etkinlik işletmesi olarak işletmek hakkında. Harika bir ekip olurduk.

Hattie dudaklarını büzdü.

"Hayır, yapmadın. Hayır dedin, değil mi? Neden? Fliss ellerini kalçalarının üzerine koydu.

"Sorun yok. Hattie kendini savunmaya geçmiş hissederek hızla konuştu. "Hâlâ mutfağı idare edebilirsin.

'Ama senin muhteşem organizasyon becerilerine sahip değilim. Biz bir takımız, Hats. Ve senin dekoratif fikirlerin benim yemeklerimi mükemmel bir şekilde tamamlıyor. Rüya takım olabiliriz.'

Boğazındaki daralma geri dönmüş, kelimelerini boğuyordu. 'Ben... Ben yapamam. Geri dönmek zorundayım.

Bu sözlerle birlikte gözyaşlarına boğuldu ve yanına gelip kolunu omzuna dolayan Fliss'ten çok kendisini şaşırttı.

'Hey, hey, Hats. Sorun yok. Onu bar taburelerinden birine götürdü ve birlikte oturdular.

"Özür dilerim," diye burnunu çekti Hattie, gözlerini silmeye çalıştı, ama bunu yaptığı anda yeni bir sel aktı. Tanrım, acınacak haldeydi.

"Sorun nedir? Üzülmene gerek yok.'

"Bilmiyorum," diye hıçkırdı Hattie. Beyni çok dolu hissediyordu, düşünceler mutfak penceresine vuran çılgın mavi çiçekler gibi bir ileri bir geri gidip geliyordu. "Ben... ben ne yapacağımı bilmiyorum. Çok kararsızım. Kalmak isterdim... ama yapamam.

Hattie kotunun cebinden bir mendil çıkarırken Fliss sabırla ona baktı. Hattie burnunu sildikten ve ağlamayı kestikten sonra Fliss öne doğru eğilip Hattie'nin elini tuttu ve hafifçe sıktı.

"Tamam. Kalamazsın ama istiyorsun, öyle mi?" "Evet ama kalamam.

"Neden olmasın?" diye sordu Fliss değirmen gölü sakinliğiyle. "Bana nedenlerin bir listesini ver.

Fliss mutfakta kullandığı defteri öne doğru çekip önlüğünün cebinde sakladığı kalemin kapağını açarken Hattie uzun bir süre ona baktı. Kalemini kaldıran Fliss, ona gözünü kırpmadan "iş demek istiyorum" bakışı attı.

Hattie derin bir nefes aldı, bu onu sakinleştirdi ve panik duygusunu azalttı.

"Çünkü.

"Çünkü mü?

Hattie yüzünü buruşturdu ve içini çekti. "Bundan biraz daha karmaşık.

"Eski sevgilin, değil mi?" diye sordu Fliss. "Sana sürekli mesaj atan kişi.

Hattie yutkundu, geçen seferi düşündü. "Onun yanına taşınmak yerine Manchester'da kalmak ve yaşamak istediğim için orada olmadığımıda, uzun mesafeli ilişkiyle başa çıkamadı. Sinir krizi geçirdi. Yataktan bile çıkamıyordu. Korkunçtu. Tekrar ayağ a kalkması aylar sürdü. Hattie gözlerini kapadı. "Akıl sağlığı...

Fliss onun elini tutup hafifçe ovuşturduktan sonra sessizce, "Bu senin sorumluluğ un değ il Hattie," dedi.

Mantiken Hattie bunu biliyordu ama Chris'e bir şey olursa kendini asla affetmeyecekti.

"Ama onun... onun benim yardımımı ve desteğ ime ihtiyacı var. Ona sırtımı dönemem. Platonik bir ilişki olacak olsa bile geri dönmek zorundayım. Bunu ona borçluyum.

Fliss kalemini yere bıraktı. "Burada söyleyeceklerim hoşunuza gitmeyecek ama sorunun bir parçası olduğ unuzu hiç düşündünüz mü?

"Ben!" Sanki karnına yumruk yemiş gibiydi. İstenmeyen gözlem, sindirilmemiş hamur gibi ağır bir şekilde orada duruyordu.

"Kulağ a sert geliyor -" Fliss bu sözlerin kişisel sorumluluğ unu reddetmek istercesine ellerini kaldırdı "- ama onun için bir koltuk değ neğ i olabileceğ ini düşünmüyor musun? Sen bir kolaylaştırıcısın. Sana bağımlı olmaya devam etmesini sağlıyorsun. Belki de ona iyilik yapmıyorsun.

Hattie ona baktı. "Bunun benim hatam olduğ unu söylüyorsun. Ah, bu hiç de iyi olmadı. Fliss haklı mıydı?

'Hayır. Bu senin hatan değ il. Ancak işleri farklı şekilde yapmazsanız hiçbir şey değ işmeyecek.

Hattie yüzünü ovuşturdu, birbiriyle savaş halindeki karmaşık duygu karmaşasını anlamaya çalışıyordu. Suçluluk duygusu öfkeyle sürtüşüyor, pişmanlık hayal kırıklığıyla savaşıyor, dürüstlük ise öz farkındalıkla alevleniyordu. Bu karmaşa içinde yolunu bulması zordu.

Şimdi savunmaya geçerek, 'Kendimi bir tür aziz ve onu kurtarabilecek tek kişi gibi göstermeye çalışmıyorum, ama başka kimse yok' dedi. O

başka kimsesi yok. Annesi tamamen ona bağımlı.'

Fliss ona doğru uzandı ve kolunu okşadı. 'Kendini yakaladı, Hattie. Ya Luc'un sana ihtiyacı olduğunu söylersem?

Hattie buna üzüntüyle gülümsedi. 'Luc'un bana ihtiyacı yok. Kendi başına yeterince güçlü. Ona aşık olmasının nedenlerinden biri de buydu. Ne istediğini ve nereye gittiğini biliyordu. Hayatta bir amacı vardı. Ve birbirlerini atlatacaklardı. Herkes aşar.

"Yani onun mutlu olmayı hak etmediğini düşünüyorsunuz.

"Ben öyle demedim... Lütfen bunu daha da zorlaştırma, Fliss.

Fliss dudaklarını büzdü. "Bence yanılıyorsun. Yanıldığını biliyorum. Alphonse'u pek tanımıyorum ama birbirimize çok yakınız ve bunu denemeye hazırım çünkü denememekten daha kötü bir şey yoktur.

'Bu senin için farklı, yeni bir meydan okuma arıyordun. Bu senin planlarına uyuyor. Benimkini tamamen mahvediyor. Asla burada olmamam gerekiyordu.'

'Kendimi ve ne istediğimi düşünerek bencilce davranıyorum ama bazen öyle olmak zorundasınız. Her birimiz kendi hayatımızın ana karakteri olmalıyız.

Bölüm Otuz Beş

Sonraki birkaç gün Hattie üzüntüsünü belli etmemek için elinden geleni yaptı, ama düğüne bir haftadan az bir süre kalmasına rağmen yapılacak çok şey vardı. Her gün o, Fliss ve Solange mutfakta çalışarak önceden yapılabilecek her şeyi hazırlıyorlardı. Neşeli bir görüntü sergilemeyi ve içindeki çalkantının ortaya çıkmasına izin vermemeyi diğer ikisine borçluydu. Çok şey başarmışlardı ve Hattie'nin kiraladığı iki derin dondurucu profiterol, kanepeler, sorbe, dondurulmuş patates püresi ve yabani somonla doluydu. Bu sabah daha fazla kaneppe yapıyorlardı.

"Oklavayı uzatır mısın?" diye sordu Fliss. "Ben-

Sözleri şatonun ön kapısının çarpması ve yankılanmasıyla boğuldu. Üç kadın da sıçradı ve Solange ağır oklavayı bir takırtıyla yere düşürdü.

"Bu da ne..." dedi Fliss.

Hattie unlu ellerini önlüğüne silerek - vol au vents için hamur işi kesmek zorunda kalmıştı - koridora fırladı ve Luc'ü merdivenlerde oturmuş, botlarını çıkarmaya çalışırken ve nefesini tutarak hırlarken buldu. Terli ve kırmızı yüzlü görünüyordu. Onu görünce kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Luc'ün yatak odasından ayrıldığı o son sabahtan beri birbirlerine karşı aşırı derecede nazik davranıyorlardı ve Hattie bundan nefret ediyordu. Onunla birlikte olmayı düşünebileceğinden çok daha fazla özlemişti.

Yutkundu. "İyi misin?"

Botundan vazgeçerek ayağını yere vurdu.

"Hayır, lanet olası değilim! Durdu ve kederli gözlerle ona baktı. 'Üzgünüm, Hattie - çok kızgınım. Gerçekten, çok kızgınım.

"Ne oldu?"

"Marthe'yi tekrar görmeye gittim, fikrini değiştirmesini sağlayabileceğimi umuyordum ama üzümeleri satmamız konusunda kararlı ve nedenini bilmiyorum. Hiç mantıklı gelmiyor. Kafamda tekrar tekrar düşünüp duruyorum.

"Çok üzgünüm Luc. Hiç düşünmeden gelip onun yanına oturdu.

"Sadece anlamıyorum. Başını ellerinin arasına aldı, dirseklerini dizlerine dayadı.

Parmaklarını adamın ensesindeki kışkırtıcı deride gezdirme dürtüsüyle savaştırmak zorunda kaldı ama elini adamın koluna koymaktan da kendini alamadı.

Luc başını kaldırıp ona acınası bir gülümseme verene kadar bir dakika boyunca sessizce oturdular.

"Teşekkürler, Hattie. Ağır ağır iç çekti. "Gerçekten üzgünüm," diye tekrarladı.

"Neyse o. Ağzı buruştu. "Ama pes etmeyeceğim. Vazgeçmeyeceğim. Henüz nasıl yapacağımı bilmiyorum ama St Martin şampanyası olmasa bile şampanya yapacağım. Bir-'

Hattie'nin önlüğünün cebindeki telefonu çalınca konuşması kesildi. Cevap vermek için yanıp tutuşsa da telefonu duymazdan geldi. Düğün planlamasının bu aşamasında her arama önemliydi.

Luc onu dürttü. "Hey, şunu alsan iyi olur, değil mi?"

"Sorun değil.

Cevap ver. Ben iyiyim. Sadece öfke nöbeti geçiriyorum. Bunu atlatacağım. Yorgun bir eliyle alnını ovuşturdu.

İsteksizce telefonunu çıkardı ve kimin aradığını gördü.

"Merhaba anne.

'Hattie...' Statik sessizlik Hattie'yi önseziyle doldurdu.

"Anne?

"Ah, Hattie. Annesinin sesi bir hıçkırıkla kesildi.

'Anne, ne oldu? Ne oldu? Luc onun yanında elini onun elinin üzerine koydu ve dayanışma jestiyle ona baktı. Luc onun elini sıktı, sadece yanında olduğunu hissettirmek için. O da elini sıktı ve kendisine verdiği güvence için ne kadar minnettar olduğuna şaşırdı.

Bu Gabby. O... o...'

Hattie'nin içine ve dışına bir soğukluk çöktü. Tükürük ağzında toplandı. "O ne?

O gitti. O ve Hugo, Las Vegas'a gittiler. Evlenmek için. Hattie telefonu bıraktı, parmakları aniden uyuşmuş ve işe yaramaz hale gelmişti.

Luc onu aldı. Hattie'nin annesinin sesi o kadar yüksekti ki, Hattie onun kendisine seslendiğini duyabiliyordu.

"Luc burada," dedi. "Hattie biraz şaşırdı.

Bu bir buçuk eksik ifadeydi. Hattie'nin dişleri tuhaf bir nedenden ötürü takırdamaya başlamıştı.

"Oh, Tanrı onu korusun. Tanrım, bu korkunç. Kayınbiraderim sekreterine düğünü iptal etmesi için herkesi aratıyor ve e-posta göndertiyor. Treni ve uçuşları iptal ediyor. Ona söyleyebilir misin?"

Luc Hattie'ye baktı. 'Ona söylerim. Belki kısa bir süre sonra seni arar.

'Ona onu sevdiğimi ve ne kadar üzgün olduğumuzu söyle.

Onunla daha sonra konuşacağım. "Konuşacağım," dedi Luc.

Hattie sanki bu haberin büyüklüğünü bastıracaktı gibi gözlerini kapadı. "Sanırım ikimiz de bir içki içsek iyi olur," dedi Luc. 'Haydi. Ben konyayı getireyim, sonra da Fliss'e haber verelim mi? Onu ayağa kaldırdı ve kolunu ona dolayarak sıkıca tuttu. Bir gemi enkazından kurtulan bir kazazede gibi

enkazda, dişleri hâlâ takırdarken ve doğru düzgün düşünemezken ona sarıldı.

Onu mutfağa götürür götürmez, meraktan çılgına döndükleri her hallerinden belli olan Solange ve Fliss başlarını bir çift mirket gibi çevirdi. Onu masaya doğru yönlendirdi ve kolunu ona dolayarak oturttu.

"Solange, Hennessy'yi getirir misin? Ve dört bardak."

Solange onu sorgulamadan ortadan kayboldu. Fliss masaya geldi, yüzü endişe ve korkuyla buruşmuştu.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Oturun," dedi Luc, komutuna rağmen sesi nazikti.

Solange da onlara katıldı ve Luc, Hattie için bir konyak doldurup eline tutuşturdu.

Titreyen elini kaldırmayı başardı ve bir yudum aldı. Sıvının yumuşak akışına konsantre olmak onu hemen sakinleştirdi ve ikinci, daha büyük bir yudum aldı ve ardından sıcaklık içinden geçerken arkasına yaslandı.

"Daha iyi mi?" diye sordu Luc, diğerleri için bardak doldururken.

Başını salladı, şimdi bu kadar zavallı olduğu için biraz utanıyordu ama değişiklik olsun diye bir başkasına yaslanmak harika bir rahatlamaydı. Güçlendirici bir nefes alarak -bunu yapması gerekiyordu-, "Korkarım düğün iptal edildi," dedi.

"Kuzeninin mi?" diye sordu Fliss, alnındaki kaş çatma çizgilerine inançsızlığı kazınmıştı.

Hattie başını salladı. "Las Vegas'a kaçtı.

"Tanrım, Elvis şapeli olmaz. Buna sahip olabilecekken değil mi? Fliss iki elini birden savurarak konyağını kıl payı kaçırdı. Sonra konyağı alıp bir dikişte geri koydu ve şöyle dedi: "Tek söyleyebileceğim, umarım yabani somon balığı, limon kokulu püre ve sorbe seviyorsundur Luc, çünkü bunları uzun süre yiyeceksin.

Hattie buna neşesiz bir kakhaha atmayı başardı. Dondurucuda 150 somon filetosu vardı.

"Yarın gelecek bir ton taze fasulye ve kuşkonmazdan bahsetmiyorum bile. Fliss eğildi ve Hattie'nin kolunu sıktı. "İyi tarafından bakarsak, üzgünüm Solange, ama Yvette çok mutlu olacak.

Solange kuru bir şekilde gülümsedi. "Öyle mi düşünüyorsun? Bu düğünle ilgili öyle bir telaş içinde ki. Kayıtlara geçeceğinden emin değilim.

'Hepiniz bu kadar çok çalışmışken bu çok büyük bir utanç. Gerçekten çok üzgünüm. Luc'ün kolu Hattie'nin omuzlarında sıkılaştı ve Hattie ona sulu bir gülümseme verdi.

'Dediğin gibi, olan oldu. Şampanya için de özür dilerim. Solange başını eğdi.

'Marthe bu yıl şampanya yapmamızı veto etti,' diye açıkladı Luc. 'Hayır!

Ama neden? Bunu neden yapsın ki? Şampanya yapamadığımız için markayı bırakarak emekli olacak. Ben buna inanmıyorum. Ne sebeple?' Solange ellerini dua eder gibi birbirine kenetlemişti ama parmak eklemleri bembeyazdı. "Anlamıyorum.

"Ben de öyle," dedi Luc. 'Ama bu yıl üzümlerin Roban'da kalması kararlaştırıldı.

'Uh! Alphonse çok kızacak.'

Luc omuz silkti. 'Fikrini değiştirmeye çalıştım. Bana gitmemi söyledi.' "Peki ya baban? Onunla konuştun mu?

Evet. Şatoyu etkinlikler için açmak istiyor. Görünüşe göre bir işin olabilir, Fliss. Eğer ilgileniyorsan.'

Aman Tanrım. Evet, evet. Evet ve evet. Kalmayı çok isterim.'

Hattie böyle büyük bir kararı öylece verebildiğine inanamıyordu. "Sen de kalmalısın," dedi Solange.

Luc sertleşti ve kolunu yavaşça onun omuzlarından çekti. Gabby'nin kaçış haberinden beri onu ayakta tutan o sağlam çapayı, ağırlığını hemen özlemişti.

"Yapamam," dedi ve konyağının geri kalanını yudumladı. Masanın etrafında garip bir sessizlik oldu ve sonra Luc ayağa kalktı. "Alphonse'u bulup onunla konuşacağım.

O kapıdan içeri girerken Hattie ayağa fırladı. "Bekle bir dakika, Luc.

Adam durakladı ve kadın ona yetişti, sonra da onunla birlikte koridora doğru yürüdü.

"Luc..." Neredeyse korkup vazgeçecekti ama Luc ona karşı çok nazik davranmıştı, ona bir özür borçluydu. "Özür dilerim.

"Biliyorum.

'En azından arkadaş olabilir miyiz? Sadece birkaç gün daha buradayım.'

Yüzü yumuşadı ve kızın yanağına dokundu. "Özür dilerim. Haklısın,' dedi ve yüzü o tanıdık gülümsemeyle aydınlandı, gözlerinin kenarları kırıştı. 'Ve sana kızgın olmak bana gerçekten zor geliyor. Bunun için özür dilemeyeceğim, seni seviyorum ama mutlu olmanı istiyorum.

Lanet olsun. Neden bu kadar sevimli olmak zorundaydı ki?

Adam ön kapıdan çıkıp gitti ve onu biraz kaybolmuş ve aşık bir halde bıraktı.

Hattie mutfağa döndüğünde Fliss, "Bu vol au vents'ler kendi kendilerine yapmayacaklar," dedi. 'Hâlâ hazırlamamız gereken bir *vin d'honneur* var. Sence Yvette meyve bahçesinde limoncello kreması ve beyaz çikolatalı *krokan* servis etmemizi ister mi? Yaptığımız tüm o lanet olası choux çörekleri ziyan olacaksa lanet olsun. Durakladı ve sonra komik bir surat ifadesiyle ekledi. "Ve bunu gerçekten yapmak istiyordum.

Solange güldü ve Hattie bile gülümsemeyi başararak, "Eminim buna bayılırdı," dedi. Durum mükemmel değildi ama kimse ölmemişti. Hattie birdenbire her şeyin en iyisini yapmanın çok daha iyi olacağına karar verdi. Burada harika bir ay geçirmişti. Yvette'in kutlamalarını gerçekten unutulmaz kılmaya ne dersiniz? Hâlâ web sitesi için şatonun, yemeklerin ve süslemelerin bol bol fotoğrafını çekebilirdi.

Solange masanın etrafına geldi ve Hattie'yi yanağından öptü. 'Sen çok iyi, nazik ve cömert yürekli bir kızsın. Şatoya yeni bir hayat verdiğin için teşekkür ederim.

Otuz Altıncı Bölüm

Yvette'in düğün gününde gökyüzü daha mavi ve güneş daha parlak olamazdı. Fliss ve Hattie'nin sabahın ilk kahvelerini yaptıkları saatlerde onları müjdeleyen güneşin doğuşu muhteşem bir günün başlangıcıydı.

Onlar gibi Solange da sabahlığıyla göründü, saçları Neredeyse bir çocuk gibi zıplayarak.

Hattie ve Fliss günün ilerleyen saatlerinde restorandaki yemeğe davet edilmişlerdi ve Hattie Paris'ten aldığı mavi elbiseyi giymemenin ayıp olacağına karar vermişti. Her şeyi meyve bahçesine götürmeden hemen önce giyineceklerdi.

"Bir uğrayıp yardıma ihtiyacın var mı diye bakayım dedim," dedi Solange. "Yani uzak duramadın," diye alay etti Fliss.

Fliss ona ters ters bakınca Hattie gülerek, "Ya da işleri düzgün yapacağına güvenmiyordu," diye ekledi.

"İkinizin de harika bir iş çıkaracağınızı biliyorum. Sadece hepimizin burada olmasını paylaşmak istedim. Mutfakta birlikte çalışmak çok eğlenceliydi. Diğer insanlarla, özellikle de diğer aşçılarla birlikte olmayı ne kadar özlediğimi unutmuşum. Marthe hala buradayken, zamanının çoğunu mutfakta benimle geçirirdi ve ondan önce, her zaman yardımcı olacak ek personelim vardı.

Eğlenceli. Ortak bir tutkuya sahip diğer insanlarla birlikte olmakta bir şeyler var.

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi Fliss, kolunu Solange'inkine dolayarak. "Şanslısın ki Hattie eve kaçsa bile benimle kalacaksın.

"Bence yanılıyorsun," dedi Solange. "Çok yanıış. Sen buraya aitsin. Geldiğinizden beri çiçek açtınız.'

"O haklı, biliyorsun," dedi Fliss. 'Geldiğimde çok üzgün bir çuval gibiydin.

"Sağ ol," dedi Hattie, hafifçe küstahlaşarak.

"Sorun değil," diye yanıtladı Fliss neşeli bir sırıtışla. 'Sana yalan söylememi istemezsin, değil mi? Noel'de olduğun gibiydin. Söndürülmüş bir mum gibiydin. Ve şimdi -' yürüdü ve Hattie'nin yanaklarını okşadı '- ısıldıyorsun ve bunu görmek çok güzel.

Solange başıyla onayladı. 'Evet, işte bu. Bütün ışıklar sönmüştü.

'O kadar kötü olduğumu sanmıyorum. Sadece bir tatile ihtiyacım vardı. Ve şimdi bir tane yapmıştı, geri dönmek zorundaydı.

"Hayır, bundan daha fazlası var. Solange onu şaşırtarak iki elini omuzlarına koydu ve onu mutfak masasına doğru yönlendirerek bir sandalyeye itti. "Otur. Orada kal.

Hattie Fliss'e şaşkın bir bakış fırlattı, o da sadece omuz silkti. Birkaç saniye sonra Solange elinde, normalde koridorun hemen dışındaki vestiyerde asılı duran büyük, eğimli aynayla döndü. Aynayı Hattie'nin önünde tuttu. "Ne görüyorsun?

Hattie Solange'a şüpheyle baktı ve kendini mahcup hissetti. Aynada kendine bakarak zaman geçiren biri değildi. Görünüşünü değiştirmek için hiçbir zaman büyük bir istek duymamıştı - neyse oydu. Birkaç güzel özelliği olan ortalama görünümlü biriydi. Gözlerine aldırmıyordu, burnu biraz kısa ve küttü, dudakları ise fazla dolgundu. Çillerine gelince, onlar hayatın bir gerçeğiydi ve onları oldukça seviyordu.

"Bak," diye ısrar etti Solange.

Hattie isteksizce aynaya baktı.

"Düzgün görün," diye talimat verdi Solange.

Bu ne anlama geliyordu ki? Ama Hattie her zamanki gibi itaatkâr bir tavırla söyleneni yaptı, kendi tanıdık yüz hatlarına baktı. Tamam, yanaklarında biraz renk vardı, çilleri ortaya çıkmıştı ve... kabul etmek gerekir ki dudaklarında, ağzının alışlagelmiş çöküklüğünün yerini alan bir kıvrım vardı. Gözlerinden küçük çizgiler yayılıyordu; bunlar kaz ayaklarından ziyade gülmekten ve gülümsemekten kaynaklanan kırışıklıklardı. Ama en çok fark ettiği şey gözlerindeki ışıktı. Mutluluk ona dönüşmüştü. Ne kadar çok bakarsa o kadar çok görebiliyordu, her özelliğine kazınmıştı. Burada mutluydu. Yeniden mutlu olmayı öğrenmişti. Daha önce yaşam sevinci o kadar yavaş yavaş kaybolmuştu ki, bunu fark etmemişti. Yüzündeki ince farklılıklar onun geri dönüşünü müjdeliyordu.

Boğazındaki kocaman yumruyu yuttu. "Kalmam gerektiğini düşünüyorsun," diye fısıldadı, içten içe bildiği şeyi kabul etmekten korkuyordu.

"Seni mutlu edecek şeyi yapmalısın," dedi Solange kararlılıkla. 'Kendi kalbine bak. İyi bir ruhun var Hattie, diğer insanlarla ilgileniyorsun ama belki de artık başkalarıyla ilgilenmeyi bırakıp kendine odaklanmanın zamanı gelmiştir.

Hattie bunu yapabileceğinden emin değildi.

Hattie kanepeleri, minik hamur işlerinin içine ve dışına kıvrılan küçük beyaz ahşap aşk kalpleri dizileriyle süslemişti. Şimdi Fliss tepsileri bir araya getirdi ve bir şefin seçici gözüyle kontrol etmek için geride durdu. İki çeşit narin vol au vents vardı; bazıları mantar, krema ve kekikle, diğerleri ise somon füme ve dereotu sosuyla doldurulmuştu. Fliss ayrıca keçi peyniri ile sandviçlenmiş hamur işinin içinde keskin gravyer peyniri bulunan tuzlu mini milföyler ve ev yapımı puf içinde minik soğanlı galeteler hazırlamıştı.

hamur işi. Çok İngiliz işi olmasına rağmen sosisli börek yapmakta da ısrar etmişti. "Sosisli böreği kim sevmez ki?" demişti Hattie'ye.

Kanatlarda bekleyen birkaç tepsi çikolatalı ekler ve fıstıklı krema ile kaplanmış ahududulu madlenler ve direnişin en önemli noktası, minik şekerli gül goncaları ve eğrilmiş karamel ile süslenmiş beyaz çikolata kaplı profiterollerden oluşan *croquembouche* kulesi vardı.

Köyün büyük bir bölümünü oluşturan *vin d'honneur* davetlileri yarım saat içinde geleceklerdi. *Mairie*'deki törenden hemen sonra düğün ekibini karşılayacaklar ve Yvette ile Bernard'ı köy merkezinden meyve bahçesine getirecek olan atlı arabayı takip edeceklerdi. Daha sonra düğün ekibi küçük resepsiyon için restorana doğru yola çıkacaktı.

"Tanrım, umarım yeteri kadar vardır," dedi Fliss on dokuzuncu, hatta yirminci kez, fırından son küçük kişileri çıkarırken.

'Kimse tam bir yemek beklemiyor. Sadece şampanya içmek için kanepeler var.'

"Ama kimsenin hayal kırıklığına uğramasını istemezsiniz.

"Fliss, bunların hepsi muhteşem görünüyor. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Yvette ve Bernard'ı görmeye geliyorlar, yemek için değil.

Fliss kendini toparladı. "Evet, ama '*Bu İngiliz kızı yemek yapabiliyor*' demelerini istiyorum.

"Alphonse başka türlüünü istemez.

Fliss'in yüzü Hattie'nin hâlâ alışık olmadığı bir şekilde yumuşadı. "O çok tatlı biri.

Hattie yüzünü asmakta zorlandı. "Fikrini değiştirmişsin. "Kadınların ayrıcalığı. Fliss bu yorumu elinin tersiyle ittikten sonra ekledi Gözleri hınzırca bir memnuniyetle parlıyordu, "Ayrıca yatakta bambaşka biri.

Luc'un kollarındaki o sessiz anları, nefeslerinin birbirine karıştığı o yavaş saniyeleri zihninde yeniden canlandırırken, pişmanlık Hattie'yi sert ve keskin bir şekilde bıçakladı

ve tutkunun sessiz alışverişi. Hattie bu duyguları değerli eşyalar gibi içine hapsetmek ve asla unutmamak istiyordu.

Göğsündeki sıkışıklığı görmezden gelerek, ilk iş olarak toplamak için dışarı çıktığı çiçeklerle meşgul oldu. "Meyve bahçesindeki ağaçlara yüz reçel kavanozu çiçek asmak kimin fikriydi? Daha yarısını bile tamamlamamıştı. Tanrıya şükür, Solange ve Fliss'in mutfakta yardıma ihtiyacı yoktu.

"Senin. Fliss ellerini birbirine vurarak bu işe karışmadığını gösterdi. "Ve muhteşem görünecek.

"Hattie, bunlar çok güzel," dedi Solange, şimdiye kadar topladığı beyaz çiçeklerden oluşan reçel kavanozlarına hayranlıkla bakarak.

Bir sonraki işi onları meyve bahçesine asmak olacaktı. Kavanozlardan birini okşayarak, "Teşekkür ederim, onlardan memnunum," dedi. Küçük, güdük elma ağaçlarının gövdelerine büyük fiyonklarla bağlanacak saten kurdelelerle birlikte gerçekten etkili görüneceklerini umuyordu.

Fliss biraz da yersiz bir kavgacılıkla, "Bu tür şeylerden çok iyi anlıyorsun, Hattie," dedi.

Hattie cevap vermedi. Bunu zaten birkaç kez duymuştu ve bu onu çok sarsıyordu. Fliss İngiltere'ye dönme kararı hakkında ne düşündüğünü hiç belli etmedi. Onun yerine, "Sence insanlar su ister mi?" diye sordu. Belki şu büyük cam sürahilerden birkaçını buz, su ve limonla doldurup meyve bahçesinin etrafına yerleştirebiliriz diye düşündüm.

'Hayır, Hattie, insanlar su istemeyecek. Bir kadeh şampanya içmeye ve mutlu çiftin şerefine kadeh kaldırmaya geliyorlar,' diye tersledi Fliss.

"Haklısın," dedi Hattie zoraki bir neşeyle, Fliss'in sözlerindeki ısırtığı görmezden gelmek için elinden geleni yapıyordu.

Fliss, "Hepiniz güzelce temizlenmişsiniz," dedi ve Hattie dönüp Alphonse ile Luc'ün düğün kıyafetlerini giydiklerini gördü.

Luc'ün geniş omuzları ve uzun bacakları, soluk pembe bir kravatın eklendiği iyi kesimli lacivert bir takım elbise içinde büyük bir avantajla gösteriliyordu. Parmakları karıncalanıyor, ellerini adamın göğsünde gezdirmek istiyordu. Mavi gözleri onunkilerle buluştu ve sanki aklından geçenleri biliyormuş gibi ona çarpık bir gülümseme verdi. Aptalca bir kıskançlık duygusu hissetti. Bugün bütün kadınlar ona bakacaktı - nasıl bakmasınlardı ki? Ve onun üzerinde hiçbir hakkı yoktu, bu kendi seçimiydi ama yapılması gereken doğru şey de buydu, değil mi? Gecenin bir yarısı onu rahatsız eden şüpheler intikam duygusuyla geri döndü.

"Luc, Alphonse, gitmemiz gerek. Seraz rengi ipek takım elbisesi içinde tertemiz olan Solange, onları toplarken el çantasının içindekileri kontrol etmeye başladı. Hattie, şatoya geldiğinden beri Solange'da meydana gelen değişikliğe hayret etti. Hayata dönen tek şey ev değildi. "Mendiller, gül yaprakları, ruj. Ben hazırım.

"İyi şanslar," dedi Hattie, düşüncelerini bir kenara bırakarak. "Umarım her şey yolunda gider ve yakında görüşürüz.

"Ben de öyle umuyorum," dedi Solange. 'En azından buradaki her şeyin emin ellerde olduğunu biliyorum.

"*Anne*," dedi Alphonse, onun koluna girerek. 'Yvette için endişelenmeyi bırak. O yetişkin bir kadın ve Bernard da çok mantıklı bir adam - onu kalıcı olarak yanına alma kararı dışında - çılgınca bir şey yapmaz - yani çok çılgınca değil.

Sonunda Alphonse'un arabasına bindiler ve gider gitmez Hattie ile Fliss hemen harekete geçtiler. Hattie, reçel kavanozlarını asmak ve kurdeleleri bağlamak için meyve bahçesine inerken Fliss'i mutfakta bıraktı. Düğün konuklarının onları ilk gördüklerinde verecekleri tepkiyi hayal ettikçe içi heyecanla doluyordu. Burası romantizm ve sihir dolu bir peri kulübesine benzeyecekti.

"Pekâlâ, hareket istasyonları," dedi Fliss, Hattie'nin arabasına yüklemek üzere son folyo kaplı kanepelerle yüklü tepsiyi toplarken.

'Ve her ne kadar kendim söylesem de, bence ikimiz de muhteşem görünüyoruz. Bu elbise üzerinde harika duruyor.

"Teşekkürler," dedi Hattie, soluk mavi kumaşı düzelterek. Yeni elbisesi ve ayakkabıları içinde kendini bir milyon dolar gibi hissettiğini itiraf etmek zorundaydı.

Meyve bahçesi kısa bir mesafe olmasına rağmen, Hattie'nin arabasını almak her şeyi tek seferde taşıyabilecekleri anlamına geliyordu. Hattie, küçük altın güvercinlerle süslenmiş beyaz kâğıt peçetelerden oluşan iki hasır sepeti bir kolunun kıvrımında, diğer elinde kanepelerden oluşan bir tepsiyle taşımayı planlıyordu.

Fliss çak bir beşlik için elini kaldırdı.

"İşte bu," dedi ve gururla dolu arabaya baktı. 'Ve her ne kadar kendim söylesem de, bence harika bir iş çıkardık.

Hattie başını salladı, birlikte başardıkları şey karşısında biraz tıkanmıştı. Böyle hissetmeyi beklemiyordu. Şatoya geldiğinde bu bir kaçış yoluydu, pratik ve biraz farklı bir şeydi, güçlü yanlarına hitap ediyordu. Kendini bu kadar evinde ve buranın dokusunun bir parçası gibi hissedeceğini tahmin etmemişti.

Tepenin dibinde arabadan indiklerinde Hattie kapıyı kilitledi.
Araba.

'Tanrı aşkına, arabanın anahtarlarını kaybetmeme izin verme. Onları koymam lazım güvenli bir yere.'

'Endişelenmeyin. Onları tüm acil yemek malzemelerimi koyduğum sepetime koyabilirsin,' dedi Fliss. "Onu istasyon masamızın üzerine koyacağım.

Fliss tepsiyi ilkini taşıyarak önden gitti. Birden durdu.

"Oh, Hattie, bu harika görünüyor. Çok romantik, büyülü bir koku gibi. Herkes buna bayılacak.'

Hattie gülümsedi. Bu tam da istediği tepkiydi ve birinin bunu söylediğini duymak rahatlatıcıydı.

Teşekkür ederim. Tam da istediğim görünüm. Umarım Yvette beğenir. O.'

"Şapkalar, herkes buna bayılacak, bayılacak, bayılacak. Umarım bir sürü resimler. Bütün gelinler bunu isteyecek. Instagram sayfası açana kadar bekleyin.'

Hattie gülümsedi, her ne kadar içinde bunun bir parçası olamayacağına dair küçük bir sızı hissetse de. Ya fikrini değiştirirse? Ve işte böyle, biliyordu. Kalmak istiyordu. Eve gitmek artık yapılacak en doğru şey gibi gelmiyordu. Burada kalmak ve bunun bir parçası olmak istiyordu. Luc'le sakın bir an bulur bulmaz ona söyleyecekti.

Atlı arabanın meyve bahçesine girdiğini görmeden çok önce düğün partisinin sesini duymuşlardı. Bağrısmalar ve tezahüratlar, köyden gelen grubun gelişini müjdeliyordu. Hattie zavallı atın uysal yapısına hayret etti; zavallı at çan seslerinden, ısıklardan ve coşkulu kalabalığın genel kakofonisinden habersiz görünüyordu.

Araba durduğunda Bernard aşağı atladı ve Yvette'i aşağı indirmek için elini kaldırdı. Hattie gülümsedi. Yvette her gelin gibi güzel görünüyordu. Beyaz, kolsuz, sade bir elbise ince vücudunu vurguluyor ve başının üzerine yığılmış parlak kıvılcıklı saçlarıyla keskin bir tezat oluşturuyordu. Saçlarının arasından dolanan minik beyaz orkideler ve elindeki büyük bir krokosmi spreyi resmi tamamlıyor, onu elma ve kiraz ağaçlarının arasında evindeymiş gibi duran bir orman perisine benzetiyordu.

Herkes çiftin etrafını sarmış, onları öpüp tebrik ederken, Hattie dükkândan Patrice'i, bugün gerçekten gülümseyen huysuz çiçekçiyi, kasabı, bardan Marc'ı ve bahçıvan Pierre'i ve tanıdık gelen birçok başka yüzü tanıdı. Bir parçası haline geldiği bu dost canlısı topluluğu düşünmek onu gülümsetti.

"Merhaba Hattie. Luc her zamanki gibi H harfini kullanmadı ama sesinin tınısı bile tüylerini diken diken etti.

"Luc. Ona gülümsedi, her zamanki gibi ona anında tepki vermesini engelleyemiyordu. Aşinalık bu hızlı sevinç sıçramasını hiç köreltebilir miydi?

"Her şey harika görünüyor. Çok güzel bir iş çıkarmışsınız. Tebrikler,' dedi hızlı bir gülümsemeyle. Neredeyse fikrini değiştirdiğini ve kalacağını söyleyecekti ama Alphonse o anda onlara katıldı ve büyük bir keyifle bir vol au vent çiğnedi.

"Sanırım onunla evlenmek zorunda kalabilirim," dedi keyifli bir şekilde bir ısırık alarak ve Fliss'in konuklar arasında dolaşmasını izleyerek. "Harika bir aşçı ve muhteşem bir kıcı var.

Luc, Hattie'ye göz kırparak, "Biriyle evlenmek için iyi bir neden," dedi.

"Sanırım," dedi Alphonse, sanki bu fikri ciddi ciddi düşünüyormuş gibi çiğneyerek. 'Ne de olsa Yvette artık evlendiğine göre, evlenmemek için bir nedenim yok.

"Ve bir başka iyi neden daha," dedi Luc ve ekledi, "Ve romantizmin öldüğünü söylüyorlar.

"Kesinlikle," dedi Alphonse, bir kanepede daha kapmak için Fliss'e doğru yürümeye başlamadan önce.

Luc gülerek başını salladı. "Umutsuzluğa kapıldım.

Hattie elindeki tepsiyi göstererek, "Bunu götürmem gerek," dedi, her ne kadar onunla kalmayı tercih etse de.

"Marthe'yi de kontrol etmeliyim. Luc, tekerlekli sandalyesi ağaçlardan birinin altına yerleştirilmiş olan teyzesine doğru hızla uzaklaştı.

Hattie etrafta dolaşmaya başladı ama yavaş ilerliyordu, özellikle de Luc'le doğru dürüst konuşmak için can atarken. Herkesin keyfi yerindeydi, sohbet etmek ve düğünle ilgili görüşlerini paylaşmak istiyorlardı.

"Hattie, ah, düğün çok güzeldi," dedi bahçıvan Pierre ona sessiz ve utangaç bir şekilde, yavaş ve dikkatli bir Fransızca ile konuşarak. Giderek artan akıcılığından oldukça memnundu.

"Yvette'in buketindeki çiçekler muhteşem," dedi ona ve tepside bir soğanlı galette almadan önce sessiz bir gururla kızarmasını izledi.

'Çiçeklerin bu kadar keyif verdiğini görmek benim için onurdur. Onun rengine yaklaşıyorlar, *değil mi?*'

"Öyle," diye kabul etti.

'Ve bunlar, oldukça güzeller. Çok iyi bir gözün var,' dedi ağaçların dallarından sarkan küçük çiçekleri göstererek. 'Güzel bir fikir. Senin için her zaman çiçek yetiştirmekten mutluluk duyarım, biliyorsun.

"Teşekkür ederim," dedi Hattie, kendisine büyük bir onur bahsettiğinin farkındaydı. Şato bahçelerinin baharda nasıl olacağını merak ediyordu. O muhteşem okalıptüs ağaçları, kış aylarında kokulu çelenkler ve masa süsleriyle harika kokardı. Aralık ayında en muhteşem bayram süslerini yaratabilirdi... Kendi kendine sırttı. "Bunları gezdirmeliyim.

"Ama tabii ki.

Bernard'ın etrafında toplanmış küçük bir kalabalığa doğru ilerledi ve onu hemen çemberin içine çekti. 'Hattie'yi tanıyor musun? Luc'un kız arkadaşı ve bunu o yaptı. Ağaçları işaret etti.

"Çok güzel," dedi köy dükkanından Patrice. 'Ne kadar güzel bir fikir. Çok zekisiniz. Çok orijinal. Daha önce buna benzer bir şey gördüğümü sanmıyorum.

"Mm," dedi Hattie gülümseyerek ama bir tür kompo olup olmadığını merak ederek.

"Kalmalısın, biliyorsun," dedi Bernard, herhangi bir giriş yapmadan ve sözlerini süslemeye çalışmadan. Belki de onun bu dobra yaklaşımını tercih ediyordu. Ona hafifçe gülümsedi - ne de olsa düğün gününde damada kaba davranamazdınız - ama tüm köyün onun işlerini tartışıp tartışmadığını ve ona karşı birleşip birleşmediğini merak etmeye başlamıştı.

"Ah, Hattie. Solange bir dakika sonra onu selamladı ve iki yanağından öptü. "Bunlar arkadaşlarım Dorothea ve Leonora, Yvette'in vaftiz anneleri.

Hattie, her ikisi de şık elbiseler ve topuklu ayakkabılar giymiş olan bu iki zarif kadını selamladı. Gelinin hatırını sordu ve Solange'ın gözleri mutluluk gözyaşlarıyla parladı. "Çok güzel görünüyordu. Dorothea ve Leonora başlarıyla onayladılar ve bir süre gelinlik hakkında konuştuktan sonra Leonora yaramaz bir ifadeyle ekledi

"Eminim onu elinden kurtardığına sevinmişsinizdir.

'Ben hiç öyle oldum mu,' diye güldü Solange. 'Şimdi Bertrand'ın fişegi o.' Dorothea gülerek, 'O yeterince erkek,' dedi.

"Peki ya sen?" diye sordu Leonora, Hattie'ye dönerek, nazık yüzü gülümsemelerle doluydu. "Genç Luc'ün çok aşık olduğunu duydum.

Solange onu dikkatle izledi.

Hattie kibarca gülümsedi. Kendi annesi bile bu kadar ileri gitmezdi ama köyün Luc'e karşı bir yakınlık hissettiği açıktı. Onlardan biriydi.

'Burada harika bir iş çıkardığınızı söylemeliyim. Şato bir düğün mekânı haline gelirse, yerel ekonomi için harika olur, biliyorsunuz. Leonora onay istercesine Solange'a baktı.

Dorothea, 'Evet, bu çiçekler çok güzel,' diye heyecanla ekledi.

"Teşekkür ederim," dedi Hattie. Kanape tabağını kaldırdı, 'Görev çağırıyor'.

Bir sonraki insan grubuna geçti, hepsi de sohbet etmekle o kadar meşguldü ki onu fark etmediler bile, bunun için minnettardı. Görünüşe bakılırsa Luc dışında herkes onun kalmasını istiyordu, ki o da düşününce pek karşı çıkmamıştı. Bu da tam tersi bir durumdu çünkü Luc'ün onun nedenlerini sakince kabul etmesi, Chris'in yalvarıp yakarmasına tercih edilir bir durumdu. Luc kendisi için doğru olanı yapması gerektiğini anlamıştı. Onunla özel olarak konuşmak için yanıp tutuşarak ona bir bakış attı. Adam başını eğmiş, her zamanki canlılığıyla yamaçtaki sarmaşıklara doğru el kol hareketleri yapan Marthe ile konuşurken başını sallıyordu.

"Dünya'dan Hattie'ye. Fliss onu dürttü. 'Tepsin boş. Ve başka bir konuk içeri sızdı. Tepsimin geri kalanını nefes bile almadan bitirdi. Lanet olası cahil, üstelik İngilizdi.'

'Üzgünüm patron,' dedi Hattie. 'Yün toplama. Çok güzel bir parti, değil mi?

Herkes çok mutlu görünüyor.'

'Tabii ki öyle. Bedava yemek ve içki, sevilmecek ne var ki? Fliss göz kırptı. 'Hem de mükemmel yemekler. Bir İngiliz kadın için bile. Herkes çok etkilendi, özellikle de süslemelerden.

"Oh, sakın başlama.

"Neye başlamak? Fliss ona masum bir ifadeyle baktı.

"Tam olarak ne olduğunu biliyorsun. Hattie gülümseyerek başını salladı. İstenmek oldukça hoş bir şeydi. Her ne kadar Fliss'e fikrinin değiştiğini söylemek istese de, Luc'ün önce bunu duyması gerekiyordu. "Dağıtacak vol au vents'im var.

Fliss öfkeyle, "Bulaşıkları dağıtın!" diye bağırdı, ancak kasabın gelişiyle sözünü kesti.

"Madam Fliss," dedi, çapkın bir göz kırpışla dizlerinin üzerine çökerek. 'Evlen benimle. Sana Paris'in bu yakasındaki en iyi malzemeleri sağlayacağım. Alphonse'u unutun. O senin için ne yapabilir ki? Sadece bir şampanya üreticisi. Birlikte Fransız sosisi ile en iyi sosis rulolarını yapabiliriz. Fliss onun telaffuzuna kıkırdadı - 'sossaaage'.

"Üzgünüm Giles, ama Alphonse kalbimi çaldı ve ben şampanya severim.

"Pfft. Giles bir kahkaha çılgılığıyla ayağa kalktı ve arkadaşları sırtını tokatladı. "Pekâlâ, işimin başına dönmeliyim.

"Haklıymışsın, sosisli börekler çok tutmuş," diye mırıldandı Hattie, üç adamın öğle yemeğinde içki içmenin verdiği o neşeli halleriyle uzaklaşmalarını izlerken.

'Kesinlikle o İngiliz'in yanındaydılar. Şimdi de makaronları toplayışına bakın. Fliss ihtiyatlı bir şekilde meyve bahçesinin kenarını işaret etti.

Hattie ağacın altında duran adama baktı, onun dikkatli bakışlarından biraz rahatsız olmuştu. Adam tanıdık geliyordu ve sonra başını kaldırdı...

Otuz Yedinci Bölüm

"Chris?" Hattie'nin sesi kısık çıkmıştı ve muhtemelen onu duyamayacak kadar uzaktaydı. Onu ilk başta tanıyamamasına şaşmamalı. Saçlarını kestirmiş ve onu Şirin Baba'nın uzun süredir kayıp olan kardeşine benzeten kirli sakalını tıraş etmişti. Bir gömlek ve şık bir pantolon bile giymişti. Hattie onu yıllardır bol eşofman altları ve yırtık heavy metal tişörtleri dışında görmemişti. Onun görüntüsü onu üniversite günlerine geri götürürken neredeyse küçük dilini yutacaktı.

Fliss, "Bu o," diye mırıldanırken ona doğru yürüdü.

"Hattie?" diye sordu titrek, hafif ürkek bir ses tonuyla.

"Chris. Ona baktı, dünyanın bir tarafa kaydığını hissediyordu - yoksa dengesini mi kaybediyordu? Her neyse, kendini iyi hissetmiyordu. Baş dönüyordu, şaşkındı, inanamıyordu.

Ona gülümsedi. "Harika görünüyorsun.

Teşekkür ederim. Burada ne yapıyorsun?"

'Seni görmem gerekiyordu. Eve gelmeden önce.

Karnında farkına vardığı küçük taş ağırlığı, 'eve gel' dendiğinde dört katına çıkmış ve beraberinde saf bir panik dalgası getirmişti. Koşmak, olabildiğince hızlı koşmak, sarmaşıkların arasından geçip uzaklara, çok uzaklara gitmek istedi. Hayatında ilk kez sonuçlarını umursamadan kaçma dürtüsü hissetmişti. Belki de

Daha önce de bir şeylere ara vermek istediği zamanlar olmuştu ama hiçbir zaman saf uçuş için bu kadar büyük bir arzu duymamıştı.

"Kötü haberlerim var, Hats.

"Kötü haber mi? Onun burada olduğunu hâlâ tam olarak anlayamamıştı. "Oturmak ister misin?"

Yüzü o kadar ciddi görünüyordu ki, onu sabah erkenden koydukları banklardan birine götürdü. Sonra aklına bir düzine düşünce üşüşmeye başladı. Onun burada ne işi vardı? Kapıdaki bir çatlaktan giren ışık gibi ona geldi ve harika bir umut ve rahatlama duygusu getirdi.

Başka birini mi bulmuştu? Onun sert ifadesini inceledi ve yerine oturdu. Doğru olanı yapmak ve bunu ona yüz yüze söylemek için onca yolu gelmek tam ona göreydi. Özgürlüğün aniden beliren görüntüsü onu umutlandırırken sandalyesine çöktü.

"Sorun değil Chris," dedi rahatlamış bir nefes alarak. "Ben gerçekten... yani, en iyisi bu.

Sanki kadın başka bir dilde konuşmuş da adam kelimeleri tercüme etmek için zaman harcıyormuş gibi uzun bir sessizlik oldu. Sonra dehşet içinde ona baktı, gözlerinde hızlı yaşlar belirdi.

"En iyisi için mi?" diye fısıldadı. "Hattie? Bu kadar zalim olabileceğini hiç düşünmemiştim. Sonra ciddi ciddi ağlamaya başladı, öyle iç burkan hıçkırıklardı ki Hattie donup kaldı. Her acı dolu hıçkırık onu delip geçiyordu.

"Chris? Kolunu ona doladı. "Ne oldu? Ne oldu?" 'Anne.

Annem... o... o...'

Hattie kendini hiç bu kadar soğuk hissetmemişti. Ölmüş müydü? Ölmüş olamazdı. Sadece elli beş yaşındaydı.

Gözlerini kapatarak, bu kadar basit kelimelerin büyüklüğünü kabullenmeye çalışarak, Chris ağlamaya devam ederken onu kucakladı. Söyleyebileceği herhangi bir şey aklına gelmediği için onun omzunu ovuşturdu.

Chris sonunda lekeli yüzünü kaldırdığında, Hattie ona sarıldı.

Tanrım, özür dilerim. Sadece iyi olabileceğimi düşünüyorum ve sonra aklıma geliyor. Onu öyle bulmak.'

Çok üzgünüm, Chris. Ne oldu? Ne zaman oldu?'

Geçen hafta. Migrenlerinden birini geçirdiğini söyledi. Yatağa gitti ve ... Onu buldum...' diye tekrar ağlamaya başladı.

Onu kollarında salladı ve bunu yaparken başını kaldırıp Luc'ün yüzünde kasvetli bir ifadeyle ona baktığını gördü. Chris başını onun boynuna gömdü, gözyaşları sıcak ve ıslak bir şekilde onun teninden aşağı kayıyordu. Bakışlarını indirdi ve Chris'in sırtını okşadı. Chris'in ona ihtiyacı vardı. Başka seçeneği yoktu.

Sonunda tekrar ağlamayı bıraktığında, onda bir kırılganlık vardı ve Hattie suçluluk duygusunun çekiciliğini hissetti, incecikti ama gergin, enerji tüketen bir gücü vardı. Onu bununla kendi başına başa çıkması için bırakmıştı.

'Hattie, lütfen eve gel. Sana ihtiyacım var. Bu akşam senin arabanla dönebiliriz. İstasyondan taksiyle geldim.'

Onun yüzüne baktı. Nasıl hayır diyebilirdi?

'İyi haber şu ki, bir işim var ve kendime çeki düzen verdim. Bana bir bakın.

Luc'ün yumuşak kahverengi saçlarını Luc'ün kalın bukleleriyle kıyasladığı için kendine lanet etti. 'Tanrım, kendimi bıraktım, değil mi? Benden vazgeçmene şaşmamalı. Ara vermek istediğin için seni suçlamıyorum. Ama bir depoda işim var. Müdürlük. Mezuniyet işi sayılmaz ama maaşı iyi. İkimizin ev kredisi almasına yetecek kadar.'

Hattie kapana kısılmışlık hissine karşı savaşıyor başını salladı. Sadece bencillik ediyordu. Chris'in ona ihtiyacı vardı, özellikle de şimdi. Onu bırakamazdı, şimdi olmazdı. Ve uzun zamandır yapmasını istediği değişiklikleri yapmıştı. Belki her şey farklı olabilirdi.

Sertçe yutkundu. Doğru olanı yapmalı ve Chris'e göz kulak olmalıydı.

"Seninle eve geleceğim," dedi.

"Pişman olmayacaksın," dedi Chris hararetle, onun elini tutarak. 'Konuklardan hiçbirini tanımıyorum. Annen ve baban nerede?'

Hattie bir eliyle ağzını kapattı. 'Bu Gabby'nin düğünü değil. O ağlayarak gitti. Bu uzun bir hikâye.

"Peki ben kimin düğününü bastım? Chris mahcup görünüyordu. "Şatoyu buldum ve sadece gürültüyü takip ettim. Gitsem iyi olacak. Sen de gelebilir misin? Gabby'nin düğünü yoksa bugün gidebiliriz.

"Çalışıyorum," dedi Hattie, paniğin soğuk parmakları onu kavrarken. 'Aslında kanepeleri servis ediyor olmalıydım. Belki de eve dönüp beni beklemelisin. Restorandaki düğünün bir sonraki bölümüne de katılmam gerekiyor.

"Ya da burada bekleyebilirim. Kimse beni fark etmedi. Eminim restoranda da kimse seni özlemeyecektir.

Hattie, Fliss'in ona kötü kötü baktığını gördü. "Bak, gitmem gerek. Bununla birlikte tepsisini doldurmak için koşturdu ve tekrar dolaşmaya başladı, gözleri istemsizce Luc'ü görebilmek için kalabalığı tarıyordu.

İnsanlar, özellikle de bir caz grubunun çalmaya başlamasından sonra, partiye rahatça katılmışlardı. Gabby'nin düğününün ertelenmesi ve mevcut kanepelerin sayısının üç katına çıkmasıyla, düğün yemeği için tüm restoranı rezerve etmiş olan Yvette partiyi akşama erteleyebilmişti. Bertrand'ın arkadaşları öğleden sonra biraz swing müziği çalmayı önerdiler ve tüm olay mini bir festivale dönüştü. Birkaç çift çimlerin üzerinde dans ederken, diğer insanlar da piknik battaniyelerine ve banklara yerleşerek grubu ve dansçıları izliyordu. Yvette ve Bertrand el ele tutuşmuş, müzik eşliğinde birlikte sallanıyorlardı.

"Hattie," diye bağırdı hafif çakırkeyif Alphonse ona ve bir şişe şarap sallayarak onu durduğu yere çağırdı. "Senin içkin yok.

'Hâlâ görevimin başındayım,' dedi Hattie.

'Hayır,' dedi tepsiyi ondan alarak. 'Artık herkes kendine yardım edebilir. Fliss nerede? İkiniz de şu anda partinin tadını çıkarıyor olmalısınız.

"Haklı," dedi Fliss. 'Bir kadeh şampanyayı öldürebilirim. On iki kırk beşte yola çıkmamız gerekiyordu. Yvette şimdi aldırmayacaktır.

Alphonse şampanya kadehlerini ellerine tutuşturdu.

"Luc'u gören var mı?

Hattie ona sırtını dönmeden önceki acı dolu bakışını hatırlayarak başını salladı.

"Onu mahzenlere inerken gördüm," dedi Fliss. "Ama bu bir süre önceydi.

"Sence onu kontrol etmeli miyiz?" diye sordu Hattie, hem suçluluk ve endişe hem de kendinden iğrenme duygusuyla. Chris'in annesini bilseydi, onun hakkında daha iyi düşünürdü. Eve gitmekten başka çaresi olmadığını anlayacaktı, her ne kadar şimdi kalmak istediğini fark etmiş olsa da.

"Evet," dedi Alphonse. 'Şimdi mahzenlere gitmesi için bir neden yok. Ben giderim.

"Ben de seninle geleceğim," dedi Fliss. "Hadi Hattie, istediğini biliyorsun.

Hattie ona gönülsüzce bir bakış fırlattı ama Fliss kolunu Hattie'nin kolunun arasına soktu. "Özür dilerim. Onun hakkında kötü hissettiğini biliyorum. Ama tek başına üzülmemeli.

Onu mahzenlerin girişinde görmüşler.

"Luc! Alphonse onu selamladı. "Ne yapıyorsun? Partiye geri dön."

"Sanırım bir mahzen daha var," diye seslendi Luc heyecanlı bir sesle, telefonunu sallayarak. Üçü de ona katılmak için adımlarını hızlandırdı.

"Ne? Şimdi mi?" diye sordu Alphonse.

"Şey, sanırım bir süredir oradaydı, ama ben daha yeni düşündüm. Luc'ün açıklaması Alphonse'un sorusu kadar çılgınca görünüyordu ve Hattie

Alice in Vineland'ın kendi bölümüne bir tavşan deliğinden düşüp düşmediğini merak etti.

Fotoğrafa bakın. Şu şaft. Orada olmamalıydı. Bence merdivenlerin hemen ötesindeki duvarın arkasında bir şey olmalı.

"Ve şimdi bakmak mı istiyorsun?" diye sordu Alphonse.

"Basını satın almadan önce Marthe oldukça mutluydu. Binayı incelemek için bir bilirkişiye ihtiyacım olduğunu söylediğimde fikrini değiştirdiğini hatırlıyorum. Bence mahzeni bulursak Marthe'nin fikrini neden değiştirdiğini anlayabiliriz. Zamanımız tükeniyor. Babam gelecek hafta Roban ile sözleşme imzalayacak.

Hattie yaşlı kadınla yaptığı gergin konuşmayı hatırlayarak, "Bu mantıklı," dedi.

"Neden bir mahzeni saklıyorsunuz?" diye sordu Fliss. "Eğer Marthe bunu biliyorsa, neden sır olarak saklasın?"

Luc ve Alphonse endişeli bakışlar attılar ve sonra Luc omuzlarını dikleştirdi. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

Dördü düğün kıyafetleriyle, Hattie ve Fliss de taş bayrakların üzerinde uyumsuz sesler çıkaran bantlı sandaletleriyle merdivenlerden aşağıya doğru aceleyle indiler. Bir macera istemişti. Bir düğünün ortasında karanlık bir mahzene dalmak bu isteğine kesinlikle uyuyordu. En dibe vardıklarında Alphonse, Fliss'le birlikte koridorun diğer ucundaki duvarları incelemelerini önerdi ve aynı şeyi merdiven boşluğunda yapmaları için onları yalnız bıraktı.

Luc bir o yana bir bu yana birkaç metre ilerleyerek orijinal hava baskısının fotoğrafını inceledi. Birlikte, telefonlarındaki fenerlerle, suyla ve küf parçalarıyla lekelenmiş, yumuşak yüzeyine tek tük isimler kazınmış kireçli duvarları incelediler. Hattie'nin deneyimsiz gözüne bile her şey normal görünüyordu. Sonunda, yirmi sonuçsuz dakikadan sonra, Luc

büyük bir rafın arkasında sadece kısmen görülebilen tuğla tonozlu duvarlardan birini incelemek için çıkmaz sokağa taşındı.

Hattie titredi. Burası buz gibiydi.

"Şurada daha açık bir yama görebiliyor musun?" diye sordu, ceketini silkip ona uzatarak. Onun kokusuyla çevrili vücudundan arta kalan sıcaklığa sokulurken kalbi her zamanki aşk dolu çırpınışını yaptı. Bu sadece başından beri bildiği şeyi doğruluyordu. Onu seviyordu.

Adam ışığı yüzeye tutmak için telefonunu kaldırırken gözlerini kısarak duvara baktı.

"Emin değilim. Tuğlalar arasındaki çimento yer yer biraz farklı mıydı - belki biraz daha açık? Fener ışığında karar vermek zordu.

"Hey, çocuklar," diye seslendi Luc. "Gelin de şunu taşımama yardım edin." Üçü birlikte, yıllar boyunca büyük ahşap raf ünitesinin üzerinde birikmiş olan eski kutuları ve aletleri indirmeye başladılar. O kadar eski ve ağırdı ki, Hattie bunun yerinde inşa edilmiş olması gerektiğini düşündü.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Alphonse.

"Emin değilim ama bu rafları yoldan çektiğimizde daha iyi bir fikrimiz olacak.

"Bunu söyleyeceğinden endişeleniyordum. Alphonse ellerini birbirine sürttü. "Hadi o zaman, yapalım şu işi.

İki adam büyük bir çaba ve homurdanmalarla ağır rafları duvardan birkaç metre uzağa sürükledi.

"Sıkışabilir misin?" diye sordu Alphonse, Luc ağır ahşap dikmelerin arasından kıvrıla kıvrıla ilerlerken bile. Luc el fenerini arka duvara tuttu.

"Sanırım burada bir kapı var! Heyecanlı bağıışı Hattie, Fliss ve Alphonse'un rafların arkasına geçip ona katılmalarını sağladı. "Bakın. Bunu daha önce hiç fark etmemiştim.

"Lanet olsun," dedi Fliss. 'Onu ararken bile ancak görebiliyorum. Haklısın, bir kapı var.'

Hattie öne doğru eğildi, hâlâ ikna olmamıştı. "Bak," dedi Luc, telefonundaki feneri kullanarak ana hatları çizdi. İnceleyen Hattie, belki de tuğla işçiliğinin biraz daha düzgün görüldüğünü düşündü.

"İşaretleme çok az da olsa farklı. Luc'un meşalesi durumunu anlatmak için ileri geri sallandı.

"Peki şimdi ne olacak?" diye sordu Alphonse. "Bir balyoza ihtiyacın var.

Luc, "Sanırım biraz daha incelikli davranabiliriz," diye önerdi. 'Sadece birkaç tuğlayı çıkarırsam, diğer tarafta bir şey olup olmadığını görebiliriz.

"Sence orada bir şey var mıdır?" diye sordu Fliss.

"Kim bilir? Alphonse'un büyük omuzları kalktı. 'Savaş sırasında pek çok şampanya evi şampanyayı saklamak ve Fransa dışına gönderilmesini engellemek için mahzenleri duvarla ördü. Bu bölge o dönemin çoğunda işgal altındaydı.

"Ama savaştan sonra tuğlaları sökmüş olamazlar mı?" dedi Hattie.

"Evet," diye kabul etti Fliss. 'Elbette. Kimse kayıp bir şampanya servetini sakladığını unutmayacaktır.

"Sen de öyle düşünürdün," dedi Luc, fener ışığında biraz manyakça sırıtarak, "ama Bollinger 2010 yılında savaş öncesi şaraplarla dolu bilinmeyen bir mahzen keşfetti.

"Ve kimse orada olduğunu bilmiyor muydu?" diye sordu Fliss, inanmayarak. Hattie kabul etmek zorundaydı, bu mümkün görünmüyordu.

"Görünüşe göre hayır," dedi Alphonse. 'Hatırlıyor musun, Luc? Açık artırmada bir servete gitmişti. Ama ne fantastik bir hikâye. Orijinal St Martin şampanyasının kayıp vintages'ını bulursak bu bizim için inanılmaz bir başarı olur.

"Eğer bunu yapmamıza izin verilirse," diye homurdandı Luc. "Ve burada hiçbir şey olmayabilir.

'Böyle bir keşif insanların fikirlerini değiştirmesine neden olabilir. Özellikle de babanın. Buna bayılacak ve gazeteler yakışıklı yüzlerimizi görmeye doyamayacak,' dedi Alphonse neşeli bir sevinçle, şimdiden kendini kaptırmıştı.

Fliss gözlerini devirdi ve her zamanki pratikliğiyle, "Yine de içilebilir mi?" diye sordu.

"Büyük olasılıkla," dedi Alphonse. "1825 Perrier-Jouët şişeleri 2009 yılında açıldı ve en iyi şarap tadımcıları tarafından tadıldı ve içilebilir bulundu.

Hattie tekrar duvarı inceledi. "Ve orada şampanya olabileceğini mi düşünüyorsun?

"Şüpheli. Luc kaşlarını çattı. "Ama sanırım burada başka bir mahzen daha var. Marthe de biliyor. Savaş sona erdiğinde yirmi bir yaşındaydı ve bu konuda çok ketum olsa da şaraphaneye ve bir dereceye kadar direniş hareketine yoğun bir şekilde dahil oldu.

"Evet," diye kabul etti Alphonse. "Babam bir keresinde bana buradaki mahzenlerin direnişçiler tarafından yoğun olarak kullanıldığını söylemişti.

Fliss, "İçinde şampanya olduğunu bilseydi şimdiye kadar açardı," dedi. "İşinize karıştığım için özür dilerim.

"Doğru," diye onayladı Luc, yüzü biraz düştü.

"Ama yine de ilginç," dedi Hattie, Luc'ün heyecanını bozmak istemeyen bakışlarını Fliss'e yönelterek. 'Onu tuğlayla örmenin bir nedeni olmalı.

"Muhtemelen çatı güvenli olmadığı için falan. Luc'un sesi umutsuz geliyordu. "Ona sormalıyım.

"Sence ne kadar büyüktür?" Hattie onun hevesini yeniden canlandırmaya kararlıydı.

Hiçbir fikrim yok. Resimdeki kuyu da diğerleri kadar büyük. Eğer burada bir mağara varsa... belki de diğer mağaralarla aynı büyüklüktedir.

"Ne yapacaksın?

"Birkaç alet bul," dedi Alphonse, çoktan rafların arkasına doğru ilerlemeye başlamıştı. "Hemen döneceğim.

Etli ellerinden birinde büyük bir çekiç, diğerinde de ağır bir keski tutarak geri döndü. Luc'e bir sırtıma fırlattı. 'Bu insanoğlunun

İş,' dedi çekici kaldırarak.

'Arkasına daha fazla ağırlık koyabilirsin,' diye yanıtladı Luc. 'Sana bunu vereceğim. Her yeri yıkmamaya çalışın. Birkaç tuğlayı yıkmanızı öneririm, böylece içeriye ışık girebilir ve orada ne olduğunu görebiliriz.

"Tamam. Duvarla rafların arkası arasındaki küçük boşlukta fazla yer yoktu, bu yüzden Alphonse göğüs hizasında tuğlaya yerleştirdiği keskiyi çok fazla sallayamadı. Tuğlayı itmeyi denemek için duraklamadan önce bir tuğlanın kenarını y o n t t u . Tuğla yerinden oynamadı. Çekiçle tuğlaya vurdu ama tuğla yine kıpırdamadı.

Fliss, 'Biraz daha sert vur,' diye önerdi.

"Ben olsam-" Luc'ün sözleri Alphonse'un çekici sınırlı alanda olabildiğince geriye savurması ve tuğlaya güçlü bir darbe indirmesiyle kayboldu. Bir sarsıntı oldu ve tuğla ile etrafındaki dört tuğla bir gümbürtüyle yok oldu.

"Gördün mü? Alphonse sırtarak onlara doğru döndü. "İşte böyle yapılır.

O konuşurken bile tabanca sesi gibi bir dizi çatırdama sesi duyuldu ve Jacob'ın merdiveni çatlakları tuğlalar arasında adım adım ilerleyerek belirmeye başladı. Gözlerinin önünde bir kapı belirdi.

Alphonse ağır metal çekici zafer dolu bir gümbürtüyle yere bırakarak, "Bu kolay oldu," dedi.

Uğursuz bir gıcırta ve yüksek sesli bir inilti duyuldu. Tüm duvar titremeye başladı.

"Ne-" dedi Alphonse.

"Geri çekil," dedi Luc, Alphonse'u kolundan tutup Hattie'yi rafların arasındaki boşluktan iterek. Fliss Hattie'ye çarparken o ve Alphonse eğilip rafların arasından yuvarlandılar.

"*Merde!*" diye bağırdı Alphonse, geriye doğru tökezleyerek. Şimdi raf ünitesinin diğer tarafında duran dördü, ağır çekimde olanları izliyordu

duvar yıkılmaya başladı, tuğlalar asi domino taşları gibi birbiri ardına devrildi. Siyah bir toz bulutu etraflarını sararken hepsi dönüp kaçmaya başladı, duvar parçalanırken küçük enkaz patlamaları havayı dolduruyordu.

Hattie'nin gözlerini toz kapladı, ağzını kir tadı doldurdu ve yüzünde ince bir kum tabakası hissetti. Gözlerini hızla kırıştırarak küçük parçacıkları atmaya çalıştı ve yanı başındaki Fliss öksürmeye başladı.

"*Merde!*" diye tekrar bağırdı Alphonse, Fliss'i kollarının arasına aldı, Luc *de* Hattie'ye aynısını yaparak onları büyüyen toz bulutundan korudu. Dördü birden öksürerek ve sıçrayarak çıkışa doğru koşular ve merdivenlerden yer seviyesine çıktılar. Gün ışığına çıktıklarında iki büklüm olmuş, yüzlerindeki kiri silmeye çalışırken nefes nefese kalmışlardı.

"Bu da ne..." diye hırıldadı Alphonse.

"Siktir," dedi Fliss, kararmış yüzünde bembeyaz ve kocaman gözleriyle.

"İşte. Luc dış musluğu açtı ve hep birlikte musluğa uzandılar.

yüzlerine avuç avuç su döktüler. Arkalarında sessizlik vardı ama mahzen binasını bir toz bulutu kaplamıştı.

"Lanet olsun," dedi Fliss. "Birileri kendi gücünün farkında değil.

Alphonse ona sırttı.

"Bu bir iltifat değildi, seni aptal. Hattie

kıs kıs güldü.

"Peellock? Alphonse sordu.

Fliss ona gözlerini devirerek, "Aptal," dedi.

Omuz silkti. "İşe yaradı, değil mi?

Michael Caine'in ölümsüz sözleriyle, "Sadece lanet olası kapıları havaya uçurman gerekiyordu," dedi.

Luc'ün şaşkın şaşkın baktığını gören Hattie, "Bunun tercüme edilebileceğinden emin değilim," dedi. "Gördünüz mü? Gördün mü?

Alphonse neredeyse dans ediyordu.

spot.

"Sanırım yaptım," dedi Luc, kirli yüzüne karşı bembeyaz dişleriyle sırıtarak.

"Ne?" diye sordu Fliss.

"Şişeler. Şişeler gördüğüme eminim," dedi Luc, açıkça geri dönmek için can atıyordu.

Luc ve Alphonse'un mahzenin dışında huzursuz babalar gibi bir aşağı bir yukarı volta attıkları beş dakikalık sabırsız bir bekleyişten sonra, daha fazla bekleyemediler ve gri toz bulutuna rağmen aşağı inmekte ısrar ettiler. Hattie ve Fliss de bu fırsatı kaçırmak istemeyip aşağı inmekte ısrar edince Alphonse kahramanca bir hareketle gömleğini çıkarıp parçalara ayırarak burunlarını ve ağızlarını kapatacak derme çatma maskeler yaptı. Fliss onun tıknaz ve kaslı göğsünü görünce gözleri biraz hayalperestleşerek içini çekti ve Hattie'ye fısıldadı. "Söylemiştim, hepsi erkek.

Hattie masmavi gökyüzüne son bir kez isteksizce baktı ve diğerlerinin peşinden merdivenlerden indi.

Bir zamanlar duvar olan yer artık moloz yığınının başka bir şey değildi ve toz hâlâ çökmeye devam ediyordu ama meşale ışınları bulanık karanlığı yararak bir tabur asker gibi sıralanmış hayalet gölgeleri aydınlatıyordu. Raf raf şişeler, tozla kalınlaşmış bir şekilde öteye uzanıyordu.

"*Mon dieu!*" diye soluk *soluğa* kaldı Alphonse. 'Bu inanılmaz. Yıllardır buraya kimse girmemiş.

Luc bir adım öne çıkıp şişelerden birine dokundu ve kalın tozda bir parmak izi bıraktı. 'Burada yüzlerce şişe var. Neden kimse bilmiyordu? Marthe biliyor olamaz. Onları el değmeden bırakmış olamaz.

Birdenbire oda ışıkla doldu. Alphonse eski bir düğme bulmuştu ve patlamış birkaç ampul dışında, duvarları düzenli aralıklarla süsleyen lambaların çoğu yanıyordu. Uzun süre dayanmaları için yapılmış olmalılar, diye düşündü Hattie biraz alakasızca.

"Biliyor olmalı," diye yanıtladı Luc. 'Şampanyayı saklamak için tek neden savaş sırasında işgal kuvvetlerinden saklamak olurdu.

"Peki o zaman neden hiçbir şey söylemedi?" diye itiraz etti Alphonse.

Luc ve Alphonse odanın enine boyuna yürüdüler, şekerleme dolu bir depodaki iki okul çocuğu gibi sıralarda bir aşağı bir yukarı dolaşarak birbirlerine, 'Bu inanılmaz,' diye mırıldandılar. "*İnanılmaz. "Mon dieu.*"Bak.

"Kaç yaşında olduklarını biliyor musun?" diye sordu Hattie öne çıkıp etrafına bakarak. Oda, her biri koyu yeşil şişelerle dolu, kendine özgü bilmece raflarıyla doluydu.

"Hiçbir fikrim yok. Hiçbirinin etiketi yok,' dedi Luc. 'Bir yerlerde kayıtları olmalı ama her bağın stoklarını saklamak ve kaydetmek için kendi sistemi vardı.

Dördü etrafta dolaştı.

'Bu harika bir hikaye olacak,' dedi Alphonse. 'St Martin's şampanyasını haritaya koyacak ve insanlara gururlu mirasını hatırlatacak. Son iki yüz elli yıldır bu alanda şampanya üretiliyordu.

Hattie, "Birileri bunu ve neden tuğlalarla örüldüğünü biliyor olmalı," dedi.

'Eh, şimdiki zaman gibisi yok. Şimdi Marthe'ye soracağım,' dedi Luc, şişelerden birini kaparak. 'Sanırım ben onunla konuşana kadar bundan kimseye bahsetmezsek daha iyi olur.

"Merhaba!" dedi Hattie, saçlarındaki tozu silkeleyip elbisesini fırçalayarak. 'İnsanların bir şey fark edeceğini düşünmüyor musun? Alphonse'un da bir gömleğe ihtiyacı olacak.

"Yazık," diye mırıldandı Fliss.

'Luc ve ben restorana giderken üstümüzü değiştirebiliriz. Sorun olmaz,' dedi Alphonse, her zamanki kuş yuvası halinden pek de farklı görünmeyen dağınık saçlarında parmaklarını gezdirerek.

"Eeuw," dedi Fliss, kolunu yüzüne silerek. 'Tozu temizlemek için iki hafta boyunca burnumu sümküreceğim.

Otuz Sekizinci Bölüm

M arthe tekerlekli sandalyesinde, ağaçlardan birinin altındaki gölgeli bir yerde uyukluyor gibiydi. Luc bir süre onu izledi, Hattie, Fliss ve Alphonse üç kömür madencisi silahşor gibi biraz gerisinde duruyorlardı.

"Bütün öğleden sonra orada dikilip bana kaşlarını çatarak mı bakacaksın?" diye sordu Marthe, süt mavisi gözleri farkındalıkla parlıyordu.

"Uyuduğunu sanıyordum.

"Gözlerimi dinlendiriyordum. Keyfim yerinde diye ve iki kadeh şampanya içtim diye fikrimi değiştireceğimi sanma. Ciddi görünüyorsun ve... ne yapıyordun?" Bakışları onun üzerinden geçerek diğer üçünün üzerinde durdu. "Sanki..." Sesi kesildi.

Tekerlekli sandalyesinin yanındaki banka oturup gömleğinin kollarını fırçalarken ona isteksiz bir gülümseme verdi.

'Ciddi değil, heyecan verici. Bir duvarın arkasında şampanya dolu dördüncü bir mahzen bulduk. Ona sırtıttı, keşfin heyecanı hâlâ damarlarında dolaşıyordu. Gizli mahzendeki şampanya şişesini havaya kaldırdı.

Kadın bembeyaz kesildi, yutkundu, gözleri şişeye odaklanırken endişeyle doldu. Yüzünden akan kanı neredeyse görebiliyordu.

"Buldun mu? Damarlı elini boğazına götürdü ve nefes alıp verişindeki hızlı yükseliş ve düşüşü vurguladı. "Tanrım, Luc. Keşke bulmasaydın. Göğsünü tutarak iki büklüm oldu. Gözleri geri yuvarlandı ve sandalyesine yığıldı.

Luc ayağa fırladı ve onun bileğine uzandı. "Marthe. Marthe. Alphonse, ambulans çağır,' diye bağırdı, ince, zayıf nabzını hissederek. "Sanırım kalp krizi geçiriyor.

Omzunda bir el hissetti ve Hattie'nin yüzüne baktı. Hiçbir şey söylemedi ama gözleri kararlı bir desteğin işaretiydi. Onun sessiz varlığı için minnettarlık duydu. Birden etraflarında insanlar toplanmaya başladı ama o Marthe'in elini tuttu, göğsündeki yumru o kadar sertti ki nefes almakta zorlanıyordu. 'Sakin ölme. Ölme,' diye kendi kendine tekrar tekrar fısıldadı. Onun yaşlı olduğunu biliyordu ama onu kaybetmeye hazır değildi. O onun ailesiydi. O gittiğinde, her zaman onun yanında olacak kimse kalmayacaktı.

Marthe'nin eline sanki hayatına tutunuyormuşçasına asılırken, endişeyle nefes alış verişlerini izlerken ve sürekli nabzını kontrol ederken acı dolu dakikalar geçip gitti. Yaşamsal belirtilerini özenle izlemeyi bırakırsa, her ikisinin de sona erecek olması onu dehşete düşürüyordu.

İnsanlar uzaklaşmış, sanki rahatsız etmek istemiyormuş gibi sesleri kısılmıştı. Solange gelip yanına oturmuş, Hattie ise omzunda kalmıştı. Fliss ve Alphonse ambulans için meyve bahçesinin kapılarını açmaya gitmişlerdi. Siren sesini duymak için kendini zorladı. Acele edin. Acele edin.

'Sorun yok, Marthe. Yardım yolda. Dayan. Onunla konuşmaya devam etti. Onu duyabiliyor muydu? Bu sözlerin ondan duyduğu son sözler olmaması için dua etti. Daha söyleyecek çok şeyi vardı. Ona hiç teşekkür etmiş miydi? Onu sevdiğini söylemiş miydi? Onun tepkisini hayal edebiliyordu. Kaba bir *cık cık*. Duygusallığını bir kenara atacaktı. Ama memnun olurdu. Bunu biliyordu.

Ambulansın feryadı, çok geç olabileceği korkusuyla elini daha sıkı tutmasına neden oldu.

"Hastaneye gelmemi ister misiniz?" diye sordu Hattie, sağlık görevlileri Marthe'yi ambulansın parlak beyaz boşluğuna bindirirken. Yüzünde oksijen maskesi olan ve sedyede battaniyeye sarılmış, yılmaz Marthe küçülmüş ve doksan beş yaşının her biri gibi görünüyordu. Korku tenini sardı ve boşluğa bakarken cevap vermesi bir an aldı.

Hattie onun çenesini sıkıldığını gördü ve sonunda başını salladığında içinde bir şeyler kıpırdandı.

"İyi olacağım.

Ambulansa tırmandı ve işlevsel kare kutuya oturdu, Marthe'nin gevşek eline uzanırken gözleri onun üzerindeydi. Bu hayatında gördüğü en yalnız manzaraydı.

Sağlık görevlisinin son bir takırtıyla kapıları kapatmasını izledi. Motor çalıştı ve ambulans mavi ışıkları yanıp sönererek yavaşça uzaklaştı. Diğerleri arkalarını dönüp sakın sakın meyve bahçesine dönerken, Hattie her şeyi uzaktan izler gibi durdu.

"Hattie? Chris ona doğru gelerek seslendi. "Ne yapıyorsun?"

"Düşünüyorum," dedi Hattie ve meyve bahçesine doğru yürümeye başladı.

"Çok yaşlı," dedi kolunu ona dolayarak. 'Biri bana doksan beş yaşında olduğunu söyledi. İyi bir dönem geçirmiş.

Onun duygusuz sözleri karşısında öfkesi kabardı ve kolu omuzlarına dolanmış bir boa yılanı gibi hissetti. Sabırsız bir sarsıntıyla onu yerinden oynattı.

"Ne?" diye sordu

Chris. 'Bunu

yapamam,' dedi.

"Neyi yapamazsın?

Seninle geri dönemem. Annen öldüğü için üzgünüm. Gerçekten üzgünüm ama...'

Chris birden temkinli, neredeyse kapana kısılmış, yakalanmış biri gibi baktı. "Tam olarak ölmedi.

Hattie olduğu yerde durdu. "Ne demek istiyorsun?

Omuzlarını çocuksu bir şekilde kaldırdı. "*Öldüğünü* hiç söylemedim. Sen... şey, sen sadece bu sonuca vardın ve... yani, o çok kötü durumda. Hastanede yatıyor.

Hattie ona baktı. "Onun öldüğünü düşünmeme izin mi verdin? Sesi inançsızlıkla doluydu. Nasıl yapabilmisti?

Çünkü onu nasıl manipüle edeceğini biliyordu. Gözleri ona dikildiğinde içinde küçük bir öfke fırtınası koptu. Keder onu doldurdu. Onunla olan ilişkisini nasıl bu kadar yanlış anlamıştı?

"Biliyorum. Yapmamalıydım ama çaresizdim. Ama şimdi senin için bir işim var. Her şey farklı olacak. Söz veriyorum, Hattie.'

"Hayır. Kelime kesin bir inkârla çınladı. "Hayır mı?" diye ciyakladı sanki doğru duymuyormuş gibi.

"Hayır," diye tekrarladı ve nedense anlamını pekiştirmek için onu göğsünden dürttü. "Hayır. Hayır. Hayır.

Bir adım geri çekildi ve omzunun üzerinden baktı. Hattie, aralarında Alphonse, Yvette, Solange ve Bertrand'ın da bulunduğu bir dinleyici kitlesi olduğunu fark etti. Fliss'i gördü, ona hızlıca bir başparmak işareti yaptı.

'Fliss haklıydı,' diye homurdandı. "Fliss mi? Fliss kim?'

'Ben bir kolaylaştırıcıyım. Bana güvenmeni sağlayan benim. Ama sen benim sorumluluğumda değilsin. Kendin için bir şeyler yapmalısın. Seni daha iyi yapamam.

"Kendim için bir şeyler yapabilirim. Aniden kavgacı bir tavır takındı. "Ben buradayım, değil mi?

"Evet, öylesin. Hattie üzüntüyle başını salladı. Burada çünkü bir şey istiyordu. 'Bitti, Chris. Geri dönmeyeceğim.

Bir tezahürat duydu ve Solange ile Fliss'in uygunsuz bir şekilde yumruk tokuşturduklarını gördü.

"Ama... ama..." Chris'in yüzü tanıdık bir sıkıntıyla buruştu ama bu kez kendini buna karşı çelikleştirdi, ona ve kendine karşı dürüst olmaya kararlıydı.

"Ben başka birine aşığım. Bu sözleri söyler söylemez üzerine bir hafiflik çöktü.

Solange ona gururlu bir anne tavuk gibi gülümsedi.

"Hastaneye gitmem gerek," dedi, ondan çok kendi kendine ve Fliss'le birlikte üs kurdukları masaya doğru koştu. Sepeti kaptığı gibi çılgınca arabasının anahtarlarını aradı. Neredeydiler acaba? Sepeti ters çevirdi ve içindekileri el yordamıyla karıştırdı. Anahtarlar orada değildi.

Döndüğünde Chris'in peşinde olduğunu gördü.

'Arabamın anahtarları. Onları bulamıyorum,' dedi panik içinde.

Solange hızla yaklaştı ve neredeyse Chris'i yolundan çekecekti. "Gerek yok. Minibüse bineriz. Dorothea içki içmiyor.'

Solange ne zaman bu kadar otoriter olmuştu? Hattie kendini, düğün partisini restorana götürmesi gereken eski kırmızı minibüse doğru sürüklenirken ve Solange ile Leonora arasındaki ilk koltuk sırasına sıkışmış halde buldu. Dorothea sürücü koltuğuna tırmandı ve yüksek topuklu ayakkabılarını yolcu ayak boşluğuna fırlattı.

"Marthe için endişelenme," dedi Leonora, Hattie'nin elini okşayarak. 'O çok güçlüdür. Yaşlı bir asma gibi.

"Seni aptal, Leonora. Luc için endişeleniyor. Ona aşık. "Ah," dedi

Leonora, iç çekerek ve doğrulur gibi oldu, sanki

Bir dramada oynayacak bir rol. "Ayağını indir, Dorothea. Bu, kahramanın uçup gitmesini engellemek gereken romantik filmlerden biri gibi.

'Luc hiçbir yere gitmiyor. Acil servis bekleme odasında oturuyor olacak,' diye tersledi Solange.

Hattie gözlerini kapadı, onun iyi olması için dua etti, üç kadının didiştığının belli belirsiz farkındaydı. Ambulansın kapıları kapanırken Luc'ün yüzünde beliren kederli ifade zihninde tekrar tekrar canlandı. Dorothea, belli ki kendi rolünü de oynamak istediğine karar vermiş, yarış şeritlerini giymiş ve ayağını gaza dayamıştı. Reims'e doğru köy yollarında hızla ilerlerken minibüsü virajlardan hızla döndürdü. Karşıdan gelen beyaz bir minibüsü kıl payı kaçırdılar ve bir bisikletlinin yanından bir kâğıt genişliğinde geçtiler ama Hattie'nin hissedebildiği tek şey minnettarlık ve aciliyetti. Luc'e onu sevdiğini ve kalmak istediğini söylemek zorundaydı. Tek başına olmayacağını. Hiç söylememiş olsa bile, onun kendisine ihtiyacı olduğu kadar kendisinin de ona ihtiyacı olduğunu. Onu bu yüzden seviyordu. Luc ondan vermek istemeyeceği hiçbir şey istemiyordu.

Dorothea'nın hastanenin otoparkında el frenini çekmesi Hattie'yi düşüncelerinden uzaklaştırdı.

"Git, git, git," dedi Leonora, onu minibüsten dışarı iterek. Hattie'ye ikinci kez söylenmesine gerek yoktu. Hastaneye koştu ve tökezleyerek Fransızca Marthe Brémont'u sordu.

"Akrabanız mı?" dedi orta yaşlı resepsiyon görevlisi mükemmel İngilizcesiyle.

Hattie başını salladı. "Hayır ama..."

"Çok üzgünüm ama yakın akrabamız olmayan hiç kimseye bilgi veremeyiz. Kadın gülümsedi, Hattie muhtemelen iş hayatının her günü aynı şeyi söylemek zorunda olduğunu bilmesine rağmen gözleri nezaketle yumuşadı.

Biliyorum. Yeğeni onunla birlikte. Ben onu istiyorum. Çaresizliğinin ortaya çıkmasına engel olamadı.

"Size önerebileceğim tek şey bekleme odasını kontrol etmeniz. Eğer orada değilse ya onunla ya da doktorlarla birlikte olacaktır. Ama sanırım yakında dönecektir. Neden?"

Oturmaz mısın?

"Teşekkür ederim. Hattie başıyla onayladı. Kadın daha arkasını dönmeden bir sonraki soruyu yanıtlamakla meşguldü bile.

Acil servis bekleme odası, daha önce ziyaret ettiği her yer gibi neredeyse doluydu ve sert, acımasız tepe ışıkları sayesinde çoğu gri olan yüzleri taradı. Luc'ü hemen fark etti, köşede kambur duruyordu, şampanya şişesi ayaklarının dibindeydi ve başı ellerinin arasındaydı, vücudunun koruyucu kıvrımı ona korkunç şeyleri uzak tutmaya çalışan bir armadilloyu hatırlattı. Luc'ün hiç bu kadar savunmasız görüldüğünü görmemişti. O her zaman kendinden çok emindi. Kendi tenine güvenirdi.

Parlak gri kalıplı plastik sandalyelere doğru yürüdü ve oturdu, elbisesinin ipeği onun yanına yerleşirken fısıldıyordu. Hiç tereddüt etmeden elini onun koluna koydu.

"Luc.

Başını kaldırdı ve ne gördüğünden emin değilmiş gibi gözlerini kırptırdı. "Hattie? Burada ne işin var?"

"Seni sevdiğimi ve kalacağımı söylemeye geldim. Hoşuna gitse de gitmese de.

Gözlerini ona dikti. "Bunu tekrar söyleyebilir misin?" "Beni duydun.

"Biliyorum ama sadece emin olmak istedim.

"Eminim. Buraya gelmem biraz zaman aldı. Seni ilk gördüğümde bana ne dediğini hatırlıyor musun?

Luc kaşlarını çattı, sevimli bir şekilde kafası karışmış görünüyordu.

"Kapıyı çalacak mısın yoksa bütün gün orada dikilip kapının kendiliğinden açılmasını mı umacaksın?" dediniz. Bugün korkakça davranıp çekip gitmek yerine kapıyı çalmam ve içeri girmem gerektiğini fark ettim.

"Fikrini değiştirmene ne sebep oldu?" diye sordu Luc, sanki onun tekrar değiştirebileceğinden endişeleniyormuş gibi.

"Seni ambulansa tek başına binerken izledim. Bana ihtiyacın olup olmadığını sordum, sen de iyi olacağını söyledin.

Yalan söyledim. Gelmeni istedim ama yırtılacağını biliyordum. Seni onunla ilgilenirken gördüm. Chris miydi o? Kötü görünüyordu.' Luc ne yapabilirim ki dercesine omuzlarını silkti. "Seni seçim yapmaya zorlamak doğru olmazdı. Seni seviyorum. Mutlu olmanı istiyorum. Sana göz kulak olmak istiyorum.

Kadın elini kaldırarak adamın yüzünü kavradı ve adam başını çevirerek avucunu öptü. "Teşekkür ederim.

"Bir şey değil. Nasıl karar verdin?"

'Çünkü beni seçim yapmaya zorlamadın. Asla zorlamaya çalışmadın.

"Marthe ambulasta senin için yeterince mücadele etmediğimi söyledi. Yutkundu. 'Çoğu insanın gideceği beklentisiyle büyüdüm. Çocuk bakıcıları gibi. Ailem hep öyle yapardı. Planlarını değiştirmelerini gerektirecek kadar önemli değildim.

"Bu sefer değil. Elini tuttu ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. 'Kalmam gereken çok şey var. Sen, Fliss, Solange, Alphonse, şato ve şampanya.

"Şampanya şimdilik beklemede ama dediğim gibi pes etmiyorum.

Yol boyunca bunu düşünmüştü. 'Ve buna gerek kalmayacak. Şatodaki düğün ve etkinlik işiyle, üzümeleri babandan satın alacak ve Roban'ı geride bırakacak kadar para kazanmak için elimizden geleni yapacağız. Belki bu yıl değil ama gelecek yıl. Dorothea şimdiden tüm Parisli arkadaşlarına şatodan bahsedecek ve dergisine bir yazı koyacak. Görünüşe göre çok iyi bağlantıları var.'

Luc güldü. 'Sadece birazcık. İyi bir izlenim bırakmış olmalısın. *Paris Match*'te editör. Biliyor-'

"Mösyö Brémont," diye seslendi kapıdan bir ses. Luc'ün eli sıkılaştı. "Doktor geldi.

Bölüm Otuz Dokuz

Luc'ün kol ve bacaklarını toparlaması bir iki saniye sürdü. Korkunun keskin asidik ısırtığını yutarak ayağa kalktı, Hattie'nin eli hâlâ onun elindeydi. "Benimle gelir misin?" diye fısıldadı.

Cevap olarak kolunu onun koluna doladı ve sıktı. "Ben buradayım.

Şampanyayı almak için eğildi.

Birlikte, Marthe'nin gelir gelmez koşarak girdiği kapı aralığında duran genç doktora doğru ilerlediler.

"Marthe Brémont'la mı geldiniz?" diye sordu, bir kolunun kıvrımında tuttuğu panodan başını kaldırarak. "Korkarım sadece ailemle," dedi Hattie'ye bakarak.

'Her şey yolunda. Bu benim karım,' dedi Luc. Hattie irkilmedi bile, sadece kolunu bir kez daha sıktı ve doktora sevinçle gülümsedi.

Doktor şüpheli bir kaşını kaldırdı ve Luc geçmelerine izin vermeyeceğini düşünürken kuru bir sesle şöyle dedi "Tebrikler. Benimle gelin. Gerçi bu akşam şampanyaya ihtiyacı olacağını sanmıyorum.

Doktoru takip ettiler ve Luc kendini en kötüsüne hazırlayarak, "İyi olacak mı?" diye sordu.

"Merak etme dostum. O güçlü bir yapıya sahip. Bu nesil savaşmadan yıkılmaz. Luc'u koridor boyunca yönlendirdi, ayakkabıları zeminin parlak yüzeyinde gıcırdıyordu. Etraflarında mavi önlükler giymiş, yaka kartları boyunluklarında sallanan personel, verimli bir sakinlikle çalışıyor, makineleri döndürüyor, eşit tonlarda konuşuyor ve günlük bir his veriyordu. Onlar için tüm bunlar işin bir parçasıydı. Hattie'nin yanındaki kararlı varlığı gibi, bu da Marthe'nin huzursuz sinirlerini yatıştırıyordu. Marthe emin ellerdeydi, o da öyle.

Perdeleri çekilmiş küçük bir bölmenin önünde durdular ve doktor desenli kumaşı geri çekti. Marthe hastane önlüğüyle bir yatakta yatıyordu, göğsünde çıkartmalar ve parmağında bir monitöre bağlı bir klips vardı.

"İşte burada. Bir dakika kalabilirsiniz ama sonra dinlenmeye ihtiyacı var. Her şeyin olması gerektiği gibi olup olmadığını kontrol etmek amacıyla birkaç test yapmak için muhtemelen onu bir gün kadar içeride tutacağız.

Rahatlama, içinden sıcak bir sel gibi aktı. "Yani o iyi mi?"

"Sanki burada değilmişim gibi benim hakkımda konuşma," diye azarladı Marthe'nin titrek sesi onu. Bu ona hemen yeniden genç bir çocuk olduğunu hatırlattı. 'Ciddi bir şey yok. Her zaman endişe verici görünen bir panik atak ve Hasta genellikle kalp krizi geçiriyormuş ya da ölüyormuş gibi hisseder. Ama -' Marthe'ye azarlayıcı bir bakış attı - iyi olacaksın. Hepimizden daha uzun yaşayacaksın.

"Saçma sapan konuşma," dedi Marthe, her zamanki gibi keskin bir sesle. Boncuk gibi gözleri Hattie'ye dikildi ve başıyla onayladı.

'Gece için bir koğuşa nakledileceksiniz. Birazdan bir hamal gelecek.

Doktor ağırbaşlı bir şekilde geri çekildi.

"Seni gördüğüme sevindim Hattie. Meyve bahçesinde çok güzel bir iş çıkarmışsın.

Herkes çok etkilendi. Ve şu İngiliz kız, yemek yapabiliyor. "Teşekkür ederim," dedi Hattie. "Nasıl-

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Luc, Hattie'yi yatağın yanındaki plastik sandalyeye yönlendirip şampanyayı komodinin üzerine koyarken kendisi de kenarına tünedi.

Endişe onu nazikleştirdi, takdir etmeyeceğini bilse de ona alışılmadık bir özenle davrandı.

"Aptalca," diye tersledi Marthe. 'Bütün o insanların önünde bayılmak, Yvette ve Bertrand'ın büyük gününü mahvetmek. Ve hepsi senin suçun.

Hattie ona eğlenen bir bakış fırlattı.

Luc gözlerini devirdi. "Daha iyi hissediyorsun.

"Benim hiçbir sorunum yok. Doktoru duydun. Aptalca bir panik atak. On iki yaşlarında görünmesine rağmen mantıklı konuşuyor.

Luc hiçbir şey söylemedi. Söyleyemezdi. Karşı konulmaz rahatlama başka bir şeye yer bırakmıyordu ve Marthe'nin üzerine ağladığı için ona teşekkür etmeyeceğini biliyordu.

Hattie'nin güven verici gülümsemesi onu daha iyi hissettirdi, özellikle de öne doğru eğilip elini tekrar tuttuğunda. Çünkü kiğinin birlikte olması bir kiğiden çok daha iyiydi.

"Neden rahat bırakmıyorsun? Kadın ona ters ters baktı. "Şimdi gidip gömülmesi en iyisi olan geçmişini kurcaladın. Gerçi bu yaştan sonra beni hapse atmazlar herhalde. Aile ismimiz için pek bir şey yapmayacak. Bir an için gözlerini kıstı, bir memnuniyet pırıltısı parlıyordu. "Bu babanı gerçekten kızdıracak.

Luc ona bakarak ne dediğini anlamaya çalıştı. "Yani dördüncü mahzeni biliyordun?

Başını salladı, yüzü solgundu. "Elbette biliyordum. Hattie'ye döndü. 'Sanırım bunu sen de duysan iyi olur. Neye bulaştığını öğren. Luc'e döndü. "Bu lanet şeyin kapısını kimin yaptırdığını ve rafları kimin diktirdiğini sanıyorsun? Luc'ün yüzünü inceledi, gözlerinde bir soru vardı. Cesaretini toplayamadığını hissediyordu.

Uzun bir aradan sonra nihayet sordu: "Başka bir şey buldun mu? Sessiz, tövbe-kâr sesi önceki keskinliğiyle çelişiyordu.

"Hayır, sadece şampanya.

Yüzü bir akordeon gibi kırış kırış çöktü. 'Hiçbir şey mi? Kimse yok mu?'

"Kimse yok mu?

Dudaklarını birbirine bastırdı ve yüzünü buruşturdu, kurnaz gözleri birden kararlı bir hal aldı. "Bir ceset mi?

Hattie küçük bir soluk aldı, Luc'le şaşkınlık ifadeleri paylaşıırken gözleri büyüdü.

Şok, sıcak bir dalga gibi vücuduna yayıldı. Kadın ciddi miydi? Sonuçlar onu sarstı, zihnini ele geçirdi. "Bir ceset mi? Orada neden bir ceset olsun ki?

"Kesinlikle ceset yok mu?

'Gördüğüm kadarıyla hayır ve en uca kadar yürüdük ve tekrar geri döndük. Işıklar açıktı.'

"Emin misin?

"Evet. Bir cesedi fark etmiş olabileceğine dair şaka yapmak istedi ama Marthe'nin ani gerginliğinden bunun hoş karşılanmayacağını biliyordu.

"Hattie? Luc sordu.

"Ceset yoktu. Size söz veriyorum. Kesinlikle görürdük. Alphonse ışıkları yaktı. Aşağıda şişelerden başka bir şey yoktu.

Birden sarktı ve nefes verdi. "Kesinlikle eminsin.

"Evet," dedi Luc tekrar elini tutarak, şimdi onun ruh halinden endişeleniyordu. "Bana sorunun ne olduğunu söyle.

"Öldüğünü sanıyordum," diye fısıldadı.

"Kim?

"Paul. Paul Rey.'" Gözlerini kapattı. "Tüm bu yıllar boyunca endişelendim ve merak ettim.

'Bu yüzden mi kilerden kimseye bahsetmediniz? Kapı neden tuğlayla örülmüştü? Luc, bütün parçalar yerine oturuyor, dedi.

"Yapamadım. Kötü bir şey olduğunu biliyorum ama Henri bana onu öldürdüğünü söyledi. "Büyük Henri Amca mı?

"Elbette," dedi sabırsızlıkla. "Başka kim var?"

"Ne oldu?"

"Rey *un connard*'dı," diye tükürerek elini çekti, iki yumruğu da sıkılıydı, tendonları damarlı tenine karşı bembeyazdı.

Hem o hem de Hattie küfürlü ses tonu karşısında şaşkınlıkla irkildiler. Ağzı gerildi, çizgiler hoşnutsuzlukla yayıldı.

"Henri ve ben Direniş'teydik.

Hattie öne doğru eğildi, onun kadar hikâyenin büyüüne kapılmıştı.

"Mahzenleri vurulan İngiliz havacıları saklamak için kullandık ve Pat hattındaki Marsilya'ya kaçmalarına yardım ettik. Bir gece iki havacıyı bekliyorduk, onlar için evrak ve kıyafet ayarlarken birkaç gece kalacaklardı. Onlar için nakliye ayarlanmıştı ama gecikti. Paul -' yüzü buruştu. '- o *salak* kendi annesini bile satardı - ayarlamaları duydu ve onları St Martin'e kadar takip etti. Henri onu casusluk yaparken yakaladı ve eğer ona ödeme yapmazsak Reims'deki yüksek komutanlığa gitmekle tehdit etti. Durakladı ve anıların içinde kaybolmuş bir halde uzaklara baktı.

"Ne oldu?" diye sordu Luc, istemediği bir geçmişi deştiğinin farkındaydı ama Hattie başıyla onu onaylıyordu. Devam etmesi için onu teşvik ediyordu.

Marthe sertleşti ve çenesini kaldırarak doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "Henri bana onu öldürdüğünü ve mahzende bıraktığını söyledi. Ama biz bu konuda bir şey yapamadan Henri tutuklandı ve Almanlar Paul'ü aramaya başladı. Henri onlara Paul'ün kaçtığını söyledi. Ben ve Georges, cesedin bulunamaması için mahzeni duvarla kapattık ve Henri çalışma kampına gönderildi ve onu bir daha hiç görmedim. Yanlış olduğunu biliyordum ama Rey ölmüştü ve ailesi yoktu, bu yüzden kimse onu özlemeyecekti.

O mahzen kapısı gizliydi, bu yüzden zaten en iyi şarapları orada saklıyorduk.

Luc ona baktı.

Bu bir kazaydı. Henri kaza olduğuna yemin etti. Kafasına bir şampanya şişesiyle vurmuş. Ellerini yüzüne götürdü. 'Zavallı Henri, bir adamın canını aldığı için çok üzgündü ama Paul her şeyi mahvederdi. Herkes toplanır ve vurulurdu. Bir hafta önce Reims'de bütün bir aile Direniş'e yardım ettikleri için idam edildi. Durdu, sesi titriyordu. "Henri'nin onu öldürmek istemediğini biliyorum ama onu durdurmak zorundaydı. Durakladı ve adam onun ince göğsünün hızlı ve sık nefeslerle inip kalktığını görebiliyordu. Monitörlere baktı ama sessiz kaldılar.

"Sorun yok Marthe," dedi Hattie. "Biraz su ister misin?"

Marthe, Hattie'nin uzattığı plastik kabı aldı. "Teşekkür ederim, *cherie*. Yudumladı ve gözlerini kapadı, belli ki tatsız anıların içinde kaybolmuştu.

Hattie endişeli bir sempatiyle baktı. Luc her şeyi yeniden kurcaladığı için suçluluk duyuyordu.

Öne doğru eğildi ve onun elini iki elinin arasına aldı. Kadın ona baktı ve sesi düz bir fısıltıyla çıktı. 'Her şeyimizi kaybedebilirdik. Piper-Heidsieck, mahzenlerde paraşütler bulunduktan sonra tecrit edildi. Paul Chandon-Moët Auschwitz'e sürüldü ve Moët & Chandon tecrit edildi. Korkunç bir dönemdi. Üzüm bağından ben sorumluydum. Pek çok kişinin geçim kaynağı için. Sadece yirmi yaşındaydım. Başını kaldırdı. "Mahzenin girişini tuğlayla ördüm ve bundan bir an bile pişman değilim ama anlamıyorum. Henri, Paul'ün cesedinin arka tarafta, otuz dokuz numaralı rafta olduğunu söyledi ama bakmaya dayanamadım.

Luc içini çekti ve onun elini sıktı.

"Orada ceset olmadığına emin misin?" "Sana söz veriyorum.

"Peki ona ne oldu?"

"Belki de sersemlemişti ve siz farkına varmadan ortadan kayboldu," diye önerdi Luc.

"Kilerden başka bir çıkış var mı?" diye sordu Hattie.

Bildiğim kadarıyla hayır. Ayrıca Henri onu öldürdüğünden çok emindi. Ama daha çok zaman vardı. Ertesi sabaha kadar geri dönmedim.

"Az önce Henri'nin çok sarsıldığını söyledin," dedi Hattie.

Bir adamı öldürmek insana bunu yaptırır, diye düşündü Luc.

'Belki de doğru düzgün kontrol etmedi,' dedi.

"Evet," diye kabul etti Luc. 'Olan şey bu olmalı. Henri'nin onu öldürmeye çalıştığını bildiğinden, işi bitirmesine izin vermek için oyalanmak istemedi.

"Belki. Marthe sönükleşti. "Sadece bilmiyorum. Bu bir gizem. İçi boş bir kahkaha attı. "Ve ben ölmeden önce o lanet mahzeni bulacağından o kadar endişeliydim ki.

Luc elini onun yumuşak, kâğıt gibi tenine koydu. "Bunun için üzgünüm. Ama iyi tarafından bakarsak, artık endişelenmene gerek yok.

"İşte bu. Kaşlarını çatı. "Ama şimdi elimizde bir gizem var. Paul Rey'e ne oldu?"

"Biraz araştırma yapıp başka bir yerde ortaya çıkıp çıkmadığına bakabiliriz?" diye önerdi Luc.

Marthe'nin yüzü gevşedi. "Bu çok iyi bir fikir. Doğruldu ve bir kez daha her zaman tanıdığı, savaşa at sürmek üzere olan o yılmaz kadın oldu. "Artık yorulduğum. Gidebilirsin ama bana neler olduğunu anlattıktan sonra. Dudakları büzüldü. "*Vin d'honneur*'de gördüklerim hiç tatmin edici değildi. Sen, Luc, sürekli Hattie'yi izliyordun ve sonra izlemiyormuş gibi yapıyordun ve sen, Hattie, o İngiliz ortaya çıkana kadar aynısını Luc'e yapıyordun. Solange eve gideceğini söyledi. Onunla mı? Bu büyük bir utanç olurdu. Onu durdurman gerektiğini biliyorsun.'

Luc gülmeye başladı.

"Peki bu kadar komik olan ne?" Marthe birdenbire eski haline döndü.

Luc, "İnsanların senin önünde senin hakkında konuşmasından şikâyet ediyordun," dedi.

Bu farklı. Ben yaşıyım. Kötü davranışlardan paçayı kurtarabilirim.

Hattie'nin ağzının kenarları yukarı kalktı. Onun bir gülümsemeyi gizlemeye çalıştığını görebiliyordu.

'Üzgünüm, Hattie. İnsanlar için savaşmakta pek iyi değil. Marthe üzüntüyle başını salladı. "Ailesinin onu ilk kez benim yanıma bıraktığı zamanı hatırlıyorum. Luc'e döndü. "Buna boyun eğmiştin. Daha yedi yaşındayken. Öne doğru eğildi ve bu kez onun elini okşayan kendisi oldu. "Her zaman insanların gitmesini beklersin, bu yüzden karşı koymazsın.

"Bu sefer değil," dedi Luc, Hattie'ye göz kırparak. Elini cebine soktu ve arabasının anahtarlarını çıkarıp parmaklarının arasında sallandırdı.

"İşte oradaydılar!

Luc ona sırtıttı. "Seni seçim yapmaya zorlamanın doğru olmayacağını söyledim... ama asla yapmayacağımı söylemedim.

Hattie sırtarak karşılık verdi. 'Buna ihtiyacın olmazdı. Ben zaten kalmaya karar vermiştim.

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun," dedi Marthe. 'Bütün bu duygusal şeylere dayanamıyorum. Genç, aşık ve aptal olmak çok yorucu olmalı. Şimdi beni yalnız bırakın. Doktorun dediği gibi, dinlenmeye ihtiyacım var. Ve eğer yarın beni görmeye geleceksen, biraz brendi getirmeyi unutma.

Luc Hattie'yi ayağa kaldırdı ve öptü. "Hadi eve, şatoya gidelim.

O da onu öptü. "Eve. Kulağa hoş geliyor.'

"Yvette'in düğünü ne olacak?" diye sordu Marthe. 'Neden hepimiz kaçırmak zorundayız anlamıyorum. Siz ikiniz gitmelisiniz. Belki bunu ona götürebilirsiniz. Geldiği yerde daha çok olduğunu biliyorum. Yanındaki tozlu şişeye başıyla işaret etti.

Kırkınıc Bölüm

"Hattie, Luc! Solange, restorana girdiklerinde onları fark ederek ayağa fırladı. Elindeki yarısı dolu şampanya kadehini sallayarak olduğı yerde hafifçe sallandı.

"Yaşasın, buradasın," diye seslendi Fliss, Alphonse'un kucağına otururken şampanya şişesinden bir yudum aldı.

Yaklaşık yirmi kişi restoranın tamamını kaplayan uzun bir masada oturuyordu. Mekan diğer müşterilere kapalıydı. Masanın ortasında sıra sıra dizilmiş boş şişeler ve atılmış peçeteler kutlamanın kanıtı gibiydi. Tavanın rustik kirişleri boyunca sarkan peri ışıkları parıldıyor, ahşap kafeslerin etrafına sarılmış sarmaşıklardan dışarı bakıyordu. Nedense Yvette ve Bertrand'ın iki büyük karton maketi vardı ve üzerlerine isimlerinin yazılı olduğı çeşitli boyutlarda zarflar iştirilmişti. Hattie bunların düğün hediyesi olarak para içerdiğini düşündü. Bunun hoş bir fikir olduğunu düşündü.

El ele içeri girdiklerinde, günün kral ve kraliçesi gibi masanın başında oturan Yvette ve Bertrand da dahil olmak üzere herkes alkışlamaya başladı. Sanki Luc ile birlikte bir görevden dönen muzaffer kahramanlar gibiydiler. Herkesin Marthe'nin iyi olacağını duymaktan memnun olduğı belliydi. En kısa sürede restoran sahibini aramışlardı.

Marthe'nin iyi olduğunu düğündekilere bildirmesini istemek için hastaneden ayrılmışlardı. Yine de, Fliss ve Alphonse'un yanındaki iki boş koltuğa doğru yürürlerken, birkaç kişi seslenerek onu sordu.

"O iyi," dedi Luc, onları birkaç kez rahatlatarak.

Solange, sandalyelerini masadan geriye itmiş olan konukların arasından sıyrılarak bir sandalyeye oturdu ve kollarını her ikisine de dolayarak grup halinde sarıldı. "Sizi gördüğüme çok sevindim.

Hattie de ona sarıldı.

"Kalıyorsun, *değil mi*?

"Kalıyorum," diye cevap verdi, kalbi ani bir mutlulukla çarpıyordu. "O kalıyor," diye bağırdı Solange, alışılmadık bir patlamayla.

Hattie ve Luc gülüyorlardı.

Yvette ayağa kalktı, yüzü sevinçten ve şampanyadan kızarmıştı. Kadehini kaldırdı. 'Hattie'ye kadeh kaldıralım. Herkes kadehini doldursun. Günümü bu kadar özel kıldığın için sana teşekkür etmek istiyorum. Durakladı ve sonra kendini küçümseyen bir sırtışla ekledi, 'Özellikle de sana karşı tam bir sürtük gibi davrandığım zamanlarda.

Hattie güldü. "Sorun değil. Bu arada, fare kakasının tavşan kakasından oldukça farklı olduğunu biliyor muydun?

Yvette bir kahkaha patlattı. "Hepsini toplamak hiç hoş değildi. Burnunu kırıştırdı. "İyi bir cezaydı, değil mi? Gel, otur. Biraz şampanya iç.

"Size Marthe'den bir hediyemiz var," dedi Luc ve kilerden bir şişe şampanya çıkardı. "Bugün açmanızı istiyor.

Odada ani bir sessizlik oldu. Luc şişeyi Yvette'e uzatırken herkes dönüp sessiz bir saygıyla şişeye baktı. Alphonse'un mahzeni ve orada saklı hazineyi nasıl bulduklarını anlattığı belliydi.

'Herkesin bir tadı olmalı,' dedi ve kardeşine döndü. 'Sanırım herkes bir kadehi komşusuyla paylaşacak. Ve sen, Alphonse, onu açmalısın.

Fliss kucağından kayarken, Alphonse sevinçten gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde şişeyi aldı.

"Taze bardaklar," diye seslendi ve biri bara koşarak bir tepside flütleri topladı.

Alphonse şişeyi masanın üzerine koydu ve peçetelerden birini aldı. Mantarı sabitleyen teli dikkatle çözdü. Luc bir kolunu Hattie'ye dolayarak onu kendine çekti. Herkes nefesini tutmuş, Alphonse'un peçeteyi çıplak mantarın üzerine yerleştirip bir eliyle tutarken diğer eliyle şişeyi çevirmesini izliyordu.

Mantar tatmin edici bir patlamayla gevşetildiğinde, herkes alkışlamaya başladı.

Alphonse şişeyi masaya geri koydu ve tüm oda ona bakarken sessizlik çöktü, beklenti neredeyse hissediliyordu.

"Luc," dedi büyük bir törenle. 'Bu şeref sana ait olmalı. Dökmek ve ilk tadı almak.

"Evet," dedi Solange. 'Bu senin doğuştan hakkın ve Marthe bunu isterdi, bunu biliyorum.

Luc gülümsedi ve Hattie, Luc'ün elini sıkıp ona bir öpücük kondurduktan sonra öne doğru adım atmasıyla lezzetli bir sevgi ve gurur hissi duydu. Luc'ün şişeyi dikkatle kaldırıp on kadehi sıraya dizmesini izledi ve ilk kadehi doldururken adem elmasının dalgalandığını gördü. Oda o kadar sessizdi ki, sıvının bardağa dökülürken çıkardığı hafif fısıltıyı muhtemelen herkesin duyabileceğini düşündü. Luc bardağı ışığa tuttu ve flütü bir o yana bir bu yana eğdi.

Luc burnunu bardağa daldırırken Alphonse "Renk güzel," diye gözlemledi. Bir yudum almadan önce 'Karamel aroması var,' dedi. Kapağını kapattı gözleri ve herkes onun ağzındaki sıvıyı yudumlayışını izledi.

Gözlerini açtığında odadaki herkes öne doğru eğilmiş kararını bekliyordu. Başını sallamadan önce yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Bisküvi ve bal. Işıl ışıl parlıyordu. "Bu iyi.

Luc şampanyayı diğer bardaklara doldururken bir alkış patlaması daha oldu ve herkes heyecanla konuşmaya başladı. Solange onları dağıtmak için öne çıktı.

Her çifte servis edildikten sonra, önce kimin tadına bakacağı konusunda kibarca çekiştiler.

"*Santé*," dedi Luc, kadehini kaldırarak ve ilk tadımcıların hepsi birer yudum alıp kadehi eşlerine uzattı. Hattie'yi yanına çağırdı.

"Tadına bak. Bardağı kızın dudaklarına götürdü ve kız bir yudum aldı. Karamelin cevizimsi tadını alabiliyordu, alışkın olduğu daha asidik keskinlikle belirgin bir tezat oluştuyordu ama o bile aradaki ince farkı ve derin zenginliği takdir edebiliyordu.

İnsanlar kadehlerini birbirleriyle değiştirirken odayı huşu içinde mırıldanmalar doldurdu.

Fliss'le aynı masayı paylaşan Alphonse flütünü kaldırdı. "St Martin şampanyasına ve geleceğe.

"St Martin," herkes koro halinde söyledi.

Luc Hattie'yi kendine çekti, mavi gözleri parlıyordu, "Bize.

Ona gülümsedi, kalbi sevgi ve mutlulukla dolup taşıyordu. "Şuna biz e.' 'Gerçekleşen birçok hayale,' diye ekledi.

"Yeni maceralara," dedi ve bir yudum daha alıp gözlerini kapattı, özel bağbozumunun tadını çıkarıyordu. Bu anı, bu şarabın eşsiz kutlamasını paylaşmayı asla unutmayacaktı. Bu anı Luc ve yeni bulduğu bu toplulukla paylaşmanın her zaman en değerli anılarından biri olacağını biliyordu.

Gözlerini açtığı anda Luc ona gülümsüyordu, gözlerinde aşk parlıyordu. Sonra öne doğru eğildi ve sessizce kulağına fısıldadı: "Sevdiğin kadının eğlenmesini görmek gibisi yoktur.

Uzandı ve onu öptü, dudakları onun ağzında yumuşacıktı. Aşkın sizi özgür kılabileceğini bilmek gibisi yoktu. Bir tuzak olmak zorunda değildi ve gözlerinizi yepyeni bir maceraya açabilirdi. Dört gözle bekleyeceği yeni bir geleceği ve inanacağı bir hayali vardı. Şatodan ayrılabilceğini nasıl düşünebilirdi ki?

Teşekkür

Muhteşem editörüm Charlotte Ledger'ın serpiştirdiği ışıltılar olmasaydı, bu kitabın gün ışığına çıkacağından emin değildim. Menajerim, muhteşem Broo Doherty'nin güvencesi olmasaydı, devam edemeyebilirdim. Sevgili yazar dostum Donna Ashcroft'un sürekli desteği olmasaydı, bu kitabı yazmak daha da zor olurdu.

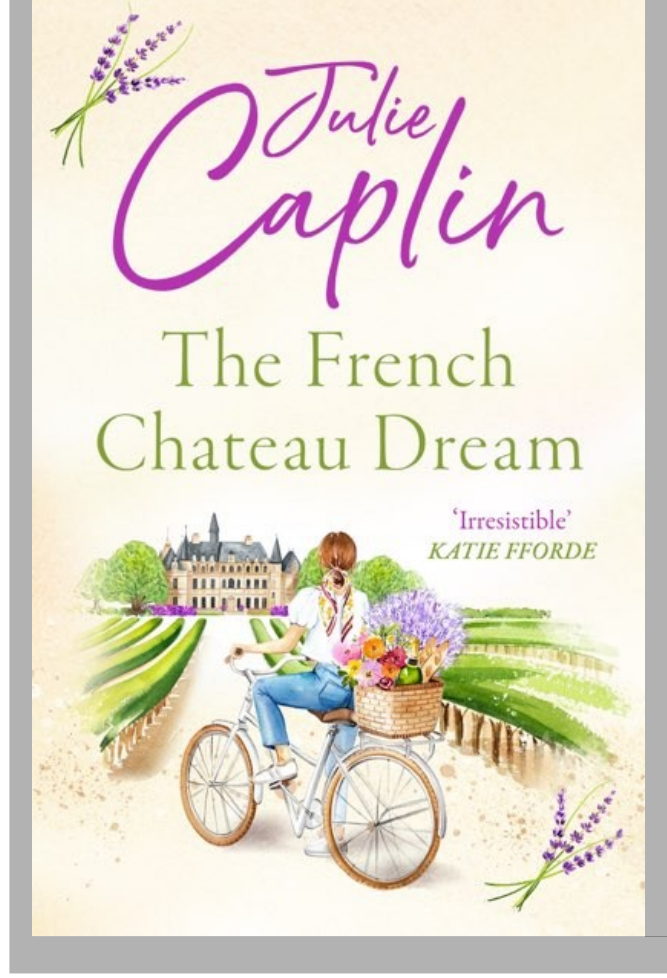
Fransız Şatosu Rüyası stresli bir aile döneminde yazıldı ve kafamda Fransa'ya kaçmak çok güzel olsa da, aynı zamanda zordu ve hikayeyi doğru yapabileceğimden şüphe ettiğim zamanlar oldu. Devam etmemi sağlayan şey, okuyuculardan gelen ve kitaplarım için bana teşekkür eden, romanlarımın onlar için bir fark yarattığını ve hikayelerimden ne kadar keyif aldıklarını bildiren harika mesajlardı. Mesajlara her zaman yanıt veremeyebilirim, ancak benimle iletişime geçmek, bir kitabı incelemek ya da sadece beğenmek için zaman ve zahmete katlanan herkese çok minnettarım. Her birinize ayrı ayrı teşekkür ederim.

Ayrıca perde arkasında çalışan ve son kitabın bir araya gelmesini sağlayan insanlara, One More Chapter Pazarlama Müdürü muhteşem Emma Petfield'a, şimdiden büyük bir etki yaratan yeni ekip üyesi Ajebowale Roberts'a, muhteşem haklar ekibine, satış ekibine ve tüm harika denizaşırı yayıncılarıma teşekkür etmek istiyorum. Özellikle Almanya'daki Ditta ve Çek Cumhuriyeti'ndeki Petra ve Tereza kitaplarımın bu ülkelerde büyük başarı kazanmasını sağladılar.

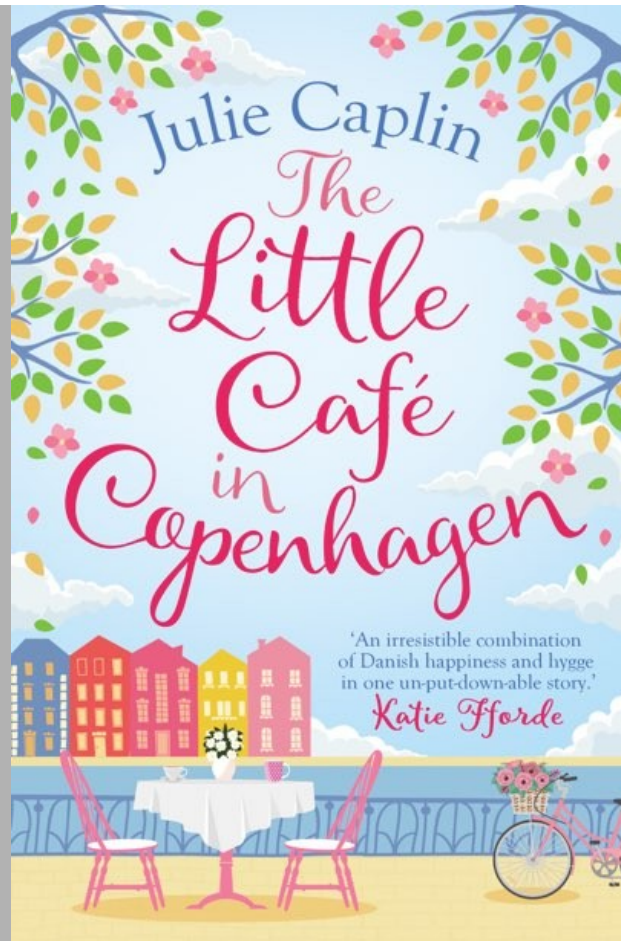
Okuduğunuz için teşekkürler...

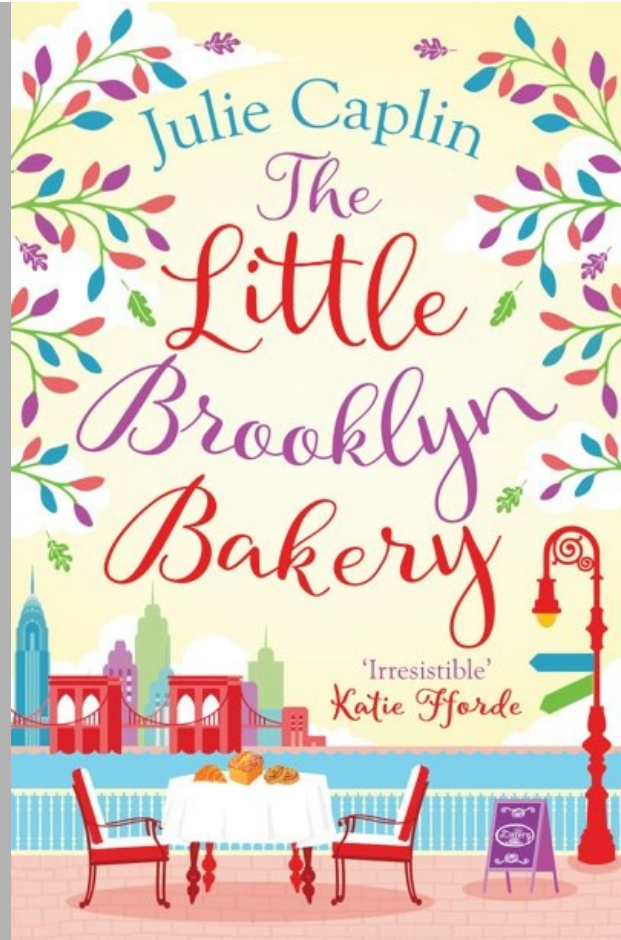
Umarız [*Fransız Şatosu Rüyası*](#)'nı beğenmişsinizdir!

Sözcüklerin yayılmasına yardımcı olmak için tercih ettiğiniz tüm platformlarda bir inceleme bırakın!

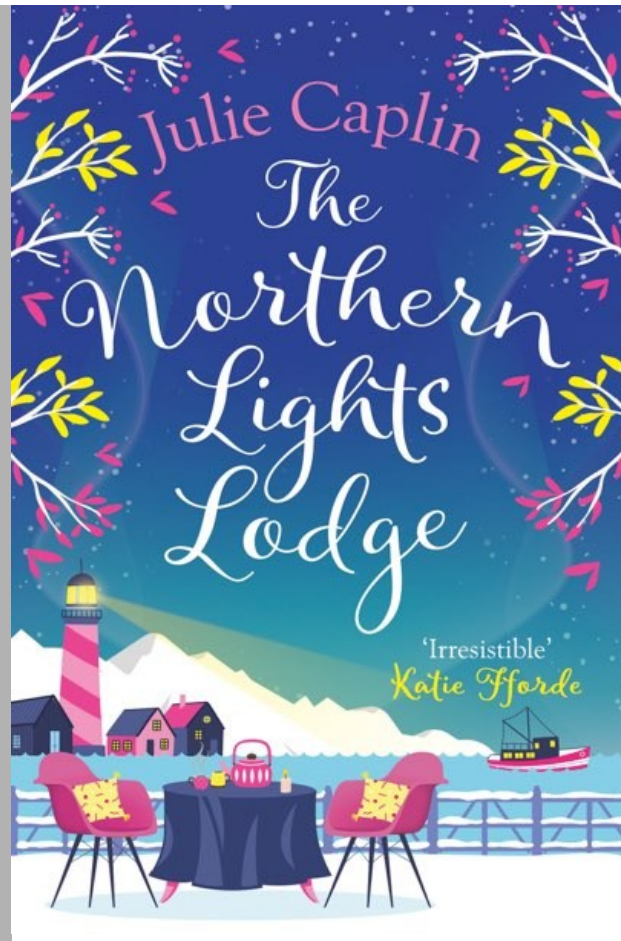

Ayrıca aşağıdaki kapaklara tıklayarak önceki tüm kitaplarını da okuyabilirsiniz!

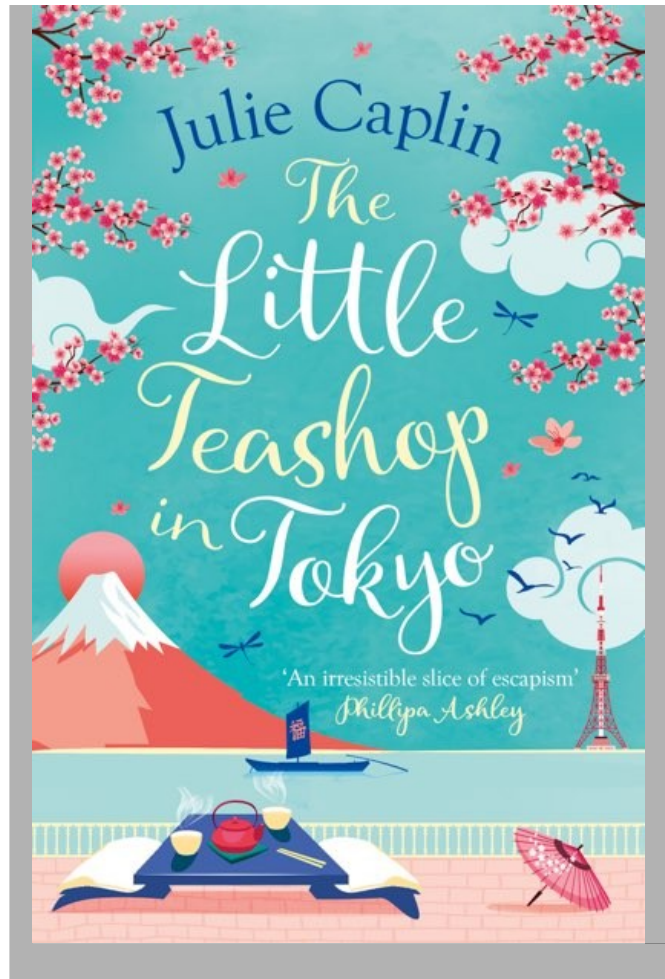

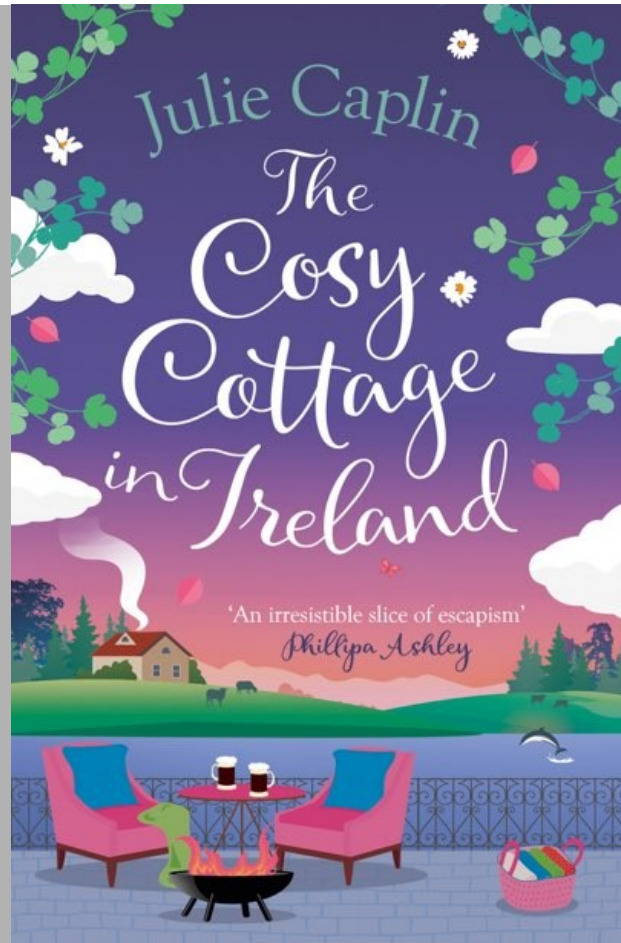

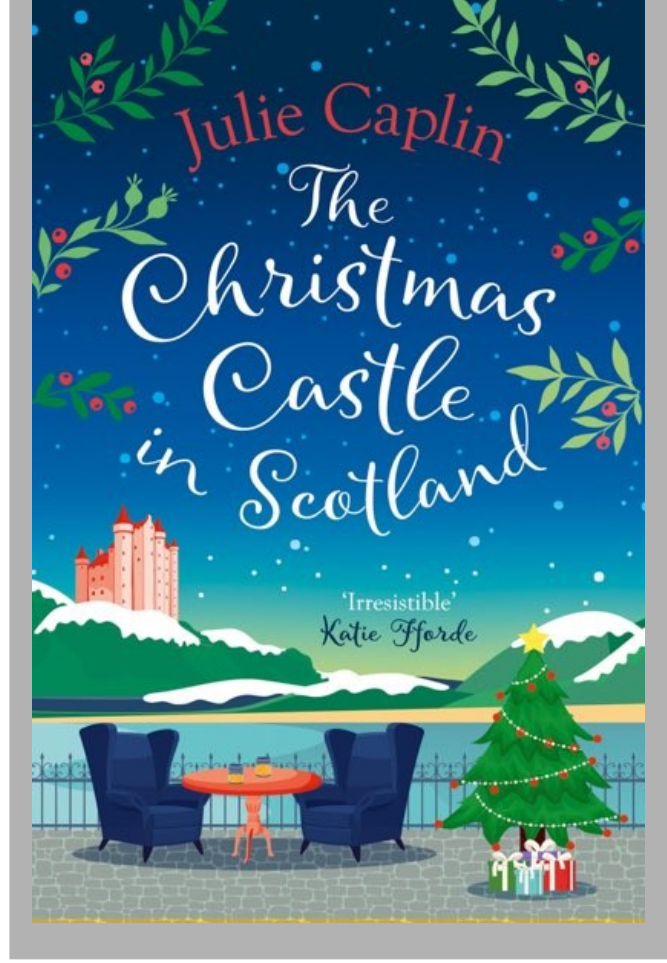
'Irresistible'
Katie Fforde

Julie'yi Twitter'da [@JulieCaplin](https://twitter.com/JulieCaplin), Facebook'ta [@JulieCaplinAuthor](https://www.facebook.com/JulieCaplinAuthor) adreslerinden takip etmeyi ve son çalışmalarıyla ilgili tüm güncellemeler için juleswake.co.uk adresindeki web sitesine göz atmayı unutmayın.

Julie Caplin, Romantic Escapes serisinin uluslararası çok satan yazarıdır. Kitapları İtalya, Almanya, İngiltere ve Çek Cumhuriyeti'nde en çok satanlar listelerine girmiş ve dünya çapında bir milyondan fazla satmıştır. Canlandırıcı romantik komedileri dünyanın dört bir yanındaki muhteşem destinasyonlarda geçiyor ve okuyucularına nihai kaçışı sağlıyor.

Eskiden halkla ilişkiler müdürü olan Julie, uzun yıllar boyunca kıtanın gastronomik lezzetlerini tatmaları için en iyi yiyecek ve içecek yazarlarını basın gezilerine götürerek Avrupa'yı dolaştı. Zor bir işti ama birinin bunu yapması gerekiyordu. Bu geziler onun romanları için ilham kaynağı ve ortam sağladı.

Julie ayrıca Jules Wake adıyla romantik ve tarihi kurgular yazmaktadır.

juleswake.co.uk

Julie Caplin tarafından da

Romantik Kaçamaklar

Kopenhag'daki Küçük Kafe

Küçük Brooklyn Fırını

Küçük Paris Pastanesi

The Northern Lights Lodge

Hırvatistan'daki Gizli Koy

Tokyo'daki Küçük Teashop

Küçük İsviçre Kayak Evi

İrlanda'deki Cosy Cottage

İskoçya'daki Noel Kalesi

BİR BÖLÜM DAHA

OuEhor <znd One whore Gbopcer, yağ hikayelerinin yayınlanmasına katkıda bulunan herkese teşekkür etmek ister...

Ar¥olyt\$co
Emma Harvey

Audio
Flanel-olo Bcsrrett
Ciorcs Brig@s

Contracts
Georgina Hoffman
Florence Shepherd

oeefgn
Li cy nazE
ak oo Greenway
Holly Macdonald
Liane Payne
Duon Russell
Erzyxz THOO

Digital Sales
Laura Daley
Michael Davies
Georgina Ugen

Ecsic<rrlo8
Ar olo rt loo
Ch<zr4otte LaFdger
gjebowo@ Roberts
aer-nfs ROhwell
TQrry' Ru4SBI I

International Sales
Bethan Moore

Marketing & Publicity
Chloe Cummings
Emrr Potf "lct

NHa nncsh S1xamp

Emily Chan
oenis ono
nson
F-°csr z asc-c- Tuzz a

Rights
Lana Beckwith
Rachel McCarron
Agnes Rigou
Hany Sheikh
Mohamed
Zoe Shine
Aisling Smyth

**The HarperCollins
Distribution Team**

The HarperCollins
'Inonce Ro olc'ws
Twrzs

Memeler Hcrrpsmollne
Ben Te-ozzz

**The HarperCollins
Technology Team**

Trade Marketing
Ben Huro

İngiltere
delikleri
Yozrnerszn AkLrto r
arc Carpenter
jsoDzzl hlz z,im
Jay Cochrane
Alice Gomer
Gemma Rayner
Em wnicci
Hczrziet Wilfi<zms
Leah Woo<ls

Ve her- o<fzer
eaomnt6ol bağlantı ht thra
**chain from delivery
drivers to booksellers
to librarians and
beyond!**

OMC Haber Bültenine Abone Olun

One More Chapter, HarperCollins'in ödüllü küresel bir bölümüdür.

En son e-Kitap fırsatlarımızı almak ve tüm yeni sürümlerimizden haberdar olmak için [buradan](#) bültenimize abone olun!

Ekip ile tanışın:

www.onemorechapter.com

Tartışılmaz bir kurgu mu yazıyorsunuz?

Yeni sesleri duymayı seviyoruz.

Romanınızı nasıl göndereceğinizi öğrenin: www.onemorechapter.com/submissions

Bizi takip edin!

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.

Level 13, 201 Elizabeth Street

Sydney, NSW 2000,

Avustralya

www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada

Bay Adelaide Centre, East Tower

22 Adelaide Street West, 41. Kat

Toronto, Ontario M5H 4E3,

Kanada www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins India

A 75, Sektör 57

Noida, Uttar Pradesh 201 301, Hindistan

www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand
Unit D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632
Auckland, Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık
HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF,
Birleşik Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.